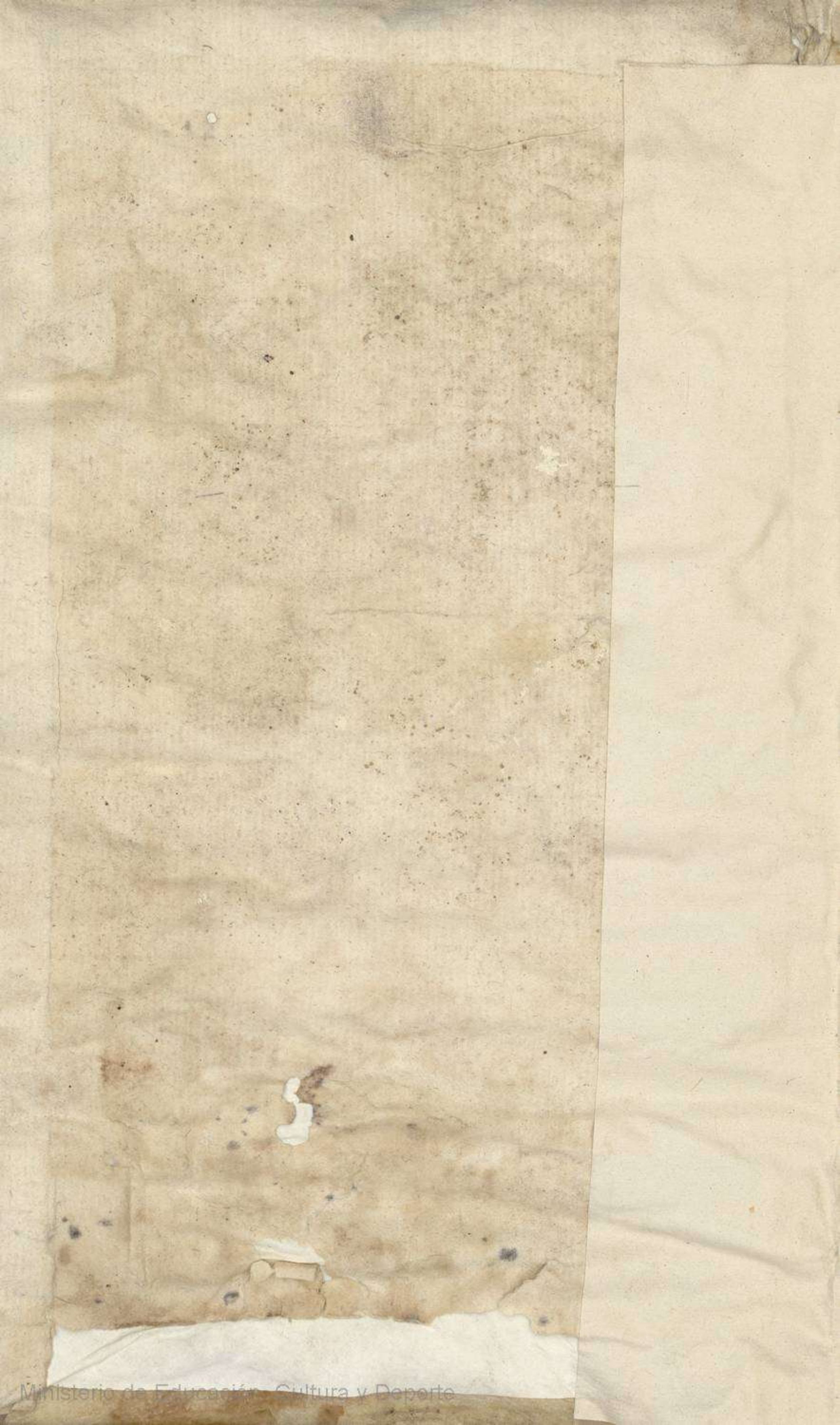

Isocratis Evagoras,
sive evagora laudatio

FA00127

Apud J. BARBOU, viâ Mathurinensium.

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ

ΕΥΑΓΟΡΑΣ,

Η, ΕΥΑΓΟΡΟΥ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

ISOCRATIS

EVAGORAS,

SIVE EVAGORÆ LAUDATIO.

ARGUMENTUM.

HÆC Oratio funebris est, in laudem Evagoræ, Salaminis in insula Cypro Regis, ad Nicoclem ejus filium hæredemque Regni scripta. Ordo talis fere est: primùm, Evagoræ nihil posse gratius fieri, quàm si res ejus gestæ ornatâ Oratione celebrentur; quod difficile factu esse ostendit Orator. Deinde exorsus a natalibus, per omnes ætatum gradus virtutes & egregia ejus facinora copiosissimè & splendidissimè persequitur usque ad obitum. Denique Nicoclem ad exempli paterni imitationem adhortatur.

EXORDIUM. ΟΡΩΝ, ὦ Νικόκλεις, πρῶν-
τά σε τὸν πατέρα τῆς πατρὸς, ἔμῳνον τῷ πλήθει

A

R. M. 562

καὶ τῶν καλλι τῶν ἐπιφερομένων, ἀλλὰ καὶ χο-
 ροῖς καὶ μουσικῇ καὶ γυμναστικῇ ἀγῶσιν, ἐπι δὲ
 πρὸς τέτοις ἴστων τε καὶ τριηρῶν ἀμίλλαις,
 καὶ λείποντα οὐδεμίαν τῶν τοιούτων ὑπερβολὴν,
 ἠγασόμενον Εὐαγόραν (εἴ τις ἐστὶν αἰσθησις τοῖς
 τετελευτηκόσι πρὸς τῶν ἐνθάδε γυγνομένων)
 εὐμενῶς μὲν ἀποδέχεσθαι καὶ ταῦτα, καὶ χαί-
 ρειν, ὁρῶντα τὴν τε πρὸς αὐτὸν ἠτιμέλειαν ἔ-
 τὴν σὴν μεγαλοπρέπειαν, πολὺ δὲ ἂν ἐπι πλείω
 χρεῖν ἔχειν ἢ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν, εἴ τις δυνα-
 θείη πρὸς τὴν ἠτιμηδευμάτων αὐτῶ καὶ τῶν κιν-
 δύνων ἀξίως διελθεῖν τῶν ἐκείνων πεπραγμένων.
 Εὐρησομῶν γὰρ τὰς φιλοτίμους καὶ μεγαλοψύ-
 χους τῶν ἀνδρῶν, ἔ μόνον ἀντὶ τῶν τοιούτων
 ἐπαινεῖσθαι βυλομύθους, ἀλλ' ἀντὶ τῆς ζῆν ἀπο-
 θνήσκων εὐκλεῶς αἰρεμύθους, καὶ μᾶλλον πρὸς
 τῆς δόξης ἢ τῆς βίβης σπαστάζοντας, καὶ πάντα
 ποιῶντας, ὅπως ἀθάνατον τὴν πρὸς αὐτῶν μνή-
 μιν καὶ ἀλείψωσιν. Αἱ μὲν εἴν δαπάναι τῶν μὲν
 τοιούτων ἔδεν ἐξεργάζοντα, τῆ δὲ πλεῖστα ση-
 μείον εἰσιν· οἱ δὲ πρὸς τὴν μουσικὴν καὶ τὰς
 ἄλλας ἀγωνίας ὄντες, οἱ μὲν τὰς δυνάμεις αὐ-
 τῶν, οἱ δὲ τὰς τέχνας ἠτιμειζάμενοι, σφᾶς
 αὐτῶς ἐντιμωτέρους κατέστησαν· ὁ δὲ λόγος, εἰ
 καλῶς διέλθοι τὰς ἐκείνας πράξεις, αἰεμνηστον

ἀν τῷ ἀρετὴν τῷ Εὐαγόρῃ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ποιήσειεν.

Ἐξήν μὲν ἔν καὶ τὴς ἄλλης ἐπαινέειν τὴς ἐφ' ἑαυτῶν ἀνδρας ἀγαθοὺς γεννημένους, ἵνα οἱ τε δυνάμιοι τὰ τῶν πολλῶν ἔργα κοσμεῖν, ἔν εἶδοσι ποιούμενοι τὴς λόγους ταῖς ἀληθείαις ἐξελώντο παρὰ αὐτῶν, οἱ τε νεώτεροι φιλοτιμωτέρως διέκειντο παρὰ τὴν ἀρετὴν, εἰδότες ἔπι τέτων εὐλογηθήσονται μάλλον, ἢ ἀν ἀμείνους σφᾶς αὐτὴς παρὰ χῶσι. Νῦν δὲ τίς ἐκ ἀν ἀθυμήσει, ὅταν ὄρα τὴς μὲν παρὰ τὰ Τρωικὰ, τὴς τ' ἐπέκεινα γενομένης, ὑμνημένους καὶ τραγωιδουμένους, ἑαυτὸν δὲ παρὰ δῆ, μήδ' ἀν ὑπερβάλῃαι τὰς ἐκείνων ἀρετὰς, μηδέποτε τοιούτων ἐπαίνων ἀξιοθησόμενον; Τέτων δ' αἶπιος ὁ φθόνος, ὃ τῆτο μόνον παρὰ σεσιν ἀγαθόν, ὅτι μέγιστον κακόν τοῖς ἔχουσιν ἐστίν. Οὕτω γὰρ πινες δυσκόλως πεφύχασιν, ἄσθ' ἡδίων εὐλογημένων ἀκούειν, ἔς ἐκ ἴσασιν εἰ γενόασιν, ἢ πὶ τέτων, ὑφ' ὧν εὖ πεπνηθότες αὐτοὶ τυγχάνουσιν, ἀποδέχεσθαι. Οὐ μὴν δουλευτέον τὴς γε νοῦν ἔχοντας τοῖς ἔπω κακῶς φρονούσιν, ἀλλὰ τῶν μὲν τοιούτων ἀμελητέον, τὴς δὲ ἄλλης ἐφισέον ἀκούειν, παρὰ ὧν καὶ λέγειν δικαιοτέρον ἐστίν· ἄλλως τ' ἐπειδὴ καὶ τὰς ὀπιδόσῃς ὄρωμεν γιγνο-

μύσας καὶ τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων,
 καὶ ἄρα τὸς ἐμμένοντάς τοις καθεσίωσιν, ἀλλὰ
 ἄρα τὸς ἐπανορθοῦντας καὶ πολυμῶντας ἀεὶ τι
 κινεῖν τῶν μὴ καλῶς ἐχόντων.

Οἶδα μὲν εἶναι, ὅτι χαλεπὸν ἐστὶν ὁ μέλλω ποιεῖν,
 ἀνδρὸς ἀρετὴν ἄρα λόγων ἐγκωμιάζειν. Σημεῖον
 δὲ μέγιστον. Περὶ μὲν γὰρ ἄλλων πολλῶν καὶ
 παντοδαπῶν λέγειν πολυμῶσιν οἱ περὶ τὴν φιλο-
 σοφίαν ὄντες· περὶ δὲ τῶν τοιούτων εὐδαίμων πώ-
 ποτε αὐτῶν συγγράφειν ἐπεχείρησε. Καὶ πολλὴν
 αὐτοῖς ἔχω συγνώμην. Τοῖς μὲν γὰρ ποιηταῖς
 πολλοὶ δέδονται κόσμοι· καὶ γὰρ πλησιάζοντας
 τοῖς ἀνθρώποις τὸς θεὸς οἰόντ' αὐτοῖς ἐστὶ ποιῆ-
 σαι, καὶ ἀγαλερομύθους καὶ συναγωνιζομύθους οἷς
 ἀν βουληθῶσι, καὶ περὶ τέτων δηλώσαι μὴ
 μόνον τοῖς τελαγμύθοις ὀνόμασιν, ἀλλὰ τὰ μὲν
 ξένοις, τὰ δὲ καινοῖς, τὰ δὲ μεταφοραῖς, καὶ
 μηδὲν ὀρθολιπεῖν, ἀλλὰ πᾶσι τοῖς εἶδεσι ἄρα-
 ποικίλαι τὴν ποίησιν· τοῖς δὲ περὶ τὸς λόγους
 εὐδὲν ἔξεστι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἄποτόμως καὶ
 τῶν ὀνομάτων τοῖς πολιτικοῖς καὶ τῶν ἐνθυμη-
 μάτων τοῖς περὶ αὐτὰς τὰς πράξεις ἀναγκαῖόν
 ἐστὶ χρῆσθαι. Πρὸς δὲ τέτοις, οἱ μὲν μετὰ
 μέτρων ἐν ῥυθμῶν ἀπαντα ποιῶσιν, οἱ δ' εὐδαιμόνως
 τέτων κοινῶσιν· ἀ τὸσούτην ἔχει χάριν, ὥστ'

ἀν καὶ τῇ λέξει καὶ τοῖς ἐνθυμήμασιν ἔχη
κακῶς, ὅμως ταῖς γε εὐρυθμίαις καὶ ταῖς
συμμετρίας ψυχαγωγῶσι τὰς ἀκούοντας. Κα-
ταμάθοι δ' ἂν τις ἐκεῖθεν πρὸς δύναμιν αὐτῶν·
ἦν γὰρ τις τῶν ποιημάτων τῶν εὐδοκιμούντων
τὰ μὲν ὀνόματα καὶ τὰς ἀφαιρέσεις καταλίπει,
τὸ δὲ μέτρον ἀφαιρῶν, φανήσεται πολὺ κα-
λαδέεστερα τῆς δόξης, ἣς νῦν ἔχομεν πρὸς αὐ-
τῶν. Ὅμως δ' οὐκ ἔστιν ὅσον πλεονεκλιούσης
τῆς ποιήσεως, οὐκ ὀκνητέον, ἀλλ' ἀποπει-
ρατέον ὅτι τῶν λόγων, εἰ καὶ ἔστι δύνησον-
ται τὰς ἀγαθὰς ἀνδρας εὖ λέγειν, μηδὲν χεῖ-
ρον τῶν ἐν ταῖς ἀδαῖς ἔστι τοῖς μέτροις ἐγκω-
μαζόντων.

Laudatur Evagoras a nobilitate.

Πρῶτον μὲν οὖν πρὸς τὴν φύσεως τὸ Εὐαγό-
ρου ἔστι πίνων ἦν ἀπόγονος, εἰ καὶ πολλοὶ παρε-
πίσταται, δοκεῖ μοι ὀρέπειν καὶ ἐμὲ τῶν ἄλ-
λων ἕνεκα διελθεῖν πρὸς αὐτῶν, ἵνα πάντες εἰ-
δῶσιν, ὅτι καλλίστων αὐτῶν ἔστι μεγίστων ἀφαι-
ρειμάτων καταλειφθέντων, ἔστιν καλαδέεστερον
ἑαυτὸν ἐκείνων παρεχει. Ομολογεῖται μὲν γὰρ
τὰς ὑπὸ Διὸς εὐγενεστάτας τῶν ἡμετέρων εἶ-
ναι, τῶν δ' αὐτῶν οὐκ ἔστιν ὅς τις οὐκ ἂν

6 ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ

Αἰακίδας περικρίνειεν. Ἐν μὲν γὰρ τοῖς ἄλλοις
γένεσιν εὐρήσομεν τὴν μὲν ὑπερβάλλουσαν, τὴν
ἔχει καὶ ἀδελφεύουσαν ὄντας· οὗτοι δὲ ἅπαντες ὀνο-
μασίταιοι τῶν κατ' ἑαυτὸς γέγονασι. Τὸ μὲν
γὰρ Αἰακὸς ὁ Διὸς μὲν ἕκγονος, τὴν ἔχει γένεσιν
τῶν Τευκρίδων περιγόνος, ποσούτων δὴνευκεν,
ὥστε γνομῶν ἀνχμῶν ἐν τοῖς Ἑλλησι, καὶ
πολλῶν ἀνθρώπων ἀφθαρμένων, ἐπειδὴ τὸ
μέγεθος τῆς συμφορᾶς ὑπερέβαλεν, ἔλθον οἱ
περιεστῶτες τῶν πόλεων ἰκετεύοντες αὐτὸν, νο-
μίζοντες ἀλλὰ τῆς εὐγενείας καὶ τῆς εὐπεθείας τῆς
ἐκείνης τάχιστα ἂν εὐρέσθαι ἔδει τῶν θεῶν
τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλλαγὴν· σωθέντες ἔ-
τυχόντες ἀπάντων ὧν ἐδέηθησαν, ἱερὸν ἐν Αἰ-
γίῃ κατεστήσαντο κοινὸν τῶν Ἑλλήνων, ὅπως ἐκείνος
ἐποιήσαντο πρὸς εὐχὴν.

Καὶ κατ' ἐκείνον μὲν τὸν χρόνον, ἕως ἦν μετ'
ἀνθρώπων, μετὰ καλλίστης δόξης ὧν διετέλε-
σαν· ἐπειδὴ δὲ μετήλλαξε τὸν βίον, λέγειται
ὅτι Πλοῦτωνι καὶ Κόρῃ πρῶταις μεγίστας ἔχων
παρεδρέυειν ἐκείνοις. Τούτων ἔτι παῖδες ἦσαν Τε-
λαμών καὶ Πηλεὺς, ὧν ὁ μὲν ἕτερος μετ'
Ἡρακλέους ὅτι Λαομέδοντα στρατευσάμενος τῶν
ἀεισίων ἔτυχεν, Πηλεὺς ἔτι ἐν τῇ μάχῃ τῇ
πρὸς Κενταύρους ἀεισεύσας ἔτι κατὰ πολλοὺς

ἄλλας κινδύνους εὐδοκμήσας, Θέτιδι τῇ Νη-
 ρέως θυγῆτος ὦν ἀθανάτῳ συνώκησε· καὶ μόνου
 τέτυ φασι τῆς προγεννημένων, ὑπὸ θεῶν
 ἐν τοῖς γάμοις ὑμύαιον ἀσφῆναι. Τούτοιον δ'
 ἑκατέρω, Τελαμώνος μὲν Αἴας καὶ Τεύκρος
 ἐγεννήθη, Πηλέως δὲ Ἀχιλλεύς, οἱ μέγιστον καὶ
 σαφέστατον ἔλεγχον ἔδωσαν τῷ αὐτῶν ἀρετῆς· ἔ-
 γὰρ ἐν ταῖς αὐτῶν πόλεσιν ἐπρώτευσαν μόν-
 ον, ἔδδ' ἐν τοῖς τόποις ἐν οἷς κατώκουν,
 ἀλλὰ φραείας τοῖς Ἕλλησιν ἕπι τὰς βαρβάρους
 γνομήρης, καὶ πολλῶν μὲν ἑκατέρωθεν ἀθροί-
 σθέντων, ἔδδενός δὲ τῆς ὀνομασίῳν ἀπολειφθέν-
 τος, ἐν τέτοις τοῖς κινδύνοῖς Ἀχιλλεύς μὲν
 ἀπάντων δῆνεγκεν, Αἴας δὲ μετ' ἐκείνον ἠεί-
 ρευσε. Τεύκρος δὲ τῷ τε τέτων συγγενείας ἀξίος
 ἔ' τῆς ἄλλων ἔδδενος χείρων γνόμνος, ἐπει-
 δὴ Τροίαν συνεξείλει, ἀφικόμνος εἰς Κύπρον
 Σαλαμίνα τέ κατώκησεν, ὁμώνυμον ποιήσας
 τῷ πρότερον αὐτῷ πατρίδος ἔσσης, καὶ τὸ γένος
 τὸ νῦν βασιλεῦον κατέλιπε.

Τὰ μὲν ἐν ἔξ ἀρχῆς Εὐαγορα. ὡσαύτῃ τῆς
 προγενῶν ὑπάρξαντα τηλικαῦτα τὸ μέγεθος
 ἔδει. Τούτον δὲ τῷ τρόπῳ τῷ πόλεως οἰκισθεί-
 σης, κατὰ μὲν ἀρχῆς οἱ γονότες ἀπὸ Τεύ-
 κρου πρὸ βασιλείαν εἶχον. Χρόνῳ δὲ ὑστερον

ἀφικόμενος ἐκ Φοινίκης ἀνὴρ φυγὰς, καὶ πιπτευ-
θεὶς ὑπὸ τῆ βασιλεύοντος τότε Ἰ δυναστείας
μεγάλας λαβῶν, ἔ χάρειν ἔσχε τέπων, ἀλλὰ
κακὸς μὲν γνώμενος περὶ τὸ ὑποδεξάμενον,
δεινὸς δὲ περὶ τὸ πλεονεκτῆσαι, τὸ μὲν εὐερ-
γέτιον ἐξέβαλεν, αὐτὸς δὲ τὴν βασιλείαν κα-
τέχει· ἀπιστῶν δὲ τοῖς πεπραγμένοις καὶ βελο-
μέμος ἀσφαλῶς κἀλαθέσθαι τὰ περὶ αὐτὸν,
τὴν τε πόλιν ἐξεβάρβαρωσε, καὶ τὴν νῆσον
ὅλην βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ κατεδούλωσεν.

Laudatur ab animi & corporis virtutibus.

Οὕτω δὲ τῆς πραγμάτων καθεστῶτων,
Εὐαρέσας γίνεσθαι· περὶ δὲ τὰς μὲν φήμας καὶ
τὰς ὄψεις τὰς ἐν τοῖς ὑπνοῖς γινόμενας (ἐξ
ἂν μείζων ἂν φανεῖν γελωνῶς ἢ καὶ ἀνθρώπου)
αἰρέσθαι κἀλαλιπεῖν, οὐκ ἀπιστῶν τοῖς λεγο-
μένοις, ἀλλὰ ἵνα πᾶσι ποιήσω φανερόν, ὅτι
ποσοῦτος δέω πλασόμενος εἰπεῖν τι περὶ τῆς
ἐκείνου πεπραγμένων, ὥστε καὶ τῆς ὑπαρχόντων
ἀφίημι τὰ τοιαῦτα, περὶ ὧν ὀλίγοι τινὲς ὀπί-
σανται, καὶ μὴ πάντες οἱ πολῖται συνίσασιν.
Ἀρξομαι δὲ ἐκ τῆς ὁμολογημένων λέγειν περὶ
αὐτῶ. Παιῖς μὲν γὰρ ὧν ἔχε κάλλος καὶ ῥώ-
μην καὶ σωφροσύνην· ἀπερ τῆς ἀγαθῶν ὡρε-

πωδέσεται τοῖς τηλικούτοις ὄσι. Καὶ τέτων
 ἂν τις μάρτυρας ποιήσαιτο, ἢ μὲν σωφροσύ-
 νης, τὸς συμπαυδευθέντας τῶν πολιτῶν τῶ
 δὲ κάλλους, ἀπανίας τὸς ἰδόντας. ἢ δὲ ῥώ-
 μης, τὸς ἀγῶνας ἐν οἷς ἐκεῖνος τῶν ἡλικιω-
 τῶν ἐκρατίσσειεν. Ἀνδρὶ δὲ γενομένῳ ταῦτά τε
 πάντα συνυξήθη, καὶ πρὸς τέτοις ἀνδρῶν πρῶ-
 σεγένετο καὶ σοφία καὶ δικαιοσύνη. καὶ ταῦτα
 ἔ μὲσως ἔδὲ ὡσπερ ἐν ἑτέροις πρῶν, ἀλλ'
 ἐκαστον αὐτῶν πρὸς ὑπερβολήν. Τοσοῦτον γὰρ
 καὶ ταῖς τῶ σώματος καὶ ταῖς τῆς ψυχῆς ἀρε-
 ταῖς δίνεγεν, ὥστ' ὅποτε μὲν αὐτὸν ὄρῳει οἱ
 τότε βασιλεύοντες, ἐκπλήττεισθαι καὶ φοβεῖσθαι
 πρὸς τὴν ἀρχῆς, ἡγουμένους ἔχ' οἰόντ' εἶναι τὸν
 τοιοῦτον πρὸ φύσιν ἐν ἰδιώτῃ μέρει ἀγαθα-
 γεῖν. ὅποτε δ' ἐς τὸς πρόπας ἀποβλέψαιεν,
 οὕτω σφόδρα πιστεύειν, ὥστε καὶ εἴ τις ἄλλος
 πολυμῶν πρὸ αὐτῶν ἐξαρμαρτάνειν, νομίζειν
 Εὐαγέρον αὐτοῖς ἔσεσθαι βοηθόν.

*Laudatur a factis : 1°. quomodo regnum
 receperit.*

Καὶ τοσοῦτον τῆς δόξης ἀδελφωπύσης,
 ἔδετέρως τέτων ἐψεύσθησαν. Οὔτε γὰρ ἰδιώτης ὢν
 διετέλεσεν, ἔτε πρὸς ἐκείνους ἐξήμαρθεν. ἀλλὰ

τοσαύτην ὁ δαίμων ἔχει αὐτῷ πρῶσιον ,
 ὅπως καλῶς λήψῃται πρὸ βασιλείαν , ὡς
 ὅσα μὲν ἀναγκαῖον ἦν πρῶσκειυαθῆναι δι' ἀσε-
 βείας , ταῦτα μὲν ἕτερος ἔπραξεν , ἐξ ὧν δ'
 οἷόν τ' ἦν ὀσίως καὶ δικαίως λαβεῖν πρὸ ἀρχὴν
 Εὐαγόραν , διεφύλαξεν. Εἰς γὰρ τὸ δυναστευόν-
 των ὀπίσθελεύσας , τὸ τε τυραννον ἀπέκτεινε ,
 καὶ συλλαβεῖν Εὐαγόραν ἐπεχείρησεν , ἠγούμε-
 νος ἔδυνήσεσθαι κραταρεῖν πρὸ ἀρχὴν , εἰ μὴ
 καὶ αἰεῖνον ἐκ ποδῶν ποιήσειε. Διαφυγὼν δὲ τὸ
 κίνδυνον καὶ σωθεὶς εἰς Σόλους τῆς Κιλικίας ,
 ἔπρὸ αὐτὴν γνώμην ἔχει τοῖς ταῖς τοιαύταις
 συμφοραῖς πεπιπλυσιν. Οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι ,
 καὶ ἂν ἐκ τυραννίδος ἐκπέσωσι , ἀπὸ τὰς πα-
 ρούσας τύχας ταπεινοτέρας τὰς ψυχὰς ἔχου-
 σιν· ἐκείνος δὲ εἰς τοσοῦτο μεγαλοφροσύνης ἦλ-
 θεν , ὥστε τὸ ἄλλον χρονον ιδιώτης ὢν , ἐπειδὴ
 φυγεῖν ἠναγκάσθη , τυραννεῖν ἀήθη δεῖν. Καὶ
 τὰς μὲν πλάνους τὰς φυγαδικούς , καὶ τὸ δι'
 ἕτερον ζητεῖν πρὸ κρήσιν , καὶ θεραπεύειν
 τὰς αὐτῶν χεῖρας , ὑπερεῖδε· λαβὰν δὲ ταύ-
 την πρὸ ἀφορμὴν , ἥνπερ χροὴ τὰς εὐσεβεῖν
 βουλομένους , ἀμύνεσθαι , καὶ μὴ πρῶτεροις
 ὑπάρχειν· καὶ πρῶτερος , ἢ κατορθώσας
 τυραννεῖν , ἢ ἀμαρτῶν ἀποθανεῖν , πρῶτα

λέσας ἀνθρώπους, ὡς οἱ πλείοι λέγουσι, πρὶν πεντήκοντα, μετὰ τῶν παρεσκευάζετο ποιείων τὴν γὰρ ἴσθον.

Ὅθεν καὶ μάλιστα ἂν τις τὴν φύσιν τὴν ἐκείνην, καὶ τὴν δόξαν, ἣν εἶχε πρὸς τοῖς ἄλλοις, θεωρήσειε. Μέλων τε γὰρ πλείων μετὰ τούτων ὅτι τηλικαύτην πρᾶξιν τὸ μέγιστος καὶ πάντων τῶν δεινῶν πλησίον ὄντων, ἔτι ἐκείνος ἠθύμισεν, ἔτε τῶν πρὸς ἀκλιθέντων ἔδειξεν ἀποστήναι τῶν κινδύνων ἠξίωσεν. ἀλλ' οἱ μὲν, ὡς περ Θεῶν συνακωλουθήσαντες, ἅπαντες ἐνέμειναν τοῖς ὁμολογημένοις, ὁ δὲ, ὡς περὶ γρατόπεδον ἔχων κρείττον ἢ ἀντιπάλων, ἢ πρὸς τὸ συμβουλίον, ἔτω δέκετο ἢ γνώμην. Δῆλον δὲ ἐκ τῶν ἔργων. Ἀποβάς γὰρ εἰς τὴν νῆσον, ἔχ' ἠγάσαστο δεινὸν, χειρὸν ἔχον καταλαβὼν, καὶ τὸ σῶμα ἐπ' ἀσφαλείᾳ καταστήσας, πρὸς αὐτὸν, εἴ πινες αὐτῷ ἢ πολιτῶν βοηθήσουσιν· ἀλλ' εὐφρῆς, ὡς περ εἶχε ταύτης ἢ νυκτὸς, διελὼν τῶν τειχῶν πυλίδας, καὶ ταύτην τῶν μετ' ἑαυτῶν ἀγαγὼν, πρὸς τὸ βασιλεῖον. Καὶ τῶν μὲν φοβούσους τῶν ἐν τοῖς τοιαύτοις καιροῖς συμβαίνοντας καὶ τῶν φόβους τῶν ἄλλων καὶ τὰς πρὸς ἀκλιθέντων τὰς ἐκείνην, τί δὲ λέγοντα ἀγαγί-

βαιν ; Γενομμένων δ' αὐτῷ τῆς μὲν αὖτε τῆς τυ-
 ραννον ἀνταγωνιστῶν, τῆς δ' ἄλλων πολιτῶν
 θεατῶν, (δεδιότες γὰρ τῆ μὲν τιμῆ ἀρχῆν,
 τῆ δὲ τιμῆ ἀρετῆν, ἡσυχίαν ἦγον) ἔσπευ-
 τερον ἐπαύσατο μαχόμενος, καὶ μόνος πρὸς
 πολλοὺς, καὶ μετ' ὀλίγων πρὸς ἅπαντας τῶν
 ἐχθροῦς, πρὶν ἔλθαι τὸ βασίλειον, καὶ τῶν
 ἐχθροῦς ἐπιμαρῆσατο, καὶ τοῖς φίλοις ἐβοήθη-
 σεν, ἐπὶ δὲ τῷ γένει τὰς τιμὰς τὰς πατρῴους
 ἐκομίσσατο, καὶ τυραννον αὐτὸν τῆς πόλεως
 κατέστησεν.

Ἡρόδοτος μὲν ἔν, εἰ καὶ μηδενὸς ἄλλου μνησ-
 θείην, ἀλλ' ἐνταῦθα καταλίπομεν τὸν λόγον,
 ῥαδίον ἔκ τούτων εἶναι γινώσκαι τὴν τε ἀρετὴν
 τιμῆ Εὐαγέρου καὶ τὸ μέγεθος τῆς ἐκείνου πε-
 πραγμύων· ἔσπευ μὲν ἀλλ' ἐπὶ γε σαφέστερον αὖτε
 ἀμφοτέρων τούτων ἔκ τῆς ἐχόμενων οἴμαι δι-
 λώσειν. Τοσούτων γὰρ τυραννῶν ἐν ἅπαντι τῷ
 χρόνῳ γεγενημύων, ἔδει φανήσεται τιμῆ τιμῆν
 ταύτῃ κάλλιον ἐκείνου κτησάμενος. Εἰ μὲν ἔν
 πρὸς ἕκαστον αὐτῶν τὰς πράξεις τὰς Εὐαγέρου
 ἀβασίλειον, ἔσπευ ἂν ὁ λόγος ἴσως τοῖς
 ἀκούουσιν ἀρέσειεν, ἔσπευ ἂν ὁ χρόνος τοῖς λεγο-
 μένοις ἀρκέσειεν· εἰ δὲ πρὸς ἐκείνοις τῶν εὐ-
 δοκιματάτοις, ὅτι τούτων σκοπῶμεν, ἔσπευ μὲν

χειρὸν ἔξομεν, πολὺ δὲ συντομώτερον ἀναλεχ-
 θησόμεθα περὶ αὐτῶν. Τῶν μὲν ἔν τε πατρει-
 κὰς βασιλείας ἀναλαβόντων, πῶς οὐκ ἂν τὸς
 Εὐαγόρου κινδύνους ἀποκρίνειεν; Οὐδεὶς γὰρ ἔστιν
 οὕτω ράθυμος, ὅστις ἂν δέξαστο ἀπὸ τῆς
 ἀπογόνων τῆ ἀρχῆς ταύτης ἀναλαβεῖν μάλλον,
 ἢ κλησάμενος ὁσίως ὡσπερ ἑκεῖνος, τοῖς πασι
 τοῖς ἑαυτῷ καταλιπεῖν.

Καὶ μὲν τῶ γε παλαιῶν καθόδων αὐτὰι μά-
 λις εὐδοκίμοισιν, αἷς ἀπὸ τῶ ποιητῶν ἀκούομεν.
 Οὗτοι γὰρ ἔ μόνον τῆς ἀπογεννημένων τὰς
 καλίστας ἡμῖν ἀπαγγέλλουσιν, ἀλλὰ καὶ παρ'
 αὐτῶν καινὰ συντηθέασιν· ἀλλ' ὅμως ἔδει αὐ-
 τῶν μεμνηθολόγηκεν, ὅστις ἔγω δεινοὺς καὶ φο-
 βεροὺς ποιησάμενος κινδύνους εἰς τῷ ἑαυτῷ κα-
 τήλθει· ἀλλ' οἱ μὲν πλείστοι πεποιθῆσιν ἀπὸ τύ-
 χην λαβόντες τὰς βασιλείας, οἱ δὲ μετὰ δό-
 λος καὶ τέχνης ἀειγενομένοι τῷ ἐχθρῶν. Ἀλλὰ
 μὴν τῆς γε ἑπέερα γεννημένων, ἴσως δὲ καὶ
 τῆς ἀπαντων, Κόρον τὸν Μήδων μὲν ἀφελό-
 μενον πρὸ ἀρχῆς, Πέρσαις δὲ κλησάμενον, οἱ
 πλείστοι καὶ μάλις θαυμάζουσιν. Ἀλλ' ὁ μὴν
 τῷ Περσῶν στρατοπέδῳ τὸν Μήδων ἐνίκησεν (ὁ
 πολλοὶ καὶ τῆς Ἑλλήνων καὶ τῆς βαρβάρων ραί-
 δως ἂν ποιήσεται) ὁ δὲ ἀπὸ τῆς ψυχῆς τῆς

ἑαυτῶ καὶ τῶ σώματος τὰ πλείστα φαίνεσθαι τῷ
 περὶ κλημάτων ἀγαθὰς ἀμύνης. Ἐπειτα ἔκ μὲν
 τῷ Κύρου φιλίας ἔγω δῆλον, ὅτι καὶ τοὺς
 Εὐαγόρας κινδύνους ἀνὴρ ὑπέμεινε. ἔκ δὲ τῷ τέτρω
 περὶ κλημάτων ἀπασί φανερόν, ὅτι ῥαδίως ἀνὴρ
 καὶ ἀκείνοις τοῖς ἔργοις ἐπεχείρησε. Πρὸς δὲ τέ-
 τρω, τῷ μὲν ὁσίως καὶ δικαίως πέπρακται ἀπαν-
 τα, τῷ δὲ οὐκ εὐσεβῶς ἕνια συμβέβηκεν.
 Ὁ μὲν γὰρ τὸς ἐχθροὺς ἀπόλεσε, Κόρος δὲ
 τῷ πατέρα τῷ μητρὸς ἀπέκλεινε. Ὡς εἴ πινες
 βυλοῖντο μὴ τὸ μέγεθος τῷ συμβάντων, ἀλλὰ
 τὴν ἀρετὴν ἑκάτερος κρίνειν, δικαίως ἀνὴρ Εὐα-
 γόραν καὶ τέτρω μᾶλλον ἐπαυγέσειαν. Εἰ δὲ δεῖ
 συντόμως, καὶ μηδὲν ὑποσχελάμενον, μηδὲ
 δέσαντα τῷ φθόνον, ἀλλὰ παρρησίᾳ χρησά-
 μων εἰπεῖν· οὐδεὶς ἔτε θνητὸς ἔτε ἡμίθεος
 ἔτε ἀθάνατος εὐρεθήσεται κάλλιον ἔδὲ λαμ-
 πρύτερον ἔδὲ εὐσεβέστερον λαβῶν ἑκείνῳ τὴν
 βασιλείαν.

Καὶ τέτοις ἑκείνως μάλιστα ἀνὴρ πῶς πι-
 στευθῆσιν, εἰ μὴ σφόδρα τοῖς ἰδὴν λόγων ἀπι-
 στήσας ἐξετάζων ὅτι χειρήσειεν, ὅπως ἕκαστος
 ἐτυράνησε. Φανήσομαι γὰρ οὐκ ἔκ παντὸς
 πρὸς μέγαν λέγων περὶ κλημάτων, ἀλλὰ
 ἀπὸ τῶν πραγμάτων ἀλήθειαν ἔγω δεῖ

αὐτῆς θρασείως εἰρηκώς. Εἰ μὲν ἔν ἑπι μικροῖς
 διήνεγκε, ποίετων ἄν καὶ τῶν λόγων αὐτὸν
 παροσῆκον ἦν ἀξιόδοτον. νῦν δὲ πάντες ἄν ὁμο-
 λογήσαιεν τυραννίδα καὶ τῶν θείων ἀγαθῶν καὶ
 τῶν ἀνθρωπίνων μέγιστον καὶ σεμνότατον καὶ
 παρμαχιτότατον εἶναι. Τὸν δὲ τὸ κάλλιστον τῶν
 ὄντων κάλλιστα κτησάμενον, τίς ἄν ἢ ῥήτωρ ἢ
 ποιητὴς ἢ λόγων εὐρετὴς ἀξίως τῶν πεπραγμένων
 ἐπαμνέσειεν;

20. *Quomodo regnum administrarit. Est au-
 tem hoc loco Heroici viri egregia & tan-
 quam Apellis penicillo depicta imago.*

Οὐ τοίνυν ἐν τέτοις ὑπερβαλλόμενος, ἐν
 τοῖς ἄλλοις εὐρεθήσεται καταδέετος γηρονός.
 Ἀλλὰ πρῶτον μὲν εὐφρέστατος ἂν τῶν γνώμων,
 καὶ πλεῖστα κατορθοῦν δυνάμενος, ὅμως οὐκ
 ἀήτη δεῖν ὀλιγορεῖν, εἰδὲν αὐτοχεδιάζειν περὶ
 τῶν πραγμάτων· ἀλλ' ἐν τῷ ζητεῖν καὶ φρον-
 τίζειν καὶ βυλεύεσθαι τὸν πλεῖστον χρόνον διέ-
 τρεῖν, ἠγούμενος μὲν, εἰ καλῶς τιμὴν ἑαυτῆς
 φρόνησιν ἀσχευάσειε, καλῶς αὐτῷ ἔτι τιμὴν
 βασιλείαν ἔξειν· θαυμάζων δὲ, ὅσοι τὸ μὲν
 ψυχῆς ἕνεκα, τῶν ἄλλων ποιεῖνται τιμὴν ἑπι-
 μέλεια, αὐτῆς δὲ μηδὲν τυγχάνουσι φροντί-

ζόντες, ἔπειτα καὶ περὶ τῶν πραγμάτων τῆ
αὐτὴν ἀφάνοιαν εἶχεν. Οὐδὲν γὰρ τὸς ἀείσα
τῶν ὄντων ὀπιμελεμδύς ἐλάχιστα λυπουμδύς,
καὶ τὰς ἀληθινὰς τῶν ῥαθυμιῶν οὐκ ἐν ταῖς
ἀργίαις, ἀλλ' ἐν ταῖς εὐπραγίαις καὶ ταῖς
καρτερίαις ἐνόσας, ἔδεν ἀνεξέτατον παρέλι-
πεν, ἀλλ' ἔτως ἀκριβῶς καὶ τὰς πράξεις
ἡδὲ, καὶ τῶν πολιτῶν ἕκαστον ἐγίνωσκεν, ὥστε
μήτε τὸς ὀπιβελεύοντας αὐτῷ φθάνειν, μήτε
τὸς ὀπεικῆς ὄντας λαυθάνειν, ἀλλὰ πάντα
τυγχάνειν τῶν προσηκόντων. Οὐ γὰρ, ἐξ ὧν
ἑτέρων ἤκουεν, οὔτε ἐκόλαζεν, οὔτε ἐπετίμα
τοῖς πολίταις, ἀλλ' ἐξ ὧν αὐτὸς συνῆδῃ, τὰς
κρίσεις ἐποιεῖτο περὶ αὐτῶν.

Ἐν ταῖς τοιαύταις δὲ ὀπιμελείαις ἑαυτὸν
καταστήσας, ἔδεν περὶ τῶν καὶ πῶς ἡμέραν
ἐκάστην προσηκόντων, ἔδεν περὶ ἐν πεπλα-
νημδύως εἶχεν· ἀλλ' ἔτω θεοφιλῶς καὶ φιλα-
θρῶπως διώκει πῶς πόλιν, ὥστε τὸς ἀφικνε-
μδύς μὴ μάλλον Εὐαγόραν τῆ ἀρχῆς ζηλοῦν,
ἢ τὸς ἀρχομδύς τῆς ὑπὸ ἐκείνης βασιλείας.
Ἀπαντα γὰρ τὸν χρόνον διετέλεσεν ἔδεν μὴ
ἀδικῶν, τὸς δὲ χρηστὸς πρῆξι καὶ σφόδρα μὴ
ἀπάντων ἀρχῶν, νομίμως δὲ τὸς ἑξαμαρτά-
νοντας κολάζων· ἔδεν μὴ συμβούλων δεόμενος,
ὁμως

ὅμως θ' τοῖς φίλοις συμβουλευόμενος· πολλά μ' τῶν ὀμιλούντων ἑταίρων ἠπώμενος, ἀπαντᾷ δὲ τῶν ἐχθρῶν φειγνόμενος· σεμνὸς ὢν ἐ ταῖς τῷ πρῶτου συναγωγαῖς, ἀλλὰ ταῖς τῷ βίου κατασκευαῖς, οὐδὲ πρὸς ἐν ἀτάκτως οὐδὲ ἀνωμάλως διακείμενος, ἀλλ' ὁμοίως τὰς ἐν τοῖς λόγοις ὁμολογίας, ὥσπερ τὰς ἐν τοῖς ὅρκοις, διαφυλάττων· μέγα φρονῶν ὅτι ἔπι τοῖς θεῶν τύχην, ἀλλ' ἔπι τοῖς θεοῖς αὐτὸν γιγνομένοις ἀγαθοῖς· τὸς μ' φίλος ταῖς εὐεργεσίαις ὑφ' αὐτῷ ποιούμενος, τὸς δ' ἀλλοῦ τῆ μεγαλοψυχία καταδουλούμενος· φοβερὸς ὢν ἐ τῷ πολλοῖς χαλεπαίνειν, ἀλλὰ τῷ πολὺ τῷ φύσιν ἢ ἄλλων ὑπερβάλλειν, ἠγρούμενος τῶν ἠδονῶν, ἀλλ' ὅτι ἀγόμενος ὑπ' αὐτῶν, ὀλίγοις πόνοις πολλὰς ῥαθυμίας κτώμενος, ἀλλ' οὐ θεῶν μικρὰς ῥαθυμίας μεγάλας πόνους ὑπολείπομενος· ὅπως δ' οὐδὲν ἀδελφικῶν, ὢν προσεῖναι τοῖς βασιλευσὶν ἄρεται, ἀλλ' ἐξ ἐνάτης πολιτείας ἐκλεγόμενος τὸ βέλτερον, καὶ δημοτικὸς μὲν ὢν τῆ τῷ πλήθους φεραπεία, πολιτικὸς δὲ τῆ τῆς πόλεως διοικήσει, στρατηγικὸς δὲ τῆ πρὸς κινδύνοις εὐβουλία, τυραννικὸς θ' τῷ πᾶσι τῶν τοῖς διαφέρειν.

B

Καὶ ταῦτ' ὅτι πρὸς τὴν Εὐαγόρα, καὶ πλείω
 τέτων, ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων ῥάδιον καταμα-
 θεῖν. Παρλαβῶν γὰρ πρὸ πόλιν ἐκβεβαρ-
 βαρωμένην, καὶ ἀπὸ πρὸς φοινίκων ἀρχὴν ἔτε-
 τὸς Ἑλληνας προσδεχόμενην, οὔτε τέχνας
 ἔπιταμένην, ἔτ' ἐμπορίῳ χρωμένην, ἔτε λι-
 μένας κεκτημένην, ταῦτα τε πάντα διώρρω-
 σε, ἔτι πρὸς τέτοις ἔτι χώραν πολλὴν πρὸς-
 σεκτήσατο, καὶ πείχῃ πρὸς πειρατέα, καὶ
 πειρήσει ἐναυπηγήσατο, καὶ ταῖς ἄλλαις πα-
 ρασκευαῖς ἔτις ἠύξῃσε πρὸς πόλιν, ὥστε μη-
 δεμῶς τῶν Ἑλληνίδων πόλεων ἀπολελεῖσθαι,
 καὶ δύναμιν τοσαύτην ἐνεποίησεν, ὥστε φοβεῖ-
 σθαι πολλοὺς τῶν πρὸς τὸν καταφρονούντων
 αὐτῆς. Καίτοι τηλικαύτας ἔπιδοσας τὰς πό-
 λεις λαμβάνειν ἔτι οἷόν τ' ἔστιν, ἀν μὴ τις
 αὐτὰς διοικῆι τοιούτοις ἠθέσιν, οἷοις Εὐα-
 γόρας μὲν εἶχεν, ἐγὼ δὲ ὀλίγω πρὸς τὸν
 ἐπειράσθην διελθεῖν. Ωστε ἐ δέδοικα, μὴ φανῶ
 μείζω λέγων τῶν ἐκείνων πρὸς τὸν, ἀλλὰ
 μὴ πολὺ λίαν ἀπολειφθῶ τῶν πεπραγμένων
 αὐτῶ. Τίς γὰρ ἀν ἐφίκοιτο τοιαύτης φύσεως,
 ὅς ἐ μόνον πρὸς αὐτῆ πόλιν πλείονος ἀξίαν
 ἐποίησεν, ἀλλὰ καὶ τὸ περιέχοντα τόπον, ἢ
 ἦσον, ἔπι πρὸς τὸν καὶ μετριότητα πρὸς τὸν

γαγε ; Πρὶν μὲν γὰρ λαβεῖν Εὐαγρόρα πρὸς
 ἀρχὴν, ἕτως ἀποροσίτως καὶ χαλεπῶς εἶχον,
 ὥστε καὶ τῶν ἀρχόντων τέρας ἐνόμιζον εἶναι
 βελτίους, οἳ τινες ἀνὸς ὠμότατα πρὸς τοὺς
 Ἕλληνας ἀφαιρέματα τυγχάνοιεν· ἔπειτα τοσοῦ-
 τον μεταπεπλήρασαν, ὥσθ' ἀμειψάσθαι μὲν,
 οἳ τινες αὐτῶν δόξουσι φιλέλληνας μάλλον εἶναι,
 παιδοποιεῖσθαι δὲ τὰς πλείους αὐτῶν γυναῖκας
 λαμβάνοντας παρ' ἡμῶν, χαίρειν δὲ καὶ τοῖς
 κλήμασι, καὶ τοῖς ὀπιτηδεύμασι τοῖς Ἕλλη-
 νικοῖς μάλλον, ἢ τοῖς ὡς σφίσι αὐτοῖς,
 πλείους δὲ καὶ τῶν ὡς πρὸς τὴν μουσικὴν καὶ τῶν
 ὡς πρὸς ἄλλην παιδείαν ἐν τέτοις τοῖς τό-
 ποις ἀφαιρεῖν, ἢ παρ' οἷς πρῶτον εἰω-
 θότες ἦσαν. Καὶ τῶν ἀπάντων ἕδει ὅτις
 ὅτις ἀνὸς Εὐαγρόρα αἴτιον εἶναι ὁμολογήσειεν.
 Μέγιστον δὲ τεκμήριον ἐστὶ τῆς τρόπου καὶ τῆς
 ὁσιότητος τῆς ἐκείνης. Τῶν γὰρ Ἑλλήνων πολλοὶ
 καὶ καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ τὰς ἑαυτῶν πατρίδας
 ἀπολιπόντες, ἦλθον εἰς Κύρον οἰκίστοντες,
 ἡγρόμενοι κοινωτέραν εἶναι καὶ νομιμωτέραν πρὸς
 Εὐαγρόρα βασιλείαν τῶν οἴκοι πολιτειῶν. Ὡς
 τὰς μὲν ἄλλας ὀνομαστὶ διελθεῖν πολὺ ἀνὸς ἔρ-
 γον εἶη· Κόρωνά δὲ τὰ ἀφαιρέματα πλείους ἀρετὰς
 ὡρωτεύσαντα τῶν Ἑλλήνων, τίς ὅτις οἶδεν ὅτι,

δυστυχιστοῦσι τὴ πόλει, ἐξ ἀπάντων ἑκλεξά-
 μινος ὡς Εὐαγόραν ἦλθε, νομίσας καὶ τῷ σώ-
 ματι βεβαιότατον εἶναι τὴν παρ' ἐκείνου κα-
 ταφυγὴν, καὶ τῇ πόλει τάχιστα εἰς αὐτὸν γε-
 νεσθαι βοηθόν.

30. *Quomodo, iuvante Evagora, Conon
 Athenas liberavit.*

Πολλὰ δὲ πρότερον ἤδη καταρθωκώς, εἰδὲ
 πρὸ ἐνὸς πρόποϊε παράγμαλος ἔδοξεν ἄμεινον,
 ἢ πρὸ τέτων βεβηλεύσασθαι· συνέβη γὰρ αὐτῷ
 εἰς τὴν ἀφίξιν τὴν εἰς Κύπρον, καὶ ποιῆ-
 σαι καὶ παθεῖν πλείω ἀγαθὰ. Πρῶτον μὲν γὰρ
 οὐκ ἐφθησαν ἀλλήλοις πλησιάζοντες, ἔπειτα
 πλείονος ἐποίησαντο σφᾶς αὐτῶν, ἢ τῶν
 πρότερον οἰκείους ὄντας· ἔπειτα πρὸς τε τῶν
 ἄλλων ὁμοφρονεῖν ἀπαντα τὸ χερόν διετέλε-
 σαν, καὶ πρὸς τὴν ἡμετέρας πόλεως τὴν αὐ-
 τὴν γνώμην ἔχον. Οὐδὲν γὰρ αὐτὴν ὑπὸ
 Λακεδαιμονίοις εἶσαν, καὶ μεγάλη μελαβολὴ
 κεχημένην, λυπηρῶς καὶ βαρέως ἔφερον,
 ἀμφοτέρωθεν προσήκοντα ποιῶντες. Τῷ μὲν γὰρ
 ἦν φύσις πατρῴα, τὸ δὲ εἰς πολλὰς ἐμ-
 γάλας εὐεργεσίας νόμῳ πολιτικῷ ἐπεποίησαντο.
 Σκοπουμένων δ' αὐτοῖς, ὅπως τῶν συμφο-

ρῶν αὐτῶ ἀπαλλάξωσι, ταχὺ τ̄ κρηρὸν Λα-
 κεδαιμόνιοι παρσκευάσαν· ἄρχοντες γὰρ τῶν
 Ἑλλήνων καὶ κτ̄ γῆν ἔκ κτ̄ θάλασσαν εἰς τὴν
 ἀπληθείας ἦλθον, ὥστε καὶ πῶν Ἀσίαν κακῶς
 ποιῆν ἐπεχείρησαν. Λαβόντες δ' ἐκείνοι τῆτον
 τ̄ κρηρὸν, καὶ τῶν στρατηγῶν τῶν βασιλέως
 ἀπορούτων ὅτι χηρόνιαι τοῖς παροῦσιν, ἐδί-
 δασκον αὐτὰς, μὴ κτ̄ γῆν, ἀλλὰ κτ̄ θά-
 λατταν τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Λακεδαιμονίους
 ποιῆσθαι· νομίζοντες, εἰ μὲ πεζὸν στρατόπεδον
 καταστήσαντο ἔς τὴν πρὸς ἡμῶν, τὰ πρὸς
 πῶν Ἡπειρον μόνην καλῶς ἔξειν, εἰ θ̄ κτ̄
 θάλατταν κρατήσεται, πᾶσαν πῶν Ἑλλάδα θ̄
 νίκης ταύτης μεθέξειν· ὅπερ συνέβη. Πεισθέν-
 των γὰρ ταῦτα τῶν στρατηγῶν καὶ ναυτικοῦ
 συλλεγέντος, Λακεδαιμόνιοι μὲ καταναυμαχή-
 θησαν, καὶ τ̄ ἀρχῆς ἀπεφερέθησαν, οἱ δ' Ἑλ-
 ληνες ἠλευθερώθησαν, ἢ θ̄ πόλις ἡμῶν θ̄ τε
 παλαιᾶς δόξης μέρος τι πάλιν ἀπέλαβε, καὶ
 τῶν συμμάχων ἡγεμῶν κατέστη. Καὶ ταῦτα
 ἐπράχθη, Κόνωνος μὲ στρατηγούτου, Εὐαγό-
 ρου θ̄ αὐτὸν τε πρὸς ἀρχόντου, καὶ τ̄ δυνάμεως
 πῶν πλείστην πρὸς ἀσκήσαντος· ὑπὲρ ὧν ἡμεῖς
 μὲ αὐτὰς ἐπιμήσαμεν ταῖς μεγάλαις τιμαῖς,
 καὶ τὰς εἰκόνας αὐτῶν ἐστήσαμεν, ὅπερ τὸ τῶν

Διὸς ἀγάλμα τῷ Σωτήριος πλησίον ἐκείνου
 τε καὶ σφῶν αὐτῶν ἀμφοτέρων· Ἐπόμνημα καὶ
 τῷ μεγέθει καὶ εὐεργεσίας, καὶ τῇ φιλίας καὶ
 πρὸς ἀλλήλους. Βασιλεὺς δὲ ἔτι αὐτῶν
 γνώμην ἔχει πρὸς αὐτῶν, ἀλλ' ὅσα μείζω
 καὶ πλείονος ἀξία κατειργάσαντο, τοσούτω
 μᾶλλον ἔδεισεν αὐτῆς. Περὶ μὲν ἐν Κόρινθος
 ἄλλος ἡμῶν ἔστι λόγος.

4^ο. *Quomodo contra Persas regnum
 defenderit.*

Οτι δὲ πρὸς Εὐαγόραν ἔτι εἶχε ἔδρα
 αὐτὸς λαθεῖν ἐζήτησε. φαίνεται γὰρ μᾶλλον
 μὲν ἀποδύσας πρὸς τὸ ἐν Κύρῳ πόλεμον,
 ἢ πρὸς τὸς ἀλλοτρίας ἀπάντας, μείζω δὲ καὶ χα-
 λεπώτερον ἐκείνων ἀνταγωνιστὴν νομίσας, ἢ Κύ-
 ρον τὸν πρὸς τῇ βασιλείας ἀμφισβητήσαντα.
 Καὶ τῆς μέγιστον τεκμήριον. Τοῦ μὲν γὰρ
 ἀκούων τὰς ἀδρακευαῖς, τοσούτον κατεφρό-
 νησεν, ὥστε ἀπὸ τὸ μὴ φροντίζειν, μικροδ-
 εῖν ἤλαθεν αὐτὸν ὅτι τὸ βασίλειον ἔπιπτατο.
 πρὸς δὲ τῆτον ἔτι εἶχε πολὺ πειθεῖας
 ἔχει, ὥστε μεταξύ πάχων εὖ, πολεμεῖν πρὸς
 αὐτὸν ἐπεχείρησε, διότι μὲν ἔποιων, ἔμ
 παντάπασιν ἀλόγως βουλευσάμενος ἠπίστατο μὲν

γὰρ πολλοὺς καὶ τῶν Ἑλλήνων ἔτι τῶν βαρ-
 βάρων, ἐκ ταπεινῶν ἔφαιλαν πραγμάτων
 μεγάλας δυνατείας κατεργασαμένους· ἠοδάνετο
 δὲ τὴν Εὐαγόρου μεγαλοφυχίαν, καὶ τὰς ἑπι-
 δόσεις αὐτῷ καὶ τὰς δόξας τῶν πραγμάτων,
 ἢ καὶ μικρὸν γννομένης, ἀλλὰ καὶ τὴν φύ-
 σιν ἀνυπέρολητον ἔχοντα, καὶ τὴν τύχην αὐ-
 τῷ συναγωνιζομένην, ἄστε οὐχ ὑπὸ τῶν γε-
 γεννημένων ὀργιζόμενος, ἀλλὰ περὶ τῶν μελ-
 λόντων φοβούμενος, εἰδὲ περὶ Κύπρου μόνου
 δεδιώς, ἀλλὰ πολὺ περὶ μείζονα, ἐποίη-
 σατο τὸ πόλεμον περὶ αὐτόν. Οὕτω δ' ἐν-
 ἄρμησεν, ὥστε εἰς τὴν στρατιάν ταύτην πλέον,
 ἢ πεντάκις μύρια τάλαντα κατηνάλωσεν.
 Ἀλλ' ὅμως Εὐαγόρου πάσαις ἀπολελειμμένος
 ταῖς δυνάμεσιν, ἀντιτάξας τὴν ἑαυτοῦ γνώμην
 περὶ τὰς ἔτις ὑπερμεγέθεις πρῶτασινας,
 ἐπέδειξεν αὐτόν ὡς τῆτοις πολὺ θαυμαστότε-
 ρον, ἢ τοῖς ἄλλοις τοῖς πρῶτοις. Οτε
 μὲν γὰρ αὐτόν εἶον εἰρήνην ἀγῆν, τὴν ἑαυ-
 τοῦ μόνην πύλιν εἶχεν ἐπειδὴ δὲ ἠναγκάσθη
 πολεμεῖν, τοῖς ἔτις ἦν, καὶ τοῖς ἔτις εἶχε Πρω-
 ταγόραν τὸν υἱὸν τὸν ἑαυτοῦ συναγωνιστήν, ὥστε
 μικροῦ μὲν ἐδέησε Κύπρον ἀπασαν καταχεῖν,
 Φοινίκην δὲ ἐπόρθησε, Τύρον δὲ καὶ κράτος

εἶλε, Κιλικίαν δὲ βασιλέως ἀπέστησε, τοσού-
 τος δὲ τῆς πολεμίας ἀπώλεσεν, ὥστε πολλοὺς
 τῆς Περσῶν πενθοῦντας τὰς ἑαυτῶν συμφο-
 ράς, μεμνησθαι τῆ ἀρετῆς τῆς ἐκείνης, τελευ-
 τῶν δ' ἕτως ἐπέπλησεν αὐτὴς τῆ πολεμείῃ,
 ὥστε, εἰθισμένων τῷ ἄλλοι ἡρόνιον τῆς βασι-
 λέων, μὴ ἀγαλάττεσθαι τοῖς ἀποστάσι, ὡρὶν
 κύριοι γένοιτο τῆς σομάτων, ἀσμενοὶ τὴν
 εἰρήνην ἐποιήσαντο, λύσαντες μὲν τὸ νόμον τῆ-
 τον, ἔδδεν δὲ κινήσαντες τῆ Εὐαγόρου τυραν-
 νίδος. Καὶ Λακεδαιμονίαν μὲν τῆς καὶ δόξαν
 καὶ δύναμιν μεγίστην ἔχόντων κατ' ἐκείνον τὸν
 καιρὸν, ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀφείλετο τῆ ἀρχῆν
 Εὐαγόρου, δὲ πολέμους ἔτη δέκα, τῆ αὐτῶν
 κύριον κατέλιπεν, ὡν ὅσῃ ἦν καὶ ὡρὶν εἰς τὸ πό-
 λεμον εἰσελθεῖν.

Ο δὲ πάντων θαυμαστότατον. Τὴν γὰρ πό-
 λιν ἦν Εὐαγόρου, ἑτέρου τυραννεύοντος, μετὰ
 πενήκοντα ἀνδρῶν εἶλε, ταύτῃ βασιλεὺς ὁ
 μέγας, τοσαύτῃ δύναμιν ἔχων, ἔχ' οἷος
 ἐγένετο χειρώσασθαι. Καὶ τοὶ πῶς ἂν τις τῆ
 ἀνδρείαν, ἢ τὴν φρόνησιν, ἢ σύμπασαν τὴν
 ἀρετὴν τὴν Εὐαγόρου φανερώτερον ὀπιδείξειεν,
 ἢ ἀπὸ τοῦτων ἔργων ἐκινδύων; Οὐ γὰρ
 μόνον φανείτω τὰς ἄλλας πολέμους, ἀλλὰ ἐ

ἡρώων ὑπερβαλλόμενος, ἢ ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων ὑμνέμενος. Οἱ μὲν γὰρ μετὰ πάσης Ἑλλάδος Τροίαν μόνην εἶλον, ὃ δὲ μίαν πόλιν ἔχον πρὸς ἅπασαν τὴν Ἀσίαν ἐπολέμισεν ὥστ' εἰ ποσούτοι τὸ πλῆθος ἐγκαμιάζειν αὐτὸν ἐβουλήθησαν, ὅσοι ὦρ' ἐκείνοις, πολὺ μείζον ἀν καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν ἔλαβε. Τίνα γὰρ ἀν εὐρήσομεν τῆς τότε γενομένης, εἰ τὸς μύθοις νῦν ἀφέντες τὴν ἀλήθειαν σκοπῶμεν, τοιαῦτα ἀπεπραγμένον; ἢ τίνα πυσούτων μεταβολῶν ἐν τοῖς πράγμασιν αἴτιον γεγενημένον; ὃς ἑαυτὸν μὲν ἐξ ἰδιώτη τυραννον κατέστησε, τὸ δὲ γένος ἀπεληλαμμένον ἅπαν τὴν πολιτείαν, εἰς τὰς πρῶσικούσας πρὸς μὰς πάλιν ἐπανήγαγε, τὸς δὲ πολίτας ἐκ βαρβάρων μὲν Ἑλλήνας ἐποίησεν, ἐξ ἀνάνδρων δὲ πολεμικοῦς, ἐξ ἀδόξων δὲ ὀνομαστοῦς, ἢ δὲ τόπον ἀμικλίου ὅλον πρὸς Ἰταλίαν καὶ παντάπασιν ἐξηγειωμένον, ἡμερώτερον καὶ πρῶτον κατέστησεν. ἔπι δὲ πρὸς τούτοις, εἰς ἔχθραν μὲν βασιλεῖ καταστάς, ἕτως αὐτὸν ἡμίνατο καλῶς, ὥστε ἀείμνητον γενέσθαι τὸν πόλεμον ἢ πρὸς Κύπρον.

5°. *Quantum utilitatis Persarum & Atheniensium rebus attulerit.*

Οτε δὲ ἦν αὐτῷ σύμμαχος, ποσούτω χρησιμώτερον ἑαυτὸν παρέχε τῷ ἄλλων, ὡς ὁμολογουμένως μέγιστην αὐτῷ συμβάλεσθαι δύναμιν εἰς τὴν ναυμαχίαν τὴν περὶ Κνίδου ἧς ἰσομεδύης, βασιλεὺς μὲν ἀπάσης τῆς Ἀσίας κύριος κατέστη, Λακεδαιμόνιοι δὲ, ἀντὶ τῆς ἠπείρου πορθεῖν, περὶ τῆς ἑαυτῶν κινδυνεύειν ἠναγκάσθησαν, οἱ δὲ Ἕλληνας, ἀντὶ δουλείας, αὐτονομίαν ἔχον, Ἀθηναῖοι δὲ ποσούτων ἐπέδουσαν, ὡς τὸς πλεόντερον αὐτῶν ἄρχοντας, ἐλθεῖν ὡς αὐτῶς τὴν ἀρχὴν τῆς Ἀσικίας.

Ὡς εἴ τις ἔροιτό με, τί νομίζω μέγιστον εἶναι τῷ Εὐαγέει πεπραγμένων, πότερον τὰς ὀπιμελείας ἢ τὰς ἰσομεδύας τὰς περὶ Λακεδαιμονίους, δι' ὧν τὰ πλεονημέδια γέγονεν, ἢ τὸ τελευταῖον, πόλεμον ἢ τὸ κατάληψιν τῆς βασιλείας, ἢ τὸ ὅλην τῷ πλεονημέδιον διοίκησιν, εἰς πολλὴν ἀπορίαν ἀν καταστάσιν. Τοῦτο γὰρ μοι δοκεῖ μέγιστον εἶναι καὶ θαυμαστότατον, κατ' ὅτι ἀν αὐτῶν ὀπιμήσω τὴν γνώμην. Ὡς εἴ τινες τῷ πλεονημέδιον δι' ἀρετὴν ἀθάνατοι γέγονασιν, οἷμα

κ' αὐκείνον ἠξιώσθαι ταύτης τ' δωρεᾶς· σημείοις
 λεγόμενος, ὅτι καὶ τ' ἐνθάδε βίον εὐτυχέστερον
 καὶ θεοφιλέστερον ἐκείνων διαβεβίωκε. Τῶν μὲν
 γὰρ ἡμετέρων τὰς πλείους καὶ ὀνομαστότας
 εὐρήσομεν ταῖς μεγίσταις συμφοραῖς περιπε-
 σόντας.

6°. *Quantam cum admirabili virtute con-
 junctam habuerit felicitatem.*

Εὐαγόρας δὲ εἰ μόνον θαυμαστότατος ἐξ ἀρ-
 χῆς ὧν διετέλεσεν, ἀλλὰ καὶ μακαριώτατος.
 Τί γὰρ ἀπέλιπεν εὐδαιμονίας, ὅς ποιστων μὲν
 παρθένων ἐτύχεν, οἷον εἶδεις ἄλλος, (πλὴν
 εἴ τις ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἐκείνου γέρονε) ποσοδ-
 τον θ' καὶ τῷ σώματι τῶν ἄλλων καὶ τῇ ῥώμῃ
 δὴνευκεν, ὥστε μὴ μόνον Σαλαμῖνος, ἀλλὰ
 καὶ τῆς Ἀσίας ἀπάσης ἀξίος εἶναι τυραννεῖν.
 κάλλιπα δὲ κλησάμενος πρὸ βασιλείαν, ἐν
 ταύτῃ τ' βίον διετέλεσε. θνητὸς δὲ γενόμενος,
 ἀθάνατον πρὸ τοῦ αὐτῷ μνήμην κατέλιπε.
 ποσοδτον δὲ εἰβίω χερόνον, ὥστε μήτε τῷ γήρωσι
 ἀμοιβὸς γενέσθαι, μήτε τῶν νοσημάτων με-
 ταχεῖν τῶν ἀγῶν ταύτην πρὸ ἡλικίας γνο-
 μέναι. πρὸς δὲ τέτοις, (ὃ δοκεῖ σπανιώτατον
 εἶναι καὶ χαλεπώτατον), εὐπαιδίας τυχεῖν ἅμα

καὶ πολυπαιδίας, ἔδὲ τὸν δὴμαρτεν, ἀλλὰ
καὶ τὸ αὐτῷ συνέπεσε· καὶ τὸ μέγιστον, ὅτι
τῶν ἐξ αὐτῆς γνομῶν ἑδένα κατέλιπεν ἰδιω-
πκοῖς ὀνόμασι παρονομαζόμενον, ἀλλὰ τὸν
μὲν βασιλέα καλούμενον, τὸς δὲ ἀνακτας,
τὰς δὲ ἀνάσας. Ως εἴ πινες τῶν ποιητῶν
περὶ πικρῶν παρονομαζομένων ὑπερβολαῖς
κέρχονται, λέγοντες ὡς ἦν θεὸς ἐν ἀνθρώποις
ἢ δαίμων, ἀλλ' ἔθνητος, ἅπαντα τὰ τοιαῦ-
τα περὶ τὴν ἐκείνου ῥηθῆναι φύσιν μάλιστ' ἀν-
ἄρμόσειε.

*Epilogos, & adhortatio Nicoelis ad pa-
ternæ virtutis imitationem.*

Τῶν μὲν ἐν εἰς Εὐαγόραν πολλὰ μὲν οἴομαι
κατέλιπεῖν· ὑπερίζω γὰρ τῆς ἀκμῆς τῆς ἐμαυ-
τῆς, μετ' ἧς ἀκριδέστερον καὶ φιλοπονώτερον
ἐξεργασάμεν ἂν τὸ ἔπαινον τῆς. Οὐ μὲν ἀλλὰ
καὶ νῦν, ὅσον ἦν καὶ τὴν ἐμὴν δύναμιν, ὅτι
ἀνεγκωμιάστος ἐστίν. Εγὼ δὲ ὦ Νικόκλεις,
ἠγούμαι καλὰ μὲν εἶναι μνημεῖα καὶ τὰς τῶν
σωμάτων εἰκόνας· πολὺ μὲν τὸ πλείονος ἀξίας
τὰς τῶν πράξεων καὶ τῆς ἀφροσύνης, αἷς ἐν τοῖς
λόγοις ἂν τις μόνον τοῖς τεχνικῶς ἔχουσι θεω-
ρήσειε. Προκρίνω ἔταύτας, πρῶτον μὲν εἰδὼς

τὲς καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν οὐχ
 ἔτιωσ' ἔπι τῷ γάλλει τῆ σώματος σεμνυνο-
 μίας, ὡς ἔπι τοῖς ἔργοις καὶ τῇ μνήμῃ
 φιλοτιμουμένων. ἔπειθ' ὅτι τὲς μὲν τύπους
 ἀναγκαῖον ᾧ τῶν τέτοις εἶναι μόνον παρ' οἷς
 ἀν' εὐθείᾳ, τὲς δὲ λόγους ἐξενεχθῆναι οἰόντ'
 εἶναι εἰς τὴν Ελλάδα ἀφαιρούμεντας, καὶ ἐν
 ταῖς τῶν εὐφρονούντων ἀφαιρούμεντας ἀγαπᾶ-
 σθαι, παρ' οἷς κρείττον' ἔστιν ἢ ᾧ τῶν τοῖς
 ἄλλοις ἅπασιν εὐδοκμεῖν. ὡς δὲ τέτοις,
 ὅτι τοῖς μὲν πεπλασμένοις καὶ τοῖς γεγραμ-
 μένοις ἔδει ἀν' τὴν τῆ σώματος φύσιν ὁμοιώ-
 σαι, τὲς δὲ τῶν τρόπων τὲς ἀλλήλων καὶ τὰς
 ἀφαιρούμεντας τὰς ἐν τοῖς λεγομένοις ἐνούσας ἐπὶ
 τῶν ῥαδιῶν ἔδει μιμεῖσθαι τοῖς μὴ ῥαθυμεῖν
 αἰρεμένοις, ἀλλὰ ῥητοῖς εἶναι βυλομένοις.

Ὡν ἕνεκα καὶ μάλλον ἐπεχείρησα γράφειν
 τῶν τῶν λόγων, ἡγεύμενος καὶ σοὶ καὶ τοῖς
 σοῖς παισὶ, καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς ἀπ' Εὐα-
 γγέων γεγονόσι, πολὺ καλλίστην ἀν' γενέσθαι
 ταύτην τὴν ἀφαιρούμεντας, εἴ τις ἀφαιρούμεντας τὰς
 ἀρετὰς τὰς ἐκείνας καὶ τῷ λόγῳ κοσμήσας
 ἀφαιρούμεντας θεωρεῖν ὑμῖν καὶ συνδιατρέχειν αὐταῖς.
 Τὲς μὲν γὰρ ἄλλας ἀφαιρούμεντας ἔπι τῆ φι-
 λοσοφίᾳ, ἑτέρας ἐπαινούντες, ἵνα ζηλῶντες

ἐκ τέτων τὲς εὐλογουμένους, τῶν αὐτῶν ἐκείνοις
 ἑπιτηδευμάτων ἑπιθυμῶσιν· ἐγὼ δὲ σε καὶ τὲς
 σοὺς οὐκ ἀλλοτρίοις ᾠδαῖσι χρώμενος,
 ἀλλ' οἰκείοις ᾠδαῖσι καὶ συμβαλεύω προ-
 σέχειν τὸν νοῦν, ὅπως καὶ λέγειν καὶ πράττειν
 μηδενὸς ἥτιον δυνήσῃ τῶν Ἑλλήνων. Καὶ μὴ
 νόμιζέ με καταγνώσκειν ὡς νῦν ἀμελεῖς, ὅτι
 πολιάκισ σοι ἀπακελεύομαι πρὸς τῶν αὐτῶν·
 ἔγωγ' οὔτε ἐμὲ λέλθηεν, οὔτε τὲς ἄλλας,
 ὅτι καὶ μόνος καὶ πρῶτος τῶν ἐν τετραγιδί
 καὶ πλούτῳ καὶ τρυφαίῃς ὄντων, φιλοσοφεῖν
 καὶ φιλοπονεῖν ἐπεχείρησας, ἔδ' ὅτι πολλὰς
 τῶν βασιλέων ποιήσῃς, ζηλώσαντας τὴν σὴν
 παιδείουσιν, τέτων τῶν ἀγαθῶν ἑπιθυμεῖν,
 ἀφαιρέσεις ἐφ' οἷς νῦν λίαν χαίρουσιν. Ἀλλ'
 ὅμως ἐγὼ ταῦτα εἰδὼς, ἔδ' ἥτιον καὶ ποιῶ
 καὶ ποιήσω τ' αὐτὸν, ὅσῳ ἐν τοῖς γυμνακοῖς
 ἀγῶσιν οἱ θεαταί. Καὶ γὰρ ἐκείνοι ᾠδακε-
 λεύοντα τῶν δρομέων ἔτι τοῖς ἀπολειμμένοις,
 ἀλλὰ τοῖς πρὸς τὴν νίκης ἀγωνιζομένοις. Ἐμὸν
 μὲ οὖν ἔστι, καὶ τῶν ἄλλων φίλων, τοιαῦτα
 καὶ λέγειν καὶ γράφειν, ἐξ ὧν μέλλομέν σε
 παροξύνειν ὀρέγεσθαι τέτων, ὧν ἄρ' καὶ νῦν
 τυγχάνεις ἑπιθυμῶν. Σοὶ δὲ προσήκει μηδὲν
 ἐλλείπειν, ἀλλ' ὡσπερ ἐν τῷ παρόντι καὶ τῷ

ἄλλον θεόνον ὀπιμελείομαι, καὶ τὴν ψυχὴν ἀσκεῖν, ὅπως ἄξιός ἐσῆ καὶ τῷ πατρὸς καὶ τῷ ἄλλων θεογόνων· ὡς ἅπασι μὲν θεωρήκει θεὸς πολλῶ ποιείομαι τὴν φρόνησιν, μάλιστα δ' ὑμῖν τοῖς πλείστον κυρίοις οὖσι. Χρὴ δ' οὐκ ἀγαπᾶν, εἰ τῷ παρόντων τυγχάνεις ὧν ἤδη κρείττων, ἀλλ' ἀγανακτεῖν, εἰ τοιοῦτος μὲν αὐτὸς ὧν τὴν φύσιν, γεγονὼς δὲ τὸ μὲν παλαιὸν ἀπὸ Διὸς, τὸ δ' ὑπογυιᾶταλον ἐξ ἀνδρὸς τοιοῦτος τὴν ἀρετὴν, εἰ μὴ πολὺ διοίσης καὶ τῷ ἄλλων καὶ τῷ ἐν ταῖς αὐταῖς σοι πημαῖς ὄντων. Ἐστὶ δὲ ὅτι σοι μὴ θλαμαρτεῖν τέτων. Ἐὰν γὰρ ἐμμένῃς τῇ φιλοσοφίᾳ, καὶ τοσοῦτον ὀπιδιδῶς, ὅσον ὡρὸν, ταχέως γενέσῃ τοιοῦτος, οἷόν σε θεωρήκει.

ΤΕΛΟΣ.

On trouve chez le même Libraire différents
Traitéz Grecs qu'il a imprimés depuis
peu, même format & même caractère que
l'Évangile selon S. Luc.

Ex Plutarcho Syllæ & Sertorii Vitæ.

— Apophthegmata Regum & Imperato-
rum.

Isocratis ad Nicoclem de Regno.

— Nicocles de civium erga Regem officio.

— Oratio ad Dæmonicum.

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ

ΝΙΚΟΚΛΗΣ,

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΥΟΜΕΝΩΝ
ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ.

ISOCRATIS

NICOICLES,

De Civium erga Regem officio.

Τῶν παραινετικῶν λόγων τρίτος.

Admonitoriary orationum tertia.

PARISIIS;

Apud BARBOU, viâ Mathurinensium.

M. DCC. LXVIII.

MEMORANDUM

DE

DE

DE

DE

De Civium et Regem officio.

1811

Alphonse

PARIS

chez la Citoyenne, vis-à-vis l'Hotel de la Harpe

M. DCC. LXXII

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΝΙΚΟΚΛΕΟΥΣ,

Υπὸ Ἰερωνύμου Βολφίς γεγραμμένη

ΕΝ τῷ μὲν πρῶτῳ βιβλίῳ, τὸ τῷ βασιλευόντων ἔργον εἴρηται· ἐν τῷ δευτέρῳ, τὸ τῷ βασιλευομένων κατῆκον ἀσαφείτω· περιετέθη δὲ ὁ λόγος Νικοκλεῖ αὐτῷ, εἴτε τοῖς περὶ αὐτὸν καὶ τοῖς μεγάλαισι, εἴτε καὶ τοῖς ἄλλοις τῷ ἀρχομένων ὑπὸ αὐτῶ, παραγγέλλοντι. Ἀρχόμενος μὲν οὖν ὑπεραπολογεῖται τῷ λόγῳ, ἀλλὰ τὰς ἀναμαθήτους καὶ μισολόγους ἴσως τῷ βασιλικῶν, ὧν τὸ τε ἀργὸν καὶ τὸ διεγραμμένον τῶν ἡθῶν, καὶ τῷ τῶν πρῶτῳ βιβλίῳ ἐπιλόγῳ εὐφυῶς ἀσάφους ὑπέγραψεν· χρεῖς γὰρ τῶν σοφιστικώτερον ἢ βασιλικώτερον εἶναι δόξειε τὸ προοίμιον. Εἶτα καὶ ἀποδείκνυσιν, ὅτι μοναρχία πολιτείας εἶδος ἀείρον· εἶτα δὲ, ὅτι τὴν βασιλείαν δικαίως εὐληφῶς, σωφρόνως τε καὶ νομιμῶς ἐφιλανθρωπῶς διοικῶν τυγχάνῃ. Τῷ κεφαλαίῳ δὲ τῷ πρώτῳ, εἰς Νικοκλέα μὲν ἀναφερομένῳ, σκοπὸν ἔχει, τῶν μηδεμίαν τοῖς ἀρχομένοις τῶν ἀπειθεῖν καὶ ἀνηκουφεῖν λελείφθαι πρὸς αὐτὸν· εἰς Ἰσοκράτην δὲ, τί ἄλλο ἂν εἴη πλὴν εἰρωνευόμενον Νικοκλέους ἐγκώμιον, ἔγω μὲν τοι μεταχθίσαι, ὥστε μηδαμῶς τῷτό γε προσηρημένον φαίνεσθαι. Τελευτῶν δὲ προτάσει, τίνα τε πράττειν καὶ πῶς ἀπέχεσθαι βούλει τὰς ὑποτεταγμένους, βραχὺν προαθεῖς ἐπίλογον.

A ij

ARGUMENTUM NICOCLIS

Ab HIERONYMO WOLFIO scriptum.

SUPERIORE libro regis officium expositum est : hìc verò civium munus erga regem describitur ; idque fit sub ipsius Nicoclis persona , suis aulicis & regni proceribus aut etiam reliquo populo , præcipientis. Primùm autem eloquentiæ defensio ponitur ; fortasse propter crassos & barbaros aulicos , quorum ignaviam & perversitatem etiam in præcedentis orationis epilogo perstrinxit , & eleganter depinxit ; nam alioqui sophistæ quàm regi aptius videri posset exordium. Deinde ostendit præstantissimam reipublicæ formam esse monarchiam ; postea , se regnum iusto titulo possidere ; atque id moderatè , prudenter , clementerque administrare ; quæ duo capita , si Nicoclem spectes , eò pertinent , ut ne civibus ulla detrectandi imperii causa relinquatur ; Isocratem , quid aliud est quàm dissimulata Nicoclis laudatio , sic tractata , ut id nullo pacto agere videatur ? Postremo loco præcipit quid fieri , quid omitti à suis velit , brevi additâ conclusione.

ΕΙΣΙ πινές, οἱ δυσκόλως ἔχουσι πρὸς τὰς λόγους, καὶ ἀγαμέμφοιαι τὰς φιλοσοφούντας· καὶ φασὶν αὐτὰς οὐκ ἀρετῆς, ἀλλὰ πλεονεξίας ἕνεκα ποιείσθαι τὰς τοιαύτας ἀγαθειὰς. Ἡδέως ἀνὴρ ἐν πυθοίμῳ τῷ ἔργῳ ἀγαθειμένων, ἀλλὰ τί τὰς μὴ εὖ λέγειν ἐπιθυμοῦντας φεύγουσι, τὰς δὲ ὀρθῶς πράττειν βυλομένους ἐπαινεῖσιν. Εἰ γὰρ αἱ πλεονεξία λυποῦσιν αὐτὰς, πλείους καὶ μείζους ἐκ τῶν ἔργων, ἢ τῶν λόγων εὐρησομῶν γιγνομένας. Ἐπειτα γὰρ αὐτοῖσι ἀποπῶν εἰ λέληθεν αὐτὰς, ὅτι τὰ πρὸς τὰς θεοὺς εὐσεβοῦσιν, καὶ τῷ δικαιοσύνῳ ἀσχοῦμεν, καὶ τὰς ἄλλας ἀρετὰς ἐπιτηδεύομεν, ἔχοντα τῶν ἄλλων ἕλαττον ἔχοντα, ἀλλ' ὅπως ἀνὴρ ὡς μετὰ πλείων ἀγαθῶν τὸν βίον ἀγαθῶν. Ὡστε ἔστι κατηγορητέον τῶν τῶν πραγμάτων ἐστίν, δὲ ὧν ἀνὴρ τις μετ' ἀρετῆς πλεονεκτῆσειεν· ἀλλὰ τῶν ἀνθρώπων τῶν πρὸς τὰς πράξεις ἕξαμαρτανόντων, ἢ τοῖς λόγοις ἕξαπατώντων, καὶ μή δικαίως χρωμένων αὐτοῖς.

Θαυμάζω δὲ τῶν ταύτων τῶν γνώμῳ ἔχοντων, ὅπως ἔστι τῶν πλούτων, καὶ τὴν ῥώμῳ, καὶ τὴν ἀνδρίαν κακῶς λέγουσιν. Εἴτω γὰρ ἀλλὰ τὰς ἕξαπατῶντας, καὶ τὰς ψευδομένους πρὸς τὰς λόγους κα-

λεπῶς ἔχρυσι, προσήκει καὶ τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς αὐ-
τὸς ὀπιπιμᾶν. Φανήσονται γὰρ πινες καὶ τῶν ταύτων
κακτημένων ἐξαμαρτάνοντες, καὶ πολλοὺς ἀπὸ τέ-
των κακῶς ποιῶντες. Ἀλλὰ γὰρ ἔδίκαιον, ἔσθ' εἴ-
πινες τὸς ἀπαντῶντας τύπτοιεν, ἢ ῥώμης κατηγορεῖν·
ἔτε διὰ τὸς ἀποκλινύοντας, ἢ ἀνδρίαν λοιδορεῖν, ἔθ'
ὅλως τὴν τῶν ἀνθρώπων πονηρίαν ὅτι τὰ πράγματα
μεταφέρειν· ἀλλ' αὐτὸς ἐκείνοισι ψέγειν, ὅσοι τοῖς
ἀγαθοῖς κακῶς χροῦνται, καὶ τοῖς ὠφελεῖν δυναμένοις,
τέτοις βλάβην τὸς συμπολιτευομένοις ὀπιχίροισι.

Νῦν δ' ἀμελήσαντες τῶτον τὸ πρόπον πρὸς ἑκάστου
διορίζεσθαι, πρὸς ἀπαντας τοῖς λόγοις δυσκόλως
ἀφαινεῖται καὶ τοσοῦτον διημαρτήκασιν, ὥστε οὐκ
ἀσθάνονται τοῖς ταύτων πράγματι δυσμενῶς ἔχοντες, ὃ
πάντων τῶν ὄντων ἐν τῇ τῶν ἀνθρώπων φύσει πλείων
ἀγαθῶν αἰτίον ἐστίν. Τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις, οἷς ἔχρονται,
ἔδεν τῶν ἄλλων ζώων ἀφαιροῦσθαι, ἀλλὰ πολλῶν καὶ
τῶν τάχει, καὶ τῇ ῥώμῃ, καὶ ταῖς ἄλλαις εὐπορίαις
καταδέεστεροι τυγχάνουσιν ὄντες· ἐλγενομένου δ' ἡμῶν
τῶν πείθειν ἀλλήλους, καὶ δηλοῦν πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς
πρὸς ὧν ἀν βεληθησόμεθα, ἔσθ' ἄν μόνον τῶν θηριωδῶς ζῆν
ἀπιλλάγησθαι, ἀλλὰ καὶ συνελθόντες πόλεις ἀκίσα-
μεθα, καὶ νόμοις ἐθέμεθα καὶ τέχναις εὐροῦμεθα, καὶ χροῦν
ἀπαντα τὰ δι' ἡμᾶς μεμηχανημένα λόγους ἡρεῖν ὅτιν
ὁ συγκατασκευάσας. Οὗτος γὰρ καὶ πρὸς τῶν δικαίων

Ἐπεὶ τῶν ἀδίκων, καὶ τῶν αἰσχρῶν καὶ καλῶν ἐνομο-
 θέτησεν ὧν μὴ ἀφίστασθαι, ὅσα ἂν οἰοί τε ἡμῶν
 οἴκειν μετ' ἀλλήλων. Τέττα καὶ τὸς κακὰς ἐξελέγχο-
 μην, ἔτι τὸς ἀγαθὰς ἐγκωμιάζομεν. Διὰ τὸ τε τὸς
 τε ἀνοήτους παιδεύομεν, ἔτι τὸς φρονίμους δοκιμάζο-
 μην. Τὸ γὰρ λέγειν ὡς δεῖ, τὸ φρονεῖν εὖ μέγιστον
 σημεῖον ποιούμεθα. ἔτι λόγος ἀληθὴς, καὶ νόμιμος, καὶ
 δίκαιος, ψυχῆς ἀγαθῆς καὶ πειθῆς εἰδωλὸν ἐστίν. Μετὰ
 τὸ τε ἔτι περὶ τῶν ἀμφισβητησίμων ἀγωνιζόμεθα, καὶ
 περὶ τῶν ἀγνωσμένων σκοπέμεθα. Ταῖς γὰρ πίπτουσιν
 αἰς τοὺς ἄλλους λέγοντες πείθομεν, ταῖς αὐταῖς
 ταύταις καὶ περὶ τῶν ἰδίων βεβουλόμενοι χρώμεθα. καὶ
 ῥητορικοὺς μὲν καλοῦμεν, τοὺς ἐν τῷ πλήθει λέγειν
 δυναμένους, εὐβόλους δὲ νομίζομεν, οἵτινες ἂν αὐτοὶ
 πρὸς αὐτοὺς ἄριστα περὶ τῶν πραγμάτων διαλεχθῶσιν.

Εἰ δὲ δεῖ συλλήβδην περὶ τῆς δυνάμεως ταύτης
 εἰπεῖν, ἔδεν τῶν φρονίμως περατομένων εὐρήσομεν
 ἀλόγως γιγνόμενον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἔργων καὶ τῶν ἀφρονη-
 μάτων ἀπάντων ἡγεμόνα τὸν λόγον ὄντα, καὶ μάλιστα
 χρωμένους αὐτῷ τὸς πλείστον νοῦν ἔχοντας. ὅτε τοὺς
 πολυμάχους βλασφημεῖν περὶ τῶν παιδευόντων ἔτι φιλο-
 σοφόντων, ὁμοίως ἄξιον μισεῖν, ὡς περὶ τὸς τῶν
 θεῶν ἔδη ἔξαμαρτάνοντας. Εγὼ δὲ ἀποδέχομαι μὲν
 πάντας τὸς λόγους, τὸς καὶ κατὰ μικρὸν ἡμᾶς ἀφελεῖν
 δυναμένους. ἔτι μὲν ἀλλὰ ἔτι καλλίστερος ἡγεῖμαι, βασι-

λικωτάτης, ἔμάλιστα ὀρέποντας ἐμοί, τὸς δὲ τῶν
ἐπιτήδευμάτων καὶ τῶν πολιτειῶν παραμυθίας. Ἐτέτων
αὐτῶν ὅσοι διδάσκουσι τὸς τε δυναστεύοντας, ὡς δὲ
τῶν πλήθει ἡρώων, ἔτὸς ἰδιώτας, ὡς ἡρῶν πρὸς
τὸς ἀρχοντας διακείσθαι. Καὶ γὰρ ἀπὸ τέτων ὄρω
τὰς πόλεις εὐδαιμονεστάτας καὶ μεγάτας γυγνομύας.

Τὸν μὲν ἔν ἑτέρον λόγον, ὡς ἡρῶν τυραννεῖν, Ἰσο-
κράτης ἠκούσατε. τὸ δὲ ἐχόμενον, αἰ δεῖ ποιεῖν τοὺς
ἀρχομύας, ἐγὼ πειράσομαι διελθεῖν. ἔχ ὡς ἐκείνου
ὑπερβαλέμενος, ἀλλ' ὡς ὀρθοσῆκόν μοι δὲ τέτων
μάλιστα ἀφαλεχθῆναι πρὸς ὑμᾶς. εἰ μὲν γὰρ μὲ μὴ
διλώσαντος αἰ βέλομαι ποιεῖν ὑμᾶς, διαμαρτάνοιτε
τὸ ἐμῆς γνώμης, ὅτι αἰν εἰκότως ὑμῶν ὀργίζοίμι. εἰ
δὲ ὀροειπόντος ἐμῶ, μηδὲν γίγνοιτο τοῖς, δικαίως
αἰν ἠδὲ τοῖς μὴ πειθόμενοις μεμφοίμι. Ἡρῶν μὲν
δὲ ἔτὸς αἰν μάλιστα παρακαλέσαι, καὶ ὀροτρέψαι
πρὸς τὸ μνημονεύειν ὑμᾶς τὰ ῥηθέντα, καὶ πειθαρχεῖν
αὐτοῖς, ὅτι εἰ δὲ τὸ συμβαλεύειν μόνον γε-
νοίμι, ἔτὸς αὐτῶν ἐπαρηθμήσας ἀπαλλαγείμι. ἀλλ' εἰ
ὀροσεπιδείξαιμι πρῶτον μὲν τὴν πολιτείαν τὴν παρθε-
σαν, ὡς ἀξίον εἶν ἀγαπᾶν, ἔ μόνον ἀπὸ τῆς ἀνάγ-
κῆς, ἔ δὲ ὅτι πάντα τὴν ἡρόνον μετὰ ταύτης οἰκοῦ-
μεν, ἀλλ' ὅτι καὶ βελτίστη τῶν ἄλλων πολιτειῶν εἶν
ἔπειτ', ὡς ἐγὼ ταύτην ἔχω τὴν ἀρχὴν ἔ παρανόμως,
ἔ δὲ ἀλλοτρίαν. ἀλλ' ὅσιως, καὶ δικαίως, ἔ ἀπὸ τὸς

ἐξ ἀρχῆς παρονομοῦν, καὶ ἀπὸ τῶν πατέρων καὶ δι' ἑμαυ-
τόν. Τούτων γὰρ παρονομοῦντων, οὐκ ἔστιν ὅστις
οὐκ αὐτὸς αὐτῶν καταγνώσειαι πρὸς μεγάλην ζημίαν,
εἰ μὴ πειθαρχῆ τοῖς ὑπὸ ἐμοῦ συμβουλευθείσι καὶ
παρονομοῦσι.

Περὶ μὲν οὖν τῆς πολιτείας (ἐπιτελεῖται γὰρ ὑποπιθέ-
ματος ἡρξάμενος) οἴμαι πᾶσι δοκεῖν δεινότερον μὲν εἶναι
τὸ τῶν αὐτῶν ἀξιοῦσθαι τὰς χειρῶν ἢ τοὺς πονηροὺς·
δικαιότερον δὲ, τὸ διορθώσασθαι περὶ τούτων, ἢ μὴ
τοὺς ἀνομοίους τῶν ὁμοίων τυγχάνειν, ἀλλὰ καὶ τιμᾶσθαι
καὶ τὴν ἀξίαν ἐκείνων. Αἱ μὲν τοίνυν ὀλιγαρχίαι ἢ δι-
μοκρατίαι τὰς ἰσότητάς τοῖς μετέχουσι τῆς πολιτείας
ζητοῦσι· ἢ τούτο εὐδοκίμει παρ' αὐταῖς, εἰ μὴδέ-
τερος ἑτέρου δύνηται πλέον ἔχειν· ὁ τοῖς πονηροῖς
συμφέρον ἐστίν. Αἱ δὲ μοναρχίαι, πλείστον μὲν νέμεσι
τῶν βελτίων, δεύτερον δὲ τῶν μετ' ἐκείνων, τρίτον δὲ
καὶ τέταρτον τοῖς ἄλλοις καὶ τῶν αὐτῶν λόγον. Καὶ
ταῦτα εἰ μὴ πανταχοῦ καθέστηκεν, ἀλλὰ τὸ γε βέλ-
λημα τῆς πολιτείας τοιοῦτόν ἐστιν. Καὶ μὲν εἰ δεῖ διο-
ρθῆναι ἢ τὰς φύσεις τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὰς πράξεις,
ἀπαντες εἰ τὰς τυραννίδας μᾶλλον ὁμολογήσαιεν.
Καίτοι τίς οὐκ εὖξαιτο τῶν εὐφρονούντων τοιαύτης
πολιτείας μετέχειν, εἰ ἢ μὴ ἀγαθήση χειρὸς αὐτῶν,
μᾶλλον ἢ φέρεσθαι μετὰ τῶν πλήθους, μὴ γινωσκό-
ματος ὁποῖός τις ἐστίν. Ἀλλὰ μὲν καὶ πρῶτον τα-

σοῦτω, καὶ δικαιοτέραν δικαίως ἀν' αὐτὴν κρίνομεν,
 ὅσα ὅρ' ῥαῖόν ἐστιν ἑνὸς ἀνδρὸς γνώμη πρὸς ἑχέειν τ' ἰδν
 μάλλον, ἢ πολλῶν ἀφρονοῖαις, ἔ παντοδαπαῖς ζη-
 τεῖν ἀρέσκην. Οἱ μὲ οὖν ἡδίων ἐστὶ, ἔ πραοτέρα,
 ἔ δικαιοτέρα, διὰ πλειόνων μεν ἀν' τις ἀποδείξεν
 οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀφ' αὐτῶν συνιδεῖν ῥαδίων ἐστὶ.

Περὶ δ' τ' λοιπῶν, ὅσον αἱ μοναρχίαι, ἔ πρὸς τὸ
 βαλεύσασι, ἔ πρὸς τὸ πρᾶξαι π' τ' δεόντων, δια-
 φέρουσιν, ὅπως ἀν' κάλλιστα θεωρήσαιμεν, εἰ τὰς με-
 γίστας τ' πρᾶξεων παρ' ἀλλήλων πιθύντες, ἐξετάζειν
 ἐπιχειρήσαιμεν αὐτάς. Οἱ μὲν τοίνυ κατ' ἐνιαυτὸν
 εἰς τὰς ἀρχὰς εσιόντες, πρῶτον ἰδιώται γίνου-
 νται, πρὶν ἀποθέσθαι π' τ' τ' πόλεως, ἔ λαβεῖν ἐμ-
 πειρίαν αὐτῶν. Οἱ δ' αἰεὶ τοῖς αὐτοῖς ἐπιστατοῦντες,
 ἢν ἔ τ' φύσιν καταδεετέραν ἔχουσιν, ἀλλ' οὖν ταῖς γε
 ἐμπειρίαις πολὺ τ' ἄλλων πρὸς ἔχουσιν. Ἐπειτα, οἱ
 μὲ πολλῶν καταμελοῦσιν, εἰς ἀλλήλων ἀποβλέπον-
 τες· οἱ δ' ἑδενὸς ὀλιγοροῦσιν, εἰδότες ὅτι δεῖ πάντα
 τὰ δὲ αὐτῶν γίνεσθαι. Πρὸς δὲ τέτοις, οἱ μὲ ἐν
 ταῖς ὀλιγαρχίαις ἔ ταῖς δημοκρατίαις, ἀφ' αὐτῶν
 πρὸς σφᾶς αὐτῶν φιλοπμίαις λυμψήνονται τοῖς κοι-
 νοῖς· οἱ δ' ἐν ταῖς μοναρχίαις ὄντες, ὅκ' ἔχοντες
 ὅτω φθονήσασιν, πρὸς ἀπάντων, ὡς οἶον τ' ἐστὶ, τα
 βέλπιστα πρᾶττουσιν. Ἐπειτα, οἱ μὲν ὑπεροῦσι τ' ἔ
 πρᾶγματῶν (τὸν μὲν γὰρ πλείονον χρόνον ἔπι τοῖς

ἰδίους ἀγαθῶσιν· ἐπειδὴν δὲ εἰς τὰ συνέδρια συ-
 νέλθωσιν, πλεονάκεις ἂν τις αὐτῶν εὐροὶ ἀγαθο-
 μύεις, ἢ κοινῇ βελευομύεις) οἱ δ' ἔτε συνέδριον,
 ἔτε γρόνων αὐτοῖς ἀποδεδίγμων, ἀλλὰ καὶ τὰς
 ἡμέρας καὶ τὰς νύκτας ἐπὶ ταῖς πράξεσιν ὅλως οὐκ
 ἀπολείπομαι τῶν κηρῶν· ἀλλ' ἕκαστον ἐν τῷ δέοντι
 πράττεισιν. Ἐπὶ δ' οἱ μὲν πρὸς ἀλλήλους διαμνησ-
 ἔχουσι, ἔβόλονται ἂν καὶ τὸ πρὸ αὐτῶν ἀρχήσας,
 καὶ τὸ πρὸ ἑαυτῶν, ὡς κήρυκα διοικῆσαι τὴν πόλιν, ἵν'
 ὡς μέγιστον δόξαν αὐτοὶ λαμβάνωσιν· οἱ δ', διὰ παν-
 τὸς τῶν βίαι κέρμοι τῶν πραγμάτων ὄντες, εἰς πάντα
 τὴν γρόνον ἔτι τὰς εὐνοίας ὁμοίως ἔχουσι. Τὸ δ' μέγιστον
 πάντων· τοῖς γὰρ κοινοῖς οἱ μὲν, ὡς ἰδίους· οἱ δὲ, ὡς
 αἰλοπείοις προσέχουσι τὴν νοῦν, καὶ συμβόλοις γρῶν-
 ται πρὸς αὐτῶν· οἱ μὲν, τῶν ἀγῶν τοῖς πολμηροτάτοις,
 οἱ δ', ἐξ ἀπάντων ἐκλεξάμενοι τὸς φρονιμωτάτους·
 ἔτι πρῶτον, οἱ μὲν τὸς ἐν τοῖς ὄχλοις εἰπεῖν δυναμέ-
 νους, οἱ δ' τὸς γρῶν τοῖς πράγμασιν ἐπισταμνούς.
 Οὐ μόνον δ' ἐν τοῖς ἐγκυκλίοις, ἔτι τοῖς καθ' ἡμέραν
 γιγνομένοις, αἱ μοναρχίαι ἀγαθῶσιν· ἀλλὰ ἔτι τὰς
 ἐν τῷ πολέμῳ πλεονεξίας ἀπάσας περιλήφασιν.
 Καὶ γὰρ παρασκευάσασθαι δυνάμεις, καὶ γρῶναι
 ταύτας, ὥστε καὶ λαθεῖν, ἔτι ὀφθῆναι, καὶ τὸς μὲν πεί-
 σαι, τὸς δ' βιάσασθαι, ὡς δ' ἔτι ἐκπρίασθαι, τὸς
 δ' ταῖς ἄλλαις θεραπεῖαις προσάγεσθαι, μᾶλλον αἱ
 τυραννίδες τῶν ἄλλων πολιτειῶν ὁμοίαι τῶν εἰσὶ.

Καὶ ταῦτα ἐκ τῶν ἔργων ἂν τις ἴκῃ ἢ τῶν λόγων
 πιστεύσειεν. Τῆτο μὲν γὰρ, τῆ τῶν Περσῶν δύναμιν ἀπαν-
 τες ἴσμεν τηλικαύτῃ τὸ μέγεθος γεγενημένην, ἢ
 ἀλλὰ τῆ τῶν ἀνδρῶν φρόνησιν, ἀλλ' ὅτι μᾶλλον τῆ ἄλλων
 τῆ βασιλείαν πρῶσι· τῆτο δ', Διονύσιον τῆ τυρραννον,
 ὅς τῶν Ἰθαλαβῶν τῆ μὲν ἄλλῃ Σικελίᾳ ἀνάστατον γε-
 γεννημένῳ, τῆ δ' αὐτῆ πατρῖδα πολιορκημένῳ, ἢ
 μόνον αὐτῆ τῶν παρόντων κινδύνων ἀπήλλαξεν ἀλλὰ
 καὶ μεγίστην τῆς Ἑλληνίδων πόλεων ἐποίησεν· ἐπὶ καὶ
 Καρχηδονίους, ἢ Λακεδαιμονίους, τῆς ἀείρα τῆ Ἑλ-
 λήνων πολίτευομῶν, οἴκοι μὲν ὀλιγαρχομῶν, πα-
 ρὰ δ' τὸν πόλεμον βασιλευομῶν. Ἐχρὶ δ' ἂν τις
 ἐπιδείξει ἢ τῆ πόλιν τῆ Ἀθηναίων, τῆ μάλιστα τὰς
 τυρραννίδας μισοῦσαν, ὅταν μὲν πολλὰς ἐκπέμψῃ
 στρατηγούς, ἀτυχοῦσαν, ὅταν δ' δι' ἑνὸς ποιῆται τῆς
 κινδύνους, κατορθοῦσαν. Καὶ τοι, πῶς ἂν τις σαφέ-
 ρον ὀπιδείξειεν, ἢ ἀλλὰ τῶν τῶν Ἰθαλαβῶν,
 πλείστου τὰς μοναρχίας ἀξίας ἔσας; φαίνοντα γὰρ
 οἴτε ἀλλὰ τέλους τυρραννῶν, μεγάρας δυνάμεις
 ἔχοντες· οἴτε καλῶς ὀλιγαρχομῶν, αὐτῆ μάλιστα
 σωδάζουσι, οἱ μὲν, ἑνα μόνον στρατηγόν, οἱ δ', βασι-
 λέα τῆς στρατοπέδων κύριον καθιστάντες· οἴτε μισ-
 οῦντες τὰς τυρραννίδας, ὅποταν πολλοὺς ἀρχοντας
 ἐκπέμψωσιν, ἢ δὲν τῆ δέοντων πρᾶττοντες. Εἰ δ' δεῖ
 πὶ καὶ τῶν ἀρχαίων εἰπεῖν, λέγεται ἢ τῆς θεοῦ ἢ τῶν

τῷ Διὸς βασιλεύεσσι. Περὶ ὧν εἰ μὴ ὁ λόγος ἀλη-
θὴς ἔστιν, δῆλον ὅτι κακῆνοι ταύτῃ τῷ κατὰξασιν
προκρίνασιν· εἰ δὲ τὸ μὴ σαφὲς μηδεὶς οἶδεν, αὐτοὶ
δ' εἰκάζουσις ἔτω περὶ αὐτῷ ὑπειλήφασιν, σημεῖον
ὅτι πάντες τῷ μοναρχίαν προτιμῶσιν. Οὐ γὰρ ἂν ποιε
αὐτῇ χεῖρ τὸς θεὸς ἔφασιν, εἰ μὴ πολὺ τῷ ἄλ-
λων προέχον αὐτῷ ἐνομίζοσιν. Περὶ μὴ ἐν τῷ πο-
λιτείῃ, ὅσον ἀλλήλων διαφέρουσιν, ἀπαντα μὴ ἔφ'
εὐρεῖν, ἔτ' εἰπεῖν δυνατόν ἐστιν· οὐ μὴν ἀλλὰ πρὸς
γε τὸ παρὸν ἐξαρκούντως καὶ νῦν εἴρηται περὶ αὐτῶν.

Ὡς δὲ προσηκόντως ἡμεῖς τῷ ἀρχὴν ἔχουσιν, πολὺ
τέττα συντομώτερος, καὶ μάλλον ὁμολογούμενος ὁ
λόγος ἐστίν. Τίς γὰρ οὐ οἶδεν, ὅτι Τεύκρος μὲν, ὁ
τῷ γένεσ ἡμῶν ἀρχηγός, πρὸς Σαλαβῶν τὸς τῷ ἄλλων
πολιτῶν προγόνος, πλεύσας δέσπο, καὶ πόλιν αὐ-
τοῖς ἔκτισεν, ἔτ' ἡ χώραν δένεισιν; ὁ δὲ πατὴρ Εὐα-
γρόσος, ἀπολεσάντων ἑτέρων τῷ ἀρχὴν, πάλιν ἀνέ-
λαβεν, ὑποστάς τὸς μεγίστος κινδύνος· ἔτ' τοσοῦτον
μετεστησεν, ὥστε μηκέτι Φοίνικας Σαλαμινίων τυραν-
νεῖν, ἀλλ' ὧν ὄν ἦν τῷ ἀρχὴν, τέττας ἔτ' νῦν ἔχον τὴν
βασιλείαν; Λοιπὸν ἐν ἐστίν, ὧν προθεμίω, περὶ
ἑμαυτῷ διελθεῖν· ἵν' ἔπίσθησθε ὅτι τοιοῦτός ἔστιν ἡμῶν
ὁ βασιλεὺς, ὅς ἔτ' μόνον διατὸς τὸς προγόνος, ἀλ-
λά καὶ δι' ἑμαυτὸν δικαίως ἂν καὶ μείζονος τιμῆς ἢ
τηλικαύτης ἀξιοθείω.

Οἶμαι γὰρ ἔγωγε πάντα ἀνὸς ὁμολογῆσαι, πλείστ' ἔ
 ἔστιν ἀρετῶν ἀξίας εἶναι τιῶν γε σωφροσύνην καὶ τὴν
 δικαιοσύνην. Οὐ γὰρ μόνον ἡμῶς τὸ κατ' αὐταῖς ὠφε-
 λουδόν· ἀλλ', εἰ θέλοιμεν σκοπεῖν, καὶ τὰς φύσεις,
 ἔτι τὰς δυνάμεις, ἔτι τὰς χεῖρας τῆς πράξεως,
 εὐρήσομεν, τὰς μὲν μετεχρῦσας μηδαμῶς τέτων τῶν
 ἰδεῶν, μεγάλων κακῶν αἰτίας ἔσσης· τὰς δὲ μετὰ
 δικαιοσύνης ἔτι σωφροσύνης γιγνομένης, πολλὰ τὴν βίον
 τῆς ἀνθρώπων ὠφελέσσης. Εἰ δὲ πινεσὶ τῶν προγεγενη-
 μένων ἔπι ταύταις ταῖς ἀρεταῖς εὐδοκίμησαν, ἠγέμεθα
 καί μοι προσήκον, τὴν αὐτῆς δόξης ἐκείνοις τυγχάνειν.
 Τὴν μὲν ἔν τῃ δικαιοσύνῃ ἐκείθεν ἀνὸς μάλιστα κατὰ
 δοίει. Παραλαβὼν γὰρ, ὅτ' εἰς τὴν ἀρχὴν κατιστά-
 μιν, τὰ μὲν βασιλεία χρημάτων κεναὶ, καὶ πάντα
 κατὰ ἀλωμῶν· τὰ πράγματα δὲ ταραχῆς μεσῶν,
 καὶ πολλῆς ἐπιμελείας δεόμενα, ἔτι φυλακῆς, καὶ δα-
 πάνης· εἰδὼς δ', ἑτέρας ἐν τοῖς τοιούτοις κακοῖς οἷον
 παντὸς τρόπου τὰ σφέτερον αὐτῶν διορθωμῶν, καὶ
 πολλὰ ἔτι τῶν φύσιν τῶν αὐτῶν πράττειν ἀναγκα-
 ζομένους· ὁμῶς οὐδ' ὑφ' ἑνὸς τούτων διεφθάρην,
 ἀλλ' ἔτι ὅσως καὶ καλῶς ἐπεμελήθην τῆς πράξεως
 μάλιστα, ὥστε μηδὲν ἐλλείπειν, ἐξ ὧν οἶόν τ' ἦν αυ-
 ξηθῆναι, ἔτι πρὸς εὐδαιμονίαν ἔπιδοῦναι τιῶν πόλιν.
 Πρὸς τε γὰρ τὰς πολίτας μετὰ τοσαύτης πράξ-
 ητος προσιενέχθην, ὥστε μήτε φυγᾶς, μήτε θά-

γὰρ τὰς, μήτε ζημιμάτων ἀποβολὰς, μήτε ἄλλως
 μηδεμίαν τοιαύτην συμφορὰν ὅτι τὸ ἐμῆς γεγενηῆς
 βασιλείας. Ἀλλά τὰ δὲ ἡμῶν τὴν Ἑλλάδος ἕως ἀφ'
 τὴν πόλεμον τὴν γεγενημένην, καὶ πανταχοῦ συλαγμῶν
 ἡμῶν, τὰ πλείστα τῶν διέλυσαι τοῖς μὲν, ἀπάντα
 ἀπυτίνων τοῖς δὲ, μέρητ' ἀναβαλλεῖσθαι δεό-
 μαι. πρὸς δὲ τὰς, ὅπως ἡδυνάμην, πρὸς τὴν ἐξ-
 κλημάτων ἀγαλλοπρόμην. Ἐπι δὲ, καὶ τὴν ἡμεῶν
 οἰκούντων δυσκόλως πρὸς ἡμᾶς ἀγαλλοπρόμην, καὶ
 τὴν βασιλεὺς τῶν μὲν λόγῳ διηλλαγμῶν, τῆν δὲ
 ἀληθείᾳ τραχέως ἔχοντος, ἀμφοτέρω ταῦτα κα-
 τεπερσύνει. τῶν μὲν προθύμως ὑπηρετῶν, πρὸς δὲ
 τὰς δίχον ἐμαυτὸν παρέχον. Τοσοῦτε γὰρ δέω τὴν
 ἀλλοτριῶν ἐπιθυμεῖν, ὡς ἕτεροι μὲν, ἢ καὶ μικρῶ
 μείζω τῶν ὁμόρων δύναμιν ἔχουσιν, ἀποτέμνοντα τὴν
 γῆς, καὶ πλεονεκτεῖν ζητῶσιν. ἐγὼ δὲ εἰδὲ τὴν διδομένην
 μοι χώραν ἡξίωσα λαβεῖν. ἀλλ' αἰροῦμαι μετὰ δι-
 καιοσύνης τὴν ἐμαυτῶν μόνον ἔχειν μάλλον, ἢ μετὰ
 κακίας πολλαπλασίαν τῆς ὑπαρχούσης κλήσασθαι.
 Καὶ πῶς δεῖ κατ' ἕκαστον λέγοντα ἀγατρίβειν, ἄλλως
 τε ἢ συτόμως ἐχθρὰ δηλώσαι πρὸς ἐμαυτῶν; φα-
 νήσομαι γὰρ μηδένα μὲν πώποτ' ἀδικήσας, πλείους
 δὲ καὶ τὴν πολιτῶν καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εὖ πε-
 ποιηκῶς, καὶ μείζους δωρας ἑκατέροις δεδωκῶς, ἢ
 σύμπαντες οἱ πρὸς ἐμοῦ βασιλευσαντες. Καὶ τοι

ἡδὲ τῶν μέγα φρονούντων ἔπι δικαιοσύνη, καὶ σωφρο-
σποισμένους χρημάτων εἶναι κρείττους, τοιαύτας ὑπερ-
βολὰς ἔχειν εἰπεῖν αὐτοῖς.

Καὶ μὲν δὴ ἔτι σωφροσύνης ἔπι μείζων τέτων
ἔχω διελθεῖν. Εἰδὼς γὰρ ἀπαντίας αὐτῶν πλείου ποι-
μήνας τοὺς παῖδας τοὺς ἑαυτῶν, καὶ τὰς γυναῖκας,
ἔτι μάλιστα ὀργιζομένους τοῖς εἰς ταῦτα ἐξαμαρτά-
νται, καὶ τὴν ὑβρίν τὴν αὐτῶν ταῦτα μεγίστων κακῶν
αἰτίαν γιγνομένην, καὶ πολλὰς ἤδη τῶν ἰδιωτῶν, ἔτι
ἔτι δυναστευόντων ἀφ' αὐτῶν ἀπολλομένης ἕως
ἐφυγὼν τὰς αἰτίας ταύτας, ὥστε ἐξ ἑτὴν βασιλείαν
ἔλαβον, ἔδει φανήσομαι γυναικὶ πεπλησιακῶς,
πλὴν ἔτι ἑμαυτῶν, ὅτι ἀγνοῶν, ὡς καὶ κείνοι αὐτῶν
τοῖς πολλοῖς εὐδοκίμοισιν ὅσοι αὐτῶν μὲν τὰ ἔτι πολιτῶν
δικαιοὶ τυγχάνουσιν ὄντες, ἀλλοθεν δὲ ποθεν ἑαυτοῖς
ἐπορεύσαντο τὰς ἡδονὰς· ἀλλὰ βυλόμηνος ἅμα μὲν
ἑμαυτὸν ὡς πορρωτάτω ποιῆσαι τῶν τοιούτων ὑποψιῶν,
ἅμα δὲ αὐτῶν δείγμα καίλασθαι τὸν ἑμαυτῶν βίον
τοῖς ἄλλοις πολίταις, γινώσκων ὅτι φιλεῖ τὸ πλῆ-
θος ἐν τέτοις τοῖς ἔπιτηδεύμασι τὸν βίον ἀνάγειν,
ἐν οἷς ἂν τοὺς ἀρχοντας τοὺς ἑαυτῶν ὀρώσι ἀφ-
πειθόντας· Ἐπειτα καὶ αὐτοῖς ἡγήσομαι, τοσού-
τω τοὺς βασιλέας βελτίους εἶναι ἢ ἰδιωτῶν, ὅσοι καὶ
τὰς πρῶτας μείζους αὐτῶν ἔχουσι καὶ δεινὰ ποιεῖν, ὅσοι
τῶν μὲν ἄλλων κοσμίως ζῆν ἀναγκάζουσιν, αὐτοὶ δὲ
αὐτοῖς

αὐτοὺς μὴ βωφρονετέρας τῶν ἀρχιδύων παρέχουσι.

Πρὸς δὲ τέτοις τῶν μὲν ἄλλων πράξεων ἐώρων
ἐγκρατεῖς ἔτι τὰς πολλὰς γλυνομύθους· τῶν δὲ ἑπιθυ-
μιῶν τὴν πρὸς τὰς γυναῖκας, ἔτι τοὺς βελτίστους ἠτιω-
μύθους. Ἡ βυβλίη ἐν ἐν τέτοις ἐμαυτὸν ἐπιδειξάμε-
καρτερεῖν δυνάμενον, ἐν οἷς ἐμελλον εἰ μόνον τὴν ἄλ-
λων διοίσειν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπὶ ἀρετῇ μέγα φρονέον-
των. Ἐπι δὲ καὶ τῶν τοῖστων πολλὴν κακίαν κατε-
γίγνωσκον, ὅσοι γυναῖκας λαβόντες, καὶ κοινωνίαν
ποιησάμενοι παντὸς τῆς βίης, μὴ φέρωσιν οἷς ἐώρα-
ξεν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἡδοναῖς λυπῶσι ταύτας, ὑφ'
ἧν αὐτοὶ μηδὲν ἀξιοῦσι λυπεῖσθαι. ἔτι δὲ μὲν ἄλλας
κοινωνίας πινὰς ἐπιεικεῖς σφὰς αὐτὰς παρέχουσιν, ἐν
δὲ ταῖς πρὸς τὰς γυναῖκας ἐξαμαρτάνουσιν· αἷς ἔδδ
ποσὲν μᾶλλον ἀφουλαττεῖν, ὅσω πρὸ οἰκειότερα
ἔτι μείζους εἶσαι τυγχάνουσι τῶν ἄλλων. Εἶτα καὶ λαν-
θάνουσιν ἐνδόν ἐν αὐτοῖς τοῖς βασιλείοις γαστρὶ καὶ
ἀφουραῖς ἑαυτοῖς ἐγκρατεῖς ποιῆσαι· καὶ τοὶ κατὰ τὴν
ὀρθῶς βασιλεύοντι, μὴ μόνον τὰς πόλεις ἐν ὁμοιοῖα
πειράσασθαι ἀφ' ἑαυτῶν, ὧν ἀν' ἀρχοσιν, ἀλλὰ καὶ τὰς
ἰδίους οἴκους, καὶ τὰς τόπους, ἐν οἷς ἀν' κατοικῶσιν.
Πάντα γὰρ ταῦτα βωφροσύνης ἔργα, καὶ δικαιοσύνης
ἔργα. Οὐ τὴν αὐτῶν γνώμην ἔχον εἶδὲ πρὸς τὴν πικρο-
ποιίαν τοῖς πλείστοις τῶν βασιλέων· εἰ δὲ ὡς ἡμεῖς δεῖν
τὰς μὲν ἐκ ταπεινωτέρας ποιήσασθαι τῶν πλούτων,

B

τῆς δ' ἐκ σεμνοτέρας· οὐδὲ τῆς μὲν νόθεσ ἀυτῶν,
 τῆς δὲ γνησίης καταλιπεῖν, ἀλλὰ πάντα ἔχον τὴν
 αὐτὴν φύσιν, καὶ πρὸς πατρὸς, καὶ πρὸς μητρὸς
 ἀνελεγκεῖν· τῶν μὲν θνητῶν εἰς Εὐαγρόταν τὴν πατέρα τὴν
 ἐμόν· τῶν δὲ ἡμιθέων, εἰς Αἰακίδα· τῶν δὲ θεῶν,
 εἰς Δία· καὶ μηδένα τῶν ἐξ ἐμῶ γενομένων ἀποτερη-
 θῆναι ταύτης τὴν εὐγενίαν.

Πολλῶν δὲ με πρῶτον ἐμμένειν τοῖς ὅπι-
 τηδεύμασι τέτοις, ἔχῃ ἡκιστά με κακῆϊνο παρεκάλε-
 σεν· ὅτι τὸ μὲν ἀνδρίας καὶ τὸ δεινότητος, ἔτι τῶν ἄλλων
 τῶν εὐδοκίμων, ἐώρων καὶ τῶν κακῶν ἀνδρῶν
 πολλὰς μετέχοντι· τὸ δὲ σωφροσύνη, καὶ τὸ δικαιο-
 σύνη ἴσῃ κλήματα τῶν καλῶν καὶ καθῶν ὄντα.
 Κάλιστον οὖν ὑπέλαβον, εἴ τις δύνατο ταύταις ταῖς
 ἀρεταῖς πρῶτον τὴν νοῦν, τῶν ἄλλων ἀφελόμενος,
 ἂν μηδὲν μέρος τοῖς πονηροῖς μέτεσιν, ἀλλὰ καὶ γνη-
 σιώταται, ἔτι βεβαιόταται, καὶ μέγισται, ἔτι μέγιστον
 ἐπαίτιον ἀξία τυγχάνουσιν εἶσιν. Τούτων ἕνεκα ταῦτα
 ἀφανοθεῖς, ὀριπτότερον τῶν ἄλλων ἠσκησα τὴν σω-
 φροσύνη, καὶ τὴν δικαιοσύνη, καὶ ταύτας πρῶτον
 τῶν ἡδονῶν, εἰ τὰς ὅπι τοῖς ἔργοις μηδεμίαν τιμὴν
 ἐχῶσαι, ἀλλὰ τὰς ὅπι ταῖς δόξαις ταῖς δι' ἀνδρα-
 γαθίαν γνομένας. Χρήθ' δοκιμάζον τὰς ἀρετὰς οὐκ
 ἐν ταῖς αὐταῖς ιδέαις ἀπάσαι, ἀλλὰ τὴν μὲν δικαιοσύ-
 νην, ἐν ταῖς ἀποδείξει· τὴν δὲ σωφροσύνην, ἐν ταῖς

δυναθείας· τὴν δὲ καρτερίαν, ἐν ταῖς τῆς νεωτέρων
 ἡλικίας. Εγὼ τοίνυν ἐν ἀπάσι τοῖς χαίροις τέτοις
 φανήσομαι πείραν τῆ ἐμαυτῆ φύσεως δεδωκώς. Ἐνδεῖς
 μὲ γὰρ ζημάτων καταλειφθεῖς, οὕτω δίχθμον ἑμαυ-
 τὸν παρέχον, ὥστε μηδένα λυπήσασθαι τῆς πολιτῶν,
 λαβῶν δὲ ἐξουσίαν ὥστε ποιεῖν ὅ, τι ἀν βούλομαι,
 βωφρονέστερος τῆς ἰδιωτῶν ἐγνώμην· τούτων δὲ ἀμ-
 φοτέρων ἐκρέτησα, ταύτην ἔχων τὴν ἡλικίαν, ἐν
 ἧ τοὺς πλείους ἀν εὐρομην μάλιστα πρὸς τὰς πρά-
 ξεις ἐξαμαρτάνοντας. Καὶ πάντα ταῦτα ἐν ἑτέροις
 μὲ ἴσως ἀν ὠκνοῦσι εἰπεῖν· οὐχ ὡς οὐ φιλοτιμούμενος
 ὅτι τοῖς πεπεραγμένοις, ἀλλ' ὡς ὅτι ἀν πιστευθεῖς
 ἐκ τῆ λεγομένην. Ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ μοι μάρτυρές ἐστε
 πάντων τῆς εἰρημῶν. Ἄξιον μὲ οὖν τοὺς φύσιν κοσ-
 μίας ὄντας ἐπαινεῖν, καὶ θαυμάζειν ἐπὶ δὲ μάλλον
 τοὺς καὶ μετὰ λογισμοῦ τοιούτους ὄντας. Οἱ μὲ γὰρ
 τύχη, ἢ μὴ γνώμη βωφρονοῦντες, τυχὸν ἀν καὶ με-
 ταπειθεῖεν· οἱ δὲ πρὸς τῷ πεφυκέναι, καὶ διεγνω-
 κότες ὅτι μέγιστον ἔστι τῆς ἀγαθῶν ἀρετῆ, δῆλον
 ὅτι πάντα τὸν βίον ἐν ταύτῃ τάξει διαμνοῦσι.

Διὰ τοῦτο δὲ πλείους ἐποίησά μιν τοὺς λόγους ἢ
 πρὸς ἑμαυτῆ, ἢ πρὸς τῆς ἄλλων τῆς προειρημένων·
 ἵνα μηδεμίαν ὑπολίπω πρῶτασιν, ὡς οὐ δεῖ ποιεῖν
 ὑμᾶς ἐκόντας ἢ πρῶθιμως, ἀπὸ ἀν ἐγὼ πρῶτάξω
 καὶ συμβλεύσω. φημὶ δὴ πρῶτῃ ἐκαστον ὑμῶν,

ἐφ' οἷς ἐφέστηκεν, ὅτι μελῶς καὶ δικαίως κατ' ὀπότερον
 γὰρ ἂν ἐλίπητέ τι τούτων, ἀναγκη ταύτη κακῶς
 ἔχειν τὰς πράξεις. Μηδενὸς οὖν ὀλιγορεῖτε, μηδὲ
 καταφρονεῖτε τῆς προσηγοριῶν ὑπολαμβάνοντες,
 ὡς οὐ πρὸς ταῦτ' ἔστιν· ἀλλ' ὡς παρ' ἕκαστον
 τῆς μερῶν ἢ καλῶς ἢ κακῶς ἔξον τὸ σῦμπαν, οὕτω
 ἀποβάλλετε πρὸς αὐτῶν, καὶ κίθεσθε μηδὲν ἡπιοῦν τῶν
 ἐμῶν ἢ τῆς ὑμετέρων αὐτῶν. Καὶ μὴ νομίζετε με-
 κρὸν ἀγαθὸν εἶναι τὰς πρῶτας αἰς ἔχουσιν οἱ καλῶς τῶν
 ἡμετέρων ὀπίσθια τοῦντες. Ἀπέχεσθε τῆς ἀλλοτριῶν,
 ἵνα ἀσφαλέστερον τοῖς οἴκῃς τοῖς ὑμετέρῃς αὐτῆς
 κερτήσθε. Τοιοῦτος εἶναι καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις
 ὑμᾶς, οἷόν τῳ ἐμὲ πρὸς ὑμᾶς ἀξιοῦτε γίνεσθαι. Μὴ
 ἀπειθετε πλετεῖν μᾶλλον ἢ χρηστοὶ δοκεῖν εἶναι γί-
 νώσκοντες ὅτι καὶ τῆς Ἑλλήνων, καὶ τῆς βαρβάρων
 οἱ μέγιστος ἐπ' ἀρετῇ δόξας ἔχοντες, πλείων ἀγα-
 θῶν δεσπόται κατήσανται. Τοῖς χρηματισμοῖς, τοῖς
 πρὸς τὸ δίκαιον γίνομένους, ἠγεῖσθε μὴ πλούτον,
 ἀλλὰ κίνδυνον ποιήσθαι. Μὴ τὸ μὴ λαβεῖν κέρδος
 εἶναι νομίζετε· τὸ δ' ἀναλώσαι, ζημίαι. Οὐδέτε-
 ρον γὰρ τούτων αἰεὶ τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν· ἀλλ'
 ὀπότερον ἂν ἐν κατὰ καὶ μετ' ἀρετῆς γίνηται,
 τοῦτ' ὠφελήσθαι τοῖς ποιούντας.

Μηδὲ πρὸς ἐν χαλεπῶς ἔχετε τῆς ὑπὸ ἐμοῦ
 προσηγοριῶν. Ὅσοι γὰρ ἂν ὑμῶν πρὸς πλείους τῶν

ἐμῶν χρησίμους αὐτὰς ᾠδοῦσιν, ὅσοι πλείους
 τὰς οἴκους τὰς ἑαυτῶν ὠφελήσουσιν. Ὅ, τι ἂν ὑμῶν
 ἕκαστος αὐτὸς αὐτῷ τύχει συνειδῶς, ἠγείσθω μηδὲ
 ἐμὲ λήσῃ· ἀλλ' εἰάν κ' τὸ σῶμα τέρμον μὴ παρῆ, ἢ
 γε ἀγνοίαν ἢ ἐμὴν οἶεσθω τοῖς γίγνωσκουσιν παρεστῆ-
 ναι. Ταῦτι γὰρ ἢ γνώμῃ ἔχοντες, βραβυρότερον
 ἂν βυλεύσασθε περὶ αὐτῶν. Μηδὲν ἀποκρύπτεισθε,
 μήτ' ἂν κέκτῃσθε, μήτ' ὧν ποιεῖτε, μήτ' ὧν μέλλετε
 πράττειν εἰδότες, ὅτι περὶ τὰ κεκρυμμένα ἢ πρα-
 γμάτων ἀναγκάσιον ἐστὶ πολλοὺς φόβους γίνεσθαι. Μὴ
 τεχνικῶς ζητεῖτε πολιτεύεσθαι, μηδ' ἀφανῶς· ἀλλ'
 ἔτιωσ ἀπλῶς κ' φανερώσ, ὥστε μὴδ' ἂν τις βέλῃσ,
 ῥάδιον εἶναι ὑμᾶς ἀβιάσθαι. Δοκιμάζετε τὰς
 πράξεις· ἐνομίζετε πονηρὰς μὴ, ἅσ' ἂν πράττοιτες
 ἐμὲ βέλῃσθε λαυθάνειν· χρηστὰς δὲ, περὶ ὧν ἂν ἐγὼ
 μέλλω πυθόμενος βελτίους ὑμᾶς νομεῖν. Μὴ κατα-
 σιωπᾶτε, εἰάν τινας ὁρᾶτε περὶ ἢ ἀρχὴν ἢ ἐμὴν πο-
 νηρὰς ὄντας, ἀλλ' ἐξελέγχετε ἐνομίζετε δ' αὐτῆς
 εἶναι ζημίαις ἀξίους τὰς συκρύπτοντας τοῖς ἐξαμαρ-
 τάνουσιν. Εὐτυχεῖς δὲ νομίζετε μὴ τὰς λαυθάνουσαι,
 εἰάν τι κακὸν ποιήσωσιν, ἀλλὰ τὰς μηδὲν ἐξαμαρτά-
 νουσαι. Τὸς μὲν γὰρ εἰκὸς τοιαῦτα παθεῖν, οἷα περ
 αὐτοὶ ποιῶσι, τὰς δὲ χάριν ἀπολαβεῖν, οἷς ἀξιοί
 τυγχάνουσιν ὄντες. Εταιρείαις μὴ ποιεῖτε, μήτε συνό-
 δου, ἀνευ δ' ἐμῆς γνώμης. Αἱ γὰρ τοιαῦται συστάσεις

ἐν μὲν ταῖς ἄλλαις πολιτείαις πλεονεκτῶσιν· ἐν δὲ
 ταῖς μοναρχίαις κινδυνεύουσιν. Μὴ μόνον ἀπέχεσθε τῶν
 ἁμαρτημάτων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄπειτηδευμάτων τῶν
 ποιῶτων, ἐν οἷς ἀναγκασθὲν ἔσονται γίνεσθαι.
 Τὴν ἐμὴν φιλίαν ἀσφαλεστέω, καὶ βεβαιωτέω
 εἶναι νομίζετε ἢ ἀγαφυλάτῃτε τὴν παροῦσαν κα-
 τήσασιν, καὶ μηδεμίαν ἄπειθυμείτε μελαβολῆς· εἰδού-
 λες, ὅτι ἀπὸ τῶν τριάντων τετραχῶς ἀναγκασθὲν ἔστι
 καὶ τὰς πέλεις ἀπόλλυσθαι, καὶ τὰς οἴκους τὰς ἰδίους
 ἀνασάτους γίνεσθαι. Μὴ μόνον τὰς φύσας αἰτίας νο-
 μίζετε τὴν χαλεποῦς ἢ πρῶτος εἶναι τὰς τυραννίδας,
 ἀλλὰ καὶ τὸν τρόπον τῶν πολιτῶν. Πολλοὶ γὰρ ἤδη διὰ
 τὴν τὴν ἀρχαίων κακίαν τραχύτερον, ἢ κατὰ τὴν
 ἑαυτῶν γνώμην, ἀρχὴν ἠναγκάσθησαν. Θάρρειτε μὴ
 ἀπὸ τῶν ἐμῶν μάλλον φραότητα, ἢ ἀπὸ τῶν
 ὑμέτερον αὐτῶν ἀρετῶν. Τὴν ἐμὴν ἀσφάλειαν,
 ἀδείαν αὐτοῖς εἶναι νομίζετε. Καλῶς γὰρ τῶν πρὸς
 ἐμὲ καθεστῶτων, τὸ αὐτὸν τρόπον καὶ τὰ πρὸς ὑμᾶς
 αὐτὰς ἔξει. Ταπεινὸς μὲν εἶναι καὶ πρὸς τὴν ἀρχὴν
 τῶν ἐμῶν, ἐμμένοντας τοῖς ἡθέσιν, καὶ ἀγαφυλάτῃον-
 τας τὰς νόμους τὰς βασιλικούς· λαμψύς δ' ἐν τε
 ταῖς ὑπὲρ τῶν πόλεως λειτουργίαις, καὶ τοῖς ὑπὲρ ἐμοῦ
 πρῶτα τομῶν.

Προσέπετε τὰς νεωτέρους ἐπὶ ἀρετὴν, μὴ μόνον
 φραίνοντες, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς πράξεις ὑποδει-

νῦντες αὐτοῖς, ὁποῖος εἶναι ἤσῃ τοὺς ἀνδρας τοὺς
 ἀγαθοὺς. Διδάσκετε τὸς παῖδας τὸς ὑμετέρους αὐ-
 τῶν βασιλεύεσσι, καὶ περὶ τὴν παιδείαν τὴν τοιαύ-
 τῃς ἀρετῆς ἐπιζητεῖτε αὐτοὺς ὡς μάλιχα διατρέβειν.
 Ἐὰν γὰρ ἀρχεσθαι μάθωσι, πολλῶν μᾶλλον ἀρχεῖν
 δυνήσονται καὶ πιστοὶ μὲν ὄντες, καὶ δίκαιοι, μεθέξουσιν
 τῶν ἡμετέρων ἀγαθῶν· κακοὶ δὲ γένομενοι, κινδυ-
 νεύουσιν περὶ τῶν ὑπαρχόντων. Μέγιστον ἠγεῖσθε τοῖς
 παισὶ καὶ βεβαιότατον πλεῖστον ᾧδωσθῆναι, ἔάν αὐ-
 τοῖς δύνησθε τὴν ἡμετέραν εὐνοίαν καὶ ἀλιπεῖν. Ἀθλιω-
 τάτης ἠγεῖσθε καὶ δυσχερέστες, ὅσοι περὶ τὸς πι-
 στεύσαντας ἀπίστοι γέγονασιν. Ἀνάγκη γὰρ τοὺς τοιού-
 τος ἀθύμως ἔχοντας, καὶ φοβερούς ἀπάντας, καὶ μη-
 δὲν μᾶλλον πιστεύοντας τοῖς φίλοις ἢ τοῖς ἐχθροῖς,
 τὸν ὑπίλοιπον χρόνον ἀξίαν. Ζηλοῦτε μὴ τοὺς
 πλείους κεκλιμένους, ἀλλὰ τὸς μηδὲν κακὸν σφίσιν
 αὐτοῖς συμβεβότας. Μετὰ γὰρ τοιαύτης τύχης ἠδῶν
 ἂν τις τὸ βίον δύναιτο διάγειν. Μὴ τὴν κακίαν δύνασθαι
 μᾶλλον πλεονεξίας ἀρετῆς ὠφελεῖν νομίζετε, τὸ δὲ ὄνομα
 δυσχερέστερον ἔχειν· ἀλλ' οἷον τῶν ὀνομάτων ἕκαστα τῶν
 πραγμάτων τετύχηκε, τοιαύτας ἠγεῖσθε καὶ τὰς δυ-
 νάμεις αὐτῶν εἶναι. Μὴ φθονεῖτε τοῖς παρ' ἐμῶν προ-
 τεύουσιν· ἀλλ' ἀμιλλᾶσθε, καὶ πειράσθε ἡρησθῆναι
 ὑμᾶς αὐτοὺς παρέχοντας ἐξισθῆναι τοῖς προέχουσιν. Φί-
 λην οἶεσθε δεῖν, καὶ τιμᾶν, ὅτι ἂν καὶ ὁ βασιλεύς·

ἵνα καὶ παρ' ἐμῶν τυγχάνητε τῶν αὐτῶν τέτων. Οἷά ᾧ παρόντος ἐμῶν λέγετε, τοιαῦτα καὶ σπόντος φρονεῖτε. Τὴν εὐνοίαν τὴν ᾧ ὑμᾶς ἐν τοῖς ἔργοις ἐνδείκνυσθε μᾶλλον ἢ τοῖς λόγοις. Ἄ πάχοντες ὑφ' ἐτέρων ὀργίζεσθε, ταῦτα τοῖς ἄλλοις μὴ ποιεῖτε. Περὶ ὧν ἂν ἐν τοῖς λόγοις κατηγορῆτε, μηδὲν τέτων ἐν τοῖς ἔργοις ὀπιτηδεύετε. Τοιαῦτα προσδοκᾶτε πράξῃν, οἷα ἂν περὶ ἡμῶν ἀγανοῖσθε. Μὴ μόνον ἐπαινεῖτε τὸς ἀγαθὸς, ἀλλὰ καὶ μιμεῖσθε. Τὸς λόγους τὸς ἐμῶν, νόμους εἶναι νομίζετε· καὶ πειράσθε τέτοις ἐμμένῃν, εἰδότες, ὅτι τοῖς μάλιστα ποιούσιν ὑμῶν ἢ βέλομαι, τέτοις ἐξέτασθαι ζῆν, ὡς αὐτοὶ βέλονται.

Κεφαλαῖον δὲ τῶν εἰρημῶν οἷος ᾧ ἂν τὸς ὑφ' ὑμῶν ἀρχιδύς οἷεσθε δεῖν περὶ ὑμᾶς εἶναι, τοιούτους γὰρ περὶ τὴν ἀρχὴν τὴν ἐμὴν ὑμᾶς γίνεσθαι. Καὶ ταῦτ' εἰάν ποιῆτε, τί δεῖ περὶ τῶν συμβησομῶν μακρολογεῖν; Ἡὐ γὰρ ἐγὼ τε παρέχω τοῖσδε ἐμαυτον, οἷόν ᾧ ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, καὶ τὰ παρ' ὑμῶν ὁμοίως ὑπηρετῆται, ταχέως ὄψασθε καὶ τὸν βίον τὸν ὑμέτερον αὐτῶν ὀπιδεδωκότα, καὶ τὴν ἀρχὴν τὴν ἐμὴν ὑψημένῃν, καὶ τὴν πόλιν ευδαίμονα γεννημένῃν. Ἀξίον μὲν ἐν τηλικούτων ἀγαθῶν ἐνεκα μηδὲν ἐλλείπειν, ἀλλὰ καὶ πόνοις, καὶ κινδύνοις ἕς τινας ἐν ὑπενεγκεῖν. Ὑμῶν δ' ἐξέσθαι, μηδὲν ταλαπωρηθεῖσιν, ἀλλὰ πιστοῖς μόνον καὶ δικαίοις εἶσιν, ἅπαντα ταῦτα ἀγαθὰ πράξασθαι.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΚΙΚΕΡΩΝ.

ΚΙΚΕΡΩΝΟΣ δὲ τὴν μητέρα λέγουσιν
Οὐλβίαν ἔχοντάς τε καλῶς βεβιωκέναι. οὐδὲ
ἢ τῷ πατρὸς ἐδὲν ἦν πυθέσθαι μέτερον· οἱ μὲν γὰρ
ἐν κναφείῳ τινὶ ἢ γενέσθαι ἔτραφῆναι τὸν ἄνδρα
λέγουσιν· οἱ δ' εἰς Τύλλιον Ἀππιον ἀνάγουσι τὴν
ἀρχὴν τῷ γένει, βασιλεύσαντα λαμπρῶς ἐν
Οὐολύσκοις· ὁ μὲντοι πρώτος ἐκ τῷ γένει Κικε-
κέρων ἐπονομασθεὶς, ἀξίος λόγου δοκεῖ γενέσθαι·
διὸ τὴν ἐπίκλησιν δὲ ἀπέρριψαν οἱ μετ' αὐτὸν,
ἀλλ' ἐσπάσαντο· καί περ ἕως πολλὰν χλευα-
ζομένην κικερὸν οἱ Λατῖνοι τὸν ἐρέβινθον κα-
λοῦσι· καὶ κεῖνος ἐν τῷ πέρασι τῶν ῥίονος, Δραξολὴν
ἀμβλείαν εἶχεν, ὡς περ ἐρέβινθος διαφυὴν, ἀφ'
ἧς ἐκτῆσατο τὴν ἐπωνυμίαν.

Αὐτὸς γε μὴν Κικέρων, ὑπὲρ δὲ τὰδε γέγραπ-
ται· τῷ φίλων αὐτὸν οἰομένων δεῖν, ὅτε πρῶτον
ἀρχὴν μελήσῃ ἢ πολιτείας ἤπλετο, θυγείν τοιῷομα
ἔμελαθέσθαι· λέγεται νεανιευσάμηνος εἰπεῖν, ὡς
ἀγωνιεῖται τὸν Κικέρωνα τῶν Σκαύρων καὶ τῶν
Vita Ciceronis. A

Κάτλων εἰδοξότερον ἀποδείξαι. ταμιεύων δ' ἐν Σικελία, καὶ τοῖς θεοῖς ἀάθημα ποιέμενος ἀργυρῶν, τὰ μὲν πρῶτα τῷ δύο ὀνομάτων ἐπέγραψε, τὸν τε Μάρκον ἔτι τὸν Τύλλιον, ἀντὶ δὲ τῶ τρίτῃ σκώπων, ἐρέβινθον ἐκέλευσε παρὰ τὰ γράμματα τὸν τεχνίτην εἰτορεῦσαι. ταῦτα μὲν ἔν περὶ τῶ ὀνόματος ἰσθόρηται.

Τεχθῶναι δὲ Κικέρωνα λέγουσιν, ἀνωδύνως ἢ ἀπόνως λοχευθείσης αὐτῆς τῆ μητρὸς, ἡμέρα τῶ νέων καλανδῶν ἐν ἧ νύκτι οἱ ἄρχοντες εὐχονται καὶ θύουσιν ὑπὲρ τῶ ἡγεμόνος. τῆ δὲ τίτθι φάσμα δοκεῖ γενέσθαι, καὶ περιπέειν ὡς ὄφελος μέγα πᾶσι Ρωμαίοις ἐκτρέψῃ. ταῦτα δ' ἄλλως ὀνειράται ἢ φλύαρον εἶναι δοκῶντα, ταχέως αὐτὸς ἀπέδειξε μαντείαν ἀληθινήν, ἐν ἡλικία τῶ μανθάνειν γενόμενος, δι' εὐφροσύνην ἐκλάμψας, καὶ λαβὼν ὄνομα καὶ δόξαν ἐν τοῖς παισίν, ὥστε τῶ πατέρας αὐτῶν ἐπιφοιτᾶν τοῖς διδασκαλείοις, ὅψθε τε βελομένοις ἰδεῖν τῶ Κικέρωνα, καὶ τῶ ὑμνεμένην αὐτῶ περὶ τὰς μαθήσεως ὀξύτητά καὶ σωῆσιν ἰσορῆσαι τῶς δ' ἀγροικοτέροις ὀργίζεσθαι τοῖς ἡέσιν, ὁραῖνας ἐν ταῖς ὁδοῖν τὸν Κικέρωνα μέσον αὐτῶν ὅτι τιμῆ λαμβάνουσας.

Γενόμενος δ', ὡσπερ ὁ Πλάτων ἀξιοῖ τῆς φιλομαθῆ καὶ φιλόσοφον φύσιν, οἷος ἀσπάζεσθαι

πᾶν μάθημα, ἔς μηδὲν λόγῳ μηδὲ παιδείας ἀτι-
μᾶζεν εἶδος, ἔρρυνή πως προθυμότερον ὅτι ποιη-
τικὴν. καὶ τι ποιημάτων ἔτι παιδὸς αὐτῷ δια-
σώζειν, Πόντιος Γλαῦκος, ἐν τετραμέτρῳ πε-
ποιημένον· προῖων δὲ τῶ χρόνῳ, ἔς ποικιλώτερον
ἀπιδόμων ἔπειτα ταῦτα μύσης, ἔδοξεν ἔ μόνον
ρήτωρ, ἀλλὰ καὶ ποιητὴς ἀριστος εἶναι Ρωμαίων. ἡ
μὲν ὅν ὅτι τῆ ῥητορικῆς δόξα μέχρι νῦν διαμένει,
καίπερ ἔ μικρᾶς γεγενημένης περὶ τῆς λόγου και-
νονομίας, ἣ δὲ ποιητικὴν αὐτῷ, πολλὰν εὐφραν-
ῶσι γεννομένων, παντάπασιν ἀκλεῆ καὶ ἀτιμῶν
ἔρρυνή συμβέβηκεν.

Ἀπαλαγεῖς δὲ ἦ ἐν παισὶ Διαιτῶν, Φί-
λωνος ἠκασε τῷ ἔξ Ἀκαδημίας, ὃν μάλιστα Ρω-
μαῖοι ἦ Κλειομάχῳ συνήθων ἔς Διὰ τὸν λόγον
ἐθαύμασαν, ἔ Διὰ τὸν τρόπον ἠγάπησαν. ἅμα
δὲ τοῖς περὶ Μύκιον ἀνδράσι συνῶν πολιτικοῖς καὶ
πρωτεύουσιν ἔ βυλῆς, εἰς ἐμπειρίαν ἦ νόμων ὠφε-
λεῖτο. καὶ τινὰ χρόνον ἔς στρατείας μέεσχε· ὑπὸ
Σύλλῳ, περὶ τὸν Μαρσικὸν πόλεμον. εἴθ' ὄρων
εἰς τᾶσιν, ἐκ δὲ ἔ τᾶσιν εἰς ἄκρατον ἐμπίπλον-
τα τὰ προσημαία μοναρχίαν, ὅτι ἦ σχολαστὴν
καὶ θεωρητικὸν ἐλθῶν βίον, ἔλλησι συνῆν φιλο-
λόγοις, καὶ περσεῖχε τοῖς μαθήμασιν· ἀχρῆς ἔ
Σύλλῳς ἐκράτησε, καὶ κατὰ τᾶσιν τινὰ λαμβάνειν
ἔδοξεν ἡ πόλις.

Ἐν ᾧ τῷ χρόνῳ τέτρω χρυσοφόρος ἀπελεύθερος
 Σύλλα, προσαγγείλαντός τινος ἑστίαν ὡς ἐκ περ-
 γεραφῆς ἀναιρεθέντος, αὐτὸς ἐωνήσατο δισχιλίων
 δραχμῶν. ἐπεὶ δὲ Ρώσκιος ὁ υἱὸς ἔκ κληρονόμος
 τῆς τεθνηκότος ἠγανάκη, καὶ τῆς ἑστίαν ἀπεδείκνυε
 πεντήκοντα ἔξα δρακονίων ταλάντων ἕσταν ἀξίαν,
 ὁ, τε Σύλλας ἐλεγχόμενος ἐχαλέπαινε, ἔδίκην
 πατροκλονίας ἐπῆγε τῷ Ρωσκίῳ, τῆς Χρυσογόνου
 καλασκευάσαντος, ἐβούθει δ' ἑδείς, ἀλλ' ἀπετρέ-
 ποντο, τῆς Σύλλας τὴν χαλεπότητα δεδοικότες·
 ὧτ' ἰδὴ δι' ἐρημίαν τῆς μειρακίης τῷ Κικέρωνι
 προσφυγόντος οἱ φίλοι συμπαράρμων, ὡς ἴσθι ἂν
 αὐτῷ λαμπροτέραν αὐτίς ἀρχὴν πρὸς δόξαν
 ἑτέραν ἑδὲ καλλίω γενησομένην.

Ἀναδεξάμενος ἔν τὴν συνηγορίαν, καὶ καθορθώ-
 σας, ἐθαυμάσθη· διδίων δὲ τὸν Σύλλαν, ἀπεδή-
 μησεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, διασείρας λόγον ὡς τῆς
 σώματος αὐτοῦ θεραπείας δεομένης. ἔν τῷ ἦν ὄντως
 ἰσχνὸς ἔκ ἄσφακος, ἀρρώστια σωματικῆ μικρὰ καὶ
 γλίσχρα μόγις ὄψε τῆς ὥρας προσφερόμενος· ἡ
 δὲ φωνὴ, πολλὴ μὲν καὶ ἀγαθὴ, σκληρὰ δὲ καὶ
 ἀπλαστος· ἕως δὲ τῆς λόγου σφοδρότητα καὶ
 πάθος ἔχοντος, αἰεὶ ἀπὸ τῶν ἀνω τόνων ἐλαυνο-
 μένη, φόβον παρέιχεν ἕως τῆς σώματος.

Ἀφικόμενος δ' εἰς Ἀθήνας, ἀντίσχε τῆς Ἀσ-

καλωνίτης διήκασε, τῆ μὲν εὐροία τὸ λόγον αὐτῷ
 ἔχει κηλέμνος, ἀ δ' ἐν τοῖς δόγμασιν ἐπιει-
 τέριζεν, οὐκ ἐπαινοῦν. ἤδη γὰρ ἐξίτατο τὴ νέας
 λεγομένης ἀκαδημίας ὁ Ἀντίοχος, καὶ τὴν Καρ-
 νεάδου τὰσιν ἐγκατέλειπεν, εἴτε καμπλόμνος
 ὑπὸ τῆ ἐναργείας ἔτ' αἰσθήσεων, ἢ τε (ὡς φασιν
 ἔνιοι) φιλοτιμία τινὶ καὶ διαφορᾷ πρὸς τὸς Κλη-
 τομάχου καὶ Φίλωνος συνήθης, τὸ Στωικὸν ἐκ με-
 ταβολῆς θεραπεύων λόγον ἐν τοῖς πλείστοις. ὁ
 δὲ Κικέρων ἐκείνα ἠγάπα, κακίνοις προσεῖχε
 μάλλον, διανοόμενος, εἰ παντάπασιν ἐκπέσοι
 τῷ τὰ κοινὰ πράσσειν, δεδρω μέλενεκάμενος τὸν
 βίον ἐκ τῆ ἀγορᾶς καὶ τῆ πολιτείας, ἐν ἡσυχίᾳ
 μετὰ φιλοσοφίας καταζῆν.

Ἐπεὶ δ' αὐτῷ Σύλλας τε προσηγήθη τεθνη-
 κῶς, καὶ τὸ σῶμα τοῖς γυμνασίοις ἀναρρῶννύμνον
 εἰς ἔξιν ἐβάδιζε νεανικὴν, ἢ τε φωνὴ λαμβάνουσα
 πλάσιν, ἠδέϊα μὲν πρὸς ἀκοὴν ἐτέτραπτο καὶ
 πολλή, μετρίως δὲ πρὸς τὴν ἔξιν ἤρμοστο τῷ σώ-
 ματος, πολλὰ μὲν τῶν ἀπὸ Ρώμης φίλων γρα-
 φόντων καὶ δεομένων, πολλὰ δ' Ἀντιόχου πρὸς ἀκε-
 λευομένους τοῖς κοινοῖς ἐπιβαλεῖν πράγμασιν. αὐθις
 ὡσπερ ὄργανον ἐξήρπυε τὸν ῥητορικὸν λόγον, καὶ ἀνε-
 κίνη τὴν πολιτικὴν δυνάμιν, αὐτόν τε ταῖς με-
 λέταις διαπονῶν, καὶ τὸς ἐπαινεμένους μετῴν

ρήτορας. ὅθεν εἰς Ἀσίαν ἔς Ρόδον ἐπλευσε, καὶ τῷ
 μὲν Ἀσιανῶν ῥητόρων Ζενοκλείῳ τῷ Ἀδραμυττηνῷ,
 ἔς Διονυσίῳ τῷ Μάγνητι ἔς Μενίπῳ τῷ Καρδί-
 συνεσχόλασεν, ἐν δὲ Ρόδῳ, ῥήτορα μὲν Ἀπολ-
 λωνίῳ τῷ Μόλωνος, φιλοσόφῳ δὲ Ποσειδωνίῳ.

Λέγεται δὲ τὸν Ἀπολλώνιον, ἔσυνιέντα τὴν
 Ρωμαϊκὴν διάλεκτον, δεηθῆναι τοῦ Κικέρωνος Ἑλ-
 ληνιστὴ μελετῆσαι τὴν δὲ ὑνακούσαι πρεθύμως,
 οἰόμενον ὅπως ἔσεσθαι βελτίονα τὴν ἐπανόρθωσιν.
 ἐπεὶ δ' ἐμελέτησε, τὸς μὲν ἄλλους ἐκπεπληῆχθαι
 καὶ διαμιλλᾶσθαι πρὸς ἀλλήλους τοῖς ἐπαίνοις,
 τὸν δ' Ἀπολλώνιον ἔτι ἀκρωμένον αὐτῷ διαχυ-
 θῆναι, ἔς παυσαμένους σιώνεν καθέζεσθαι πολὺν
 χρόνον ἀχθομένους δὲ τοῦ Κικέρωνος, εἰπεῖν, Σε μὲν
 ὦ Κικέρων, ἐπαιναὶ καὶ θαυμάζω, τὴν δὲ Ἑλλάδος
 οἰκείρῳ τὴν τύχην, ὄραν, ἃ μόνον τῶν καλῶν ἡμῖν
 ὑπελείπει, ἔς ταῦτα Ρωμαίοις ἄλλ' οὐδ' προσ-
 γενόμενα, παιδείαν τε ἔς λόγον.

Ὁ γὰρ Κικέρων ἐλπίδων μεσὸς ἔπι τὴν πολι-
 τείαν φερόμενος, ὑπὸ χρησμῶ τινος ἀπημβλύθη
 τὴν ὄρμην, ἐρομένῳ γὰρ αὐτῷ τὸν ἐν Δελφοῖς
 θεὸν ὅπως ἐνδοξότατος γένοιτο, προσέταξεν ἢ
 Πυθία, τὴν ἑαυτοῦ φύσιν, ἀλλὰ μὴ τὴν τῶν
 πολλῶν δόξαν, ἢ γεμόνα ποιῆσθαι τοῦ βίου. καὶ
 τὸν τε πρότερον ἐν Ρώμῃ χρόνον εὐλαβῶς διῆγε,

καὶ ταῖς ἀρχαῖς ὀκνηρῶς προσήει παρημελείτο·
 ταῦτα δὲ τὰ Ῥωμαίων τοῖς βαναυσολάτοις πρό-
 χερα ἔσυνήθη ῥήματα, Γραϊκὸς ἔσχολαστικός,
 ἀκρόων. ἐπεὶ ὁ φύσει φιλότιμος ὢν, καὶ παροξυνό-
 μμος ὑπὸ τῶ πατρὸς καὶ τῶν φίλων, ἐπέδωκεν εἰς
 τὸ σωτηγορεῖν ἑαυτὸν, οὐκ ἠρέμα τὰ πρωτεῖα
 προσῆγεν, ἀλλ' εὐθύς ἐξέλαμψε τῆ δόξῃ, καὶ
 διέφερε πολὺ τῶν ἀγωνιζομένων ἐπ' ἀγοραῖς.

Λέγεται ὁ καὶ αὐτὸς ἕδεν ἠτλον νοσήσας τῶ
 Δημοσθένεος πρὸς Ἰὴν ὑπόκεισιν, τῶτο μὲν Ῥω-
 σκίῳ τὰ κωμῶδῳ, τῶτο δὲ Αἰσώπῳ τὰ τρα-
 γῶδῳ προσέχων ἔπιμελῶς. τὸ δ' Αἰσωπον τῶτον
 ἰστορεῖσιν ὑποκεινόμενον ἐν θεάτρῳ τὸν πῶε τῆς
 τιμωρίας τῶ Θυέσης βελεύομενον Αἰτρία, τῶν
 ὑπηρετῶν τινος ἄφνω παρὰ δραμόνιος, ἔξω τῶν
 ἑαυτῶ λογισμῶν διὰ τὸ πάθος οὖλα, τὰ σκήπτρα
 παλάξαι καὶ ἀνελεῖν. ὁ μικρὰ δὲ πρὸς τὸ πείθειν
 ὑπῆρχεν ἐκ τῶ ὑποκεινέσθαι ῥοπή τὰ Κικέρωνι.
 καὶ τὸς γε τὰ βοᾶν μεγάλα χρωμένους ῥήτορας
 ἔπισκώπιων, ἔλεγε δὲ ἀσθένειαν ἐπὶ τῆ κραυγῆν,
 ὡσπερ χωλοὺς ἐφ' ἵππων πηδᾶν. ἡ δὲ πῶε τὰ
 σκώματα καὶ τὴν παιδίαν ταύτην εὐτραπελία,
 δικαιοκὸν μὲν ἔδοκεν καὶ γλαφυρόν, χρώματος δὲ
 αὐτῆ καλακόρως, πολλοὺς ἐλύπε, ἔσκακοθείας
 ἐλάμβανε δόξαν.

Ἀποδειχθεὶς ὁ ταμίας ἐν σιλοδείᾳ, καὶ λαχὼν Σικελίαν, ἐπόχλησε τοῖς ἀνθρώποις ἐν ἀρχῇ, οἷτον εἰς Ῥώμῳ ἀποσέλφην ἀνασκευάζομενος. ὕστερον δὲ τὸ ἔπιμελείας ἔδειχαισύνες καὶ περαότητος αὐτῷ πείραν λαμβάνουτες, ὡς ὑδὲνα τῶν πάποθ' ἠγεμόνων ἐτίμησαν. ἐπεὶ ὁ πολλοὶ τῶν ἀπὸ Ῥώμης νέων ἐνδοξοὶ καὶ γερονότοι καλῶς, αἰτίαν ἔχοντες ἀταξίας ἔδειχαισύνες καὶ μαλακίας πρὸς τὸ πόλεμον, ἀνεπέμφθησαν ἔπι τὸ ἐρεθιστὸν τὴν Σικελίαν, σιωεῖπεν αὐτοῖς ὁ Κικέρων ἔπιφαναίς, ἔδειχαισύνες.

Ἐπὶ τέτοις δὲ μέγα φρονεῖν εἰς Ῥώμην βαδίζον, γελοῖόν τι παθεῖν φησι. συνιυχῶν γὰρ ἀνδρῶν τῶν ἔπιφαναῖν φίλῳ δοκουῶτι πρὸς Καμπανίαν, ἔρεσθαι τίνα δὴ τῶν πεπραγμένων ὑπ' αὐτῶν λόγον ἔχουσι Ῥωμαῖοι, ἔδειχαισύνες τί φρονεῖσιν· (ὡς ὀνόματος καὶ δόξης τῶν πεπραγμένων αὐτῶν τὴν πόλιν ἀπασαν ἐμπεπληκῶς) τὸν δὲ εἰπεῖν, Ποῦ γὰρ ἦς, ὡς Κικέρων, τὸν χρόνον τῆτον; τότε καὶ ἔδειχαισύνες ἐξαθυμῆσαι παντάπασιν, εἰ, κατὰ περ εἰς πέλαγος ἀχανές τὴν πόλιν ἐμπεσῶν ὁ πρὸς αὐτῶν λόγος, ἔδειχαισύνες εἰς δόξαν ἔδειχαισύνες πεποίηκεν.

Ὑστερον δὲ λογισμὸν ἑαυτῷ διδοῦς, πολὺ τὸ φιλοτιμίας ὑφείλεν, ὡς πρὸς ἀόριστον πρᾶγμα τὴν δόξαν ἀμιλλώμενος, καὶ πέρασ ἔδειχαισύνες ἐφικτὸν ἔδειχαισύνες. ἔδειχαισύνες ἀλλὰ τό γε χαίρειν ἐπαινέμενον

Διαφερόντος, καὶ πρὸς δόξαν ἔμπαθέστερον ἔχον, ἄχει παντός αὐτῷ παρέμεινε, ἔ πολλοὺς πολ-
λάκις τῶν ὀρθῶν ἐπετάραξε λογισμῶν.

Ἀπόμνημος δὲ τῆς πολιείας προθυμότερον, αἰ-
σχρὸν ἠγείτο, τὸς μὲν βαναύσους ὀργάνοις χρω-
μένους καὶ σκεύεσιν ἀψύχοις, μηδενὸς ἀγνοεῖν ὄνο-
μα, μηδὲ χώραν ἢ δυνάμιν αὐτῶν, τὸν δὲ πο-
λίτικόν, ὧς δὲ ἀνθρώπων αἰκοῖαι πράξις περαί-
νοῦνται, ῥαθύμως καὶ ἀμελῶς ἔχον περὶ τῆν τῶν
πολίτικῶν γνάσιν. ὅθεν ἔ μόνον τῶν ὀνομάτων εἰ-
θίζεν αὐτὸν, ἀλλὰ ἔ τὸν τόπον ἐν ᾧ τῶν γνωρί-
μων ἕκαστος οἰκεῖ, ἢ χωρίον ἔ κέκληται, ἢ φίλους
οἷς τισι χρῆται, καὶ γείτονας ἐγίνωσκε ἢ πᾶσαν
ὁδὸν Ἰταλίας Διαπορευομένῳ Κικέρωνι πρὸ χει-
ρον ἡ εἰπεῖν, ἔ ἐπιδείξαι τὸς τῶν φίλων ἀγροὺς
καὶ τὰς ἐπαύλεις.

Οὐσίαν δὲ μικρὰν μὲν, ἰκανῶς δὲ καὶ ταῖς δα-
πάναις ἐπαρκῆ κεκλημένος, ἐθαυμάζετο μήτε μι-
σθοὺς μήτε δῶρα προσιέμενος ἀπὸ τῆς σινηγορίας,
μάλιστα δ' ὅτε τῆν κατὰ Βέρρη δίκην ἀνέλαβε τῆ-
τον γὰρ στρατηγὸν γεγονότα τῆς Σικελίας, ἔ πολλὰ
πεπονηρευμένον, τῶν Σικελιωτῶν διωκόντων, εἰ-
λεν, ὅσα εἰπᾶν, ἀλλ' ἐξ αὐτῶ τρόπον τινὰ τῶ
μὴ εἰπεῖν. τῶν γὰρ στρατηγῶν τῶ Βέρρη χαριζο-
μένων, καὶ τῆν δίκην ὑπερθέσει πολλὰς εἰς τῆν

ὑψάτην ἐκβαλλόντων, ὡς ἦν παρόδηλον ὅτι τοῖς
 λόγοις ὁ δὲ ἡμέρας ἔκ ἐξαρκέσει χρόνος, ἔδὲ λή-
 ψεται πέρας ἢ κρείσις, ἀναστὰς ὁ Κικέρων ἔφη μὴ
 δεῖσθαι λόγων, ἀλλ' ἐπαγαγὼν τὰς μάρτυρας καὶ
 ἐπικρίνας, ἐκέλευσε φέρειν τὸ ψῆφον τὰς δικαστὰς.

Ὅμως δὲ πολλὰ χαρμίνα διαμνημονεύεται καὶ
 πάλαι ἐκείνην αὐτῶν τὴν δίκην· Βέρρην γὰρ οἱ Ρώ-
 μαῖοι τὸν ἐπτεμήμενον χοῖρον καλεῖσιν. ὡς δὲ
 ἀπελευθερικὸς αἰθρῶπος ἐνοχὸς τῷ ἰσθαίῳ, ὄνο-
 μα Κακίλιος, ἐβόλετο παρωσάμμος τὰς Σικε-
 λιώτας κατήγορεῖν τῷ Βέρρῳ, Τι Ἰσθαίω πρὸς
 χοῖρον; ἔφη ὁ Κικέρων· καὶ ὁ τῷ Βέρρῳ ἀντίπαις
 ἦος, ἔκ ἐλευθερίας δοκῶν πρῆτασθαι τὸ ὄρα.
 λοιδορηθεὶς δὲ ὁ Κικέρων εἰς μαλακίαν ὑπὸ τῷ Βέρ-
 ρῳ, τοῖς ἦοις (εἶπεν) ἐνὸς θυράων δεῖ λοιδορεῖσθαι.
 τῷ δὲ ῥήτορος Ὀρήσιος τὴν μὲν εὐθείαν τῷ Βέρρῳ
 σιωπεῖν μὴ τολμήσαντος, εἰ δὲ τῷ τμήματι
 πεισθέντος παραγενέσθαι, ἔλαβόντος ἐλεφαντί-
 νιον Σφίγα μισθόν, εἶπέ τι πλαγίως ὁ Κικέρων
 πρὸς αὐτόν. τῷ δὲ φήσαντος αἰνιγμάτων λύσεων
 ἀπείρως ἔχον, Καὶ μὲν ἔπειτα οἰκίας τὴν Σφίγα
 ἔχον.

Οὕτω δὲ τῷ Βέρρῳ καλαδικασθέντος, ἐβδομή-
 κοντα πέντε μυριάδων ἱμνησάμενος τὴν δίκην ὁ Κι-
 κέρων, διαβολὴν ἔσχευ ὡς ἐπ' ἀργυρίῳ τὸ τίμη-

μα καθυφθήμενος. ἔμω' ἄλλ' οἱ Σικελιαῖοι χόρειν εἰδότες, ἀγορευομουῶλος αὐτῶ πολλὰ μ' ἀγόντες ἀπὸ τῆς νήσου, πρὸς δὲ φέροντες ἦκον. ἂν ἔδεν ἐποιήσατο κέρδος, ἀλλ' ὅσον ἐπευωνίσαι τὴν ἀγορὰν, ἀπεχρήσατο τῆ φιλοτιμίας τῶν ἀνθρώπων.

Ἐκέκτητο ὁ χωρίον καλὸν ἐν Ἀρπείοις, καὶ περὶ νέαν πόλιν ἠὲ ἀγρός, ἔπειτα Πομπηίους ἕτερος, ὁ μεγάλοι φερνὴ τε Τεφεντίας τῆς γυναικὸς περισεγένετο μυριάδων δώδεκα, καὶ κληρονομία τις εἰς ἐννέα δηναρίων σύναχθεῖσα μυριάδας. ἀπὸ τούτων ἐλευθερίως ἅμα ἔσωφρόνως διῆγε, μετὰ τῶ συμβουιωτέρων Ἑλληνῶν καὶ Ῥωμαίων φιλολόγων, ἀπάνιον εἴ ποτε πρὸ δυσμῶν ἠλίθια κατὰ κλινομήνος, ἔχ' ἔτω δὲ ἀσχολίαν, ὡς διὰ τὸ σῶμα τὰς τομάχου μοχθηρῶς ἀνακείμενον.

Ἦν ὁ ἔτι τὴν ἄλλην περὶ τὸ σῶμα θεραπείαν ἀκρίβως ἔπειτος, ὥστε καὶ τρέψῃσι καὶ περιπάτοις ἀειθμῶς τεταγμένοις χρῆσθαι. τούτων τὸ τρόπον διαπαιδαγωγῶν τὴν ἕξιν, ἀνοσον ἔδεικνεν πρὸς πολλὰς ἔμεγάλας ἀγῶνας ἔπινες σιωεῖχεν. οἰκίαν δὲ τὴν μὲν πατρῴαν τὰς ἀδελφῶν παρεχώρησεν, αὐτὸς δ' ὄκη περὶ τὸ Παλάτιον, ὑπὲρ τῶ μὴ μακρὰν βαδίζοντα ἐνοχλεῖσθαι τῶς θεραπείας αὐτόν. ἐθεράπευον δὲ κατ' ἡμέραν ὅτι γυμνασίου φοιτῶντες οὐκ ἐλάττωτες ἢ Κρέασον ὅτι

πλῆτῳ, καὶ Πομπήϊον ἀπὸ τὴν ἐν τοῖς στρα-
τευμασι δυνάμιν, θαυμαζομένους μάλιστα Ρώ-
μαίων, καὶ μεγίστους ὄντας.

Πομπείος δὲ καὶ Κικέρωνα ἐθεράπευε, καὶ με-
γάλα πρὸς δυνάμιν αὐτῷ καὶ δόξαν ἢ Κικέρωνος
συνέπραξε πολιτεία. στρατηγία δὲ μετιόντων
ἅμα σὺν αὐτῷ πολλῶν καὶ μεγάλων, πρῶτος
ἁπάντων ἀνηγορεύθη· καὶ τὰς κείσης ἔδοξε καθα-
ραῖς καὶ καλῶς βραβεύσαι. λέγεται δὲ ἔτι Δικίνιος
Μάκερ, ἀνὴρ καὶ καθ' αὐτὸν ἰσχύων ἐν τῇ πολλῇ
μέγαν, καὶ Κράσῳ χρώμενος βοηθῷ, κρινόμενος
κλοπῆς ὑπ' αὐτοῦ, τῇ δυνάμει καὶ σπουδῇ πεποι-
θῶς, ἔτι τῶν ψήφων τῶν κελῶν ἀναφερόντων, ἀπαλ-
λαγείς οἴκαδε, κείραθαί τε τὴν κεφαλὴν καὶ τὰ
χος, καὶ καθαρὸν ἱμάτιον ὡς νενικηκῶς λαβὼν, αὐτὸς
εἰς ἀγορὰν περιέναι. τῷ δὲ Κράσῳ πρὸς τὴν αὐ-
λὴν ἀπαντήσαντος αὐτῷ, καὶ φράσαντος ὅτι πά-
σαις ἐάλωκε ταῖς ψήφοις, ἀναστρέψας ἔτι κατα-
κλιθεὶς ἀποθανεῖν. τὸ δὲ πρᾶγμα τῷ Κικέρωνι
δόξαν ἠνεγκεν, ὡς ὀπιμελῶς βραβεύσαντι τὸ δι-
καστήριον.

Ἐπεὶ δὲ Οὐατίνιος, ἀνὴρ ἔχων τι τραχὺ καὶ
πρὸς τοὺς ἄρχοντας ὀλίγωρον ἐν ταῖς σινηγο-
ραῖς, χοιράδων δὲ τὸν τράχηλον πείπλεως,
ἤτεϊτό τι καταστὰς πρὸς τὸ Κικέρωνος. καὶ μὴ

διδόλος, ἀλλὰ βεβουμένους πολὺν χρόνον, εἰπεῖν
ὡς οὐκ ἂν αὐτὸς διασέφε πρὸς τούτους στρατηγῶν.
ἐπιστραφεὶς ὁ Κικέρων, Ἀλλ' ἐγὼ (εἶπεν) οὐκ
ἔχω τηλικούτον τράχηλον.

Ἐτι δ' ἡμέρας δύο ἢ τρεῖς ἔχοντι τῆς ἀρχῆς
αὐτῶ, προσήγαγέ τις Μανίλιον, εὐθύμων κλο-
πῆς. ὁ δὲ Μανίλιος ἕτος εὐνοίαν εἶχε καὶ ἀσπδὴν
ὑπὸ τῷ δήμῳ, δοκῶν ἐλαύνεσθαι διὰ Πομπήϊον
ἐκείνους γὰρ ἦν φίλος. αἰτεμένους δ' ἡμέραν αὐτῶ
μίαν, ὁ Κικέρων μόνην τὴν ἐπιῆσαν ἔδωκε, καὶ ὁ
δῆμος ἠγανάκησιν, εἰθισμένων τῶν στρατηγῶν δέκα
τῶν ἀλάχιτον ἡμέρας διδόναι τοῖς κινδυνεύουσι. τῶν δὲ
δημάρχων αὐτὸν διαγαγόντων ἐπὶ τὸ βῆμα, κα-
λόντων, καὶ κατηγορούντων, ἀκροθῆναι δεηθεὶς,
εἶπεν, ὅτι τοῖς κινδυνεύουσι, αἰεὶ καθ' ὅσον οἱ νόμοι
παρεῖκεσι, κεχρημένος ἐπιεικῶς ἔσφι φιλανθρώπως,
δεινὸν ἠγείτο τῶν Μανιλίων ταῦτα μὴ πρῶτα σκεῖν.
ἧς ἔτι μόνης κύριος ἦν ἡμέρας στρατηγῶν, ταύ-
την ἐπίτηδες ὀρέσασαι. τό γ' εἰς ἄλλον ἄρχοντα
τὴν κείσιν ἐκβαλεῖν, οὐκ εἶναι βεβουμένων βοη-
θεῖν. ταῦτα λεχθέντα θαυμαστὴν ἐποίησε τῷ δή-
μῳ μεταβολήν. ἔτι πολλὰ καλεωφημῶν αὐτὸν,
ἐδέοντο τὴν ἑαυτῶν τῶν Μανιλίων συνηγορίαν ἀνα-
λαβεῖν. ὁ δ' ὑπέστη πρῶτον, οὐκ ἠκίστα διὰ
Πομπήϊον ἄπόντα καὶ καταστὰς πάλιν ἐξ ὑπαρ-

χῆς ἐδημηγόρησε, νεανικῶς τῶν ὀλιγαρχικῶν καὶ τῶν Πομπηϊῶ φθονουῶτων καθαπτόμενος.

Ἐπὶ δὲ τὴν ὑπατείαν ἔχῃ τῆτον ὑπὸ τῶν ἀριστοκρατικῶν ἢ τῶν πολλῶν περὶ τὴν πόλιν, ἕξ αἰτίας αὐτῶ τοιαύτης σωμαγωνισαμένων. τῆς ὑπὸ Σύλλα γενομένης μελαβολῆς περὶ τὴν πολιτείαν, ἐν ἀρχῇ μὲν ἀτόπως φανείσης, τότε δὲ τοῖς πολλοῖς ὑπὸ χρόνου ἔσωθηθείας ἤδη ἵνα κολάσασιν ἔχον ἔφαύλην δοκῆσης, ἦσαν οἱ τὰ παρόντα δευσεῖσαι καὶ μελαθεῖναι ζητῶντες, ἰδίων ἕνεκα πλεονεξιδῶν, ἔπρὸς τὸ βέλτιστον. Πομπηῖς μὲν ἔτι τοῖς βασιλεύσιν ἐν Πόντῳ καὶ Ἀρμενίᾳ πολέμῳ, ἐν ᾗ τῇ Ρώμῃ μηδεμίας ὑφελώσεως πρὸς τὰς νεωτερίζοντας ἀξιομάχας δύναμεως.

Οὗτοι κορυφαῖον εἶχον, ἄνδρα τολμητὴν καὶ μεγαλοπράγμονα καὶ ποικίλον τὸ ἦτος, Λεύκιον Καίλιαν. ὅς αἰτίαν ποτὲ πρὸς ἄλλοις ἀδικήμασι μεγάλοις ἔλαβε παρθένω συγγεγονέναι θυγατρὶ, κτεῖναι δὲ ἀδελφὸν αὐτῆς. καὶ δίκην ἔπι τούτῳ φοβόμενος, ἐπεισε Σύλλαν, ὡς ἔτι ζῶντα τὸν ἀνθρώπον, ἐν τοῖς ἀποθανεμένοις περιγράψαι. τούτον δὲν προσάτην οἱ πονηροὶ λαβόντες, ἄλλαστε πίστες ἀλλήλοις ἔδωσαν, ἔκαταθύσαντες ἀνθρώπον, ἐγεύσαντο τῆς σαρκῶν. διέφθαρτο δὲ ὑπὸ αὐτῶ πολὺ μέρος τῆ ἐν τῇ πόλει νεότητος, ἠδοναὶ

καὶ πότρυς ἢ γυναικῶν ἔρωτας αἰὲν προξενῶντος
ἐκάστω, καὶ τὴν εἰς ταῦτα δαπάνην ἀφειδᾶς πα-
ρασκευάζοντος.

Ἐπὶ ἤρην δ' ἦτε Τυρρηνία πρὸς ἄπιστασιν ὄλη,
ἔτα πολλά τῆς οἴου Ἀλπειον Γαλατίας. ἐπι-
σφαλέσθαι δ' ἢ Ρώμη πρὸς μέγαβόλῳ εἶχε,
διὰ τὴν ἐν ταῖς ὑδαῖς ἀνωμαλίαν, τῶν μὲν ἐν
δόξῃ μάλιθα ἔφρονήματι κατεπιωχευμένων εἰς
θάλασσαν ἔδειπνα ἔφιλαρχίας ἢ οἰκοδομίας, ἢ
ἢ πλάτων εἰς ἀγεννεῖς καὶ ταπεινοὺς σικερόφυκ-
των ἀνθρώπων. ὥστε μικρᾶς ῥοπῆς δεῖσθαι τὰ
πράγματα, ἢ παντὸς εἶναι τὸ τολμήσαντος ἐκ-
σῆναι τὴν πολίλειαν, αὐτὴν ὑφ' αὐτῆς νοσῶσαν.

Οὐ μὲν ἀλλὰ βυλόμυθος ὁ Κατιλίνας ἰσχυρόν
τι προκαταλαβεῖν ὀρμητήριον, ὑπαλείαν μετήφ.
ἔλαμπρὸς ἰὼ ταῖς ἐλπίσιν, ὡς Γαίῳ Ἀντωνίῳ
συυπατεύσων, ἀνδρὶ καθ' αὐτὸν μὲν, ἔτε
πρὸς τὸ βέλτιον ἔτε πρὸς τὸ χεῖρον ἡγεμονικᾶ,
προσθήκη δ' ἀγούριος ἑτέρου δυνάμεως ἐσομένῳ.
ταῦτα δὲ τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν οἱ πλείστοι
προαισθητοί, τὸν Κικέρωνα προσηύχον ὅτι τὴν
ὑπατείαν. καὶ τὸ δῆμα δεξαμένῳ προθύμως, ὁ
μὲν Κατιλίνας ἐξέπεσε, Κικέρων δὲ καὶ Γάιος
Ἀντώνιος ἠρέθησαν.

Καίτοι τῶν μετιόντων ὁ Κικέρων μόνος ἰὼ ἐξ

ἰπποκοῦ πατρὸς, ὃ βουλευτῆς, γεγονώς. καὶ τὰ
 μὲν περὶ Κατιλίαν ἐμύθεν ἔτι τῶς πολλοὺς λαν-
 θάνοντα. προάγωνες δὲ μεγάλοι τὴν Κικέρωνος
 ὑπατείαν ἐξεδέξαντο· τῶτο μὲν γὰρ, οἱ κεκωλυ-
 μένοι κατὰ τῶς Σύλλα νόμοις ἀρχῆν, ἕτ' ἀσθενεῖς
 οὐκ ὄντες, ἕτ' ὀλίγοι, μετιόντες ἀρχὰς ἐδημαγώγην.
 (πολλὰ τῆς Σύλλα τυραννίος ἀληθῆ μὲν καὶ
 δίκαια κατηγοροῦντες, ὃ μὲν ἐν δέοντι τὴν πο-
 λιτείαν ἔδδ' ἐσὺν καιρῷ κινῶντες) τῶτο δ', νόμους
 εἰσηῆγον οἱ δήμαρχοι πρὸς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν,
 δεκαδαρχίαν καθιστάντες αὐτοκρατόρων ἀνδρῶν-
 οἷς ἐφέϊτο, πάσης μὲν Ἰταλίας, πάσης δ' Συ-
 ρίας, καὶ ὅσα ἀπὸ Πομπηίου νεοστὶ περὶ Ἰταλίαν,
 κυρίως ὄντας, πωλεῖν τὰ δημόσια, κέρνειν οὐκ
 δουκίην, φυγάδας ἐκβάλλειν, σιωικίζεν πόλεις,
 χρήματα λαμβάνειν ἐκ τῶς ταμείας, στρατιώτας
 τρέφειν καὶ καταλέγειν ὁπόσων δέοιντο.

Διὸ δὲ τῶ νόμῳ προσεῖχον ἄλλοι τε τῶν ὄπι-
 φανῶν, δὲ πρῶτος Ἀντώνιος ὃ τῶ Κικέρωνος συν-
 ἀρχων, ὡς τῶν δέκα γενησόμῶν ἐδόκει δὲ καὶ
 τὸν Κατιλίαν νεωτερισμὸν εἰδὼς ὃ δυσχεραίνειν,
 ὑπὸ πλήθους δανείων. ὃ μάλιστα τοῖς ἀείστοις φό-
 βον παρέϊχε. δὲ τῶτο πρῶτον στρατεύων ὃ Κι-
 κέρων, ἐκείνῳ μὲν ἐψηφίσατο τῶν ἐπαρχιῶν
 Μακεδονίαν, αὐτῶ δὲ τὴν Γαλατίαν διδομένην
 παρητήσατο,

παρήήσατο, ἢ κατειργάσατο τῇ χερσὶ ταύτῃ
τὸ Ἀντώνιον, ὡσπερ ὑποκειτὴν ἐμμισθον, αὐτὰ
τὰ δεύτερα λέγειν ὑπὲρ τῆ πατρίδος.

Ὡς δὲ ἔτος ἐαλώκει τῆ χειροήτης ἐγγυόνη, μᾶλλον ἤδη φάρρῶν ὁ Κικέρων ἐνίστατο πρὸς τὰς καινοτομοῦντας. ἐν μὲν ἔν τῇ βελῆ κατηγορίαν τινὰ τῶ νόμου Διατιθέμενος, ἔτως ἐξέπληξεν αὐτὰς τὰς εἰσφερόντας, ἄς ε μὴδὲν ἀντιλέγειν. ἐπεὶ δὲ αὐτῆς ἐπεχείρουν, καὶ παρεσκευασμένοι προεκαλῶντο τὰς ὑπάτους ἐπὶ τὸ δῆμον, ἔδεν ὑποδείσας ὁ Κικέρων, ἀλλὰ τὴν βελῆν ἐπέσθαι κελεύσας, τῆ προελθῶν, ὃ μόνον ἐξέβαλε τὸν νόμον, ἀλλὰ τῆ τῶν ἄλλων ἀπογινῶναι τὰς δημάρχους ἐποίησε, ὡς δὲ τοσῶτον τῶ λόγῳ κρατηθέντας ὑπὲρ αὐτῶ. μάλιστα γὰρ ἔτος ὁ ἀνὴρ ἐπέδειξε Ῥωμαίοις ὅσον ἠδονῆς λόγος τὰς καλάς προσίτησι, ἢ ὅτι τὸ δίκαιον ἀήτητόν ὅστιν, ἀν ὀρθῶς λέγεται. ἢ δὲ τὸ ἐμμελὲς πολίτευόμενον, αἰεὶ τὰς μὲν ἔργῳ, τὸ καλὸν ἀντὶ τῶ κολακεύοντος αἰρεῖσθαι, τὰς δὲ λόγῳ, τὸ λυπεῖν ἀφαιρεῖν τῶ συμφέροντος.

Δείγμα δὲ αὐτῶ τὸ πρὸς τὸν λόγον χάριτος, καὶ τὸ πρὸς τὰς θεάς ἐν τῇ ὑπατείᾳ γειόμενον. τῶν γὰρ ἰπτικῶν πρῶτον ἐν τοῖς θεάτροις ἀναμιγμένων τοῖς πολλοῖς, τῆ μὲν τῶ δήμου θεωμένων ὡς ἔτυχεν, πρῶτος διέκεινεν ἐπὶ τιμῇ τὰς

ἰππέας ἀπὸ τῶν ἄλλων πολιτῶν Μάρκος Οἴων
 στρατηγῶν, καὶ διένειμν ἰδίαν ἐκείνοις θέααν, ἣν
 ἔτι καὶ νῦν ἐξαίρετον ἔχουσι. τῶτο πρὸς ἀτιμίαν
 ὁ δῆμος ἔλαβε, καὶ φανέντος ἐν θεάτρῳ τῷ Οἴων-
 νος, ἐφουβείζων ἐσύριπεν, οἱ δ' ἰππεῖς ὑπέλαβον
 κρότῳ τὸν ἄνδρα λαμπαράς. αὐτίς δὲ ὁ δῆμος
 ἐπέτεινε τὸν συειγμὸν, εἶτα ἐκείνοι τ' κρότον. ἐκ
 δὲ τῶν τετραπόμῳοι πρὸς ἀλλήλους, ἐχρῶντο
 λοιδορίαις, καὶ τὸ θεάτρον ἀκοσμία κατεῖχεν.
 ἐπεὶ δ' ὁ Κικέρων ἦκε πυθόμῳος, καὶ τὸν δῆμον
 ἐκκαλέσας πρὸς τὸ τῆς Εὐνῶς ἱερόν, ἐπετίμησε
 καὶ παρήνεσεν, ἀπελθόντες αὐτίς εἰς τὸ θεάτρον
 ἐκρότην τὸν Οἴωνα λαμπαράς, καὶ πρὸς τῶς
 ἰππέας ἀμιλλαν ἐποιούντο πρὸς τιμῶν καὶ δόξης
 τῷ ἀνδρὶ.

Ἡ δ' ὡς τὸν Κατιλίαν σωωμοσία πλήξασα
 ἐκαταδείσασα τὴν ἀρχὴν, αὐτίς ἀνεθάρρησε, καὶ
 συνῆγον ἀλλήλους, καὶ παρεκάλουεν εὐτολμότερον
 ἀπλεῶσαι τὰ πραγμάτων, πρὶν ἐπανελθεῖν Πομ-
 πηίου, ἥδη λεγόμενον ὑποσρέφειν μετὰ τῆς δυνά-
 μεως. μάλιστα δ' ἐπὶ Κατιλίαν ἐξηρέθιζον οἱ Σύλ-
 λα πάλαι στρατιῶται, ἀγαπεφευγότες μὲν ὅλης
 τῆς Ἰταλίας, πλείστοι δ' καὶ μαχιμώτατοι ταῖς
 Τυρρηνικαῖς ἐγκατεσπαρμένοι πόλεσιν, ἀρπαγὰς
 πάλιν καὶ ἀποφορήσεως πλῆθων ἐτοίμων ὄνειρο-

πολουῶτες. ἔτσι γὰρ ἠγεμόνα Μάλλιον ἔχοντες, ἄνδρα τῶν ἐπιφανῶς ὑπὸ Σύλλα στρατευσαμένων, συνίστατο Ἰᾶ Κατιλίνα, ἔπαρῆσαν εἰς Ρώμην συναρχαιρεσιάζοντες. ὑπατείαν γὰρ αὐτοῖς μετήει, βεβυλευμένος ἀνελεῖν τὸν Κικέρωνα περὶ αὐτὸν τῶν ἀρχαιρεσιῶν τὸν θόρυβον.

Ἐδόκει δὲ καὶ τὸ δαιμόνιον πρῶσημαίνειν τὰ πρασόμια, σεισμοῖς καὶ κεραυνοῖς καὶ φάσμασι, αἱ δ' ἀπ' ἀνθρώπων μηνύσεως, ἀληθεῖς μὲν ἦσαν, ἔπειθ' εἰς ἔλεγχον ἀπεχρᾶσαι κατ' ἀνδρὸς εἰδόξε καὶ δωαμένῳ μέγα τῷ Κατιλίνα. διὸ τὴν ἡμέραν τῶν ἀρχαιρεσιῶν ὑπεθέμενος ὁ Κικέρων, ἐκάλεθ' τὸν Κατιλίναν εἰς τὴν σύγκλητον, καὶ πρὸς τῶν λεγομένων ἀνέκεινεν. ὁ δὲ, πολλοὺς οἰόμενος εἶναι τῶς πραγμάτων καινῶν ἐφιεμένῳς ἐν τῇ βεβυλίῃ, ἔειπεν τοῖς συνωμόταις εἰδεικνύμενος, ἀπεκρίνατο τῷ Κικέρωνι μαλακῆν ὑπόκρισιν. « Τί γὰρ (ἔφη) πρῶτον δεινόν, εἰ δυοῖν σωμάτων ὄντων, τῷ μὲν, ἰσχυρῷ καὶ καλεφθινηκότες, ἔχοντος τὴν κεφαλὴν, τῷ δ' ἀκεφάλῳ μὲν, ἰσχυρῷ δὲ καὶ μεγάλῳ, τίτω κεφαλὴν αὐτὸς ὀπιτίθημι; »

Τούτων εἰς τε τὴν βεβυλίαν καὶ τὸν δῆμον ἠνεγκμένων ὑπ' αὐτῷ, μᾶλλον ὁ Κικέρων ἔδεισε, καὶ τεθωρακισμένον αὐτὸν οἶτε δυνατοὶ πάντες ἀπὸ τῆς οἰκίας, καὶ τῶν νέων πολλοὶ κατήγαγον εἰς

τὸ πεδίον. τῷ δὲ θώρακος ὀπίτηδες ὑπέφαινε τι
 πρὸς ἀλύσας ἐκ τῶν ὤμων τῷ χιτῶνος, ἐνδεικνύ-
 μινος τοῖς ὄρασι τὸν κίνδυνον. οἱ δὲ ἠγανάκτου
 καὶ συνεφέροντο πρὸς αὐτὸν. καὶ τέλος, ἐν ταῖς
 ψήφοις τὸν μὲν Κατιλίαν αὐθις ἐξέβαλον, εἶ-
 λοντο δὲ Σιλανὸν ὑπάτον, καὶ Μερήναν.

Οὐ πολλῶ δ' ὑφερον τῶν ἤδη τῷ Κατιλίαν
 τῶν ἐν Τυρρηνίᾳ συνερχομένων, καὶ τὴν ὠρισμένην
 πρὸς τὴν ὀπίθεσιν ἡμέραν ἐγγὺς ἔσης, ἦκον ἐπὶ
 τὴν Κικέρωνος οἰκίαν περὶ μέσας νύκτας ἄνδρες οἱ
 πρῶτοι καὶ δυνατώτατοι Ῥωμαίων, Μάρκος τε
 Κράσος, ἔτι Μάρκος Μάρκελλος, καὶ Σκιπίων
 Μέτελλος. ἐκόψαντες ἢ τὰς θύρας, καὶ καλέσαν-
 τες τὸν θυρωρὸν, ἐκέλευον ἐπεγείρειν, καὶ φερέ-
 σαι Κικέρωνι τὴν παρυσίαν αὐτῶν.

Ἦν ἢ τοιόνδε τῷ Κράσῳ μέγα δεῖπνον ἐπι-
 φολας ἀποδίδωσιν ὁ θυρωρὸς ὑπὸ δὴ τινος ἀνθρώ-
 πος κομιαθεῖσας ἀγνώστου, ἀλλὰς ἄλλοις ἐπιγε-
 γραμμένας, αὐτῷ ἢ Κράσῳ, μίαν ἀδέαστον
 ἦν μόνην ἀναγνοῖς ὁ Κράσος, ὡς ἔφραζε τὰ
 γράμματα φόνιον γενησόμενον πολὺν ἀπὸ Κατι-
 λίαν, καὶ παρήν τὴν πόλεως ὑπεξελθεῖν, τὰς ἄλ-
 λας δὲ ἐλύσειν, ἀλλ' ἦκεν εὐθὺς πρὸς τὸν Κικέρωνα,
 πληγεὶς ὑπὸ τῷ δεινῷ, καὶ τι τῆς αἰτίας
 ἀπιδυόμενος ἦν ἔσχε ἀπὸ φιλίαν τῷ Κατιλίαν.

Βαλευσάμμος ἐν ὃ Κικέρων, ἀμ' ἡμέρα βε-
λὴν συνήγαγε, ἔτας ἐπιστολάς κομίσας ἀπέ-
δωκεν οἷς ἦσαν ἐπετραλμένοι, κελεύσας φανερώς
ἀναβῆναι. πᾶσαι δ' ἦσαν ὁμοίως ἐπιβελὴν φρά-
σαι. ἐπεὶ ὁ ἔ Κοίντος Αῤῥίος ἀνὴρ στρατηγικὸς
ἀπήγειλε τὸς ἐν Τυρρηνία καλαλοχισμοὺς, καὶ
Μάλλιος ἀπηγέλλετο σὺν χειρὶ μεγάλη πειρὶ
τὰς πόλεις ἐκείνας αἰωρόμμος αἰετι προσδοκᾶν
καινὸν ἀπὸ τῆ Ρώμης, γίνεσθαι δόγμα τῆ βελῆς,
ᾧ θαλάττιθα τοῖς ὑπάτοις τὰ πράγματα.
δέξαμένοις δ' ἐκείνους, ὡς ἐπίσανται διοικεῖν καὶ
σώζειν τὴ πόλιν. τῆτο δ' ἔ πολλάκις, ἀλλ' ὅταν
τι μέγα δείση, ποιεῖν εἴωθεν ἢ σύγκλητος.

Ἐπεὶ δὲ ταύτην λαβὰν τὴ ἐξουσίαν ὁ Κικέρων
τὰ μὲν ἔξω πράγματα Κοίντῳ Μετέλλῳ διεπί-
στευσε, τὴν δὲ πόλιν εἶχε ἀπὸ χειρὸς, ἔ κατ'
ἡμέραν πρὸς δόρυφορόμμος ὑπ' ἀνδρῶν τοσού-
των τὸ πλῆθος, ὅσπερ τὴ ἀγορᾶς πολὺ μέρος κα-
τέχειν ἐμβάλλοιτος αὐτῷ τὸς ἀπὸ πέμποντας.
ἔκετι καρτερῶν τὴ μέλησιν ὁ Κατιλίνας, αὐτὸς
μὲν ἐκπηδᾶν ἐγνω πρὸς τὴ Μάλλιον ἐπὶ τὸ φρώ-
τευμα. ἔ Μάρκιον ὁ ἔ Κέθηγον ἐκέλευσε ξίφῃ
λαβόντας ἐλθεῖν ἐπὶ τὰς θύρας εἴωθεν, ἅς ἀσ-
πασομένους τὸν Κικέρωνα, καὶ ἀχρήσασθαι
προσπεσόντας. τῆτο Φυλβία γυνὴ τῶν ἐπιφανῶν.

ἔξελθῆναι τῶν Κικέρωνι, νυκτὸς ἐλθοῦσα, καὶ
 ἀνακελευσαμένη φυλάττεσθαι τὸς περὶ τὸν Κέ-
 ρηγον. οἱ δ' ἦγον ἅμ' ἡμέρας καὶ κωλυθέντες εἰ-
 σελθεῖν, ἠγανάκτουσιν, ἔκατέβωον ἐπιθύροισι,
 ὥστε ὑποπρότεροι γενέσθαι.

Προελθὼν δ' ὁ Κικέρων, ἐκάλεσε τὸν σίγκλη-
 τον εἰς τὸ τῶν Στρησίβου Διὸς ἱερόν, ὃν Στάτωρα
 Ῥωμαῖοι καλοῦσιν, ἰδρυμένον ἐν ἀρχῇ τῆς ἱερᾶς
 ὁδοῦ, πρὸς τὸ Παλάτιον ἀνιόντων. ἔταδεν ἡ
 τῆς Κατιλίνας μετὰ τῶν ἄλλων ἐλθόντος, ὡς ἀπο-
 λογησομένους, συγκαθίσαι μὴ εἰδὲς ὑπέμεινε τῶν
 συγκλητικῶν, ἀλλὰ πάντες ἀπὸ τῆς βάρους μετ-
 ἤλθον. ἀρξάμενος δὲ λέγειν ἐφορυβείτο. ἔτελος
 ἀναστὰς ὁ Κικέρων, προσέταξεν αὐτοῖς τὴν πόλεως
 ἀπαλλάττεσθαι· δεῖν γὰρ, αὐτῶν μὲν λόγοις, ἐκείνους
 δ' ὄπλοις πολιτευομένους, μέσον εἶναι τὸ τείχος.

Ὁ μὲν δὲν Κατιλίνας εὐθὺς ἐξελθὼν μετὰ τείρα-
 κωπίων ἀπλοφύρων, καὶ περιστῆταί μενος αὐτῶν ῥαβ-
 δεχίας, ὡς ἄρχοντι, καὶ πελέκεις, καὶ σημαίας
 ἐπὶ τῶν ἄκρων, πρὸς τὸ Μάλιον ἐχώρησε καὶ δισμυ-
 εῖων ὁμοῦ τι σωηθροισμένων, ἐπήθη τὰς πόλεις
 ἀνατείθων καὶ ἀφιστάς· ὥστε τῶν πολέμων φανεροῦ
 γεγονότος, τὸν Ἀντώνιον ἀπιστάλιον διαμαχέ-
 μνον. τὸς δ' ὑπολειφθέντας ἐν τῇ πόλει τῶν
 διεφθαρμένων ὑπὸ τῆς Κατιλίνας, συνηγεῖ ἔπα-

ρεθάρριωε Κορνήλιος Λένιλος, Σέρας ἐπίκλησιν, ἀνὴρ γένους μὲν ἐνδύξυ, βεβιωκῶς δὲ φαύλως, καὶ δι' ἀσέλγειαν ἐξεληλαμένος τ' βυλῆς πρότερον· τότε δὲ στρατηγῶν τὸ δεύτερον, ὡς ἔθος ὄσι τοῖς ἐξ ὑπαρχῆς ἀνακλιωμένοις τὸ βελευτικὸν ἀξίωμα.

Λέγεται ὅ καὶ τὴν ἐπίκλησιν αὐτῷ γενέσθαι τὸν Σέραν ἐξ αἰτίας τοιαύτης· ἐν τοῖς καὶ Σύλλαν χρόνοις λαμιεύων, συχνὰ τ' δημοσίων χρημάτων ἀπώλεσε καὶ διέφθειρεν· ἀγανακτιούτος ὅ τ' Σύλλα, καὶ λόγον ἀπαλοῦτος ἐν τῇ συγκλήτῳ, παρελθὼν ὀλιγώρως πάνυ καὶ καλαφρονητικῶς, λόγον μὲν ἔκ ἔφη δίδόναι, παρέχειν ὅ τὴν κνήμιον ὡσπερ πάνυ εἰώθεισαν οἱ παῖδες ὅταν ἐν πῶσφαιρίζῃν ἀμάρτωσιν· ἐκ τύτῃ Σέρας παρωνομάσθη, σέραν γὰρ οἱ Ρωμαῖοι τ' κνήμην λέγουσι. πάλιν ὅ δίκην ἔχων, καὶ διαφθείρας ἐνίς τῶν δικαστῶν, ἐπεὶ δυοὶ μόναις ἀπέφυγε ψήφοις, ἔφη ἀδανάλωμα γεγονέναι τὸ θαλέρω κελῆ δοθέν· ἀρκεῖν γὰρ εἰ καὶ μιᾷ ψήφῳ μόνον ἀπελύθη.

Τύτον ὄντα τῇ φύσει τοιοῦτον, κεκινημένον ὑπὸ τ' Κατιλίνα, πρὸς διέφθειραν ἐλπίσι κεναῖς ψευδομάνεις καὶ γόητες, ἔπη πεπλασμένα καὶ χρησμοὺς ἀδοῦλες, ὡς ἐκ τῶν Σιβυλλείων προδηλοῦσθαι εἰμαφμένοις εἶναι τῇ Ρώμῃ Κορνήλιος τρεῖς μονάρχους· ὧν δύο μὲν ἤδη πεπληρω-

κένοι τὸ χρεῶν, Κίναν τε καὶ Σύλαν, τρίτω
 ἢ λοιπῶ Κορινθίῳ ἐκείνῳ φέροντα τὴν μοναρχίαν
 ἤκην τὸν δαίμονα, ἔδειν πάντως δέχεσθαι, ἔ-
 μή διαφθείρειν μέλλοντα τῶν καιρῶν, ὡσπερ
 Κατιλίνας.

Οὐδὲν ἔν ἐπενότη μικρὸν ὁ Λέντλος ἢ ἄσημον,
 ἀλλ' ἐδέδοκτο τὴν βασιλιῶν ἀπασαν ἀναίρειν, ἢ τ'
 ἄλλων πολιτῶν ὅσους δύναίτο, τὴν πόλιν δ'
 αὐτὴν καταπιμπράναι· φείδεσθαι τε μηδενὸς ἢ τ'
 Πομπηίᾶ τέκνων. ταῦτα δ' ἐξαρπασαμένους
 ἔχον ὑφ' αὐτοῖς, καὶ φυλάττειν, ὄμνηρα τῶν πρὸς
 Πομπηίου διαλύσεων, ἤδη γὰρ ἐφοίτα πολὺς λόγος
 καὶ βέβαιος ὑπὲρ αὐτῶν κατιόντος ἀπὸ τῆς με-
 γάλους στρατείας.

Καὶ νῦν μὲν ὄψεσθαι πρὸς τὴν ἐπίθεσιν μία
 τῶν Κρονιάδων· Ξίφης δὲ καὶ Συπυεῖα ἔειον εἰς
 τὴν Κεθηῆν φέροντες οἰκίαν ἀπέκρυψαν· ἄνδρας
 ἢ τάξαντες ἑκατὸν καὶ μέρη τοσαῦτα τ' Ῥώμης,
 ἕκαστον ἑφ' ἑκάστῳ διεκλήρωσαν, ὡς δι' ὀλίγους
 πολλὰν ἀψάντων, φλέγοιτο πανταχόθεν ἡ πό-
 λιν. ἄλλοι δὲ τῶν ὀχλοῦν ἐμελλον ἐμφραξάντες,
 ἀποσφαττεῖν τῶν ὑδρευομένων.

Πραγγομένων ἢ τέτων, ἔτυχον ὀπιδημοῦντες
 Ἀλλοβείγων δύο πρέσβεις, ἔθνης μάλισα δὴ
 τότε πονηρὰ πρῶτοιλος, καὶ βαρυνομένους τὴν ἡγε-

μονίαν. τῆς οἱ πρὸς Λέντλον ὠφελίμης ἠγού-
 ρηοι πρὸς τὸ κινῆσαι καὶ μεταβαλεῖν τὴν Γαλα-
 τίαν, ἐποιήσαντο συνωμότας. ἔγραμματα μὲν
 αὐτοῖς πρὸς τὴν ἐκεῖ βασιλῆα, γράμματα δὲ πρὸς
 Κατιλίαν ἔδωσαν, τῇ μὲν ὑπισχιόμενοι τὴν
 ἐλευθερίαν, τὸν δὲ Κατιλίαν πρὸς καταλοῦντες,
 ἐλευθερώσαντα τοὺς δούλους, ἐπὶ τὴν Ρώμην
 ἐλαύνειν.

Συναπέστειλλον δὲ μετ' αὐτῶν πρὸς τὴν Κατι-
 λίαν, Τίτον τινὰ Κροτωνιάτην, κομίζοντα τὰς
 ἔπιτολάς. οἷα δὲ ἀνθρώπων ἀσθμημάτων, ἔμετ'
 οἶνε τὰ πολλὰ ἔγραμμάτων ἀλλήλοις ἐτυγχά-
 νοντες, βαλεύματα, πόνον καὶ λογισμῶν νήφουσι καὶ
 συνέσει πρὸς τὴν διώκων ὁ Κικέρων, καὶ πολλοὺς
 μὲν ἔχων ἔξωθεν ἐπισκοπήσας τὰ πραττόμενα
 ἔσυνεξιχνεύοντες αὐτῶν. πολλοῖς δὲ τῶν μετέχον
 δοκούντων τῆς συνωμοσίας διαλεγόμενος κρύφα, ἔ-
 πιστεύων, ἔγνω τὴν πρὸς τῆς ξένης κοινολογίαν
 καὶ νυκτὸς ἐπεδρεύσας, ἔλαβε τὸν Κροτωνιάτην
 ἔτα γράμματα, συνεργούντων ἀλλήλοις ἀδή-
 λως τῶν Ἀλλοβείγων.

Ἄμα δὲ ἡμέρα βασιλῆα ἀφροίσας εἰς τὸ τῆς
 Ὀμοιοῦσας ἱερὸν, ἐξανέγνω τὰ γράμματα, καὶ τὴν
 μηνυτῆαν διήκυσεν. ἔφη δὲ καὶ Σιλανὸς Γένιος ἀκηκοέ-
 ναι τινὰς, Κεθήγος λέγοντος, ὡς ὑπατοῖτε τρεῖς καὶ

στρατηγοὶ τέτταρες ἀναιρείσθαι μέλλουσι. Ἰοιάδα δ' ἕτερα καὶ Πείσων, ἀνὴρ ὑπατικός, εἰσήγγελε. Γάιος ὁ Σελπίκιος, εἰς τῶν στρατηγῶν, ἐπὶ τὴν οἰκίαν πεμφθεὶς τῷ Κεθήγῃ, πολλὰ μὲν ἐν αὐτῇ βέλη καὶ ὄπλα, πλείστα δὲ ξίφη καὶ μακαίρας εὔρε νεοθήκτους ἀπάσας. τέλος δὲ τῷ Κροτωνιάτῃ ψηφισαμένης ἄδειαν ἐπὶ μνηύσει τῆ βελῆς, ἐξελεγχθεὶς ὁ Λένιος ἀπωμόσατο τὴν ἀρχὴν (στρατηγῶν γὰρ ἐτύγχανε) ἔτι τὴν πειπόρφυρον ἐν τῇ βελῇ χαλαθέμενος, διήλλαξεν ἐσθῆτα τῇ συμφορᾷ πρέπασαν.

Οὗτος μὲν ἐν τῷ οἴσιν αὐτῶν παρεδόθησαν εἰς ἄδεσμον φυλακὴν τοῖς στρατηγοῖς. ἤδη δ' ἑσπέρας ἔσης, ἔτι τῷ δήμῳ πειμένοντος ἀθρόος, προελθὼν ὁ Κικέρων, ἔφρασε τὸ πρᾶγμα τοῖς πολίταις, καὶ προπεμφθεὶς, παρήλθεν εἰς οἰκίαν φίλου γειτνιαίντος· ἐπεὶ τὴν ἐκείνης γυναῖκες κατέϊχον, ἱεροῖς ἀπορρήτοις ὀργιάζουσαι θεὸν, καὶ Ῥωμαῖοι μὲν Ἀγαθῶν, Ἕλληνας δὲ Γυναικείαν ὀνομάζουσι. γύεται δὲ αὐτῇ καὶ αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ τῷ ὑπάτῃ, ἀφ' ἑλληνικῆς ἢ μητρὸς αὐτῆς, τῶν ἐστιάδων παρθένων παρσῶν.

Εἰσελθὼν ἐν τῷ Κικέρων, κατ' αὐτὸν, ὀλίγων παντάπασιν αὐτῷ παρόντων, ἐφρόντιζεν ὅπως χρήσαιτο τοῖς ἀνδράσι. ἢ τε γὰρ ἀκροῦν καὶ πρῶς-

ἦκυσαν ἀδικήμασι τηλικύτοις τιμωρίαν ἐξευλα-
 βεῖτο ἔκ χειρὸς, δι' ὀπιείκειαν ἠΐθ' ἅμα καὶ ὡς
 μὴ δοκοῖν τ' ἐξουσίας ἄλλαν ἐμφορεῖσθαι, καὶ πικρῶς
 ἐπεμβαίνην ἀνδράσι γένῃ τε πρῶτοις, καὶ φίλοις
 δυνατῶς ἐν τῇ πόλει κεκλιμένοις μαλακώτερον
 τε χρυσάμυθος, ὠρράδῃ τ' ἀπ' αὐτῶν κίνδυνον.
 ὃ γὰρ ἀγαπήσθην, μετρωτέρον τι θανάτου πα-
 θόντας, ἀλλ' εἰς ἅπαν ἀναρράγησεσθαι τόλμης,
 τῇ παλαιᾷ κακίᾳ νέαν ὀργὴν προσλαβόντας·
 αὐτὸς τε δόξῃ ἀναιδρὸς ἔκ μαλακός, ὅδ' ἄλλως
 δοκῶν εὐτολμώτατος εἶναι τοῖς πολλοῖς.

Ταῦτα τῷ Κικέρωνος διαπορῶντος, γίνεσθαι τε
 ταῖς γυναῖξιν σημεῖον θυέσσαις. ὃ γὰρ βωμὸς, ἠδὲ
 τῷ πυρὸς καλακεκοιμηθεὶς δοκῶντος, ἐκ τ' τέφρας
 ἔκ τ' κεκαυμένων φλοιδῶν φλόγα πολλὴν ἀνῆκε καὶ
 λαμπρὰν. ὑφ' ἧς αἱ μὲν ἄλλαι διεπλοήθησαν, αἱ
 δ' ἱεραὶ παρθένοι τὴν τῷ Κικέρωνος γυναῖκα Τε-
 ρεντίαν ἐκέλευσαν ἢ τάχος χωρεῖν πρὸς τ' ἄνδρα,
 ἔκ κελεύθῃ οἷς ἐγνωκεν ἐλχεῖν ὑπὲρ τ' παρθένου,
 ὡς μέγα πρὸς τε σωτηρίαν ἔκ δόξαν αὐτῆς τῆς
 θεοῦ φάσ διδύσσης. ἢ δὲ Τερεντία (ἔκ γὰρ ὅδ'
 ἄλλως ἦν περὶ αἰτίας ὅδ' ἀτολμος τὴν φύσιν,
 ἀλλὰ φιλότιμος γυνὴ καὶ μάλλον, ὡς αὐτὸς φη-
 σιν ὁ Κικέρων, τ' πολιτικῶν μέγα λαμβάνουσα παρ'
 ἐκείνου φροντίδων, ἢ μέγα διδοῦσα τῶν οἰκετικῶν

ἐκείνῳ) ταῦτά τε πρὸς αὐτὸν ἔφρασε, ἔπα-
 ρώξυνεν ὅτι τὸς ἀνδρας. ὁμοίως δὲ Κόϊνλος ὁ ἀδελ-
 φός, ἓ τῶν ἀπὸ φιλοσοφίας ἐταίρων, Πόπλιος
 Νιγίδιος, ὃ τὰ πλείστα καὶ μέγιστα πρὸς τὰς
 πολιτικὰς ἐχρήτο πράξις.

Τῇ δ' ὑστεραία γενομένων ἐν συκλήτῳ λόγων
 περὶ τιμωρίας τῶν ἀνδρῶν, ὁ πρῶτος ἐρωτηθεὶς
 γνώμην Σιλανός, εἶπε, ἢ ἐσχάτην δίκην δοῦναι
 προσήκον, ἀχθένας εἰς τὸ δεσμωτήριον, ἢ προ-
 σείθειν τῷ πάντες ἐφεξῆς, μέχρι Γαίῳ Καί-
 σαρος, τὸ μετὰ ταῦτα δικτάτωρος γενομένου.
 τότε ὅ γ' νέος ὢν ἔτι, ἢ τὰς πρώτας ἔχων τ' αὐξή-
 σεως ἀρχὰς, ἤδη δὲ τῇ πολιτείᾳ ἢ ταῖς ἐλπίσιν
 εἰς ἐκείνην τὴν ὁδὸν ἐμβεβηκώς ἢ τὰ Ρωμαίων
 εἰς μοναρχίαν μέεσσε πράγματα, τὸς μὲν ἄλ-
 λος ἐλάνθανε, τὰς δὲ Κινέρωνι πολλὰς μὲν ὑπο-
 ψίας, λαβὴν δ' ὕδαμίαν εἰς ἔλεγχον παρέδωκεν,
 ἀλλὰ ἔλεγοντων ἦν ἐνίων ἀκέρων ὡς ἐγὼς ἐλθὼν
 ἀλαῖναι, διεκφύγοι τὸν ἄδρα. τινὲς δὲ φασὶ πα-
 ριδεῖν ἐκόντα καὶ πρὸς ἀλιπεῖν τὴν κατ' ἐκείνου
 μήνυσιν, φόβῳ τῶν φίλων αὐτοῦ ἔτι δὲ δυνάμεως.
 παντὶ γὰρ εἶναι πρόδηλον ὅτι μᾶλλον ἂν ἐκεῖνοι
 γένοιτο πρὸς ἀθήκη Καίσαρι σωτηρίας, ἢ Καί-
 σαρ ἐκείνοις κολάσεως.

Ἐπεὶ δ' ἐν ἡ γνώμη πρὸς αὐτὸν, ἀνα-

τὰς ἀπεφθίνατο, μὴ θανατῶν τὸς ἀνδρας, ἀλλὰ
 τὰς ὄσας εἶναι δημοσίας, αὐτὸς δ' ἀπαχθέντας
 εἰς πόλιν τῆς Ἰταλίας ἀς δοκῆ Κικέρωνι, ἰηρεῖσθαι
 δεδεμένους, ἄχρως ἂν ἔκαταπολεμηθῆ Καλιλίνας.
 ὄσης ὅ τῆ γνώμης ἔπεικοις, ἔ τῶ λέγοντος εἰπεῖν
 δυνατώτατα, ῥοπὴν ὁ Κικέρων προσέθηκεν ἔ μι-
 κρῶν. αὐτὸς τε γὰρ ἀναστὰς ἐνεχείρησεν εἰς ἐκά-
 τερον, τὰ μὲν τῆ προτέρα, τὰ δὲ τῆ γνώμη Καί-
 σαρος συνήπων· οἱ τε φίλοι πάντες, οἰόμενοι τῶ
 Κικέρωνι συμφέρειν τῶ Καίσαρος γνώμην, (ἦτιον
 γὰρ ἐν αἰτίαις ἔσεσθαι μὴ θανατώσαντα τὸς
 ἀνδρας) ἠροῶτο τὴν δευτέραν μᾶλλον γνώμην,
 ὥστε ἔ τὸν Σιλανὸν αὐτῶς μεταβαλλόμενον πα-
 ραιτεῖσθαι, ἢ λέγειν ὡς ἔδ' αὐτὸς εἶποι θανατι-
 κὴν γνώμην. ἐσχάτην γὰρ ἀνδρὶ βουλευτῆ Ῥω-
 μαίων εἶναι δίκην τὸ δεσποτήριον.

Εἰρημένης δὲ τῆ γνώμης, πρῶτος ἀντέκρουσεν
 αὐτῆ Κάτλος Λαλάτιος. εἶτα δεξάμενος Κάτων,
 ἔ τῶ λόγῳ σφοδρῶς συναπέρείσας ἔπι τῶ Καί-
 σαρος τῶ ὑπόνοιαν, ἐνέπλησε θυμῶ ἢ φρονήματος
 τὴν σύγκλητον, ὥστε θάνατον κατὰψηφίσασθαι τῶ
 ἀνδρῶν. πρὸ δὲ δημεύσεως χρημάτων εἰςατο
 Καίσαρ, ὅτι ἀξίων τὰ φιλόανθρωπα τῆς ἑαυτῶ
 γνώμης ἐκβαλόντας, ἐνὶ χρήσασθαι τῶ σκυθρω-
 ποτάτω. βιαζομένων δὲ πολλῶν, ἐπεκαλεῖτο τὸς

δημάρχους· οἱ δ' ἔχ' ὑπήκον, ἀλλὰ Κικέρων αὐτὸς εἰδοὺς ἀνῆκε τὴν πρὸς δημούσεως γνώμην. ἔχώρη δὲ μετὰ τῆς βυβλής ἐπὶ τὴν ἀνδρῶν. ὅσα ἐν ταυτῷ δὲ πάντες ἦσαν, ἄλλος ἢ ἄλλον ἐφύλαττε τῶν στρατηγῶν.

Καὶ πρῶτον ἐν Παλαίᾳ πρὸς θαλάσσιον τὸν Λέντλον, ἦγε δὲ τὴν ἱερῆς οἴκου, καὶ τὴν ἀγορῆς μέσης, τὴν μὲν ἡγεμονικωτάτων ἀνδρῶν κύκλῳ πρὸς ἀσπειραμένων ἔδορυφοροῦντων, τῶν δὲ δήμου φείτονος τὰ δρώμενα, καὶ παριόντος σιωπῆς. μάλιστα δὲ τῶν νέων, ὡς περὶ ἱεροῖς τισὶ παλίοις, ἀεισθετικῆς τινος ἐξουσίας, τελείσθαι μετὰ φόβου καὶ θάμβου δουκωτάτων. διελθὼν δὲ τὴν ἀγορῆν, καὶ γενόμενος πρὸς τῶν δεσμοτηρέων, παρέδωκε τὸν Δέντλον τῶν δημίων, καὶ προσέταξεν ἀνελεῖν. εἴθ' ἐξῆς τὸν Κέθηγον, καὶ ἔτω τῶν ἄλλων ἕκαστον κατὰ γὰρ ἀπέκτεινεν.

Ὅρων δὲ πολλὰς ἔτι τὴν σωμοσίας ἐν ἀγορᾷ συνεστῶτας ἀθρόως, καὶ τὴν μὲν πρῶτον ἀγορευοῦσας, τὴν δὲ νύκτα πρὸς μενοινίας, ὡς ἔτι ζώων τῶν ἀνδρῶν ἔδυναμένων ἐξαρπασθῆναι, φθὲν ξάμβρος μέγα πρὸς αὐτῶν, ἔζησαν, ἔπεν. ἔτω δὲ Ρωμαίων οἱ δυσφημεῖν μὴ βελόμβροι, τὸ τεθνήσκειν σημαίνουσιν.

Ἦδη δ' ἦν ἑσπέρα, ἔδοξε δὲ ἀγορᾶς ἀνέβαινεν εἰς

τὴν οἰκίαν, ἔκετι σιωπῇ τῶν πολιτῶν ἔδε τάξῃ
 περὶ ἐμπόρων αὐτὸν, ἀλλὰ φωναῖς καὶ κρότοις
 δεχομένων καθ' οὓς γένοιτο, σωτήρα καὶ κτίστην
 ἀνακαλῶντων τῆ πατρίδος. τὰ δὲ φάτα πολλὰ
 κατέλαμπε τῶν φειωποῦς, λαμπάδια ἢ δάδας
 ἰστώντων ἐπὶ ταῖς θύραις. αἱ δὲ γυναῖκες ἐκ τῶν
 τεγῶν, πρῶφαινον ἐπὶ τιμῇ καὶ θείᾳ τῷ ἀνδρὶ,
 ἔσπε πομπῇ τῶν ἀείρων μάλα σεμνῶς ἀνιόντος.
 ὧν οἱ πλείστοι πολέμους τε καὶ χειρῶν ἀσμενοὶ μεγά-
 λους, ἔδιδαν θανάτων εἰσελελακότες, ἢ περὶ
 κεκλιμένοι γῆν ἢ θάλατταν ἐκ ὀλίγην, ἐβάδι-
 ζον ἀνομολογῆσαι πρὸς ἀλλήλους, πολλοῖς μὲν
 τῶν τότε ἡγεμόνων ἔσπε φειγῶν πλούτους ἔλα-
 φύρων ἔδιδαν χάριν ὀφείλειν τὸν Ῥωμαίων
 δῆμον, ἀσφαλείας δὲ ἢ σωτηρίας, ἐν μόνῳ Κι-
 κέρῳ, τηλικούτον ἀφελόντι καὶ τοσοούτον αὐτῷ
 κίνδυνον. ἔγχε γὰρ τὸ κωλύσαι τὰ πεισιτόματα,
 καὶ κολάσαι τῶν πεισιτόντων, ἐδόκε θαυμαστόν,
 ἀλλ' ὅτι μέγιστον τῶν πρότερον νεωτέρων,
 ἔτος ἐλαχίστοις κακοῖς ἀνευ χάσεως ἢ παραχθῆς
 κατέσβεσε.

Καὶ γὰρ τὸν Κατιλίαν οἱ πλείστοι τῶν συνέ-
 ρηκότεων πρὸς αὐτὸν, ἀμαρτῶν πεισιτότων τὰ πει-
 Λέντλον ἢ Κέθηγον, ἐγκαταλιπόντες ὄχοντο. καὶ
 μετὰ τῶν συμμεμνηκότεων αὐτῷ ἀγαθῶν ἀμείνων

πρὸς Ἀντώνιον, αὐτὸς τε διεφθάρη καὶ τὸ στρατό-
πεδον. ἔτι μὲν ἄλλ' ἦσαν οἱ τὸν Κικέρωνα παρ-
εσκευασμένοι ἔλεγον ὅτι τέλοισ καὶ ποιεῖν κακῶς
ἔχουτες ἡγεμονίας τῷ εἰς τὸ μέλλον ἀρχόντων, Καί-
σαρ μὲν στρατηγῶντα, Μέτελλον δὲ καὶ Βησίαν
δημαρχεῖν. οἱ τὴν ἀρχὴν ὡς λαβόντες, ἔτι
τῷ Κικέρωνος ἡμέρας ὀλίγας ἀρχόντος, οὐκ εἶον
δημηγορεῖν αὐτὸν, ἀλλ' ὡς τῶν ἐμβόλων βάρ-
θρα φέροντες, ἔπαρσαν, ἔδ' ἐπέτρεπον λέγειν.
ἀλλ' ἐκέλευον, εἰ βέλοιο μόνον πρὸς τὴν ἀρχῆς
ἀπομόσασθαι, καλαβαίνειν.

Καὶ κείνος ἐπὶ τέτοις ὡς ὁμῶς προῆλθε. Ἐ-
γενομένης αὐτῷ σιωπῆς, ὤμνυεν ἔτι τὸν πατέρα
ἀλλ' ἰδίον τινα ἔκκαινον ὄρκον, ἢ μὴν σεσωκέναι
τὴν πατρίδα, ἔκκαλετο τὴν ἡγεμονίαν.
ἐπώμνυε δὲ τὸν ὄρκον αὐτῷ σύμπας ὁ δῆμος.
ἔφ' οἷς ἔτι μᾶλλον ὅτε Καῖσαρ οἱ τε χιλίαρχοι
χαλεπαίνοντες, ἄλλας τε τῷ Κικέρωνι παρα-
χὰς ἐμνηχανάοντο. καὶ νόμος ὑπ' αὐτῶν εἰσήγετο,
καλεῖν Πομπηίου μετὰ τῆς στρατιάς, ὡς δὴ καλα-
λύσοντα τὴν Κικέρωνος δυναστείαν.

Ἀλλ' ὡς ὄφελος μέγα τῷ Κικέρωνι ἔκπασθη
τῇ πόλει δημαρχῶν τότε Κάτων, καὶ τοῖς ἐκείνου
πολιτεύμασιν, ἀπ' ἴσης μὲν ἐξουσίας, μείζονος δὲ
δόξης, ἀντιλασόμενος. τὰ τε γὰρ ἄλλα ῥαδίως
ἔλυσε,

ἔλυσε, καὶ τὴν Κικέρωνος ὑπαλείαν ἕτως ἦρε τῷ λόγῳ μεγάλην, δημηγορήσας, ὥς τιμὰς αὐτῶ τῶν πώποτε μεγίστας ψηφίσασθαι, καὶ προσαγορεύσασθαι πατέρα πατρίδος. πρῶτον γὰρ ἐκείνῳ δικεῖ τὸ καθυπάρξαι, Κάπωνος αὐτὸν ἕτως ἐν τῷ δήμῳ προσαγορεύσασθαι.

Καὶ μέγιστον μὲν ἰσχυσεν ἐν τῇ πόλει τότε πολλοῖς δι' ἐπίφθορον ἑαυτὸν ἐποίησεν ἀπ' ἑδνὸς ἔργου πονηροῦ, τῷ δι' ἐπαινεῖν αἰεὶ τὸ μεγαλύνειν αὐτὸς ἑαυτὸν, ὑπὸ πολλῶν δυσχεραϊνόμενος. ἕτε γὰρ βελήν, ἕτε δῆμον, ἕτε δικαστήριον ἦν συνελθεῖν, ἐν ᾧ μὴ Καλιλίαν ἔδει θρυλόμενον ἀκῆσαι καὶ Λέντλον. ἀλλὰ καὶ τὰ βιβλία τελευτῶν κατέπλησε καὶ τὰ συγγράμματα τῶν ἐγκωμίων, καὶ τὸν λόγον ἠδιστον ὄντα καὶ χάριν ἔχοντα πλείστην, ἐπαχθῆ καὶ φοβητικὸν ἐποίησε τοῖς ἀκροωμένοις, ὥσπερ τινὸς αἰεὶ κηρὸς αὐτῷ τῆς ἀηδίας ταύτης προσέσης. ὅμως δὲ καίπερ ἕτως ἀκράτῳ φιλοτιμίᾳ σιωπῶν, ἀπήλλακτο τῷ φθονεῖν ἑτέροις, ἀφθονώτατος ὢν ἐν τῷ τὸς πρὸ αὐτοῦ τὸς καθ' αὐτὸν ἄνδρας ἐγκωμιάζειν, ὡς ἐκ τῶν συγγραμμάτων λαβεῖν ὄσι.

Πολλὰ δι' αὐτοῦ καὶ ἀπομνημονεύσιν· οἷον πρὸς Αἰσκιέλης, ὅτι χρυσίον ποταμὸς εἶη ῥέοντός. καὶ πρὸς τῶν Πλάτωνος Μεγλόγων, ὡς τῷ Διὸς, οἱ

λόγῳ χρῆσθαι πέφυκεν, ἔτω διαλεγομένῃ. τὸν δὲ
 Θεόφραστον εἰώθη τρυφῶν ἰδίαν ἀποκαλεῖν. πῶς δὲ
 τῶν Δημοσθένους λόγων ἐρωτηθεῖς τίνα δοκοῖν
 κάλλιστον εἶναι, τὸν μέγιστον εἶπε. καίτοι τινὲς
 τῶν προσποιεμένων δημοσθενίζειν, ἔπιφύονται
 φωνῇ τῷ Κικέρωνος, ἣν πρὸς τινὰς τῶν ἐταίρων
 ἔθηκεν ἐν ἐπιστολῇ, γράψας, εἰαχοῦ τῶν λόγων
 ἀπονυσάζειν τὸν Δημοσθένην. τῶν δὲ μεγάλων
 ἔθαυμαστων ἐπαίνων οἷς πολλαχοῦ χρῆται πῶς
 τῷ ἀνδρὶ, καὶ ὅτι πῶς ἕς μάλιστα τῶν ἰδίων
 ἐσπέδασε λόγων, τὰς κατ' Ἀντωνίῃ, Φιλιππι-
 κῆς ἐπέγραψεν, ἀμνημονοῦσι.

Τῶν ὃ καὶ αὐτὸν ἐνδόξων ἀπὸ λόγου ἔσιφίας
 οὗ ἐστὶν εἰδὲς ὃν οὐκ ἐποίησεν ἐνδοξότερον, ἢ
 λέγων ἢ γράφων εὐμνηστὴς πῶς ἐκάστου. Κρατίπ-
 πῳ ὃ τῷ πῶς παθητικῶς διεωράξατο μὲν Ῥωμαίῳ
 γένεσθαι παρὰ Καίσαρος ἀρχοντος ἡδὴ διεωράξατο
 δὲ τὴν ἐξ Ἀρείῃ πάγῃ βελὴν ψηφίσασθαι, καὶ
 δεηθῆναι μὲν αὐτὸν ἐν Ἀθήναις, καὶ διαλέγεσ-
 θαι τοῖς νέοις, ὡς κοσμουῶτα τὴν πόλιν. ἐπιστολαὶ
 δὲ παρὰ τῷ Κικέρωνος εἰσὶ πρὸς Ἡρώδην, ἕτεραι
 δὲ πρὸς τὸν υἱόν, ἐγκελευομένῃ συμφιλοσοφεῖν
 Κρατίππῳ. Γοργίαν δὲ τὸν ῥήτορα αἰτιώμενος
 εἰς ἡδονὰς ἔπειθε προάγειν τὸ μειράκιον, ἀπε-
 λαύνει τῆς συνείας αὐτοῦ.

Καὶ σχεδὸν αὐτὴ τε τῶν Ἑλληνικῶν μία, ἔ-
 δευτέρα πρὸς Πέλοπα τὸ Βυζάντιον ἐν ὀργῇ τιμὴ
 γέγραπται. τὸν μὲν Γοργίαν αὐτῷ προσηκόντως
 ἐπισκιάποντος, εἴπερ ἦν φαδλος ἢ ἀκόλαστος,
 ἢ περ ἐδόκει πρὸς τὸν Πέλοπα μικρολογούμενος
 ἢ μεμφιμοιρῆντος, ὡς περ ἀμελήσαι τιμᾶς τι-
 νας αὐτῷ ἔφησιμα παρὰ Βυζαντίων γενέσθαι.
 ταῦτά τε δὴ φιλότιμα, ἔτι πολλάκις ἐπαιρο-
 μένους τῷ λόγῳ τῇ δεινότητι τὸ πρέπον προίεσθαι.

Μινατίῳ μὲν γὰρ ποιεῖ συνηγορήσας, ὡς ἀπι-
 φυγῶν τὴν δίκην ἐκείνος, ἐδίωκεν ἑταῖρον αὐτῷ
 Σαβῖον, ὅτω λέγεται προσεσείνυπ' ὀργῆς ὁ Κι-
 κέρων, ἄστ' εἰπέιν, Σὺ γὰρ ἐκείνην, ὦ Μινατίε,
 τὴν δίκην ἀπέφυγες διὰ σαυτὸν, ὅκ' ἐμοῦ πο-
 λὺ σκότος ἐν φωτὶ τῷ δικαστηρίῳ περιχέαντος;

Μάρκον δὲ Κράσων ἐσκωμιάζων ἀπὸ τῆς βήμα-
 τος εὐημέρησε ἢ μεθ' ἡμέρας αὐτῆς ὀλίγας λοι-
 ποῶν αὐτὸν, ὡς ἐκείνος εἶπεν, Οὐ γὰρ ἐνταῦθα
 πρῶν αὐτὸς ἡμᾶς ἐπῆνης; Ναὶ (φησὶ) μελέτης
 ἕνεκεν γυμνάζων τὸν λόγον εἰς φαύλην ἔσπευσε.

Εἰπόντος δὲ ποτε τῷ Κράσῳ μηδένα Κράσαν
 ἐν Ρώμῃ βέβιωκέναι μακρότερον ἑξηκονταετίας,
 εἶψ' ἕτερον ἀρνεύμενος ἢ λέγοντος, Τί δ' ἂν ἐγὼ
 παθῶν τῶντ' εἶπον, Ἡδεῖς (ἔφη) Ρωμαῖος ἡδέως
 ἀκασομένους, ἔτι διὰ τὸτο ἐδημαγωγῆς.

Ἀρέσκειοθαι δὲ τῷ Κράσῳ τοῖς Στωϊκοῖς φήσαντος, ὅτι πλῆσιον εἶναι τὸν ἀγαθὸν ἀποφαίνουσιν, Ὅρα μὴ μᾶλλον (εἶπεν) ὅτι πάντα τῷ σοφοῦ λέγουσιν εἶναι. διεβάλλετο δ' εἰς Φιλαργυρίαν ὁ Κράσος.

Ἐπεὶ δὲ τῶν Κράσῳ τῶν παίδων ὁ ἕτερος, Ἀξίω τινὶ δοκῶν ὅμοιος εἶναι, καὶ ἄρα τῷτο τῆ μητρὶ προσειρόμενος αἰσχροὺς ἐπὶ τῷ Ἀξίω διαβολῶν, εὐδοκίμησε λόγον ἐν βουλῇ διελθῶν, ἐρωτηθεὶς ὁ Κικέρων τί φαίνεται αὐτῷ, Ἀξίος (εἶπε) Κράσου.

Μέλλων δὲ Κράσος εἰς Συρίαν ἀπαίρειν, ἐβόλετο τῷ Κικέρωνα μᾶλλον αὐτῷ φίλον ἢ ἐχθρὸν εἶναι. Ἦ φιλοφρονέμενος ἔφη βέλεσθαι δειπνῆσαι παρ' αὐτῷ. καὶ κείνος ὑπεδέξατο προσφύμως. ὀλίγαις δ' ὑπερον ἡμέραις πρὸ Βατινίε φίλων τινῶν ἐνυψχανόνων, ὡς μνωμένε διαλύσεως ἢ φιλίαν (ἦν γὰρ ἐχθρὸς) Οὐ δήπου ἢ Βατίνιος (εἶπεν) δειπνῆσαι παρ' ἐμοὶ βέλεται; πρὸς μὲν δὲν Κράσον τοῖστος.

Αὐτὸν δὲ τὸν Βατίνιον ἔχοντα χοιράδας ἐν τῷ τραχήλῳ, καὶ λέγοντα δίκην, οἰδοῦντα ῥήτορα προσεῖπεν. ἀκῆσας δ' ὅτι τέθνηκεν, (εἶτα μὲν μικρὸν πυθόμενος σαφῶς ὅτι ζῆ, Κακῶς τοίνυν ἀπόλοιτο κακῶς ὁ ψευτάμενος.)

Ἐπεὶ, ὃ Καίσαρ ψηφισαμένω τ' ἐν Καμπανία χώραν κατανεμηθῆναι τοῖς στρατιώταις, πολλοὶ μὲν ἐδυσχέρανον ἐν τῇ βυλῇ· Δεύκιος ὃ Γέλλιος ὁ μὲν ἡ παρ' ἐσβύταλος ὢν, εἶπεν ὡς ἔγενήσεαι τῶτο ζῶντος αὐτοῦ, Περιμείνωμαι (εἶπεν ὁ Κικέρων) μακρὰν γὰρ ὄρα αἰτεῖται Γέλλιος ὑπερθεσιν.

Ἦν δὲ τις Οκλασίος αἰτίαν ἔχων ἐκ Λιβύης γεγονέναι, πρὸς τῶτον ἐν τινὶ δίκῃ λέγοντα τῷ Κικέρωνος μὴ ἐξακρόην, Καὶ μὴν ὄρα ἔχης (εἶπε) τὸ ἔς ἀτρυπήσον.

Μετέλλα δὲ Νέπωτος εἰπόντος ὅτι πλείονας καταμαρτυρῶν ἀνήρηκεν, ἢ σωπηγορῶν σέσωκεν. ὁμολογῶ γὰρ (εἶπε) πίστεως ἐν ἐμοὶ πλέον ἢ δεινότητος.

Νεανίσκος δὲ τινος, αἰτίαν ἔχοντος ἐν πλακῶνι φάρμακον τὰς παλαιὰς δεδωκέναι, ψάσσωμένους καὶ λέγοντος ὅτι λοιδορήσῃ τ' Κικέρωνος τῶτο (εἶπε) πρὸς σὲ βέλομαι μᾶλλον ἢ πλακοῦτα.

Ποπλίε δὲ Σησίε σωνήγορον μὲν αὐτὸν ἐν τινὶ δίκῃ πρὸς λαβόντος μετ' ἑτέρων, αὐτῷ δὲ πάντα βουλομένους λέγειν, ἔμνηδενὶ παρεμίντος εἰπεῖν, ὡς δῆλος ἔω ἀφίεμνος ὑπὸ τῶν δικαστῶν, ἤδη δὲ ψήφου φερομένης, Χρᾶ σήμερον (εἶπε) τὰς καιροῦ Σήσιε, μέλλεις γὰρ αὐτοῖον ιδιώτης εἶναι.

Πόπλιον ὃ Κότταν, νομικὸν εἶναι βυλλόμενον,

ὄντα δ' ἀμαθῆ ἔα φησὶ, πρὸς ἴνα δίκην ἐκάλεσε
 μάρτυρα· τῷ δὲ μηδὲν εἰδέναί φάσκοντος, Ἴσως
 (ἔφη) δοκεῖς πρὸς τῶν νομικῶν ἐρωτᾶσθαι.

Μετάλλω ἢ Νέπωλος ἐν δειφορᾷ τινι πολλά-
 κισ λέγοντος, Τίς σοῦ πατήρ ἔστιν; ὁ Κικέρων,
 Σοὶ ταύτην ἢ ἀπέκρισιν (ἔφη) ἢ μήτηρ χαλε-
 πωτέρα ἐποίησεν. ἐδόκει δ' ἀκόλατος ἢ μήτηρ
 εἶναι ἢ Νέπωλος, αὐτὸς δὲ τίς εὐμετάβολος. καί
 ποτε τὴν δημορχίαν ἀπολιπὼν ἀφῆκε, πρὸς
 Πομπήϊον ἐξέπλευσεν εἰς Συρίαν, εἴτ' ἐκείθεν
 ἐπανῆλθεν ἀλογώτερον. γάλας δὲ Φίλαγρον τὸν
 καθηγητὴν ὀπιμελεστέρον, ἐπέστησεν αὐτῷ τῷ
 τάφῳ κόρακα λίθινον. καὶ ὁ Κικέρων, Τοῦτ' (ἔφη)
 σοφώτερον ἐποίησας. πέτεσθαι γάρ σε μᾶλλον ἢ
 λέγειν εἰδῆσθαι.

Ἐπεὶ δὲ Μάρκος Ἀππίος ἐν τινι δίκῃ προσι-
 μαζόμενος εἶπε φίλον αὐτῷ δεδιῆσθαι πρὸς
 χεῖν ἐπιμέλειαν καὶ λογιστήρια καὶ πίσιν, εἴθ'
 ἔτι (ἔφη) σιδηροῦς γέγονας ἀνθρώπος, ὥστε
 μηδὲν ἐκ τούτων ὧν ἠτήσατο φίλος παρασχέιν;

Τὸ μὲν ἐν πρὸς ἐχθροῦς ἢ ἀνιδίκευς σκώμμασι
 χρῆσθαι πικροτέροις, δοκεῖ ῥησορκὸν εἶναι τὸ δ'
 οἷς ἔτυχε προσκρῖναι ἕνεκα τῶν γελοίων, πολὺ συ-
 νῆγε μῖσος αὐτῶν. γράφω δὲ καὶ τούτων ὀλίγα.

Μάρκον Ἀκυίλιον ἔχοντα δύο γαμβροὺς φυ-
 γάδας, Ἀδρατον ἔκαλε.

Λευκίς δὲ Κότλια, τιμητικῶν ἔχοντος ἀρχιῶν, φιλοτιμότερος ὁ ὄντος, ὑπαλείαν μετιῶν ὁ Κικέρων ἐδίψησε, ἔκ τῶν φίλων κύκλω περὶ πάντων, ὡς ἔπινεν, Ορθῶς φοβεῖσθε (εἶπε) μή μοι γένοιτο χαλεπὸς ὁ τιμητῆς, ὅτι ὕδωρ πίνω.

Βωκωνίῳ δ' ἀπαντήσας ἀγοντι μεθ' ἑαυτῷ τρεῖς ἀμορφοτάτας θυγατέρας ἀνεφθέγγετο, Φοίβου ποτ' ὅκ ἐόντος ἑσπειρεν τέκνα.

Μάρκου ὁ Γελίς δοκουῶτος ὅκ ἐξ ἐλευθέρων γεγονέναι, λαμψῶν δὲ τῆ φωνῆ καὶ μεγάλη γράμματα πρὸς τὴν σύγκλητον ἐξαναγνόντος, Μὴ θαυμάζητε, (εἶπε) καὶ αὐτὸς εἰς ὅσι τῶν ἀναπεφωνηκότων.

Ἐπεὶ δὲ Φαῦστος ὁ Σύλλα τῷ μοναρχήσαντος ἐν Ρώμῃ, καὶ πολλοὺς ἐπιθανάτω πρὸς γράψαντος, ἐν δανείοις γενόμενος, ἔκ πολλὰ τ' εὐσίας ἀπαρτήσας, ἀπαρτίαν πρὸς ἐγράψε, ταύτην (εἶπε) μᾶλλον αὐτῷ τὴν προγραφὴν ἀρέσκειν, ἢ τὴν πατρώαν.

Ἐκ τῶν ἐγένετο πολλοὺς ἐπαχθῆς. καὶ οἱ μετὰ Κλωδίς συνέστησαν ἐπ' αὐτὸν, ἀρχιῶν τοιαύτην λαβόντες ἦν Κλωδίος ἀνὴρ εὐγενῆς, τῆ μὲν ἡλικίας νέος, τῶν δὲ φρονήματι γραισις ἔκ αὐθάδης. ἕτος ἔραν Πομπηίας τῆς Καίσαρος γυναικὸς, εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῆ παρῆς ἦλθε κρύφα, λαβὼν ἐσθῆτα

καὶ σκευὴν ψαλτείας. ἔθυον γὰρ αἱ γυναῖκες τὴν
 ἀπόρρητον ἐκείνην καὶ ἀθέατον ἀνδράσι θυσίαν ἐν
 τῇ τῆς Καίσαρος οἰκίᾳ. Ἐπαρῆν ἀνὴρ ἕδεις. ἀλλὰ
 μισθόκιον ὦν ἔτι ἔμῃπω γενεῶν ὁ Κλώδιος, ἔλ-
 πιζε λήσεσθαι θάλασσαν πρὸν τῆς Πομπηΐαν μετὰ
 τῶν γυναικῶν· ὡς δ' εἰσηλθε νυκτὸς εἰς οἰκίαν με-
 γάλην, ἠπορεύτο τῶν διόδων. καὶ πλανώμενον
 αὐτὸν ἰδοῦσα Αὐρηλίας θεραπαινὶς τῆς Καίσαρος
 μητρὸς, ἠτήσεν ὄνομα· φθέγγεσθαι δ' ἀναγκα-
 σθένος ἐκείνης καὶ φήσατος ἀκόλαστον Πομπηΐας
 ζητεῖν Ἀβραν τῶνομα, σωεῖσα τὴν φωνὴν ἃ γυ-
 ναικείαν ἔσαν, ἀνέκραξε ἔσυνεκάλε τὰς γυναῖ-
 κας· αἱ δ' ἀποκλείσασαι τὰς θύρας, καὶ πάντα
 διερευνώσασαι, λαμβάνεσι τὸ Κλώδιον εἰς οἶκημα
 παιδίσκης, ἣ συνῆλθε, καλὰ πεφευγότα. τῆ δὲ
 πράγματις εὐβουήτης γενομένης, Καῖσαρ τε τὴν
 Πομπηΐαν ἀφῆκε, καὶ δίκην ἀσεβείας ἀπεγρά-
 ψατο τῷ Κλωδίῳ.

Κικέρων δ' ἰὼ μὲν αὐτῆς φίλος, καὶ τῶν πρὸς
 Καλιλίαν τρατησομένων ἐχρήτο προθυμοτάτῳ
 συνεργῷ ἔσφύλακε τῶ σώματος ἰσχυριζομένης δὲ
 πρὸς τὸ ἔσκλημα, τῷ μῆτε γερονέναι κατ' ἐκεί-
 νον ἐν Ρώμῃ τὸν χρόνον, ἀλλ' ἐν τοῖς πορρωτάτω
 χωρίοις διατεῖσθαι, καλεμαρτίρησεν ὡς ἀφίγμενος
 πρὸς αὐτὸν οἶκα δὲ, καὶ διελεγμένους πρὸς τινῶν
 ὅπερ ἰὼ ἀληθές.

Οὐ μὴν ἐδόκει μαρτυρεῖν ὁ Κικέρων ἄλλήθειαν, ἀλλὰ πρὸς τὴν αὐτῆς γυναῖκα Τερεντίαν ἀπολογέμενος. ἰὼ γὰρ αὐτῇ πρὸς τὸν Κλώδιον ἀπίχθεια, ἄλλὰ τὴν ἀδελφὴν τὴν ἐκείνου Κλωδίαν, ὡς τῷ Κικέρωνι βελομένην γαμηθῆναι, ἔτι το ἄλλο Τύλλου τιὸς πρῶτησαν, ὅς ἐταῖρος μὴ ἦν ἔσυνήθης ἐν τοῖς μάλιστα Κικέρωνος, ἀεὶ δὲ πρὸς τὴν Κλωδίαν φοιτῶν καὶ θεραπεύων ἐκεῖ οἰκοῦσαι, ἔπιψίαν τῇ Τερεντίᾳ παρέσχε. χαλεπή δὲ τὸν τρόπον ἔσα, ἔτι δὲ Κικέρωνος ἀρχσα, παρώξυνε τῷ Κλωδίῳ συνεπιθέσθαι καὶ καταμαρτυρῆσαι.

Κατεμαρτύρην ἡ δὲ Κλωδία πολλοὶ τῶν καλῶν καὶ ἁθῶν ἀνδρῶν, ἑπιπορκίας, ῥαδιουργίας, ὄχλων δεκασμῶν, φθορῶν γυναικῶν. Λεύκελλος δὲ καὶ θεραπευαίνιδας παρείχεν, ὡς συγγένοιτο τῇ νεωστῆ τῶν ἀδελφῶν ὁ Κλώδιος, ὅτε Λευκέλλω συνωκῆ. πολλὴ δὲ ἦν δόξα καὶ ταῖς ἄλλαις δύσιν ἀδελφαῖς πλησιάζειν τὸν Κλώδιον, ὧν Τερεντίαν μὲν Μάρκιος Ρήξ, Κλωδίαν δὲ Μέτελλος ὁ Κέλερ εἶχεν, ἣν Κραδραντίαν ἐκάλουν, ὅτι τῶν ἐραστῶν τις αὐτῇ χαλκῶς ἐμβαλὼν εἰς βαλάντιον, ὡς ἀργύριον ἐπέμψεν τὸ ἡ λεπτότατον τῶν χαλκοῦ νομίσματος κραδραντίνην ἐκάλουν. ἑπι ταύτη μάλιστα τῶν ἀδελφῶν κακῶς ἤκυσεν ὁ Κλώδιος.

Οὐ μὴν ἀλλὰ τότε τῷ δήμῳ πρὸς τῆς καλα-
μαρτυρίας αὐτῶν ἐσυνεσῶτας ἀνιστατομένους,
φοβηθέντες οἱ δικασταί, φυλακὴν περιεσῆσαντο,
καὶ τὰς δέλτας οἱ πλείστοι συγκεχυμένας τοῖς
γράμμασιν ἠνεύκων. ὅμως δὲ πλείονες ἔδοξαν οἱ
ἀπολυότες γενέσθαι. καὶ τις ἐλέχθη καὶ δικα-
σμός δῆλθεν· ὅθεν ὁ μὲν Κάτλος ἀπαντήσας
τοῖς κριταῖς, Ὑμεῖς (εἶπεν) ὡς ἀληθῶς ὑπὲρ
ἀσφαλείας ἠτήσασθε τὴν φυλακὴν, φοβέμενοι
μὴ τις ὑμῶν ἀφέλῃαι τὸ ἀργύριον.

Κικέρων δὲ, τῷ Κλωδίῳ πρὸς αὐτὸν λέγωντος
ὅτι μαρτυρῶν ἔκ' ἔσχε πίστιν ὁδῶν τοῖς δικασταῖς,
Ἄλλ' ἐμοὶ μὲν (εἶπεν) οἱ πέντε ἔ' εἴκοσι τῶν δι-
καστῶν ἐπίστευσαν· τοσοῦτοι γὰρ σὲ κατεψηφί-
σαντο. σοὶ δὲ τεράκοντα οὐκ ἐπίστευσαν· ἔ' γὰρ
πρότερον ἀπέλυσαν ἢ ἔλαβον τὸ ἀργύριον. Ὁ
μέντοι Καῖσαρ ἔ' κατεμαρτύρησε κληθεὶς ἐπὶ τῷ
Κλωδίῳ, ἔ' δὲ ἔφη μοιχείαν καλεγνωκέναι τῆς
γυναίκος· ἀφεικέναι δὲ αὐτὴν, ὅτι τῷ Καίσαρος
ἔ' δὲ γάμον ἔ' πράξεως αἰσχροῦς μόνον, ἀλλὰ καὶ
φήμες καθαρὸν εἶναι.

Διαφυγῶν δὲ τῷ κίνδυνον ὁ Κλωδίος, καὶ δή-
μαρχος αἰφειδὲς, εὐθὺς εἰχέλο ἔ' Κικέρωνος, πάνθ'
ὅμοδ' πράγματα καὶ πάντας ἀνθρώπους συνάγων ἐ-
ταράτλων ἐπ' αὐτόν· τὸν τε γὰρ δῆμον ἀκεώσατο

νόμοις φιλανθρώποις, ἢ τῶν ὑπάτων ἑκατέρω μέ-
 γάλας ἐπορχίας ἐψηφίσαστο, Πείσωνι μὲ Μακε-
 δονίαν, Γαβινίῳ δὲ Συρίαν. πολλὰς δὲ τῶν ἀπό-
 ρων σωέτασεν εἰς τὸ πολίτημα, καὶ δούλους
 ὠπλισμένους περὶ αὐτὸν εἶχε. τῷ δὲ πλείστον δυ-
 ναμένων τότε τριῶν ἀνδρῶν, Κράσσου μὲ ἀντι-
 κρισ Κικέρων, πολέμου ὄντος, Πομπείου δὲ θρυλο-
 μένου πρὸς ἀμφοτέροισι, Καίσαρος δὲ μέλλοιτος εἰς
 Γαλατίαν ἐξίεναι μετὰ στρατεύματος· ὑπὸ τούτων
 ὑποδύς ὁ Κικέρων, καίπερ ὄντα φίλον,
 ἀλλ' ὑποπτον ἐκ τῶν περὶ Κατιλίαν ἠξίωσε
 προσβουτήν αὐτῷ συστρατεύειν.

Δεξαμένους δὲ τῷ Καίσαρος, ὁ Κλώδιος ὄραν
 ἐκφεύγοντα τὴν δημαρχίαν αὐτῷ τὸν Κικέρωνα,
 προσεποιεῖτο συμβατικῶς ἔχειν, καὶ τῇ Τερεντίᾳ
 τὴν πλείστην ἀνατιθεὶς αἰτία, ἐκείνους δὲ μεμνη-
 μένος ὅτι πεικῶς αἰεὶ, ἔλοιστο εὐγνώμονας ἐνδιδόντας,
 ὡς αὖ τις ἔμισῶν ἔδδ' χαλεπαίνων, ἀλλ' ἐγκα-
 λῶν μέτρα καὶ φιλικὰ, παντάπασιν αὐτῷ τὸν
 φόβον ἀνῆκεν. ὥστ' ἀπειπεῖν τῷ Καίσαρι τὴν
 πρεσβείαν, καὶ πάλιν ἔχεισθαι τὴν πολιτείαν. ἐφ' ᾧ
 παροξωθεὶς ὁ Καίσαρ, τὸν τε Κλώδιον ἐπέρρωσε
 καὶ Πομπήϊον ἀπέστρεψε κομιδῇ τῷ Κικέρωνος.
 αὐτὸς τε καλεμαρτύρησεν ἐν τῷ δήμῳ, μὴ δοκεῖν
 αὐτῷ καλῶς μηδὲ νομίμως ἀνδρας ἀκρίτους ἀνη-

ρῆσθαι τὸς πρὸς Λένιλον ἔκ Κέθηγον. αὕτη γὰρ ἡ
κατηγορία, ἣ ἐπὶ τούτῳ ὁ Κικέρων ἐκαλεῖτο.

Κινδυνεύων ἔν ἣ διωκόμηνος, ἐσθῆτα μετήλ-
λαξε καὶ κόμης ἀνάπλεως περιών ἰκέτευε τὸ δῆ-
μον. πανταχοῦ δὲ ὁ Κλωδῖος ἀπῆντα καὶ τὸς
στρωποῖς, ἀνθρώπους ἔχον ὑβριστὰς πρὸς αὐτὸν
καὶ θρασείας, οἱ πολλὰ μὲν χλευάζοντες ἀκολάσως
εἰς τὴν μέγαβολὴν ἔτὸ σχῆμα τῶ Κικέρωνος,
πολλαχοῦ δὲ πηλὰ καὶ λίθοις βάλλοντες, ἐπί-
σαντο ταῖς ἰκεσίαις.

Οἱ μὲν ἀλλὰ τῷ Κικέρωνι πρῶτον μὲν ὀλίγα
δεῖν σύμπαν τὸ τῶ ἰππικῶν πλῆθος συμμετέβαλε
τὴν ἐσθῆτα, καὶ δισμυρίων ὅσα ἐλάττης νέων
παρηκολύθηεν, κομῶντες ἔσυνικελεύοντες. ἔπειτα
τὸ βυλῆς συνεληθείσης, ὅπως ψηφίσαιτο τὸ δῆ-
μον ὡς ἐπὶ πένθεσι μέγαβαλεῖν τὰ ἰμάτια, καὶ
τῶν ὑπάτων ἐναντιωθέντων, Κλωδῖος δὲ σιδη-
ροφορημένος πρὸς τὸ βυλευτήριον, ἐξέδραμον
ὅσα ὀλίγοι τῶν βυλευτικῶν, καταρρήγνυμνοι
τὸς χιτῶνας, καὶ βοῶντες.

Ὡς δὲ ἦν ἔτι οἰκλος ἔτι τις αἰδῶς πρὸς τὴν
ῥῆσιν, ἀλλ' ἔδδεν τὸν Κικέρωνα φεύγειν, ἢ σιδήρου
κερτήναι πρὸς τὸ Κλωδῖον, ἐδείτο Πομπηίῳ βοη-
θεῖν, ὅπτιηδες ἐκποδῶν γεγονότος, καὶ διατεί-
λοντος ἐν ἀγροῖς πρὸς τὸ Ἀλβανόν. ἔπρῶτον μὲν

ἔπεμψε Πείσωνα τὸν γαμβρὸν δευσομόνον, ἔπειτα
 ἔαυτὸς αἰέει.

Πυθομόνος δὲ ὁ Πομπηῖος, ὅτε ὑπέμεινεν εἰς
 ὄψιν ἐλθεῖν, (δεινὴ γὰρ αὐτὸν αἰδῶς εἶχε πρὸς τὸν
 ἄνδρα, μεγάλους ἠγωνισμένον ἀγῶνας ὑπὲρ
 αὐτοῦ, καὶ πολλά πρὸς χάριν ἐκείνῳ πεπολιτευ-
 μένον) ἀλλὰ Καίρασι γαμβρὸς ὢν δεομένῳ ὡς
 ἔδωκε τὰς παλαιὰς χάριτας, ἔπειτα τῆς θύρας ἄλλας
 ὑπεξελθὼν, ἀπεδίδρασκε τὴν ἔντευξιν.

Οὕτω δὲ πεσοθεὶς ὁ Κικέρων ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ
 γεγονὼς ἔρημος, ὅτι τὰς ὑπάτους κατέφυγε. καὶ
 Γαβίνιος μὲν ἦν χαλεπὸς αἰεὶ. Πείσων δὲ διελέχθη
 ἄρα ἄλλοτερον, αὐτὸν παραινῶν ἐκστῆναι, καὶ
 ὑποχωρῆσαι τῇ τῷ Κλωδίου ρύμῃ, ἔπειτα τὴν μετα-
 βολῶν τῶν καιρῶν ἐπέκειν, ἔπειτα γενέσθαι πάλιν
 σωτήρα τῆς πατρίδος ἐν στάσει ἔπειτα κακοῖς δι-
 ἐκείνον οὔσης.

Τοιαύτης ἰσυχῶν ἀποκρίσεως ὁ Κικέρων, ἐβα-
 λεύετο σὺν τοῖς φίλοις. ἔπειτα Λεύκκιος μὲν ἐκέλευε
 μένειν ὡς δευσομόνον, ἄλλοι δὲ φεύγειν, ὡς τα-
 χὺ τῷ δήμῳ ποθήσοντος αὐτὸν, ἔταν ἐμπλησθῆναι
 τῆς Κλωδίου ματίας ἔπειτα ἀπονοίας. ταῦτα ἔδοξε Κικέ-
 ρωνι· καὶ τὸ μὲν ἀγαλμα τῆς Ἀθηνῶν, ὁ πολὺν
 χρόνον ἔχων ὅτι τῆς οἰκίας ἰδρυμένον, ἐτίμα δια-
 φερόντως, εἰς Καπιτώλιον κομίσας ἀνέθηκεν, ὅτι.

γράφας, ΑΘΗΝΑ ΡΩΜΗΣ ΦΥΛΑΚΙ. πομπὴς δὲ τῶν φίλων λαβῶν, πρὸ μέσας νύκτας ὑπεξελθε τῆς πόλεως, καὶ περὶ τῆς Διὸς Λευκαίας ἐπορεύετο, λαβέσθαι Σικελίας βυλόμηνος.

Ὡς δὲ ἦν φανερὸς ἡδὴ πεφευγὼς, ἐπήγαγεν αὐτῷ φυγῆς ψῆφον ὁ Κλώδιος, ἔδωκε γράμμα προὔθηκεν, εἶργειν πυρὸς καὶ ὕδατος τὸν ἄνδρα, ἔμην παρέχεν στρατὸν ἐνός μιλίων πεντακοσίων Ἰταλίας. τοῖς μὲν δὲ ἄλλοις ἐλάχιστος ἦν τῶν δωδων γράμματος τέτρα λόγος, αἰδομένοις τὸν Κικέρωνα· καὶ πᾶσαν ἐνδείκνυμηνον φιλοφροσύνην, παρέπεμπον αὐτόν. ὅν δὲ Ἰππωνία πόλις τῆς Λευκαίας, ἦν Οὐίβαθα νῦν καλεῖται, Οὐίβιος Σικελὸς ἀνὴρ ἀλλὰ τε πολλὰ τῷ Κικέρωνος φιλίας ἀπολελαυκῶς, ἔγενονώς, ὑπατεύοντος αὐτῷ, τεκτόνων ἐπαρχος, οἰκία μὲν οὐκ ἐδέξατο, τὸ χωρίον δὲ καταγράφειν ἐπηγγέλλετο. ἔδωκε Γάιος Οὐεργίνος, ὁ τῆς Σικελίας στρατηγός, ὅν τοῖς μάλιστα Κικέρωνι κεχρημένος, ἐγράψεν ἀπέχεσθαι τῆς Σικελίας, ἐφ' οἷς ἀθυμήσας, ὤρμησεν ἐπὶ Βρεντέσιον, καὶ κείθεν εἰς Δυρράχιον ἀνέμω φορῶν περαιτέρως, ἀντιπνεύσαντος πελαγὸς μετ' ἡμέραν, ἐπαλινδρόμησεν, εἶτα αὐθις ἀνήχθη.

Λέγεται δὲ καὶ καταπλεύσαντος εἰς Δυρράχιον αὐτῷ, ἔμελλοντος ἀπιβαίνειν, σεισμὸν τε τῆς

γῆς ἢ πασμὸν ἄμα γενέσθαι τὴν θαλάττης· ἀφ' ὧν σωέβαλλον οἱ μαντικοὶ μὴ μόνιμον αὐτῷ τὴν φυγὴν ἐσεσθαι. μεταβολῆς γὰρ εἶναι ταῦτα σημεία. πολλὰν δὲ φοιτάντων ἀνδρῶν ὑπ' εὐνοίας, ἐ τῶν Ἑλλωίδων πόλεων ἀμελλωμένων πρὸς αὐτὸν, ὁμῶς ἀθυμῶν ἢ πείλους διῆγε, τὰ πολλὰ περὶ τὴν Ἰταλίαν, ὥσπερ οἱ δυσέρωτες, ἀφωρῶν, καὶ τὰ φρονήματι μικρὸς ἄγαν ἢ παπεινὸς ὑπὸ τῆς συμφορῆς γέροντος ἢ συνεσταλμένος, ὡς οὐκ ἂν τις ἀνδρα παιδεία συμβεβιωκότες τοσαύτη πρесеδοκῆσε.

Καίτοι πολλάκις αὐτὸς ἤξις τὸς φίλους μὴ ῥήτορα καλεῖν αὐτὸν, ἀλλὰ φιλόσοφον. φιλοσοφία γὰρ, ὡς ἔγον, ἠρῆσθαι, ῥητορικῇ δὲ ὀργάνῳ χρῆσθαι πολιτεύομενος ἐπὶ τὰς χρείας. ἀλλ' ἢ δόξα δεινὴ τὸ λόγον, ὥσπερ βαφὴν, ἀποκλύσαι τὴν ψυχῆς, ἐ τὰ τὴν πολλῶν ἀνομότησθαι πάθη δι' ὀμιλίαν ἢ σωήθειαν τοῖς πολιτευομένοις, ἀν μὴ τις εὖ μάλα φυλαττόμενος, ἔτω συμφέρηται τοῖς ἑκτὸς, ὡς τῶν πραγμάτων αὐτῶν, ἐ τῶν ὅτι τοῖς πράγμασι παθῶν συμμετέξων.

Ὁ δὲ Κλάδιος ἐξελάσας τὸν Κικέρωνα, κατέπρησε μὲν αὐτῷ τὰς ἐπαύλης, κατέπρησε δὲ τὴν οἰκίαν, ἢ τὰς τόπων ναὸν Ἐλευθερίας ἐπακοδόμησε. τὴν δ' ἄλλην ὕσιν ἐπώλησε, ἐ διεκήρυξε

καθ' ἡμέραν, μηδὲν ὠνεμένους μηδενός. ἐκ ᾧ τότε φοβερός ὢν τοῖς ἀριστοκρατικοῖς, ἔβλεπεν τὸν δῆμον ἀνειμένον εἰς ὕβριν πολλὴν ἐν τρασύτητι σωεφελκόμηνος, ἐπεχείρησεν τῷ Πομπηίῳ, τῷ διακημένῳ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν τραυλίαν ἐνιασάρατον. ἐφ' οἷς ὁ Πομπηῖος ἀδοξῶν, ἐκάλειζεν αὐτὸς αὐτὸν, ὡς ἐμῶν τὸν Κικέρωνα· καὶ πάλιν ἐκ μελαβολῆς παντοῖος ἐγένετο, πρῶτον κατὰ τὸν ἀδελφὸν μετὰ τῶν φίλων. Ἐνισταμένους ᾧ τῷ Κλωδίῳ, σιωπέδοξε τῇ βελῆι μηδὲν διὰ μέσων πρῶτον κυροῦν μηδὲ πρῶτον δημόσιον, εἰ μὴ Κικέρωνι κάθοδος γένοιτο.

Τῶν δὲ περὶ Λέντλον ὑπαλειόντων, ἔτι τῆς ἀσεως πρόσω βαδίζουσης, ὥστε τραυτῆναι μὲν ἐν ἀγορᾷ δημάρχους, Κόιντον ᾧ τὸν Κικέρωνος ἀδελφὸν ἐν τοῖς νεκροῖς, ὡς τεθνηκότα κείνον, διαλαθεῖν, ὁ, τε δῆμος ἤρχετο τρέπεσθαι τῇ γνώμῃ. καὶ τῶν δημάρχων Ἄννιος Μίλων πρῶτος ἐτόλμησε τὸν Κλωδίον εἰς δίκην ἀπάγην βιαίως, καὶ Πομπηίῳ πολλοὶ σωῆσθον ἐκ τε τῆς δῆμης καὶ τῶν πέριξ πόλεων. μεθ' ὧν προελθὼν, ἔβλεπεν τὸν Κλωδίον ἀναστήσας ἐξ τῆς ἀγορᾶς, ἐπὶ τῷ ψῆφον ἐκάλει τῆς πολίτας. καὶ λέγειναι μηδέποτε μηδὲν ἐκ τοσαύτης ὁμοφροσύνης ἐπιψηφίσασθαι τὸν δῆμον, ἢ ᾧ σύγκλητος ἀμιλλωμένη πρὸς τὸν δῆμον, ἐγράφεν ἐπαινεθῆναι τὰς πόλεις ὅσαι τὸν Κικέρωνα

ἔβλεπεν

ὡδὲ τὴν φυγὴν ἐθέρπευσεν, καὶ τὴν οἰκίαν αὐτῶ καὶ τὰς ἐπαύλας ἄς Κλώδιος διεφθάρκει, τέλεσι δημοσίοις ἀνασταθῆναι.

Κατὰ δὲ τὴν Κικέρων ἐκκαϊδικάτω μηνὶ μετὰ τὴν φυγὴν καὶ τοσαύτη τὰς πόλεις χαρὰ καὶ ἀσπεδή τὸς ἀνθρώπους πρὸς τὴν ἀπάντησιν εἶχεν, ὥστε τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Κικέρωνος ἕσπερον, εἰδιέσπερον εἶναι τῆς ἀληθείας. ἔφη γὰρ αὐτὸν ὅτι τῶν ὤμων τὴν Ἰταλίαν φέρεσαν, εἰς τὴν Ρώμην εἰσενεγκεῖν. ὅπου καὶ Κράσος ἐχθρὸς ὢν αὐτῶ πρὸς τὴν φυγῆς, τότε πρῶτος ἀπὸ πάντων καὶ διελύετο, πῶ παιδὶ Ποπλίῳ χειζόμενος, ὡς ἔλεγε, ζηλωτῆ τῶ Κικέρωνος ὄντι.

Χρόνον δ' ἔχον πολὺν, ἀγαλιπῶν, ἔπειτα φουλάξας ἀποδημιῶν τὸ Κλώδιον, ἐπῆλθε μετὰ πολλῶν πῶ Καπιτώλιω, καὶ τὰς δημοαρχικὰς δέλλας ἐν αἷς ἀναγεγραφαὶ τῶν διοικημένων ἦσαν, ἀπέσασε ἔειπεν. ἐγκαλέσθης δὲ πρὸς τὸν Κλώδιον, τῶ δὲ Κικέρωνος λέγοντος ὡς ἀνόμως ἐν πατερκίων εἰς δημοαρχίαν παρέλθοι, καὶ κύριον εἶναι τῶν πεπραγμένων ὑπὸ αὐτῶ, Κάτων ἠγανάκτησε καὶ ἀντείπε, τὸν μὲν Κλώδιον ἐκ ἐπαινῶν, ἀλλὰ ἔειπεν δυσχεραίνων τοῖς πεπολιτευμένοις· δεινὸν δὲ καὶ βίαιον ἀποφραίνων, ἀγαίρεσιν ψηφίσασθαι δογματῶν ἔειπεν πράξεων το-

σῶτων τὴν σύγκλητον· ἐν αἷς εἶναι καὶ τὴν ἑαυ-
τῶ τῶν περὶ Κύπρον καὶ Βυζάντιον διοίκησιν. Ἐκ-
τὺτα προσέκρουσεν ὁ Κικέρων αὐτῶ πρόσκλησιν
εἰς ἑδὲν ἐμφανῆς προσελθοῦσαν, ἀλλ' ὥστε τῇ φι-
λοφροσύνῃ χρῆσθαι πρὸς ἀλλήλους ἀμαυρότερον.

Μετὰ ταῦτα, Κλώδιον καὶ Ἀποκλίνουσι Μίλων
καὶ Διοκόμῃος Φόνου, Κικέρωνα παρεστήσατο συ-
νήγορον. ἡ δὲ βυβλή φοβηθεῖσα μὴ κινδυνεύοντος
ἀνδρὸς εἰδόξου καὶ θυμοειδοῦς τῷ Μίλωνος, τα-
ραχὴ γένηται περὶ τὴν πόλιν, ἐπέτρεψε Πομπ-
πηίου ταύτην τε καὶ τὰς ἄλλας κείσης βραβεύ-
σαι, παρέχοντα τῇ πόλει καὶ τοῖς δικαστηρίοις
ἀσφάλειαν. ἐκείνου δ' τὴν ἀγορὰν ἔτι νυκτὸς ἀπὸ
τῶν ἀκρῶν πειλαβόντος τοῖς στρατιώταις, ὁ
Μίλων τὸν Κικέρωνα δεισας μὴ πρὸς τὴν ὄψιν
ἀηθεία ἀφλαραχθεῖς, χεῖρον διαγωνίσηται, συ-
νέπεισεν, ἐν φορείῳ κομιαθέντα πρὸς τὴν ἀγορὰν
ἡσυχάζειν, ἄχρως δ' σιωπᾶσιν οἱ κελαι, καὶ πλη-
ροῦται τὸ δικαστήριον.

Ὁ δ' ἔμῳνον ἦν (ὡς εἴκειν) ἐν ὄπλοις ἀθαρ-
σῆς, ἀλλὰ καὶ τῶ λέγειν μετὰ φόβου προσῆψι,
καὶ μόλις ἐπαύσατο παλλόμενος καὶ τρέμων, ὅτι
πολλὰν ἀγώνων ἀκμὴν τῷ λόγου ἔσασιν λα-
βόντος. Δικιννίῳ δὲ Μερήνῃ φεύγοντι δίκην ἕως
Κάτωνος, βοηθῶν καὶ φιλοτιμύμενος Ὀρτήσιον

ὑπεβάλλειν εὐημερήσαντα, μέρος οὐδὲν ἀνεπαύ-
σατο τὸ νυκλὸς, ὡς ὑπὸ τῆς σφόδρα φροντίσαι καὶ
διαγρυπνήσαι κακῶς, ἐνδεέστερος αὐτῆ φα-
νῆναι.

Τότε δ' ἔν ἐπὶ τὴν τῆς Μίλωνος δίκην ἐκ τῆς
φορέας παρελθὼν, ἔθετα ἄμμος τὸν Πομπήϊον
ἀνω καθεζόμενον, ὡσπερ ἐν στρατοπέδῳ, καὶ
κύκλῳ τὰ ὅπλα περιλάμποντα τὴν ἀγορῆν,
συνεχύθη, καὶ μόλις ἐνήρξατο τῆς λόγῳ κρα-
δαιόμενος τὸ σῶμα, ἔστην φωνὴ ἐπισχόμενος,
αὐτῆ τῆς Μίλωνος εὐφρασίῳ καὶ ἀνδρείῳ παριστα-
μένῳ τῷ ἀγῶνι, καὶ κόμην θρέψαι καὶ μελαβα-
λεῖν ἐαδῆντα φαιῶν ἀπαξιώσαντος. ὅπερ οὐχ
ἠκίστα δοκεῖ σωμαίτιον αὐτῷ γενέσθαι τὸ καλαδί-
κης. ἀλλ' ὅγε Κικέρων ἄλλὰ ταῦτα φιλέταιρος
μᾶλλον ἢ δειλὸς ἔδοξεν εἶναι.

Γίνεσθαι δὲ καὶ τῶν ἱερέων οἷς Αὐγύρας Ρωμαῖοι
καλοῦσιν, ἀπὸ Κραίσου τῆς νέου, μετὰ τὴν ἐν
Πάρθοις αὐτῆς τελευτιῶ. εἶτα κλήρω λαχὼν τὸ
ἐπαρχίῳν Κιλικίαν, ἔθετα ὄπλιτῶν μυρίων
ἔδισχιλίων, ἱππέων δὲ δισχιλίων ἑξακοσίων,
ἐπλευσε. παραχθὲν αὐτῷ, ἔθετα περὶ Καπ-
παδοκίαν Ἀρριβαρζάνη τῷ βασιλεῖ φίλα καὶ
πειθῶντα πείρασθαι. ταῦτά τε δὴ παρρησιασά-
καὶ συνήρμωσεν ἀμέμπως ἄτερ πολέμου. τῆς τε

Κίλικας ὄραν πρὸς τὸ Παρθικὸν πλαιῖσμα Ρωμαίων, καὶ τὸ ἐν Συρία νεοτερισμὸν ἐπηρμένους, καλεωράυνεν ἡμέρας ἄρχων. Ἐ δῶρα μὲν ἑδὲ τῶν βασιλέων διδόντων ἔλαβε, δείπνων δὲ τὴς ἐπαρχικοῦς ἀνῆκεν. αὐτὸς ἢ καθ' ἡμέραν τὴς χαρίεντας ἀνελάμβανεν ἐστίασεων, ἢ πολυτελῶς, ἀλλ' ἐλευθερίως. ἢ δὲ οἰκία θυρωρὸν οὐκ εἶχεν, ἑδὲ αὐτὸς ὄφθη καλακείμνος ὑπ' ἑδενός, ἀλλ' ἔωθεν ἐστὼς ἢ περὶ παλῶν, περὶ τῶ δωματίου, τὴς ἀσασομένων ἐδεξιοῦτο.

Λέγεται δὲ μήτε ῥάβδοις αἰκίσασθαι τινὰ, μήτ' ἐοδῆτα πεισχίσει, μήτε βλασφημίαν ὑπ' ὀργῆς ἢ ζημίας προσβαλεῖν, μηθ' ἕβρεων. ἀνευράν ἢ πολλὰ τῶν δημοσίων κεκλεμμένα, τὰς τε πόλεις εὐπέρους ἐποίησε, καὶ τὴς ἀποτινοῦσας, ἑδὲν τῶν πλείων παθόντας, ὀπιλίμους διεφύλαξεν. ἠψατο δὲ καὶ πολέμους, ληστὰς τῶν περὶ τὸν Ἀμαθῶν οἰκιστῶν τρεψάμενος. ἐφ' ᾧ ἔδ' αὐτοκράτωρ ἕως τῶν στρατιωτῶν ἀνηγορεύθη.

Κοιλίης δὲ τῶ ῥήτορος δεομένους παρδάλεις αὐτῶν περὶ τινὰ θῆραν εἰς Ρώμην ἐκ Κιλικίας ἀποσείλαι, καλωπιζόμενος ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις, γράφει περὶ αὐτὸν οὐκ εἶναι παρδάλεις ἐν Κιλικία. πεφευγέναι γὰρ εἰς Καρχηδονίαν, ἀγανακτίσας ὅτι μόναι πολεμῶνται, πάντων εἰρήνην ἐχόντων

Πλέων δ' ἀπὸ τῆς ἐπαρχίας, τῆτο μὲν Ρόδῳ
 προσέσχε, τῆτο δ' Ἀθήναις ἐνδιέτριψεν ἀσ-
 μένος, πότῳ τῆ παλαια ἀγαθῶν. ἀνδράσι δὲ
 τοῖς πρώτοις ἀπὸ παιδείας συγγενόμενος, καὶ τὸς
 τότε φίλους καὶ συνήθους ἀσπασάμενος, καὶ τὰ
 ἀρέποντα θαυμαθεῖς ἔκτῃ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν
 πόλιν ἐπανήλθεν, ἥδη τῶν πραγμάτων ὡσπερ
 ἔκτῃ φλεγμονῆς ἀφισαμένων περὶ τὸν ἐμφύλιον
 πόλεμον.

Ἐν μὲν οὖν τῇ βελῆ φηφιζομένων αὐτῶν
 θεάμενον, ἥδιον ἂν ἔφη ἀπακολυθῆσαι Καί-
 σαρι θεαμβεύοντι, συμβάσεων γενομένων. ἰδίᾳ
 δὲ συνέβλεπε, πολλὰ μὲν Καίσαρι γράφων,
 πολλὰ δ' αὐτῷ Πομπηίῳ δεόμενος, πρᾶντων
 ἐκάτερον καὶ παραμυθέμενος.

Ὡς δ' ἦν ἀνήκεστα, ἔκτῃ Καίσαρος ἐπερχομένῳ,
 Πομπηίῳ οὐκ ἔμεινεν, ἀλλὰ μετὰ πολλῶν καὶ
 ἀγαθῶν ἀνδρῶν τὴν πόλιν ἐξέλιπε, ταύτης μὲν
 ἀπελείφθη τῆς φυγῆς ὁ Κικέρων, ἔδοξε δὲ Καί-
 σαρι προσίθεσθαι. καὶ δῆλος ὅτι τῇ γνώμῃ πολ-
 λὰ ῥιπιασθεῖς ἔκτῃ ἀμφοτέρω καὶ δυσαθήσας.
 γράφει γὰρ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς, Ποτέρωσε χρὴ
 τρέπεσθαι; Πομπηίῳ μὲν ἔνδοξον καὶ καλιῶ
 ἔκτῃ ῥέσιν περὶ τὸν πόλεμον ἔχοντος, Καίσαρος
 δ' ἀμεινον τοῖς πράγμασι χρωμένῳ, καὶ μάλλον

ἑαυτὸν καὶ τὰς φίλους σώζοντος ; ὥστ' ἔχθη μὲν
ὄν φύγη , μὴ ἔχθη δὲ πρὸς ὄν φύγη.

Τρεβατίδης δὲ τινος ἑταίρων γρά-
φαντος ἔπισηλωτὸν ὅτι Καίσαρ οἰεῖται δεῖν , μά-
λιστα μὲν αὐτὸν ἐξετάζεσθαι μετ' αὐτῷ , ἔ τῶν
ἐλπίδων μετέχθη· εἰ δὲ ἀναδύεσθαι διὰ γῆρας ,
εἰς τὴν Ἑλλάδα βαδίξθη , καὶ κεῖ καθήμερον ἡσυ-
χίαν ἄγθη , ἐκποδῶν ἀμφοτέροις γενόμενον.
θαυμάσας ὁ Κικέρων ὅτι Καίσαρ αὐτὸς ἐκ ἔγρα-
ψεν , ἀπεκείνατο πρὸς ὀργὴν , ὡς ἔδεν ἀνάξιον
πράξῃ τῶν πεπολιτευμένων. τὰ μὲν δὲ ἐν ταῖς
ἔπισηλαῖς γεγραμμένα , τοιαῦτά ἔστι.

Τῷ δὲ Καίσαρος εἰς Ἰβηρίαν ἀπάραντος , εὐθείας
ὡς Πομπηίου ἐπλευσε καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις ἀσμέ-
νος ἄφθη , καὶ αὐτὸν ἰδὼν , ἰδίᾳ πολλὰ κα-
τεμέμφθη Πομπηίῳ προστέμενον. αὐτῷ μὲν γὰρ
ἐχθὲρ καλῶς ἔχθη ἐγκαταλιπεῖν ἢν ἀρχῆς εἴλετο τῆ
πολιτείας τάξιν , ἐκεῖνον δὲ χρησιμώτερον ὄντα
τῇ πατρίδι καὶ τοῖς φίλοις , εἰ μένων ἴσα ἐκεῖ
πρὸς τὸ ἀποβαῖνον ἡρμόζετο , καθ' ἑδῆνα λογισ-
μὸν ἔδ' ἐξ ἀνάγκης πολέμιον γεγονέναι Καίσαρι,
καὶ τοσούτῃς μεγέξοντα κινδύως δεδρ' ἦκθη.

Οὗτοι δὲ δὴ τῷ Κικέρωνος ἀνέστρεφον οἱ λόγοι
τὴν γνώμην , καὶ τὸ μέγα μηδὲν αὐτῷ χρῆσθαι
Πομπηίου. αἴτιος δὲ ἦν αὐτὸς , ὅτι ἀρνέμενος

μεία μέλεσθαι, φλαυρίζων δὲ τῷ Πομπηίῳ τὴν
 παρασκευὴν, καὶ πρὸς τὰ βδλεύματα δυσκολαίων
 ὑπούλως, ἔτι τῷ ὀφθαλμῷ τὴν καὶ λέγειν χάριεν
 εἰς τὰς συμμάχους, ἔκ ἀπεχόμηνος ἀλλ' αὐτὸς
 μὲν ἀγέλαστος αἰεὶ παύων ἐν τῷ στρατοπέδῳ καὶ
 σκυθρωπὸς, ἑτέροις δὲ παρέχων γέλωτα μηδὲν
 δεομένοις.

Βέλτιον ὅτι τῶν ὀλίγων παραθέσθαι. Δο-
 μίλις τοίνυν ἀνθρώπων εἰς τάξιν ἡγεμονικὴν ἀγνο-
 τος ἔπολεμικὴν, καὶ λέγοντος ὡς ὀπίκειν τὴν
 τρόπον ὅτι καὶ σῶφρον, Τί δὲ (εἶπεν) οὐκ ὀπί-
 τροπον αὐτὸν τοῖς τέκνοις φυλάσσει;

Ἐπαινοῦσθαι δὲ τινῶν Θεοφάνην τὸν Λέσβιον,
 ὃς ἦν ἐν τῷ στρατοπέδῳ τεκτόνων ἑπάρχος, ὡς εὖ
 παραμυθήσαντο Ρῶδιοι τὸν φόλον ἀποβαλόν-
 τας, Ἡλίκον (εἶπεν) ἀγαθὸν ὅτι, τὸ Γραικὸν
 ἔχον ἑπάρχον.

Καίσαρος ὁ καλορθῆντος τὰ πλεῖστα, ἔτι τρόπον
 τινὰ πολιορκῆντος αὐτὸς, Λέντλῳ μὲν εἰπόντι
 πωθάνεσθαι συγνοὺς εἶναι ἵσθαι Καίσαρος φίλου,
 ἀπειρῆσθαι, Λέγει αὐτὸς δυσνοεῖν Καίσαρα;

Μαρίκῳ δὲ τινος ἡκανῆος ἐξ Ἰταλίας νεωστὶ,
 καὶ λέγοντος ἐν Ρώμῃ φήμην ἐπικρατεῖν, ὡς πο-
 λιορκοῖτο Πομπηίῳ, Εἶτ' ἐξέπλευσας (εἶπεν)
 ἵνα τῷτο πιεύσης αὐτὸς γεασάμηνος;

Μετὰ δὲ τὴν ἤτταν Νοννίε μὲν εἰπόντος ὅτι δεῖ
 χρηστὰς ἐλπίδας ἔχειν, ἐπὶ γὰρ αἰετὸς ἐν τῷ
 στρατοπέδῳ τῆς Πομπηίης λελεῖσθαι καλῶς ἂν
 (ἔφη) παρήνθῃ, εἰ κολοιοῖς ἐπολεμοῦμεν.

Λαβίω δὲ μαθηταῖς τισιν ἰσχυριζομένους,
 καὶ λέγοντος ὡς δεῖ πρῶτα γενέσθαι Πομπηίου,
 Οὐκουῶ (ἔφη) στρατηγήματι τῷ τῷ χρόνῳ
 νῦν ἀποβεβλήκαμεν τὸ στρατόπεδον.

Ἀλλὰ γὰρ γενομένης τῆς ἐν Φάρσαλον μάχης,
 ἧς δὲ μέεσχε δι' ἀρρώστειαν, καὶ Πομπηίης φυγόν-
 τος, ὁ μὲν Κάτων καὶ στρατεύματα συχνὸν ἐν Δυρρά-
 χίῳ, καὶ πόλιν ἔχων μέγαν, ἐκείνῳ ἠξίον στρατη-
 γεῖν μετὰ νόμον, ἔτι δὲ ὑπαλείας ἀξιόμα πρού-
 χοντα. διωθόμενος δὲ τῆς ἀρχῆς ὁ Κικέρων, καὶ ὅλας
 φεύγων τὸ συστρατεύεσθαι, παρ' ἑδὲν ἦλθεν ἀναι-
 ρεθῆναι, Πομπηίης τῆς νέας καὶ τῶν φίλων προδότην
 ἀπικαλουώτων, ἔτι δὲ τῶν ἀσασαμένων, εἰ μὴ
 Κάτων ἐνστάς, μόλις ἀφείλετο καὶ δίνεγκεν αὐ-
 τὸν ἐκ τῆς στρατοπέδου.

Κατασχὼν δὲ εἰς Βρεντέσιον, ἐνθάδε διε-
 τειθε, Καίσαρα πεινόμενον βραδυόνοια διὰ τὰς
 ἐν Ἀσίᾳ καὶ περὶ Αἴγυπτον ἀσχολίας. ἐπεὶ δὲ εἰς
 Τάραντα καθωρμισμένος ἀπηγέμετο, καὶ περὶ τῆς
 περιῶν, ἐκεῖθεν εἰς Βρεντέσιον ἄρμησε πρὸς αὐ-
 τὸν, ὃ πάνυ μὲν ὦν δύσελπις, αἰδούμενος δὲ

πολλῶν παρόντων ἀνδρῶς ἐχθροῦ ἔκραλοιῶτος
λαμβάνειν πείραν.

Οὐ μὴν ἐδέησεν αὐτῶν πρᾶξαι τι παρ' ἀξίαν
ἢ εἰπεῖν· ὁ γὰρ Καῖσαρ ὡς εἶδεν αὐτὸν πολὺ πρὸς
τῶν ἄλλων ἀπάντων, καλέσῃ ἢ ἠπάσατο, ἔ-
διαλέγομνος μόνῳ συχνῶν σταδίων ὁδὸν πρὸς ἡλ-
θην, ἔκ ἧς τότε διετέλεσε τιμῶν καὶ φιλοφρονέμε-
νος, ἄσπερ ἢ γράψαντι λόγον ἐγκώμιον Κάτωνος,
ἀντιγράφων, τὸ τε λόγον αὐτῶ καὶ τὸν βίον ὡς
μάλιστα τῶν Περικλέους εὐκρότα καὶ Θεραμένους,
ἐπαίνειν. ὁ μὲν οὖν Κικέρωνος λόγος, Κάτων, ὁ
δὲ Καῖσαρος, Ἀντικάτων ἐπιγέγραπται.

Λέγεται ἢ καὶ Κοῖντος Λιγαρίας δίκῳ φεύγον-
τος, ὅτι τῶν Καίσαρος πολεμίων εἰς ἐγγόνει, καὶ
Κικέρωνος αὐτῶ βοηθοῦντος, εἰπεῖν τὸν Καίσαρα
πρὸς τὸς φίλους, Τί κωλύει ἄρα χρόνος Κικέρω-
νος ἀκούσαι λέγοντος, ἐπεὶ πάλαι κέκεῖται πο-
νηρὸς ἀνὴρ καὶ πολέμιος; ἐπεὶ δ' ἀρξάμενος λέγειν
ὁ Κικέρων ἑωφύσας ἐκίνησε, καὶ προῦβαινε αὐτῶ
πάθος τε ποικίλος καὶ χάριτι θαυμαστὸς ὁ λόγος,
πολλὰς μὲν ἰέναι χρόας ἐπὶ τῷ προσώπῳ τῷ Καί-
σαρα, πάσας ἢ τῆς ψυχῆς τρεπόμενον τροπὰς
κατάδηλον εἶναι. τέλος δὲ τὸ κατὰ Φάρσαλον ἀφα-
μένῳ τῷ ῥήτορος ἀγώνων, ἔκπαρθῆ γενόμενον,
τιναχθῆναι τῶ σώματι, καὶ τὸ χεῖρὸς ἐκβαλεῖν ἔνια

τῶν γραμματίων. τὸ γοῦν ἄνθρωπον ἀπέλυσε τῆς αἰτίας βεβιασμένος.

Ἐκ τούτου Κικέρων, εἰς μοναρχίαν τῆς πολιτείας μεθεστῶσης, ἀφένθρος τῶν κοινῶν πράξεων, ἐσχόλαζε τοῖς βυλομένοις φιλοσοφεῖν τῶν νέων, καὶ σχεδὸν ἐκ τῆς πρὸς τέττας συνηθείας εὐγενεστάτους, καὶ πρώτους ὄντας, αὐτῶν ἰσχύεν ἐν τῇ πόλει μέγιστον. αὐτῶν δὲ ἔργον μὲν τὸ τῶν φιλοσόφους σωλεῖν διαλόγους καὶ μέγαφράζειν, τῶν δὲ διαλεκτικῶν ἢ φυσικῶν ὀνομάτων ἕκαστον εἰς Ῥωμαϊκὴν μεβαλάμην ἀφίλεκτον. ἐκεῖνος γάρ ὅστιν (ὡς φασιν) ὁ τῶν φαντασίαν, τῶν κατὰθεσιν, καὶ τὴν ἐποχίω, καὶ τὴν κατὰληψιν, ἔτι δὲ τὸ ἀτομον, τὸ ἀμερές, τὸ κενόν, ἀλλὰ τε πολλὰ τῶν τοιούτων ἐξονομάσας πρώτος, ἢ μάλιτα Ῥωμαίοις, τὰ μὲν μεταφοραῖς, τὰ δὲ οἰκειότησιν ἄλλαις γνώριμα καὶ προσήγορα μηχανησάμενος τῇ δὲ πρὸς τὴν ποιήσιν εὐκολία παίζων ἐχρήσθη. λέγεται γάρ, ὅπηνίκα ῥυεῖν πρὸς τὸ τοιοῦτον, τῆς τυκλῆς, ἔπη ποιεῖν πενήτακόσια.

Τὸ μὲν δὲν πλείστον τῶν χρόνων τούτου περὶ Τούσκλον ἐν χωρίοις αὐτῶν διάγων, ἔγραψε πρὸς τῶν φίλους Λαέρτη βίον ζῆν, εἴτε παίζων (ὡς ἔθος εἶχεν) εἴθ' ὑπὸ φιλοτιμίας σπαργῶν πρὸς τὴν πολιτείαν, καὶ ἀθυμῶν τοῖς καθησῶσι. σπανίως

δ' εἰς ἄστυθεραπείας ἕνεκα τῷ Καίσαρος καλῆς,
 ἔπειτα ἦν τῶν συναγορευόντων ταῖς τιμαῖς,
 καὶ λέγειν ἀεὶ τι καιρὸν εἰς τὸν ἄνδρα ἔτάπρα-
 τόμματα φιλοτιμημένων. οἷόν ἐστι καὶ τὸ πρὸ τῶν
 Πομπηίου λεχθέν εἰκόνων, αἷ ἀνηρημένας καὶ κα-
 ταβεβλημένας ὁ Καῖσαρ ἐκέλευσεν ἀνασταθῆναι
 καὶ ἀνεστῆσαν. ἔφη γὰρ ὁ Κικέρων ὅτι ταύτη τῇ
 φιλανθρωπία Καῖσαρ τὰς μὲν Πομπηίου ἴσησι,
 τὰς δ' αὐτῆς πήγνυσιν ἀνδραγαθίας.

Διανομή δ', ὡς λέγεται, τὴν πάτριον
 ἰσοερίαν γραφῇ περιλαβεῖν, καὶ πολλὰ συμμίξαι
 τῶν Ἑλληνικῶν, ἔπειτα ὅλους τὰς εἰρημένους λόγους
 αὐτῶν καὶ μύθους εἰταδῆτα γράφαι, πολλοῖς
 μὲν δημοσίοις, πολλοῖς δ' ἰδίοις κατελήφθη
 πράγμασιν ἀβελήτοις ἔπειτα πάθεσιν, ὧν αὐθαίρε-
 τα δοκεῖ πλείιστα συμβῆναι.

Πρῶτον μὲν γὰρ ἀπεπέμφθη ἡ γυναῖκα Τε-
 ρεντίαν, ἀμεληθεῖς ὑπ' αὐτῆς πρὸς τὸ πόλεμον,
 ὥστε ἔπειτα ἀναγκαίων ἐφοδίων ἐνδεὴς ἀπιστάληναι,
 καὶ μηδ', ὅτε καλῆσεν αὐτῆς εἰς Ἰταλίαν, τυχεῖν
 εὐγνώμονος. αὕτη μὲν γὰρ, ὅτε ἦλθεν ἐν Βρεντε-
 οίῳ διαλείβοντος αὐτῆς πολὺ χρόνον ἐρχομένην ἵ-
 τῇ θυγατρὶ παιδίσκῃ νέα τοσαύτην ὁδὸν, ἔ-
 πομπὴν παρέπεσαν, ἔχορηγίαν παρέσχεν, ἀλλὰ
 ἔπειτα οἰκίαν τῷ Κικέρωνι πάντων ἔρημον ἔκεν.

ἀπέδειξεν ἑπί πολλοῖς ὀφλήμασι καὶ μεγάλοις· αὐταὶ γάρ εἰσιν αἱ λεγόμεναι τῆς διασάσεως εὐπρεπέσταται προφάσεις.

Τῇ δὲ Τερεντία ἔταύτας ἀρνημένη λαμψρὰν ἐποίησε τὴν ἀπλογία αὐτὸς ἑκείνος, μετ' οὐ πολὺν χρόνον γήμας παρθένον, ὡς μὲν ἡ Τερεντία καλεφήμεζεν, ἔρωτι δ' ἄρας, ὡς δὲ Τύρων ὁ τῷ Κικέρωνος ἀπελεύθερος γέγραπεν, εὐπορίας ἐνεκεῖ πρὸς ἀλάυσιν δανείων. ἰὼ γὰρ ἡ παῖς σφόδρα πλεσία, ἔ τὴν ὄσιαν αὐτὴς ὁ Κικέρων ἐν πίστῃ κληρονόμος ἀπλειφθεῖς διεφύλαπεν. ὀφείλων δὲ πολλάς μυριάδας, ἑκ τῶν φίλων καὶ οἰκείων ἐπίσθη τὴν παῖδα γῆμαι παρ' ἡλικίαν, καὶ τῶν δανεισὰς ἀπαλλάξαι, τοῖς ἑκείνης χρησάμενον. Ἀντώνιος δὲ τῷ γάμῳ μισθεῖς ἐν ταῖς πρὸς τῶν Φιλιππικοῦ ἀντιγραφαῖς, ἑκβαλεῖν αὐτὸν φησι γυναικα παρ' ἡ ἐγήρασε, χαρμένως ἅμα τὴν οἰκείαν ὡς ἀπεράκτις καὶ ἀσρατεὺς πρὸς αὐτῶν τῷ Κικέρωνος.

Γήμαντι δ' αὐτῷ, μετ' οὐ πολὺν χρόνον ἡ θυγάτηρ ἀπέθανε τίκισσα παρὰ Λέντλῳ· τῷ τῷ γὰρ ἐγαμήθη μετὰ τῷ Πείσωνος δὲ προσέρε ἀνδρὸς τελευτήν, ἔ σωῆλθον μὲν ἑπί τὴν παραμυθίαν τῷ Κικέρωνι πανταχόθεν οἱ φιλόσοφοι βαρέως δὲ ἄγαν ἠνήσκε τὸ συμβεβηκὸς, ὥστε ἔ τὴν γα-

μηθεΐσαν ἀπιπέμφασθαι δέξασαν ἡσυχῆναι τῇ
τελευτῇ δὲ Τυλλίας. τὰ μὲν ἔν κατ' οἶκον ἕτως
εἶχε τῷ Κικέρωνι.

Τῆς δ' ἔπι Καίσαρα συνισαμένης πράξεως ἔ-
μετέσχε, καίπερ ὢν ἑταῖρος ἐν τοῖς μάλιστα
Βρότῳ, καὶ βαρύνεσθαι τὰ παρόντα, καὶ τὰ πάλαι
ποθεῖν πράγματα δοκῶν, ὡς ἕτερος ἕδει. ἀλλ'
ἕδεισαν οἱ ἄνδρες αὐτῷ τὴν τε φύσιν, ὡς εἶδε
τόλμης, τότε χρόνον, ἐν ᾧ ἔταῖς ἐρρωμη-
στάταις φύσειν ἔπιλείπει τὸ θαρρῆν.

Ὡς δ' ἔν ἐπέπρακτο τοῖς κατὰ Βρότον καὶ
Κάσιον τὸ ἔργον, ἔτ' Καίσαρος φίλων συνισα-
μένων, αὐτῶν ἦν δέος ἐμφυλίοις πολέμοις κατὰ
πέπῃ γενέσθαι τὴν πόλιν. Ἀντώνιος μὲν ὑπαλείων
τὴν βελὴν συνήγαγε, καὶ βραχέα διελέχθη κατὰ
ὁμοιοῖας, Κικέρων δὲ πολλὰ πρὸς τὸ καιρὸν αἰ-
κείως διελεθῶν, ἔπεισε τὴν σύγκλητον, Ἀθηναίους
μιμησαμένην, ἀμνηστῖαν τῷ ἔπι Καίσαρι ψηφί-
σασθαι, νεῖμαι δὲ τοῖς κατὰ Κάσιον καὶ Βρότον
ἐπαρχίας.

Ἔσχε δ' ἑτῶν τέλος ἕδεν. ὁ γὰρ δῆμος, αὐτὸς
μὲν ἀφ' ἑαυτῷ πρὸς οἶκον ἐξαχθεῖς, ὡς εἶδε τὸν
νεκρὸν ἐκκομιζόμενον δι' ἀγορᾶς, Ἀντώνιος δ' καὶ
τὴν ἐσθῆτα δείξαυτος αὐτοῖς αἵματος κατὰ πλεων,
ἔκεκομένην πάντη τοῖς ξίφεσιν, ἐκμανέντες ὑπὸ

ὄργῃς, ἐν ἀργορᾷ ζήτησιν ἐποιῶντο τῶν ἀνδρῶν,
 ἔκ πῦρ ἔχοντες, ἐπὶ τὰς οἰκίας ἔθεν, ὡς ἀνάψον-
 τες. οἱ δὲ τῶτον μὲν τὰς προπεφυλάχθαι διέφυ-
 γον τὸν κίνδυνον, ἑτέρες δὲ πολλοὺς καὶ μεγά-
 λους προσδοκῶντες, ἐξέλιπον τὴν πόλιν.

Εὐθὺς δὲ ὁ Ἀντώνιος ἐπῆρτο, καὶ πᾶσι μὲν
 ὡς φοβερός ὡς μοναρχήσων, τῷ δὲ Κικέρωνι φο-
 βερώτατος. ἀναρρῶν μένην ἰε γὰρ αὐτῷ πάλιν ὄρων
 τὴν δύναμιν ἐν τῇ πολιείᾳ, καὶ τοῖς περὶ Βρότον
 ἐπιτήδειον εἰδώς, ἤχθητο παρόντι. ἔκ πῦ τι ἔ-
 κ πρὸ πῆρχεν ὑποψίας αὐτοῖς πρὸς ἀλλήλους καὶ
 τὴν τῶν βίων ἀνομοιότητά καὶ ἀσφοδρά. ταῦτα
 δείσας ὁ Κικέρων, πρῶτον μὲν ὤρμησε πρεσβευ-
 τῆς Δολοβέλλα σωεκπλεύσαι εἰς Συρίαν.

Ἐπεὶ δὲ οἱ μέλλοντες ὑπαλεύθη μετ' Ἀντώνιον,
 Ἴρτιος καὶ Πάνσας, ἀνδρες ἀγαθοὶ ἔκ Σηλωταῖ καὶ
 Κικέρωνος, ἐδέοντο μὴ σφᾶς καταλιπεῖν, ἕπο-
 δεχόμενοι καταλύσθην Ἀντώνιον ὀκείνῃ παρόντος·
 ὁ δ' ἔστ' ἀπιστῶν πανήλασιν, ἔτε πιστεύων, Δο-
 λοβέλλαν μὲν εἶασε χαίρην, ὁμολογήσας ὅτι τοῖς
 περὶ τὸν Ἴρτιον τὸ θέρος ἐν Ἀθῆνῶναις ἀξέξιν,
 ὅταν δὲ ὀκείνοι παραλάβωσι τὴν ἀρχὴν, ἀφίξε-
 θαι πάλιν, αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν ἐξέπλευσε.

Γενομένης δὲ περὶ τὴν πλεῖν ἀφελείῃς, καὶ λόγων
 ἀπὸ Ρώμης (οἷα φιλεῖ) καινῶν προπεσόντων,

μείαμεμῆσθαι μὲν Ἀντώνιον θαυμαστὴν μεία-
 βολήν, ἔ πάντα πράττειν ἢ πολιεύεσθαι πρὸς
 τὴν σύγκλητον, ἐνδεῖν δὲ τ' ἐκείνου παρούσας τὰ
 ἑτάγματα, μὴ τὴν ἀείψην ἔχειν διαθεσιν· κα-
 ταμεμφάμενος αὐτὸς αὐτῷ τ' πολλῶ ἐυλάβειαν,
 ἀνέστρεφεν αὐτὸς εἰς Ρώμην. Ἐ τῶν πρώτων δ' διη-
 μάρτανεν ἐλπίδων· τοσούτον πλῆθος πρὸς τὴν
 ἀπάνησιν ἐξεχύθη, ἔ σχεδὸν ἡμερήσιον ἀνήλω-
 σαν χρόνον αἱ παρὰ τὰς πύλας καὶ τὴν εἴσοδον
 αὐτῷ δεξιῶσφι καὶ φιλοφροσύναι.

Τῇ δ' ὑστεραία βελίω συναγαγόντος Ἀντωνίε,
 ἔ καλῶντος αὐτὸν, ἐκ ἦλθεν, ἀλλὰ κατέκειτο,
 μαλακῶς ἔχειν ἐκ τῷ κόπῳ σκηπιόμενος, ἐδόκει
 δὲ τ' ἀληθῆς ἐπιβουλῆς εἶναι φόβος, ἐκ τινος ὑπο-
 ψίας ἢ μνηύσεως καθ' ὁδὸν αὐτῷ προαπεσέσης·

Ἀντώνιος δ' χαλεπῶς μὲν εἶχεν ἐπὶ τῇ δια-
 βολῇ, καὶ στρατιώτας ἐπέμφεν ἀγῆν αὐτὸν, ἢ
 καταπρῆσαι τὴν οἰκίαν κελεύσας. εἰσιλάντων δὲ
 πολλῶν ἔ δεηθέντων, ἐνέχυρα λαβὼν μόνον
 ἐπαύσατο· καὶ τὸ λοιπὸν ὅπως ἀντιπαρέξιέντες
 ἀτρέμα ἔ φυλατιόμενοι διετέλθον. ἄχρως δ' Καί-
 σαρ ὁ νέος ἐξ Ἀπολωνίας παραγενόμενος, τ' τε
 κληρὸν ἀνεδέξατο τῷ Καίσαρος ἐκείνου, ἔ παρὰ τ'
 δισχιλίων πεντακοσίων μυριάδων, αἰ Ἀντώνιος
 ἐκ τῆς δόσας κατεῖχεν, εἰς διαφοράν κατέστη
 πρὸς αὐτόν.

Ἐκ δὲ τούτου Φίλιππος ὁ τὴν μητέρα τῶν νέων
 Καίσαρος ἔχων, ἔτι Μάρκελλος ὁ τὴν ἀδελφὴν,
 ἀφικόμενοι μετὰ τῶν νεανίσκων πρὸς τὸν Κικέρωνα,
 συνέθεντο Κικέρωνα μὲν ἐκείνους τὴν ἀπὸ τῶν λόγων
 ἔτι τῆς πολιτείας δύναμιν ἐν τε τῇ βουλῇ καὶ τῇ
 δήμῳ παρέχειν, ἐκείνους δὲ Κικέρωνι τὴν ἀπὸ τῶν
 χρημάτων ἔτι τῶν ὀπλων ἀσφάλειαν. ἤδη γὰρ οὐκ
 ὀλίγους τῶν ὑπὸ Καίσαρι στρατευσαμένων περὶ
 αὐτὸν εἶχε τὸ μεираκιον.

Ἐδοκεῖ δὲ καὶ ἀναδέξασθαι πρόθυμως τὴν
 Καίσαρος Φιλίαν. ἔτι γὰρ (ὡς εἶοικε) Πομπηίου
 ζώντος καὶ Καίσαρος, ἔδοξε καὶ τῶν ὄπλων ὁ Κικ-
 κέρων καλεῖν τινὰς τῶν ἑσθλῶν παιδῶν εἰς
 τὸ Καπετώλιον, ὡς μέλλοντος ἐξ αὐτῶν ἓνα τῶν
 Διὸς ἀποδεικνύειν τὸν Ρώμης ἡγεμόνα. τῶν δὲ πο-
 λίτας ὑπὸ αὐτοῦ τῆς γένουσι ἰσάσθαι περὶ τῶν νεῶν,
 ἔτι τῶν παιδῶν ἐν τοῖς ἀειπορφύροις καθέζεσθαι
 σιωπὴν ἔχοντας. ἐξαίφνης δὲ τῶν θυρῶν ἀνοιχθεί-
 σων, κατ' ἓνα τῶν παιδῶν ἀνισταμένων, κύκλω
 ἔπειτα τὸν θεὸν παραπορεύεσθαι. τὸ δὲ πάντας ἐπι-
 σκοπεῖν ἔτι ἀποπέμπειν ἀχθόμενες ὡς εἰ ἔτος ἦν
 περὶ αὐτὸν, ἐκλείπει τὴν δεξιάν ἔτι εἰ-
 πείν, Ὡς Ρωμαῖοι, πέρασ ὑμῖν ἐμφυλίων πολέ-
 μων ἔτος ἡγεμῶν γερόμενος.

Τοιοῦτόν φασιν ἐνύπνιον ἰδόντα τὸν Κικέρωνα,
 τὴν

τὴν μὲν ἰδέαν ἔ παιδὸς ἐκμεμάχθαι καὶ καλέχειν
 ἐπαργῶς, αὐτὸν δὲ οὐκ ἔπιτραπῆναι μεθ' ἡμέραν
 δὲ καταβαίνοντος εἰς τὸ πεδῖον τὸ Ἄρειον αὐτῷ,
 τὸς παῖδας ἤδη γεγυμνασμένους ἀπέρχεσθαι,
 καὶ κείνον ὀφθῆναι τῷ Κικέρωνι πρῶτον οἷος ὠφθῆ
 κατ' ὕπνον. ἐκπλαγέντα δὲ, πυνθάνεσθαι τίνων
 εἶη γονέων. ἦν δὲ πατὴρ Οὐκταίης τῶν οὐκ ἄγαν
 ἔπιφρανῶν, Ἀτλίας δὲ μητὴρ, ἀδελφῆς Καίσα-
 ρος. ὅθεν Καίσαρ αὐτῷ, παῖδας οὐκ ἔχων ἰδίους,
 τὴν ἐσίαν ἑαυτῷ ἔ τὸν οἶκον, ἐν ταῖς διαθήκαις
 ἔδωκεν.

Ἐκ τούτου φασὶ τὸν Κικέρωνα τῷ παιδί καὶ
 τὰς ἀπανήσας ἐπιτυχάνειν ἐπιμελῶς, καὶ κείνον
 οἰκείως δέχεσθαι τὰς φιλοφροσύνας. καὶ γὰρ ἐκ
 τύχης αὐτῷ γεγονέναι συμβεβήκει Κικέρωνος
 ὑπατεύοντος. αὐταὶ μὲν ἐν περὶ φάσας ἦσαν λεγό-
 μαι· τὸ δὲ πρὸς Ἀντωνίου μῖσος Κικέρωνα
 πρῶτον, εἶτα ἡ φύσις ἠτῶν ἔσα τῆς τιμῆς,
 παρεποίησε Καίσαρι, νομίζοντα παρελαμβά-
 νειν τῆ πολιτεία τὴν ἐκείνου δύναμιν.

Οὕτω γὰρ ὑπήφ' πρὸς τὸ μειράκιον αὐτὸν,
 ὥστε καὶ πατέρα παρεσαγορεύειν. ἐφ' ᾧ σφόδρα
 Βρῆτος ἀγανακτῶν, ἐν ταῖς πρὸς Ἀτλικὸν ἐπι-
 σολαῖς κατήφατο τῷ Κικέρωνος, ὅτι διὰ φόβον
 Ἀντωνίου, θεραπεύοντος Καίσαρα, δῆλός ἐστιν

E

ὄχι ἐλευθερίαν τῆ πατρῴδι πράττων, ἀλλὰ δε-
σπότην φιλόανθρωπον ἀυτῷ μνώμενος. ὃ μὲν ἀλλὰ
τὸν γε παῖδα τῷ Κικέρωνος ὁ Βρῦλος ἐν Ἀθήναις
διατείβοινα πῶς τοῖς φιλοσόφοις ἀναλαβὼν,
ἔσχεν ἐφ' ἡγεμονίας καὶ πολλὰ χρώμενος αὐτῷ
κατ' ὄργην.

Τῷ ὅ Κικέρωνος ἀκμὴν ἔσχεν ἡ δύναμις ἐν τῇ
πόλει τότε μεγίστην, καὶ κρατῶν ὅσων ἐβόλλετο, τῷ
μὲν Ἀντώνιον ἐξέκρυσσε καὶ καλεῖσθαι αἰσῆσε, ἔπειτα πολε-
μήσοιτας αὐτῷ τῶς ὑπάτους Ἰρτιον καὶ Πάνσαν
ἐξέπεμψε. Καίσαρ δὲ βαβδόχης ἔστρατηγικὸν
κόσμον, ὡς δὴ προπολεμῶνι τῷ παλαιοῦ, ἐπεισε
ψηφίσασθαι τὴν Σύγκλητον. ἐπεὶ ὅ Ἀντώνιος μὲν
ἠπλήτο, τῶν δὲ ὑπάτων ἀμφοτέρων ἀποθανόν-
των ἐκ τῆ μάχης, πρὸς Καίσαρα σιωπῆσαν αἰ-
διωμάτης, δεισασα ἡ Βελή νέον ἄνδρα, καὶ τύχη
λαμπρᾶ κεχρημένον, ἐπειρᾶτο τιμαῖς καὶ δωρεαῖς
ἀποκαλεῖν αὐτῷ τὰ στρατεύματα, καὶ πεισᾶν
αὐτῷ τὴν δύναμιν, ὡς μὴ δεομένη τῶν προπο-
λεμῶντων, Ἀντωνίῳ πεφευγότος.

Ὅτως ὁ Καίσαρ φοβηθεὶς, ὑπέπεμπε τῷ Κι-
κέρωνι τῶς δεομένης καὶ πείθουρας ὑπατείαν μὲν
ἀμφοτέρωσι ὁμῶς πράττειν, χρῆσθαι ὅ τοῖς πράγ-
μασιν ὅπως αὐτὸς ἔγνωκε, παραλαμβάνουσα τῷ
ἀρχὴν, ἔπειτα τὸ μειράκιον διοικεῖν, ὀνόματος ἔστρατηγῆς

γλιχόμενον· ἀμολόγη δὲ Καῖσαρ αὐτὸς ὡς δε-
διῶς κατέλυσιν, ἔκινδυνεύων, ἔρημος γενέσθαι,
χρήσαίῃ τῆ Κικέρωνος ἐν δέοντι φιλαρχία, πρε-
τρέψάμενος αὐτὸν ὑπαλείαν μελιέναι, συμπράτ-
τοντος αὐτῷ ἔσυναρχαιρεσιάζοντας.

Ἐνταῦθα μέντοι μάλιστα Κικέρων ἐπαρθεῖς
ὑπὸ νέε γέρον, καὶ φανακισθεῖς καὶ συναρχαιρε-
σιάζας, ἔκ παρασχῶν αὐτῷ τὴ σύγκλητον, εὐθεῖς
μὲν ὑπὸ τῶ φίλων αἰτίαν εἶχεν, ὀλίγω δὲ ὑστερον
αὐτὸν ἀπολωλεκῶς ἤσθετο, καὶ τῷ δήμῳ προσιέ-
μενος τὴν ἐλευθερίαν· αὐξηθεῖς γὰρ ὁ νεανίας, καὶ
τὴν ὑπαλείαν λαβὼν, Κικέρωνα μὲν εἶασε χαίρειν,
Ἀντωνίῳ δὲ καὶ Λεπίδῳ φίλος γενόμενος, καὶ τὴν
δύναμιν εἰς ταῦτὸ σωενεγκῶν, ὡσπερ ἄλλότι
κλήμα, τὴν ἡγεμονίαν ἐπέμαθον πρὸς αὐτῶς. καὶ
κατεγρέθησαν ἄνδρες οὓς ἔδδθ θνησκῆν, ὑπὸ
δρακοσίους.

Πλείστην δὲ τῶ ἀμφισβησιμάτων αὐτοῖς ἔειν ἢ
Κικέρωνος προγεγραφή παρέσχεν· Ἀντωνίῳ μὲν
ἀσυμβάτως ἐχόντος, εἰ μὴ πρῶτος ἐκεῖνος ἀπο-
θνήσκῃ· Λεπίδῳ δὲ Ἀντωνίῳ προσιθεμένῳ, Καί-
σαρος δὲ πρὸς ἀμφοτέρους ἀντέχοντος. ἐγένοντο δὲ
αἱ σιῶδοι μόνοις ἀπόρρητοι πρὸ πόλιν Βοιωτίαν
ἐφ' ἡμέρας τρεῖς, καὶ συνήεσαν εἰς τόπον τινα
προσὸ τῶν στρατοπέδων, ποταμῷ περιρρέόμενον.

Λέγεται δὲ τὰς πρώτας ἡμέρας διαγωνισά-
 μμος ὑπὲρ τῶ Κικέρωνος ὁ Καίσαρ, ἐνδοῦσαι τῆ
 τρίτη, ἔπρῳεσθαι τῷ ἄνδρῳ. τὰ δὲ τῷ ἀντιδό-
 σεως ἕτως εἶχεν. ἔδδ Κικέρωνος ἐκστῆναι Καίσα-
 ρα, Παύλῳ δὲ αὐτᾶδελφῷ Λέπιδον, Λευκίῳ δὲ
 Καίσαρος Ἀντώνιον, ὅς ἰω θεῖος αὐτῷ πρὸς μη-
 τρός. οὕτως ἐξέπεσον ὑπὸ θυμοῦ καὶ λύπης τῶν
 ἀνθρώπων λογισμῶν, μάλλον δὲ ἀπέδειξαν ὡς
 ἔδδ ἄνθρωπος θεῖον ὅστιν ἀνεμώτερον, ἐξοσίαν
 πάσῃ προσλαβόντος.

Πρατιομένων ἢ τέτων, ὁ Κικέρων ἰω μὲν ἐν
 ἀγροῖς ἰδίῳσι πρὸ Τῶσιλον, ἔχων τῷ ἀδελφὸν μεθ
 αὐτῶ. πυθόμενοι δὲ τὰς προγραφὰς, ἐγνώσαν
 εἰς Ἀστυρα μεταβῆσαι, χωρίον παρὰλιον τῷ Κι-
 κέρωνος. ἐκείθεν δὲ πλεῖν εἰς Μακεδονίαν πρὸς
 Βροδτον. ἦδη γὰρ ὑπὲρ αὐτῶ λόγος ἐφοῖτα κρα-
 τούντος. ἐκομίζοντο δὲ ἐν φορείῳσι, ἀπειρηκότες
 ὑπὸ λύπης. ἔπρῳε τὴν ὁδὸν ἐφιστάμενοι, καὶ τὰ
 φορεῖα παραβάλλοντες ἀλλήλοισι, προσωλοφύρον-
 το, μάλλον δὲ ὁ Κοίνιος ἠθύμῃ, καὶ λογισμοῖς
 αὐτὸς εἰσήῃ τῆς ἀπορίας. ἔδδ γὰρ ἔφη λαβεῖν
 οἴκοθεν. ἀλλὰ καὶ τῷ Κικέρωνι γλίσχρον ἰω ἐφό-
 διον. ἀμεινον ἔν εἶναι, τῷ μὲν Κικέρωνα προλαμ-
 βάνῃ τῆ φυγῆ, αὐτὸν δὲ μεταθεῖν, οἴκοθεν συ-
 σπενασάμενον. ταῦτ' ἔδοξε. ἔπεριβαλόντες ἀλ-
 λήλῳσι ἔἀνακλαυσάμενοι διελύθησαν.

Ο μὲν οὖν Κοϊνίος οὐ πολλαῖς ὑπέρον ἡμέραις ὑπὸ τῶν οἰκείων προσδοθεὶς τοῖς ζητήσιν, ἀνηρέθη μετὰ τῷ παιδός· ὁ δὲ Κικέρων εἰς Ἀΐτυρα κοιμώμενος, ἔπειθ' ἄπειρον εὐρών, εὐθείς ἀπέβη, ἔπειθ' ἀπέπλευσεν ἄχρι Κιρκαίης, πνεύματι χρώμενος ἐκεῖθεν δὲ βυλομένων εὐθείς αἶρειν τῶν κυβερνητῶν, εἴτε δείσας τὴν θάλασσαν, εἴτ' ἔτιω παντάπασιν τὴν Καίσαρος ἀπεγνωκὸς πίσειν, ἀπέβη, ἔπειθ' ἀπῆλθε, περὶ σαδίοις ἑκατὸν, ὡς εἰς Ρώμην πορευόμενος. αὐτὸς δ' ἀλύων καὶ μελαβαλλόμενος κατήκει πρὸς θάλασσαν. καὶ κεῖ διενυκτέρευσε ὅτι δεινὰν ἔπειθ' ἀπόρων λογισμῶν ὥστε καὶ παρελθεῖν εἰς τὴν Καίσαρος οἰκίαν διανοέθη κρύφα, καὶ σφάξας ἑαυτὸν ὅτι τῆς ἐξίας, ἀλάστορα προσβαλεῖν. ἀλλὰ ἔπειθ' αὐτὸν ἀπέκρυψε τῆς ὁδοῦ δέος βασιάνων.

Καὶ τὰλλα ταραχώδη πάλιν προβλεύματα τῆς γνώμης μελαβαλλόμενος παρέδωκε τοῖς οἰκέταις ἑαυτὸν εἰς Καπίτας καὶ πλοῦν κομίζων, ἔχων ἐκεῖ χωρία καὶ καταφυγῶν ἄρα θέρους φιλόφρονος, ὅταν ἡδίστον οἱ ἐτησίαι καταπνέωσιν. ἔχων δ' ὁ τόπος καὶ ναὸν Ἀπόλλωνος μικρὸν ὑπὸ τῆς θάλαττης. ἐντεῦθεν ἀρτήντες ἀγροὶ κόρακες, ὑπὸ κλαγγῆς προσεφέροντο τῷ πλοίῳ τῷ Κικέρωνος ὅτι γὰρ ἐρεασομένω. ἔπειθ' ἀφῆσαν ὅτι τῆς κεραίας

ἐκατέρωθεν, οἱ μὲν ἐβόων, οἱ δ' ἔκοπλον τὰς τῶν
μηρυμάτων ἀρχάς, καὶ πᾶσιν ἐδόκη τὸ σημεῖον
εἶναι ποιηρόν.

Ἀπέβη δ' ἔνθ' ὁ Κικέρων, ἔπαυλιν εἰς τὴν
ἐπαυλιν, ὡς ἀναπαυσόμενος κατεκλίθη. τῷ δὲ κο-
ρέων οἱ πολλοὶ μὲν ἐπὶ τῆς θυρίδος διεκάζηντο
φθεγόμενοι θυρυωδῆς· εἰς δὲ καλαβὰς ἐπὶ τὸ
κλινίδιον, ἐγκεκαλυμμένος ὁ Κικέρωνος, ἀπῆγε
τῷ στόματι κατὰ μικρὸν ἄπὸ τῶν προσώπου τὸ
ἱμάτιον. οἱ δ' οἰκέται ταυθ' ὀράντες, ἔκακίσαν-
τες ἑαυτοὺς, εἰ περιμένουσι τῷ δεσπότῃ φονευο-
μένῃ γεαταὶ γενέσθαι, θηρία δ' αὐτῷ βοηθεῖ
ἢ προκήδειαι παρ' ἀξίαν πρᾶττοντος, αὐτοὶ δ'
οὐκ ἀμύσει· τὰ μὲν, δεόμενοι, τὰ δὲ, βία
λαβόντες, ἐκόμιζον ἐν τῷ φορείῳ πρὸς τὴν
θάλασσαν.

Ἐν τούτῳ δ' οἱ σφαγεῖς ἐπῆλθον, ἐκαλοντάρ-
χος Ἐρένιος ἢ Ποπίλιος χιλίαρχος (ὡς πατρο-
κλονίας ποτὲ δίκην φεύγοντι σιωεῖπεν ὁ Κικέρων)
ἔχοντες ὑπηρετάς. ἐπεὶ δὲ τὰς θυρίδας κεκλεισμέ-
νας εὐρόντες ἐξέκοψαν, ὁ φαινομένῃ ὁ Κικέρωνος,
ἔδὲ τῶν ἔνδον εἰδέναί φασκόντων, λέγεται νεα-
νίσκον τινὰ τεθραμμένον μὲν ὑπὸ τῷ Κικέρωνος ἐν
γραμμασιν ἐλευθεροῖσι καὶ μαθήμασιν, ἀπελεύ-
θερον ἢ Κοίντῃ τῷ ἀδελφῷ, Φιλόλογον τοιῶρ-

μα, φράσαι τὰ χιλιάρχω τὸ φορεῖον κομιζόμενον διὰ τῶν καλαφύτων ἢ συσκίων περιπάτων ἐπὶ τὴν θάλατταν.

Ὁ μὲν ἔν χιλίαρχος, ὀλίγους ἀναλαβὼν μεθ' ἑαυτῶ, περιέτρεπε πρὸς τὴν ἕξοδον. τῶν δ' Ἐρηνίης δρόμῳ φερομένηε διὰ τῶν περιπάτων ὁ Κικέρων ἠσθενοῦ, ἔτι τὴν οἰκέτας ἐκέλευσεν ἐνταῦθα καλαθέσθαι τὸ φορεῖον. αὐτὸς δ', ὡς περ εἰώθη, τῇ ἀριστερᾷ χεὶρὶ τῶν γενείων ἀπλόμυθος, ἀτενὲς εἶχε τοῖς σφαγεῦσιν, ἀνχμῶ καὶ κόμης ἀνάπλεως, ἔσωλετηκῶς ὑπὸ φροντίδων τὸ πρόσωπον· ὥστε τὴν πλείους ἐξήγαλψαθαι ἔρηνίης σφάζοντος αὐτόν. ἐσφάγη ἢ τὸ τράχηλον ἐκ τῶν φορέων προλείνας, ἔτος ἐκείνο γενονῶς ἐξηκοσθὸν ἔτεταρτον. τῷ ἢ κεφαλῶν ἀπέκοψεν αὐτῶ καὶ τὰς χεῖρας, Ἀντωνίης κελεύσαντος, αἷς τὴν φιλιππικὴν ἐγγράψεν, αὐτὸς τε γὰρ ὁ Κικέρων τὴν κατ' Ἀντωνίης λόγους Φιλιππικὴν ἀπέγραψε, ἔμελει νῦν τὰ βιβλία Φιλιππικοὶ χαλοῦνται.

Τῶν δ' ἀκρωτηρίων εἰς Ρώμην κομισθέντων, ἔτυχε καὶ ἀρχαιρείσας τελευτῶν ὁ Ἀντωνίης, ἀκῶσας ἢ καὶ ἰδῶν ἀνεβύησεν ὡς νῦν αἱ προγραφαὶ τέλος ἔχοιεν. τὴν ἢ κεφαλῶν ἔτι τὰς χεῖρας ἐκέλευσεν ὑπὲρ τῶν ἐμβόλων ὅτι τῶ βήματος θείναι, θέαμα Ρωμαίοις φρικτὸν, ἔτι τὸ Κικέρωνος ὄραϊν πρὸς ὁ-

παν οιομένοις, ἀλλὰ τῆς Ἀντωνίης ψυχῆς εἰκόνα. πλὴν ἐν γέ τι φρονήσας μέτερον ἐν τέτοις, Πομπωνία τῇ Κοίντῃ γυναικὶ τὸ Φιλόλογον παρέδωκεν. ἡ δὲ, κυρία γενομένη τῷ σάμαλος, ἀλλὰ τε δειναῖς ἐχρήσατο τιμωραῖς, ἔτι τὰς σάρκας ἀπολέμνοντα τὰς αὐτῆς καὶ μικρὸν, ὅπλαν, εἴτ' ἐσθίειν ἠνάγκασεν. ἔτω γὰρ ἔνιοι τῶν συγγραφέων ἰστορήκασιν. ὁ δ' αὐτῶ τῷ Κικέρωνος ἀπελεύθερος Τύρων τὸ πῶρ' ἄπαν ἔδεδέ μνήμαι τὸ τῷ Φιλόλογῳ προδοσίας.

Πρωθάνομαι ἡ Καίσαρα χρόνοις πολλοῖς ὕστερον εἰσελθεῖν πρὸς ἓνα τῶν θυγατρῶν· τὸν δὲ, βιβλίον, ἔχοντα Κικέρωνος ἐν ταῖς χερσὶν, ἐκπλαγέντα τῷ ἱματίῳ περικαλύπτειν· ἰδόντα δὲ Καίσαρα, λαβεῖν καὶ διελθεῖν ἐσῶτα μέρος πολὺ τῷ βιβλίῳ. πάλιν δ' ἀποδίδουσα τῷ μειρακίῳ, φάναι, Λόγιος ἀνὴρ, ὡ παῖ, λόγιος καὶ φιλόπατρις· ἐπεὶ μέντοι τάχιςα χαλεπολέμησεν Ἀντώνιον ὑπαλείων αὐτὸς, εἴλετο συνάρχοντα τῷ Κικέρωνος τὸν υἱόν, ἐφ' ᾧ τὰς τ' εἰκόνας ἢ βυλὴν ἀνείλεν Ἀντωνίης ἔτι τὰς ἄλλας ἠκύρωσε τιμας, καὶ προσεψηφίσασα μηδενὶ τῶν Ἀντωνίων ὄνομα Μάρκον εἶναι. ἔτω τὸ δαιμόνιον εἰς τὸ Κικέρωνος οἶκον ἐπανήνεγκε τὸ τέλος τῆς Ἀντωνίης κολάσεως.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ὁ πατήρ Δημοθέου, ὡς μὲν τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν (ὡς ἰστορεῖ Θεόπομπος) ἐπικαλεῖτο δὲ Μαχαιροποιὸς, ἐργαστήριον ἔχων μέγα, καὶ δούλους τεχνίτας τῆτο πράκτορας. ἀλλ' Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ εἶρηκε πρὸς τὸ μητρὸς, ὡς ἐκ Γύλωνός τινος ἐπ' αἰτία πρεσβυίας φυγόντος ἐξ ἄσπερος ἐγενόνη, καὶ βαρβάρου γυναικὸς, ὅτε ἔχοντι εἰπεῖν εἴτε ἀληθῶς εἶρηκεν, εἴτε βλασφημῶν καὶ καταψευδόμενος.

Ἀπολειφθεὶς δ' ὁ Δημοθένης ὑπὸ τῆς πατρὸς ἐπιπέτης ἐν εὐπορίᾳ (μικρὸν γὰρ ἀπέλιπεν ἢ σύμπασα τίμησις αὐτῆς τῆς ἕσας πεντεκαίδεκα ταλαίων) ὑπὸ τῆς ὀπιτροπῶν ἡδικήθη, τὰ μὲν νοσοφισαμῶν, τὰ δ' ἀμελησομένων ὡς τε καὶ τῆς διδασκάλων αὐτῆς τὴν μάθου ἀποστερήσαι. Διὰ τε δὴ τῆτο τῶν ἐμμελῶν καὶ πρεσβυόντων ἐλευθέρῳ παιδείμαθῆμάτων ἀπαίδευτος δοκεῖ γενέσθαι, καὶ διὰ τὴν τῆς σώματος ἀσθενείαν ἐθρύψιν, ἧς πρεσβυίας τοῖς πόνοις τὸ μητρὸς αὐτὸν, ἐδὲ πρεσβυιαζομένων

τῶν παιδαγωγῶν· ἰὼ γὰρ ἐξ ἀρχῆς κείτιχρός τε καὶ
 νοσώδης, καὶ τῷ λοιδορουμένῳ ἐπωνυμία τῷ Βάλα-
 λον εἰς τὸ σῶμα λέγεται σιωπτόμοσος ὑπὸ τῶν
 παίδων λαβεῖν. ἰὼ δὲ ὁ Βάλαλος (ὡς μὲν ἐνίοί φασιν)
 αὐλητῆς τῆς κλαυθρόπων καὶ δραματίων εἰς τὸτο
 κωμῶδων αὐτὸν Ἀντιφάνης πεποίηκεν. ἐνίοι δὲ πινες
 ὡς ποιητῆς πρυφερῆ καὶ παροΐνια γραφόντος τῷ Βα-
 τάλῳ μέμνηται. δοκεῖ δὲ καὶ τῆς οὐκ εὐωρεπτῶν
 πηλεχθῆναι τῷ σώματος μείων πᾶσι τοῖς Ἀττικοῖς
 τότε καλεῖσθαι βάταλος. ὁ δ' Ἀργαῖος (καὶ τὸτο
 γὰρ φασὶ τῷ Δημοσθένει γενέσθαι παρώκυμον) ἢ
 πρὸς τὸ πρόπον ὡς θηριώδη καὶ πικρὸν, ἐτέθη,
 (τὸ γὰρ ὄφιν ἐνίοι τῶν ποιητῶν ἄργαν ὀνομάζουσι)
 ἢ πρὸς τὸ λόγον, ὡς ἀνιδόντα τῶν ἀκρωμένων.
 καὶ γὰρ Ἀργαῖος τοῦτομα ποιητῆς ἦν νόμων πονηρῶν
 καὶ ἀγαλέων. καὶ ταῦτα μὲν ταῦτα καὶ Πλάτωνα.

Τῆς δὲ πρὸς τῶν λόγους ὀρμῆς ἀρχὴ αὐτῷ
 φασὶ τοιαύτῳ γενέσθαι. Καλλιγράτῳ τῷ ῥήτορος
 ἀγωνίζεσθαι τῷ περὶ ὀρωποῦ κρίσιν ἐν τῷ δικαστηρίῳ
 μέλλοντος, ἰὼ πρὸς δὲ δίκης μεγάλη, ἀφί-
 τε πτωτῷ τῷ ῥήτορος δυνάμει, ἀνθουῶτος τότε μά-
 λιστα τῆ δόξῃ, καὶ ἀφί πτωτῷ πρᾶξιν οὕσαν περὶ-
 βόηλον. ἀκούσας οὖν ὁ Δημοσθένης τῶν διδασκάλων
 καὶ τῶν παιδαγωγῶν συσπυθεμένων τῆ δίκῃ πρᾶ-
 τυχεῖν, ἐπίεισε τὸ ἑαυτῷ παιδαγωγὸν δεόμενος καὶ

προθυμούμενος, ὅπως αὐτὸν ἀγάγοι πρὸς τὴν ἀκρόα-
 σιν. ὁ δὲ ἔχων πρὸς τὰς ἀνοήτους τὰ δικαστήρια
 δημοσίους συνήθειαν, εὐπόρησε χώρας ἐν ἧ κατή-
 μενος ὁ παῖς ἀδήλως ἀκούσεται τὴν λεγομένην. εὐμε-
 ρήσαντος δὲ τοῦ Καλλιμαχίου, ἔταυμασέντος ὑπερ-
 φυσῶς, ἐκείνους μὲν ἐζήλωσε πρὸς δόξαν, ὄραν πρὸς
 πεμπόμενον ὑπὸ τῆς πολλῶν καὶ μακραιζόμενον.
 τῷ δὲ λόγου μάλλον ἐθαύμασε τὴν ἰσχυρὰ πάντα χει-
 ροῦσθαι καὶ πιθανεύειν πεφυκότος. ὅθεν ἐάσας τὰ
 λοιπὰ μαθήματα, καὶ τὰς παιδικὰς ἀγαστρίδας,
 αὐτὸς αὐτὸν ἤσκησεν ἐν διεπὸν τῆς μελέτης, ὡς τῆς
 λεγόντων ἐσόμενος.

Ἐχρήσατο δὲ Ἰσαίῳ πρὸς τὸν λόγον ὑφηγητῆ,
 καὶ τὸν Ἰσοκράτους τότε χολάζοντος, εἴτε (ὡς πινες
 λέγουσι) τὸ ὤλισμὸν μισθὸν Ἰσοκράτει τελέσαι μὴ
 δυνάμενος, τὰς δέκα μναῖς, ἀλλὰ τὴν ὀρφανίαν· εἴτε
 μάλλον τῷ Ἰσαίῳ τὸν λόγον, ὡς δραστήριον καὶ πα-
 νδρῶν, ὅτι τὴν χρείαν ἀποδεχόμενος. Ἐρμιππος δὲ
 φησιν ἀδεαπτόις ὑπομνήμασιν ἐντυχεῖν ἐν οἷς ἐγέ-
 γραπτοῦ τὸ Δημοσθένη συνεχολακένου Πλάτωνι, καὶ
 πλείστον εἰς τὰς λόγους ὠφελείσθαι. Κτησιβίῳ δὲ
 μέμνηται λέγοντος ὡς καὶ Καλλίῳ τῷ Συρακουσίῳ,
 καὶ πινῶν ἄλλων τὰς Ἰσοκράτους τέχνας καὶ τὰς
 Ἀλκιδάμαντος κρύφα λαβόντα τὸν Δημοσθένη κα-
 ταμαθεῖν.

ὡς γού ἐν ἡλικίᾳ γενόμενος τοῖς ὀπιπρόποις
 ἤρξατο διδάσκειν, καὶ λογιζομένη ἐπ' αὐτὰς,
 πολλὰς ἀγαθῶν ἐκ παλιδικίας εὐρίσκοντας, ἐγυ-
 μνασάμενος καὶ τὴν Ὀσχυρίδην ταῖς μελέταις, οὐκ
 ἀκινδύως ἐδί' ἀγῶν κατευτυχίας, ἐκπαρᾶσαι
 μὲν εὐδὲ πολλοῦν ἡδυστήρι μέρος τῆς πατρῶων,
 πόλμαν δὲ πρὸς τὸ λέγειν ἐσιωπήθειαν ἱκανῶς λα-
 βῶν, ἐγευσάμενος τὴν αἰὲν τὰς ἀγῶνας φιλοτιμίας
 ἐδιδάμεως, ἐπεχείρησεν εἰς μέτρον παρῆναι, καὶ
 τὰ κοινὰ πράττειν. καὶ, καθάπερ Λαομέδοντα τὴν
 Ὀρχομενίον λέγουσι καχεξίαν πινὰ σπλιυὸς ἀμυώ-
 μενον, δρόμοις μακροῖς χεῖρται, τῆς ἰατρῶν κε-
 λευσάντων, εἴθ' ἔτιος ἀγαπότησαντα τὴν ἔξιν, ὀπι-
 θέσθαι τοῖς φερανταῖς ἀγῶσι, ἐκ τῆς ἀκρῶν γενέσθαι
 δουλιχοδρόμων· οὕτως τῷ Δημοσθένει συνέβη, τὸ
 πρῶτον ἐπανορθώσεως ἕνεκα τῆς ἰδίων ἀποδύπει
 πρὸς τὸ λέγειν, ἐκ δὲ τῆς κλησαμένης δεινότητι
 καὶ δυνάμει, ἐν τοῖς πολιτικοῖς ἤδη καθάπερ φε-
 φανίταις ἀγῶσι προτιύειν τῆς ἀπὸ τῆς βήματος
 ἀγωνισομένων πολιτῶν.

Καί τοι τὸ πρῶτον ἐντυγχάνων τῷ δήμῳ, φο-
 ρύβοις φειδέπιπε, καὶ κατεγελάτο δι' αἰθήριαν τῆ
 λόγου συγκεχῶσθαι ταῖς φειόδοις καὶ βεβασανίσθαι
 τοῖς εἰθυμήμασι πικρῶς ἀγῶν καὶ καλακόρως δο-
 κουῖτος. ἡ δὲ τις (ὡς εἶκε) καὶ φωνῆς ἀσθένεια,

ἔ γλώττης ἀσάφεια, καὶ πνεύματος κολοβότης,
 ὅπιτα ἐράτιστα τ' ἰδὲ τ' λεγόμενων, τῷ Δρακῶντι
 τὰς περιόδους. τέλος δ' ἄπειράντα τῷ δήμῳ, καὶ
 ῥεμβόμενον ἐν Πειραιεῖ δι' ἀθυμίαν Εὐνόμος ὁ Θερμά-
 σιος ἤδη πάνυ γέρον φεασάμενος ἐπέτιμῃσεν, ὅτι τ'
 λόγον ἔχων ὁμοίωτάων τῷ Περικλέους, περιδίδωσιν
 ὑπὸ ἀτολμίας ἔ μαλακίας ἑαυτὸν, ἕτε τὰς ὄχλους
 ὑφιστάμενος εὐθαρσῶς, ἕτε τὸ σῶμα πρὸς τὰς
 ἀγῶνας ἐξαφτυόμενος, ἀλλὰ περυφῇ περιωρῶν μα-
 ραινόμενον.

Πάλιν δέ ποτε φασίν, ἔκπεσόντος αὐτῆ, καὶ
 ἀπίκντος οἴκαδε συγκεκαλυμμένῃ ἔ βαρίως φέρον-
 τος, ὑπακολεθῆσασιν Σάτυρον τὸν Ἐποκριτῶν, ὅπι-
 τήδειον ὄντα, καὶ συελθεῖν ὀδυρομένης δὲ τῷ Δη-
 μοσθένους πρὸς αὐτὸν, ὅπι πάντων φιλοπονώτατος
 ἀν τ' λεγόντων, ἔ μικρῶ δέων καταναλωκέναι πλὴν
 τῷ σώματος ἀκμῶν εἰς τῷτο, χέρην οὐκ ἔχῃ πρὸς
 τὸν δῆμον, ἀλλὰ κραπαλῶντες ἀνθρώποι ναῦται ἐν
 ἀμαθεῖς ἀκούοντα καὶ κατέχουσι τὸ βῆμα, παρο-
 ρῆται δ' αὐτὸς, Ἀληθῆ λέγῃς ὡς Δημόσθενες
 (φαίει τ' Σάτυρον) ἀλλ' ἐγὼ τὸ ἀπὸν ἰάσασθαι
 ταχέως, ἀν μοι τ' Εὐειπίδης πινὰ ῥήσεων ἢ Σοφο-
 κλέους ἐθέλησης εἰπεῖν ἄπὸ γύματος· εἰπόντος δὲ τῷ
 Δημοσθένους μεγαλαβόντα τὸν Σάτυρον, οὔτω
 πλάσαι ἔ διαξελθεῖν ἐν ἡθῆ πρέπολι, ἔ Δρακῶντι

τὸ αὐτὸ ῥῆσιν, ὡς γ' ὅλως ἑτέραν τῷ Δημοσθένει φωνῆναι. πεισθέντα δ' ὅσον ἔκ τ' ὑποκρίσεως τῷ λόγῳ κόσμου ἔχαιτος πρῶσι, μικρὸν ἠγήσατο καὶ τὸ μηδὲν εἶναι τ' ἀσκησιν, ἀμελουῦσι δ' ὑποφροσῆς καὶ ἀγαθέσεως τῶν λεγόμενων. ἔκ τούτου καὶ ἀγῶν μὲν οἰκοδομῆσαι μελετητήριον. (ὃ δὲ διεσώζετο ἔκ τ' ἡμῶν) ἐνταῦθα δὲ πάντως μὲν ἐκάστης ἡμέρας προσιόντα πλάττειν τὴν ὑπόκρισιν, καὶ ἀγαπᾶν τὴν φωνήν. πολλάκις δὲ καὶ μύνας ἐξῆς δύο καὶ τρεῖς συνάπτειν, ξυρούμενον δὲ κεφαλῆς θάτερον μέρος, ὑπὲρ τῶν μηδὲ βελομεθίῳ πάνυ προσελθεῖν ἐνδέχεται δι' ἀγῶν.

Οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ τὰς πρὸς τὰς ἐκτὸς ἐπιτεύξεις ἔκ λόγου καὶ ἀσχολίας, ὑποθέσει ἐποιεῖτο καὶ ἀφορμὰς τῶν φιλοπονῶν. ἀπαλλαγὴς γὰρ αὐτῶν, τάχιστα κατέβαινε εἰς τὸ μελετητήριον, καὶ διεξήκει τὰς τε πράξεις ἐφεξῆς καὶ τὰς ὑπὲρ αὐτῶν ἀπολογίας. ἐπὶ δὲ τὰς λόγους οἷς παρέτυχε λεγόμενοις, ἀναλαμβάνων εἰς ἑαυτὸν, εἰς γνώμας ἀνήγε καὶ ἀειόδοις ἐπανορθώσεως τὴν παντοδαπὰς καὶ μελαφράσεως ἐκφυνοτόμει τὴν εἰρημίων ὑπὲρ ἑτέρων πρὸς αὐτὸν, ἢ ὑπὲρ αὐτῶν πάλιν εἰς ἄλλον. ἔκ τούτου δόξαν εἶχεν ὡς ὅτι εὐφυῆς ὢν, ἀλλ' ἔκ πόνου συσκευαζόμενος δεινότητι καὶ δυνάμει χρωόμενος.

Ἐδόκει τε τούτου σημεῖον εἶναι μέγα, τὸ μὴ

ράδως αἰδέσασθαι τινα Δημοσθένους ὅτι χαίρομαι λέγοντος, ἀλλὰ καὶ καθήμενον ἐν ἐκκλησίᾳ πολλάκις τῷ δήμῳ καλουῦτος ὀνομασί, μὴ παρελθεῖν, εἰ μὴ τύχοι πεφρονηκῶς καὶ παρεσκευασμένος εἰς τῆτο. ἄλλοι τε πολλοὶ τῶν δημαγωγῶν ἐχλεύαζον αὐτὸν, καὶ Πυθέας ὀπισκώπων, ἐλλυχνίων ἔφησεν ὄζειν αὐτῷ τὰ ἐνθυμήματα. τῆτον μὲν οὖν ἡμεῖς φαγοπικρῶς ὁ Δημοσθένης, Οὐ ταυτὰ γὰρ (εἶπεν) ἐμοὶ καὶ σοί, ὦ Πυθέα, ὁ λύχνος σιύοιδε.

Πρὸς δὲ τὰς ἄλλας ἔπαντάπασιν ἰὼ ἔξαρνος, ἀλλ' ἔτε γράψας, ἔτ' ἀγραφα κομιδῇ λέγειν ὠμολόγη. καὶ μάλιστα δημοτικὸν ἀπέφαινε ἀἴδρα τὴν λέγῃν μελεπῶντα. θεραπείας γὰρ εἶναι τῆτο δήμῳ παρασκευῷ. τὸ δὲ ὅπως ἔξυσιν οἱ πολλοὶ πρὸς τὸ λόγον ἀφροντισεῖν, ὀλιγαρχικῶς, καὶ βία μάλλον ἢ πειθοῖ πρὸς ἄλλους.

Τῆς δὲ πρὸς χαίρον ἀτολμίας αὐτῷ ἔτι τοῦτο ποιουῶται σημεῖον, ὅτι Δημάδης μὲν ἐκείνῳ θορυβηθέντι πολλάκις ἀγαστὰς ἐν πρὸς χεῖρας συβείπεν, ἐκείνος δὲ ἐδέποτε Δημάδην. πόθεν ἔν (φαίη τις αἰ) ὁ Αἰχίνης πρὸς τὴν ἐν τοῖς λόγοις τόλμαν θαυμασιώτατον ἀπέκαλε τὴν αἴδρα; πῶς δὲ Πύθωνι πῶς Βυζαντίῳ θεσσαλομόρῳ ἔτι ῥέοντι πολλῶν καὶ τῶν Ἀθηναίων, ἀγαστὰς μόνος ἀντεῖπε; ἢ Λαμίας χυ τῷ Μυρρηνάδῃ γεγεφῶτος ἐγκάμιον Ἀλεξάνδ-

δρα καὶ Φιλίππου τῆς βασιλείῳ, ἐν ᾧ πολλὰ
Θηβαίους καὶ Οὐλυθίοις εἰρήκει κακῶς, ἔ' ἀναγνωσ-
κόντος Οὐλυμπιάσι, ᾧ θαναταῖς, ἔ' διεξελθὼν μεθ'
ἰσφείας ἔ' ἀποδείξεως ὅσα Θηβαίοις ἔ' Χαλκιδεῶ-
σιν ὑπάρχει καλὰ πρὸς τὴν Ἑλλάδα, καὶ πάλιν
ὅσων αἴτιοι κακῶν γεγονῆσιν οἱ κολακεύοντες Μα-
κεδόνες, ἔ'τως ἐπέσχετο τοῖς παρόντας, ὥστε δει-
σαντα τῷ θορυβῶ τ' σοφιστὴν, ὑπεκδυῶσα τῆς
πανηγύρεως.

Ἄλλ' ἔοικεν ὁ ἀνὴρ τῷ Περικλέους τὰ μὴν ἄλλα
μὴ πρὸς αὐτὸν ἠγήσασθαι, τὸ δὲ πλάσμα καὶ
τὸν χηματισμὸν αὐτῷ, καὶ τὸ μὴ ταχέως μηδὲ
πρὸ παντὸς ἐκ τῷ πειραματῆρος λέγειν, ὥσπερ ἐκ
τέτων μεγάλῃ γεγονότος, ζηλῶν καὶ μιμούμενος,
ἔ' πάνυ πρῆεσθαι τὴν ἐν τῷ χαρῶ δόξαν, ἔ'δ'
ὅτι τύχη πολλάκις ἐκὼν εἶναι ποιεῖσθαι τὴν δύ-
ναμιν.

Ἐπεὶ τόλμαν γε καὶ θάρσος οἱ λεχθέντες ὑπὸ
αὐτῷ λόγοι τ' γραφέντων μᾶλλον εἶχον, εἴπι δεῖ
πιστεύειν Ἐρατοσθένει, ἔ' Δημητρίῳ τῷ Φαληρεῖ,
ἔ' τοῖς κωμικοῖς ὧν Ἐρατοσθένους μὲν φησιν αὐτὸν
ἐν τοῖς λόγοις πολλακοῦ γεγονέναι ᾧ θάλακρον·
ὁ δὲ Φαληρεὺς τὸν ἑμμετρὸν ἐκείνον ὄρκον ὁμόσαι
ποτὲ πρὸς τὸν δῆμον ὥσπερ ἐν θουσιῶντα, Μὰ
γῆν, μὰ κρήνας, μὰ ποταμούς, μὰ νάματα.

Τῶν δὲ κωμικῶν ὁ μὲν τις αὐτὸν ἀπεκαλεῖ ῥω-
ποῦν περιήθεον. ὁ δὲ ᾠδασκώπιον, ὡς ἡρώμῃον
τῷ ἀνιψιῷ, φησὶν, Οὕτως ἀπέλαβεν ὡς ἄρ' ἔλα-
βεν. ἠγάπησε γὰρ τὸ ῥῆμα τῆτο ᾠδασκῶν
Δημοσθένης. Ἐκτὸς εἰ μὴ νῆ Δία πρὸς τὸ ἔσθ'
Ἀλονήσου λόγον ὁ Ἀντιφάνης καὶ τῆτι πέπαιχε,
ἣν Ἀθηναίοις Δημοσθένης συνεβόλευσε μὴ λαμβά-
νειν, ἀλλ' ἀπολαμβάειν ᾠδῆς Φιλίππου. πλείω
τόν γε Δημάδην πάντες ὁμολόγησαν τῆ φύσει ἡρώ-
μῃον ἀνιψιῷν εἶναι, ἔ' ᾠδασκῶν αὐτὸν χειρῶν-
ζοντα ταῖς τῆ Δημοσθένους σκέψαις ἔ' ᾠδασκῶν.

Ἀείρων δ' ὁ Χίος καὶ Θεοφράστου ἵνα δόξαν ἰσθ-
ρηκε πρὸς τῆς ῥητόρων. ἐρωτηθέντος γὰρ ὁποῖός
τις αὐτῷ φαίνεται ῥήτωρ ὁ Δημοσθένης, εἰπεῖν,
Ἄξιός τ' πόλεως ὁποῖος δὲ Δημάδης, ἔ' ἄρ' ἔ'
πόλιν. ὁ δ' αὐτὸς φιλόσοφος Πολύευκτον ἰστορεῖ
τὸν Σφήτιον, ἕνα τῆς τότε πολιτευομένων Ἀθή-
νησιν, ἀποφάνεσθαι μέγιστον μὲν εἶναι ῥήτορα Δημο-
σθένη, δυνατώτατον δὲ εἰπεῖν, Φωκίωνα. πλείων
γὰρ ἐν βραχυτάτῃ λέξει νοῦν ἐκφέρειν. ἔ' μέντοι
καὶ τὸν Δημοσθένη φασὶν αὐτὸν ὁσάκις ἀν' ἀντεράων
αὐτῷ Φωκίων ἀναβαῖνοι, λέγειν πρὸς τοὺς σωή-
θαις, Ἡ' τῆς ἐμῆς λόγων κοπίς ἀίσαται. τῆτο μὲν
ὄν ἀδύλον εἴτε πρὸς τὸν λόγον τῆ ἀνδρὸς ὁ Δη-
μοσθένης, εἴτε πρὸς τὸν βίον καὶ πῶς δόξαν ἔπε.

πόνθη, πολλῶν πάνυ ἔμακρων φειόδων ἐν ῥήματι
 καὶ νεύματι πίσις ἔχοντος ἀνθρώπου κωλύτερον ἢ γέ-
 μνος.

Τοῖς δὲ σωματικοῖς ἐλαττώμασι τοιαύτῳ ἐπιήγει-
 ῖσκουσιν, ὡς ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος ἰστορεῖ, λέγων
 αὐτῷ Δημοσθένει ἀκούειν πρεσβύτη γεγονότος, ἢ
 μὴ ἀσάφεια καὶ τραυλότης τῆς γλώττης ἐκδιάζεσθαι
 καὶ διαθροῦν εἰς τὸ σῶμα ψήφους λαμβάνοντα, καὶ
 ῥήσις ἅμα λέγοντα. τὴν δὲ φωνὴν ἐν τοῖς δρόμοις
 γυμνάζεσθαι, καὶ ταῖς πρὸς τὰ σιμὰ πρὸβάσει
 ἀγαλεῖ μῦθον, καὶ λόγους πινὰς ἢ τίχους ἅμα τῷ
 πνεύματι πυκνῶμεν πρὸσφερόμενον. εἶναι δὲ αὐτῷ
 μέγα κέτοπιρον οἶκος, καὶ πρὸς τὸτο τὰς μελέτας
 ἐξ ἐναντίας ἰσάμενον φράσιν.

Λέγεται δὲ ἀνθρώπου πρὸσεληθόντος δεομένης
 συνηθείας, καὶ διεξιόντος ὡς ὑπὸ τῶν λάβοι πλη-
 γασ, Ἀλλὰ σύ γε (φάνηκε τῷ Δημοσθένει) τέτων
 ὦν λέγεις ἔδεν πέπονθας. Ὀπιτείναιλος δὲ τῷ φωνῆν
 τῷ ἀνθρώπου, καὶ βοῶντος, Ἐγὼ Δημόσθενες ἔδεν
 πέπονθα; Νῆ Δία (φαίει) νῦν ἀκούω φωνῆν
 ἀδικουμένης καὶ πεπονθότος. ἔτις ᾤετο μέγα πρὸς
 πίσις εἶναι τὸ τόνον καὶ τὴν ὑπόκρισιν τῶν λεγόντων.

Τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς ὑποκρινομένου ἤρεσκε
 θαυμαστῶς, οἱ δὲ χαλεπότες ταπεινὸν ἠγοῦντο καὶ
 ἀγενεῖς αὐτῷ τὸ πλάσμα καὶ μαλακόν. ὦν ἔτι Δη-

μήτριος ὁ φαληρεύς ὅστιν. Αἰσίωνα δὲ φησιν Ἐρμῆ-
 μωπος ἐρωτηθέντα περὶ τῆς πάλαι ῥητόρων καὶ
 τῆς καθ' αὐτὸν, εἰπεῖν, ὡς ἀκούων μὲν αἱ τις
 ἐθαύμασεν ἐκείνοις εὐκόσμως καὶ μεγαλοφρεπῶς τῷ
 δήμῳ ἀφελεγομένων· ἀναγνωσκόμοιοι δ' οἱ Δη-
 μοσθένους λόγοι, πολὺ τῇ καίρασκευῇ καὶ δυνάμει
 ἀφαιέουσιν.

Οἱ μὲν οὖν γεγραμμένοι τῆς λόγων ὅτι τὸ αὐ-
 τηρὸν πολὺ καὶ πικρὸν ἔχουσι, τί αἱ λέγει τις ;
 ἐν δὲ ταῖς ἀπαντήσεσι ταῖς περὶ τὸ καμρὸν, ἐχρηστο
 καὶ τῷ γελοίῳ. Δημάδου μὲν γὰρ εἰπόντος, Ἐμὲ
 Δημοσθένης, ἢ ἐξ ἐπιπέδου Ἀθηναῖ· Αὐτὴ (εἶπεν) ἢ
 Ἀθηναῖα τρώω ἐν Κολλυτῷ μοιχεύουσα ἐλήφθη.
 περὶ δὲ τὸ κλέπτειν, ὅς ἐπεκαλεῖτο Χαλκοῦς, καὶ
 αὐτὸν εἰς τὰς ἀργυρῆνας αὐτῆς καὶ νυκτογραφίας πει-
 ράμορον τι λέγειν, Οἶδα (εἶπεν) ὅτι σε λυπῶ
 λύχνον καίων. ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὴ
 θαυμάζετε τὰς γενομένας κλοπὰς, ὅταν τὸς μὲν
 κλέπτει χαλκοῦς, τὸς δὲ τοίχους, πηλίνους ἔχωμεν.
 ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων καὶ ἄλλων ἐπιπλείω λέγειν ἔχου-
 τε, ἐνταῦθα παυσόμεθα. τὸ δ' ἄλλο αὐτῆς πρό-
 πον, καὶ τὸ ἦθος ἀπὸ τῆς πράξεων ἐστὶ πολιτείας
 θεωρεῖσθαι δίκαιόν ὅστιν.

Ἐρμῆσε μὲν οὖν ἐπι τὸ πράττειν τὰ κοινὰ,
 τῆς Φωκικοῦ πολέμου συνεστῶτος, ὡς αὐτὸς τε φησὶ,

καὶ λαβεῖν ὅτιν ἐπὶ τῶν φιλιππικῶν διημηρειῶν.
 αἱ μὲν γὰρ, ἤδη εὐραπετραγμένων ἐκείνων γυρό-
 νασιν, αἱ δὲ πρεσβύταιαι, τῶν ἔγιστα πραγμά-
 των ἀπίονται. δῆλος δ' ὅτι καὶ πῶς καὶ Μειδίου
 πρῶτος κευασάμενος εἰπεῖν δίκην, δύο μὲν ὅτι τοῖς
 τριάκοντα γεγονῶς ἔτη, μηδέπω δ' ἔχον ἰχὺν ἐν
 τῇ πολιτείᾳ μηδὲ δόξαν. ὁ καὶ μάλιστα μοι δοκεῖ
 δαίσας, ἐπ' ἀγυρίῳ κλισθεῖσθαι τὴν πρὸς τὸν ἀνθρώ-
 πον ἔχθραν. οὐ γὰρ τι γλυκύθυμος αἰὴρ ἦν, εἰδὲ
 ἀγανόφρων, ἀλλ' ἔντονος καὶ βίαιος πρὸς τὰς ἀμύ-
 νας ὄρων δ' εἰ φαῦλον, εἰδὲ τὴν αὐτῆς δυνάμεως
 ἔργον, ἀνδρα καὶ πλῆτῳ εἰ λόγῳ καὶ φίλοις εὖ πε-
 φραγμένον καθελεῖν τὸν Μειδίαν, ἐπέδωκε τοῖς
 ὑπὸ αὐτῆς δεομένοις. αἱ δὲ πειχίλιαι καθ' ἑαυτὰς
 οὐκ αὖ μοι δοκοῦσι πῶς Δημοσθένους ἀμβλύναι
 πικρίαν, ἐλπίζοντος εἰ δυνάμεως πειγενέσθαι.

Λαβὼν δὲ τὴν πολιτείαν καλῶς ὑπόθεσιν, πῶς
 πρὸς Φίλιππον ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διαχολογίαν,
 εἰ πρὸς ταῦτις ἀγωνιζόμενος ἀξίως, ταχὺ δόξαν
 ἔχε, καὶ πρὸς τὸν ἄλλοτερον ὑπὸ τῶν λόγων ἤρθη καὶ
 τὴν παρρησίαν ὥστε θαυμάζεσθαι μὲν ἐν τῇ Ἑλλάδι,
 θαυμάζεσθαι δ' ὑπὸ τῆς μεγάλης βασιλείας,
 πλείστον δ' αὐτῆς λόγον εἶναι πρὸς τὸν Φιλίππῳ
 τῶν δημαγωγούτων ὁμολογεῖν δὲ εἰ τὰς ἀπεχ-
 θανομέτους, ὅτι πρὸς ἐνδοξον αὐτοῖς ἀνθρώπον ὁ
 ἀγὼν ὅτι.

Καὶ γὰρ Αἰχίνης καὶ Ὑπερίδης τοιαῦτα ὑπὸ
αὐτῷ κατήγοροῦτες εἰρήκασιν. ὅθεν οὐκ οἶδ' ὅπως
παρέστη Θεοπόμπῳ λέγειν αὐτὸν ἀβέβαιον τῷ τρέ-
πῳ γεγονέναι, ἔτι μῆτε πράγμασι, μῆτ' ἀνθρώποις
πολυὸν χερόν τοῖς αὐτοῖς ὀπιμένειν δυνάμενον.
φαίνεται γὰρ, εἰς ἐκ' ἀπ' ἀρχῆς τῆς πράξεως
μερίδα ἔτι τάξιν αὐτὸν ἐν τῇ πολιτείᾳ κατέστησε,
ταύτῃ ἀρχὴ τέλους διαφυλάξαι, καὶ ἔτι μόνον ἐν
τῷ βίῳ μὴ μελαβαλλόμενος, ἀλλὰ καὶ τὸ βίον ἐν
τῷ μὴ μελαβαλέσθαι πορεύμενος.

οὐ γὰρ, (ὡς Δημάδης ἀπολογούμενος ἀφ' ἑ-
στῆς ἐν τῇ πολιτείᾳ μελαβολῆς, ἔλεγεν αὐτῷ
μὴ αὐτὸν πάνανθια πολλάκις εἰρηκέναι, τῇ δὲ
πόλει μηδέποτε καὶ Μελάνωπος ἀντιπολιτευόμενος
Καλλιστράτῳ, καὶ πολλάκις ὑπὸ αὐτῷ χεῖρασι
μελαπθέμενος, εἰώθη λέγειν πρὸς τὸ δῆμον, Ὅ μὲν
αἰὲρ, ἐχθρὸς, τὸ δὲ τὸ πόλεως νικᾶτω συμφέ-
ρον. Νικόδημος δ' ὁ Μεσσηνίος Κασάνδρῳ πρὸς
θέμενος πρῶτον, εἴτ' αὖθις ὑπὸ τῷ Δημητρίῳ
πολιτευόμενος, οὐκ ἔφη πάνανθια λέγειν· αἰεὶ γὰρ
εἶναι συμφέρον ἀκροᾶσθαι τῆς κρατουῦτων) ἔγωγε ἔτι
πρὸς Δημοσθένους ἔχοντι εἰπεῖν, οἷον ἐκτρεπο-
μῆς καὶ πλαγιάζοντος ἢ φωνῆς ἢ πράξεως, ἀλλ'
ὥσπερ ἐφ' ἐνὸς καὶ ἀμελαβλήτου διαγράμματι τῆς
πολιτείας, ἕνα νόμον ἔχων ἐν τοῖς πράγμασι αἰεὶ
διετέλεσε.

Παιάπιος δ' ὁ φιλόσοφος καὶ τῶν λόγων αὐτῶν φησὶν ἔτι γεγράφθαι τὰς πλείους, ὡς μόνον τῶν καλοῦ δι' αὐτὸ ἀρετοῦ ὄντος, ἢ τοῦ τῶν σφεράνων, ἢ καὶ τῶν Αἰσχροκράτους, τὸν ἕνα τῶν ἀτελειῶν, τὰς Φιλιππικαί. ἐν οἷς πᾶσιν ἔτι πρὸς τὸ ἡδίστον ἢ ῥᾶλλον ἢ λυσιτελέστατον ἀγὼ τοὺς πολίτας, ἀλλὰ πολλαχόθεν πρὸς ἀσφάλειαν ἔτι πρὸς σωτηρίαν οἴεται δεῖν ἐν δευτέρᾳ τάξει τῶν καλοῦ ποιῆσθαι καὶ τῶν ἀρέτων. ὡς, εἴγε τοῦ τῶν ἕνα τῶν αὐτῶν φιλοτιμία ἔτι τῶν λόγων εὐγενεία, παρὺν ἀνδρεία τε πολεμική, καὶ τὸ καθαρώς ἕκαστα πράττειν, οὗ ἐν τῶν καὶ Μυροκλέα καὶ Πολύευκτον καὶ Ὑπερίδην ἀριθμῶ τῶν ῥητόρων, ἀλλ' αἴω μετα Κίμωνος καὶ Θουκυδίδου καὶ Περικλέους ἀξίους ἰὺ πθεῖσθαι.

Τῶν γὰρ μετ' αὐτὸν ὁ Φωκίων, οὗκ ἐπαγγελμῶς περιεσάμενος πολιτείας, ἀλλὰ δοκῶν μακεδονίζειν, ὅμως δι' ἀνδρείαν καὶ δικαιοσύνην εἶδεν εὐδομοῦ χείρων ἔδωξε τῶν Εὐφιάλτου καὶ Λειτείδου καὶ Κίμωνος αἴηρ γενέσθαι. Δημοσθένης δ' οὗκ ὦν ἐν τοῖς ἀπλοῖς ἀξιόπιστος, ὡς φησὶν ὁ Δημήτριος, εἶδεν πρὸς τὸ λαμβάνειν παντάπασιν ἀπωχρωμένος, ἀλλὰ τῶν μὲν τοῦ Φιλίππου ἔτι Μακεδονίας ἀνάλωτος ὦν, τῶν δ' αἴωθεν ἐκ Σέσων καὶ Ἐκβαταίων ὁπίσθαι χερσὶν γεγονώς καὶ καλα-

κεκλυσμένος, ἐπαινέσαι μὲν ἰκανώτατος ἢ τὰ τ' ἄλλων καλὰ, μιμήσασθαι δὲ ἔχ' ὅμοιος.

Ἐπεὶ τὲς γε καθ' αὐτὸν ῥήτορας (ἔξω δὲ λόγου τίθεμαι Φωκίαν) καὶ τῷ βίῳ παρήλαθε. φαίνεται δὲ ἔ' μετα' παρρησίας μάλιστα τῷ δήμῳ ἀγαλλόμενος, καὶ πρὸς τὰς ἑπιθυμίας τῆς πολλῶν ἀπιτείνων, καὶ τοῖς ἀμαρτήμασιν αὐτῶν ἑπιφύομενος, ὡς οὐκ ἐπὶ λόγων λαβεῖν ἔστιν.

Ἰστορεῖ δὲ καὶ Θεόπομπος ὅτι τῆς Ἀθηναίων ἑπί τινα περιβαλλομένων αὐτὸν κἀνηγεῖαι, ὡς ἔχ' ὑπήκουε, φορυβουύτων, αἰατὰς εἶπεν· Ὑμεῖς ἐμοὶ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, συμβούλω μὲν, καὶ μὴ θέλητε, χηρήσαθε· συκοφαντῆ δὲ, ἔδδ' εἰάν θέλητε.

Σφόδρα δ' ἀεισοκρατικὸν αὐτῷ πολίτευμα ἔ' τὸ πρὸς Ἀντιφῶντος· ὃν ὑπὸ τ' ἐκκλησίας ἀφαιρέντα συλαβῶν, ἑπί τινα ἔξ Ἀρείου πάγου βαλὺν παρήγαγε, ἔ' παρ' ἔδδ' τὸ περισκεύσαι τῷ δήμῳ θέμενος, ἤλεγξεν ὑπερχημῶν Φιλίππῳ τὰ νεώεια ἐμωρήσθην· ἔ' πρὸς αὐτὸν ὁ ἄνθρωπος ὑπὸ τ' βαλῆς, ἀπέθανε.

Κατηγόρησε δὲ καὶ τῆς ἱερείας Θεωρίδος, ὡς ἄλλα ῥαδιουργύσης πολλά, καὶ τοὺς δούλους ἔξαπατᾶν διδασκούσης· καὶ θανάτου τιμωσάμενος ἀπέκλεινε.

Λέγεται δὲ καὶ τὸν κατ' Τιμοθέου τῷ τραγητῷ λόγον, ὃ χρησάμενος Ἀπολλόδωρος εἶλε τὸν ἄνδρα τῷ ὀφλήματι, Δημοσθένος γράψαι τῷ Ἀπολλοδώρῳ, καθάπερ καὶ τὸς πρὸς Φορμίωνα καὶ Στέφανον, ἐφ' οἷς εἰκότως ἠδόξησε. καὶ γὰρ Φορμίων ἠγωνίζετο λόγῳ Δημοσθένους πρὸς τὸν Ἀπολλοδώρον, ἀτεχνῶς, καθάπερ ἐξ ἑνὸς μαχαιροπωλῆς, τὰ κατ' ἀλλήλων ἐγχειρίδια πωλῆντος αὐτῷ πῖς αἰτιδικοίς.

Τῶν δὲ δημοσίων, ὃ μὲν κατ' Ἀνδροτίωνος καὶ Τιμοκράτους καὶ Ἀειφοκράτους, ἑτέροις ἐγράφησαν, ἔπω τῇ πολιτείᾳ προσεληλυθότος. δοκεῖ γὰρ δυοῖν ἢ τριῶν δέοντα ἔτη τριάκοντα γεγονῶς ἐξελεγκεῖν τὸς λόγους ἐκείνους. τὸν δὲ κατ' Ἀειφοκράτου αὐτὸς ἠγωνίσασατο, ἔτ' αὖτε τῶν ἀτελειῶν, ἀφ' ἧς Χαβείας πᾶσα Κτήσιππον, ὡς φησὶν αὐτός, ὡς δ' ἑνιοὶ λέγουσι, πύω μητέρα τῷ νεανίσκου μνώμηνος. οὐ μὲν ἐγήμε ταύτῳ, ἀλλὰ Σαμία πινὶ σωώκησεν, ὡς ἰσχυρῆ Δημήτριος ὁ Μάγνης ἐν τοῖς περὶ συνωνύμων.

Ὁ δὲ κατ' Αἰχίνου τῆς ᾠδαπροσεβείας, ἀδύλον εἰ λέλεται. καίτοι φησὶν Ἰδομενεὺς ᾠδα τριάκοντα μόνος τῷ Αἰχίνῳ ἀποφυγεῖν. ἀλλ' οὐκ ἔοικεν ἕτως ἔχον τὰληθές, εἰ δεῖ τοῖς περὶ Στεφάνου γεγραμμένοις ἑκατέρων λόγους τεκμαίρεσθαι. μέμνηται γὰρ
 ἑδέτερος

ἑδέτερος αὐτῶν ἐναργῶς ἑδέε παρακῶς ἐκείνης τῆ ἀγῶνος, ὡς ἀρεῖ δίκης παρελθόντος. ταυτὶ μὲν ἕτεροι ἀνακρινῶσι μάλλον.

Ἡ δὲ τῆ Δημοσθένους πολιτεία φανερά μὲν ἰὼ ἐπὶ καὶ τῆ εἰρηνῆς ὑπαρχύσης, ἑδὲν ἐῶντος ἀνεπιπίμητον τῆς παραπορεύων ὑπὸ τῆ Μακεδόνος, ἀλλ' ἐφ' ἐκάστῳ παρατίοντος τῆς Αἰθιωαίου, καὶ ἀνακρινῶσι ὅτι τῆ ἀνθρώπων. διὸ ἔτι παρὰ Φιλίππου πλείστος ἰὼ λόγος αὐτῆ, ἔτι ὅτε παρεσβύων, δέκατος ἦκεν εἰς Μακεδονίαν, ἠκούσε μὲν πάντων Φίλιππος, αὐτεῖπε δὲ μετὰ πλείστης ὀπιμελείας παρὰ τῆ ἐκείνης λόγον.

Οὐ μὲν ἔγγε ταῖς ἀλλαις πρῶς καὶ φιλοφροσύναις ὅμοιον αὐτὸν τῷ Δημοσθένει παρεῖχεν, ἀλλὰ παρῶντο τῆς παρὰ Αἰθίωι καὶ Φιλοκράτῳ μάλλον. ὅθεν ἐπαινουῶτων ἐκείνων τῆ Φίλιππον ὡς καὶ λέγειν δυνατώτατον, ἔτι καλλίον ὀφθῆσαι, καὶ νῆ Δία συμπεῖν ἰκανώτατον, ἰὼ ἀγκάζετο βασιλευσῶν ὀπισκῶπειν, ὡς τὸ μὲν, σοφιστῆ, τὸ δὲ, γυμνασῶν, τὸ δὲ, ἀποχῆσῶν εἶη, βασιλέως δ' ἑδὲν ἐγκῶμιον.

Ἐπεὶ δ' εἰς τὸ πολεμεῖν ἔρρεπε τὰ πράγματα, τῆ μὲν Φιλίππου μὴ δυναμῶς τῆ ἰσυχῆ ἀρεῖν, τῆ δ' Αἰθιωαίων ἐγειρομένων ὑπὸ τῆ Δημοσθένους, παρῶν μὲν εἰς Εὐβοίαν ἐξώρμησε

B

τὸς Ἀθηναίους κατὰ δεδουλωμένῳ ὑπὸ τῆς τυ-
 ράννου Φιλίππου, ἔ' Ἀρβάντες, ἐκείνους τὸ ψή-
 φισμα γράψαντος, ἐξήλασαν τὸς Μακεδόνας. δεύ-
 τερον δὲ Βυζαντίοις ἐβοήθησε ἔ' Περσείοις ὑπὸ
 τῆς Μακεδόνης πολέμου λόγοις· πείσας τὸ δῆμον,
 ἀφέντα πῶς ἔχθραν, ἔ' τὸ μεμνηθῆαι τῆς παλαιοῦ
 τῆς συμμαχικῆς ἡμαρτημένων ἑκατέρωθεν πόλεμον,
 ἔ' σπεῖλαι δυνάμιν αὐτοῖς, ὑφ' ἧς ἐσώθησαν.

Ἐπειτα τρεσβεύων καὶ Ἀρσινόης τοῖς Ἑλ-
 λησι, καὶ παροξυῶν, συθέτησε, πλὴν ὀλίγων,
 ἀπαντας ὅτι τὸν Φίλιππον· ὥστε συντάξιν γενέσθαι
 πεζῶν μὲν μυρίων καὶ πεντακισχιλίων, ἵππέων δὲ
 διχιλίων, ἀνευ τῆς πολιτικῆς δυνάμεως· χρημά-
 τα δὲ ἔ' μισθοὺς τοῖς ξένοις εἰσφέρεισθαι παρθύ-
 μως· ὅτε καὶ φησι Θεόφραστος, ἀξιουμένων τῆς συμ-
 μάχου ὀρεσθῆναι τὰς εἰσφορὰς, εἰπεῖν Κρόβυ-
 λον τὸν δημογωγόν, ὡς ἔ' τετραγμένα σιτεῖται πό-
 λεμος.

Ἐπιτηρῆσθαι δὲ τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸ μέλλον,
 καὶ συστραφείων κατ' ἔθνη καὶ πόλεις Εὐβοέων,
 Ἀχαιῶν, Κορινθίων, Μεγάρων, Λευκαδίων,
 Κερκυραίων, ὃ μέγιστος ὑπελείπειτο τῷ Δημοσθένει
 τῆς ἀγῶναι, Θηβαίους πρὸς ἀγαγέσθαι τῆς συμ-
 μάχου, χῶραν τε σώρορον τῆς Ἀθηναίων, καὶ δυνά-
 μιν ἐναγώνιον ἔχοντας, ἔ' μάλιστα τότε τῆς Ἑλ-
 λησίων εὐδοκίμουτας ἐν τοῖς ὀπλοῖς.

Ἦν δ' ἔραδιον, ὅτι πρὸς φάτοις εὐεργετήμασι
 τοῖς πρὸς τὸν Φωκικὸν πόλεμον τετιθασευμένοις
 ὑπὸ τῷ Φιλίππου μέλασθαι τὰς Θηβαίους, καὶ
 μάλιστα ταῖς ἀπὸ τῶν γειτνίασιν ἀψιμαχίαις
 ἀναξανομῶν ἐκάστοτε τῶν πολεμικῶν πρὸς ἀλ-
 λήλας ἀγχορῶν ταῖς πόλεσιν. καὶ μὴ ἀλλ' ἐπεὶ
 Φίλιππος ὑπὸ τῷ πρὸς τὴν Ἀμφισαν εὐτυχίας
 ἐπαιρόμενος, εἰς τὴν Ἐλάτειαν ἐξάφνης ἐπέπεσε,
 καὶ τὴν Φωκίδα κατέχευε, ἐκπεπληγμένων τῶν
 Ἀθηναίων, καὶ μηδενὸς πειρώμενος ἀναβαίνειν ὅτι
 τὸ βῆμα μηδὲ ἔχοντος ὁ, πρὸς τὴν λέγῃ, ἀπο-
 είας οὐσης ἐν μέσῳ καὶ σιωπῆς, παρελθὼν μόνος
 ὁ Δημοσθένης, συνεβόλευε τῶν Θηβαίων ἔχουσαν
 καὶ τὰλλα πρὸς ἀρρήτιαν καὶ μετρωσίαν (ὡς περ
 εἰώθει) τὸ δῆμον ταῖς ἐλπίσιν, ἀπεσάλη πρὸς βου-
 τῆς μετ' ἑτέρων εἰς Θήβας. ἐπεμψε δὲ καὶ Φίλιππος
 (ὡς Μαρσύας φησὶν) Ἀμύταν μὲν καὶ Κλέαρχον
 Μακεδόνας, Δάοχον δὲ καὶ Θεσσαλὸν καὶ Θεσσα-
 δαῖον, ἀντερουῶτας.

Τὸ μὲν οὖν συμφέρον ἔδιέφυγε τὰς τῶν Θη-
 βαίων λογισμοῖς, ἀλλ' ἐν ὅμμασιν ἕκαστος εἶχε τὰ
 τῷ πολέμῳ δεινὰ, ἐπὶ τῶν Φωκικῶν τραυμάτων
 νεαρῶν πρὸς ἀμυρόντων. ἡ δὲ τῷ ῥήτορος δύναμις
 (ὡς φησὶ Θεόπομπος) ἐκτριπίζουσα τὸν θυμὸν
 αὐτῶν, καὶ ἀγαθούσα τὴν φιλοτιμίαν, ἐπεσκό-

τησε τοῖς ἄλλοις ἔκασιν· ὥστε φόβον καὶ λογισμὸν
 ἔχειν ἐκβαλεῖν αὐτὰς, ἐνηουσιῶντας ὑπὸ τῷ
 λόγῳ πρὸς τὸ καλόν.

Οὕτω δὲ μέγα καὶ λαμπρὸν ἐφάνη τὸ τῷ ῥή-
 τορος ἔργον, ὥστε τὸν μὲν Φίλιππον εὐθὺς ἔπιπυ-
 ρυκεύεσθαι, δεόμενον εἰρηνῆς, ὀρθρῶ δὲ τῇ Ἑλλάδι
 γενέσθαι, ἔτι συνεξαναστῆναι πρὸς τὸ μέλλον, ὑπι-
 ρετεῖν δὲ μὴ μόνον τὰς στρατηγούς τῷ Δημοσθένει
 ποιουῦντας τὸ πρῶτον, ἀλλὰ καὶ τὰς Βοιω-
 τάρχας· διοικεῖσθαι τε τὰς ἐκκλησίας ἀπάσας,
 εἰδὲν ἡγεῖσθαι ὑπὸ ἐκείνῳ τότε τὰς Θεβαίων ἢ τὰς
 Ἀθηναίων, ἀγαπωμῆρου παρ' ἀμφοτέροις καὶ δυ-
 ναστεύοντος, ὅτι ἀδίκως, εἰδὲ παρ' ἀξίαν, ὡς περ
 ἀποφάνεται Θεόπομπος, ἀλλὰ καὶ πάνυ πρῶ-
 σιγόντως.

Τύχη δὲ τις ἔοικε δαιμόνιος ἐν περιφορᾷ πραγ-
 μάτων, εἰς ἐκείνο καὶ ἄλλο συμβαίνουσα πρὸς ἐλευ-
 θερίαν τῆς Ἑλλάδος, ἐναντιοῦσθαι τοῖς πρῶτον
 μένοις, ἔτι πολλὰ σημεῖα τῷ μέλλοντι ἀναφαί-
 νειν, ἐν οἷς ἡ τε Πυθία δεινὰ προῦφαινε μαν-
 τεύματα, καὶ χρησμός ἦδετο παλαιὸς ἐκ τῶν
 Σιβυλλείων.

Τῆς ἑπὶ Θερμώδοντι μάχης ἀπένευθε γενοίμην,
 Αἰετὸς ἐν νεφέεσσι ἦξει θηήσασθαι.

Κλαίει ὁ νικηθεὶς, ὁ δὲ νικῆσας ἀπόλωλε. τῇ

δὲ Θερμώδοντά φασι εἶναι παρ' ἡμῖν ἐν Χαιρωνείᾳ, ποταμὸν μικρὸν εἰς τὸ Κηφισὸν ἐμβάλλον· ἡμεῖς δὲ νῦν μὲν ἐδὲν ἴσμεν ἔτι τῆς ῥευμάτων ὀνομαζόμενον, εἰκάζομεν δὲ τὸ καλούμενον Αἰμαῖνα, Θερμώδοντα λέγεσθαι τότε. καὶ παραρρεῖ πρὸς τὸ Ἡράκλειον, ὅπου κατετρατοπέδευον οἱ Ἕλληες. καὶ τεκμηριώμεθα, τῆς μάχης γενομένης, αἵματος ἐμπληθέντα καὶ νεκρῶν τὸν ποταμὸν, ταυτηὶ ἀλλάξαι πρὸς περὶ τὴν ἀστυγείαν.

Ὁ δὲ Δοῦρις ἐ ποταμὸν εἶναι φησι τὸ Θερμώδοντα, ἀλλ' ἰσχύοντας πινὰς σκληρὰ καὶ περὶ ῥύθιοντας, ἀδριατικὸν εὐρεῖν λίθινον ὑπὸ γραμμῶν πινῶν ἀσσημένον, ὡς εἴη Θερμώδοντα, ἐν ταῖς ἀγκύλαις Ἀμαζόνα φέρων τετραμήλιον. ὅτι τὸ γινώσκον ἄλλον ἀδεῖσθαι, λέγουσι.

Τὸ ὅτι Θερμώδοντι μάχην μένεπαίμεθα ὄρνι.

Τίθει τοι κρέα πολλὰ παρέσθαι ἀνθρώποισι. ταῦτα μὲν οὖν ὅπως ἔχει διαιτῆσαι χαλεπὸν. ὁ δὲ Δημοσθένης λέγεται τοῖς τῆς Ἑλληνικῆς ὅπλοις ἐκτεθάρρηκός, ἔλαμψε ὑπὸ ῥάμης καὶ περὶ θυμίας ἀνδρῶν τοσούτων περὶ χαλεμῶν τῶν πολεμίων, ἀρόμενος, ἔτε γινώσκοντες εἴαν περὶ χεῖν, ἔτε μαντείας ἀκούειν· ἀλλὰ καὶ πρὸς Πυθίαν ὑπὸ γινώσκοντες ὡς φιλιππίζουσαν, ἀναμνησ-

κων Ἐπαμινώνδου τὸς Θηβαίους, καὶ Περικλέους τὸς Ἀθηναίους, ὡς ἐκείνοι τὰ τοιαῦτα δειλίας ἠγούμηνον παρὰ τῶν, ἐχθρῶν τοῖς λογιμοῖς.

Μέγχι μὲν οὖν τῶν ἀνὴρ ἑὺ ἀγαθός· ἐν δὲ τῇ μάχῃ καλὸν ἔδεν ἔσθ' ὁμολογούμενον ἔργον οἷς εἶπεν Ἄποδαιξάμηνος, ὅχρητο τῷ τάξιν ἄποδραὲς ἀγχιτα, καὶ τὰ ὄπλα ρίψας, ἔδεν τῷ ἔπιγχαφίω ἢ ἀσπίδος (ὡς ἔλεγε Πυθέας) αἰσχυθεῖς, ἔπιγχαμμένης χράμμασι χυσοῖς, Ἀγαθῇ τύχῃ. παρὰ τῆς μὲν οὖν ὁ Φίλιππος ἔπι τῇ νίκῃ ἀγχι τῷ χραθὸν ἐξυβείσας, καὶ κωμάσας ἔπι τὸς νεκροὺς μεθύων, ἦδε τῷ ἀρχίω τῷ Δημοσθένους ψηφίσματος, πρὸς πόδα διαίρων καὶ ὑποκρούων, Δημοσθένης Δημοσθένους Παμνιεύς τὰ δ' εἶπεν. ἐκνήψας δὲ καὶ τὸ μέγεθος τῷ πεισάντος αὐτὸν ἀγχι ἐν νῶ λαβῶν, ἔφειπεν τῷ δεινότηλα καὶ τῷ δυνάμιν τῷ ῥήτορος, ἐν μέρει μικρῶ μιᾷς ἡμέρας τὸ ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίας καὶ τῷ σώματος ἀναρρίψαι κίνδυνον ἀναγκασθεῖς ὑπὲρ αὐτῷ.

Διῖκτο δ' ἡ δόξα μέγχι τῷ Περσῶν βασιλέως. καὶ κείνος ἔπεμψε τοῖς σατραπαῖς χράμματα χρήματα Δημοσθένει δίδοναι κελεύων, καὶ πρὸς σέχην ἐκείνῳ μάλιτα τῷ Ἐμλίων, ὡς πεισάσας δυναμύων ἐ καλαχεῖν τῷ Ἐμλίωκαῖς

παραχαῖς τὸν Μακεδόνα. ταῦτα μὲν οὖν ὕψερρον
ἐφώρρασεν Ἀλέξανδρος, ἐν Σάρδεσιν ὀπισθολάς πι-
νας ἀνευρών τῷ Δημοσθένει, καὶ γράμματα τῆς
Βασιλέως φρατηγῶν, δηλῶντα τὸ πλῆθος τῶν δο-
θέντων αὐτῷ χρημάτων.

Τότε δὲ τῆς ἀτυχίας τοῖς Ἕλλησι γενομένης,
οἱ μὲν ἀπιπολιτεύομενοι ῥήτορες, ἐπεμβαίνοντες
τῷ Δημοσθένει, κατεσκεύαζον εὐθύνας ἐν γραφαῖς
ἐπ' αὐτόν· ὁ δὲ δῆμος ἔμνονον τέτων ἀπέλυεν,
ἀλλὰ καὶ τιμῆς διετέλει, καὶ προσωκαλέμενος
αὐθις ὡς εὖεν εἰς τιὴν πολιτείαν, ὥστε καὶ τῆς
ὀστέων ἐκ Χαίρωνείας κομισθέντων, καὶ θαπτομέ-
νων, τὸν ὀπί τοῖς ἀνδράσιν ἔπαινον εἰπεῖν ἀπέδω-
κεν, ἔταπεινάς ἔδ' ἀγεννάς φέρων τὸ συμβεβη-
κὸς, (ὡς γράφει καὶ τραγωδεῖ Θεόπομπος)
ἀλλὰ τῷ τιμᾶν μάλιστα καὶ κοσμεῖν τὸ σύμβου-
λον, ἀποδεικνύμενος τὸ μὴ μελαμέλεσθαι τοῖς
βεβουλεμένοις.

Τὸν μὲν οὖν λόγον εἶπεν ὁ Δημοσθένης, τοῖς
δὲ ψηφίσμασιν ἔχ' ἑαυτὸν, ἀλλὰ ἐν μέρει τῆς
φίλων ἕκαστον ἐπέγραφεν, ἐξοικονίζομενος τὸν ἴδιον
δαίμονα καὶ τιὴν τύχην, ἕως αὐθις ἀνεθάρρησε,
Φιλίππου τελευτήσαντος· ἐτελεύτησε δὲ τῆς αὐτῆς
Χαιρώνειας εὐτυχίας χρόνον ἔπολὺν ὀπισθιῶσας·
καὶ τῆτο δοκεῖ τῷ τελευταίῳ τῆς ἐπῶν ὁ χρῆσι-

μὸς ἀποθραύσαι, Κλαίει ὁ νικηθεὶς, ὁ δὲ νικῆσας
ἀπελώλει.

Ἐγὼ μὲν οὖν κρύφα τῷ τῷ Φιλίππου τε-
λευτὴν ὁ Δημοσθένης. περιχαιλαμβάνων δὲ τὸ
θάρρειν ἔπι τὰ μέλλοντα τῆς Ἀθηναίων, περι-
ἦλθε φαιδρὸς εἰς τῷ βασιλῷ, ὡς ὄναρ ἐωρακῶς
ἀφ' ἧ πὶ μέγα περισοδικῶν Ἀθηναίοις ἀγαθόν.
καὶ μετ' ἧ πολὺ παρήσαν οἱ τὸ Φιλίππου θάνα-
τον ἀπαγγέλλοντες. εὐθύς οὖν ἔθυον εὐαγγέλια,
καὶ τεφανοῦ ἐψηφίσαντο Παισανίαν. καὶ περιῆλ-
θεν ὁ Δημοσθένης ἔχων λαμπρὸν ἱμάτιον ἐτεφα-
νωμῶς, ἐβδόμῃ ἡμέρῃ τῆς θυματρὸς αὐτῆ
τεθνηκῆς, ὡς Αἰχίνης φησὶ, λοιδορῶν ἔπι τέ-
τω, καὶ κατηγορῶν αὐτῆ μισοτεκνίαν, αὐτὸς ὢν
ἀγεννὴς καὶ μαλακός, εἰ τὰ πένθη ἔ τῆς ὀδυρ-
μοῦ ἡμέρου καὶ φιλοτόργου ψυχῆς ἐποιεῖτο ση-
μεῖα, τὸ δ' ἀλύπως φέρειν τὰτα καὶ τράως,
ἀπεδοκίμαζει.

Ἐγὼ δὲ, ὡς μὲν ἔπι θανάτῳ βασιλέως ἡμέ-
ρας οὕτω καὶ φιλοθρόπως ἐν οἷς κῦτύχησε χρη-
σαιμῶν πλάσαισιν αὐτοῖς, τεφανηφορεῖν καλῶς,
εἰ δὲ ἔ θύην, ὅτε αὐτὸ εἶποιμι (πρὸς γὰρ τῷ
νεμεσιτῷ καὶ ἀγεννὴς, ζῶντα μὲν πρῶτον καὶ ποιεῖται
πολίτην, πεσόντος δ' ὑφ' ἑτέρου, μὴ φέρειν τῷ
χαρὰν μετρίως, ἀλλ' ἔπισηκίαν τῷ νεκρῷ καὶ πικρῷ.

νίζειν, ὡς περ αὐτὸς ἀνδραγαθήσαντας) ὅτι μύθοι
 τὰς οἴκοι τύχαι καὶ δάκρυα καὶ ὀδυρμοὺς ἀπολι-
 πῶν ταῖς γυναιξίν ὁ Δημοσθένης, ἀ τῆ πόλει
 συμφέρειν ὤετο, ταῦτ' ἔωρατίεν, ἐπαμνῶ, καὶ
 πίθεμαι πολιτικῆς καὶ ἀνδρώδους ψυχῆς, αἰεὶ πρὸς
 τὸ κοινὸν ἰσάμηνον καὶ τὰ οἰκεῖα πάθη καὶ
 πρᾶγμα τῶν δημοσίοις ἐπανεχόντα, τηρεῖν τὸ
 ἀξίωμα πολὺ μᾶλλον ἢ τὸς ἑσπερίαις τῶν βα-
 σιλικῶν καὶ τυραννικῶν προσώπων· οὐδ' ὀρώμεν ἔτε
 κλαίοντας οὔτε γελῶντας ἐν τοῖς θεάτροις ὡς
 αὐτοὶ θέλουσιν, ἀλλ' ὡς ὁ ἀγὼν ἀπαιτεῖ πρὸς
 τὴν ἑσπερίαν.

Χωρεῖς δὲ τῶν, εἰ δεῖ τὸν ἀτυχήσαντα μὴ
 χειροῦν ἀπαρηγόρητον ἐν τῷ πάθει κείμενον,
 ἀλλὰ καὶ λόγοις χεῖρα κουφίζουσι, καὶ πρὸς
 ἡδῶ πρᾶγμα τρέπειν τὴν ἀφροσύνην, (ὡς περ εἰ
 τὸς ὀφθαλμοῦν, ἀπὸ τῶν λαμπαρῶν καὶ ἀπι-
 τύπων ἔπι τὰ χλωρὰ καὶ μαλακὰ χρώματα ἢ
 ὅψιν ἀπάγην κελεύοντας) πόθεν αἰεὶ τις ἀπαγάγει
 βελτίω παρηγορίαν, ἢ πατρῴδος ἀτυχούσης, ἐκ
 τῶν κοινῶν παθῶν ἔπι τὰ οἰκεῖα σύγκρασις ποιε-
 ζόμενος τοῖς βελτίοισιν ἀφανίζουσαν τὰ χεῖρα·
 ταῦτα μὲν οὖν εἰπεῖν πρὸς τὸν ἄκουσον, ὁρῶντες ἔπι-
 κλῶντα πολλοὺς καὶ ἀποθηλυώοντα τὸν Αἰσχίνου τῷ
 λόγῳ τῶν πρὸς οἴκῳ.

Αἱ δὲ πόλεις, πάλιν τῷ Δημοσθένει ἀναρριπίζοντος αὐτὰς, σιωπῶντο. καὶ Θηβαῖοι μὲν ἐπέθεντο τῇ Φρουρᾷ, καὶ πολλοὺς αἰεῖλον, ὅπλα τῷ Δημοσθένει αὐτοῖς παρεσκευάσαντο. Ἀθηναῖοι δ' ὡς πολεμήσοντες μετ' αὐτῶν παρεσκευάζοντο. Ἐπὶ βῆμα καλεῖχεν ὁ Δημοσθένης, καὶ πρὸς τοὺς ἐν Ἀσίᾳ γρατηγοὺς τῷ βασιλέως ἔγραφε τὸ ἐκείθεν ἐπεγείρων πόλεμον Ἀλεξάνδρῳ, παῖδα ἔμαρτύριον ἀποκαλῶν αὐτόν.

Ἐπεὶ μὲν οὖν τὰ περὶ τὴν χώραν γέμενος παρὶν αὐτὸς μετὰ τῆς δυνάμεως εἰς τὴν Βοιωτίαν, ἐξεκέκοπτο μὲν ἡ θρασύτης τῆς Ἀθηναίων, καὶ ὁ Δημοσθένης ἀπεσβήκει. Θηβαῖοι δὲ προδιδόντες ὑπὸ ἐκείνων, ἠγωνίσαντο καθ' αὐτὰς, καὶ τὴν πόλιν ἀπέβαλον. θορύβου δὲ μεγάλου τῶν Ἀθηναίων πειρωτῶτος, ἀπεσάλη μὲν ὁ Δημοσθένης. ἀρεθεῖς δὲ μεθ' ἑτέρων πρεσβευτῆς πρὸς Ἀλέξανδρον, δείσας δὲ τὴν ὀργὴν, ἐκ τῶν Κιθαρωνῶν ἀνεχώρησεν ὀπίσω, καὶ τὴν πρεσβείαν ἀφῆκεν.

Εὐθὺς δ' ὁ Ἀλέξανδρος ἐζήτει πέμπτων τῆς δημογωγῶν δέκα μὲν, ὡς Ἰδομάμευς καὶ Δοδεῖς εἰρήκασιν. ὀκτώ δ', ὡς οἱ πλείστοι καὶ δοκιμώτατοι τῆς συγγραφῆων, τῶσδε, Δημοσθένη, Πολύευκτον, Ἐφιάλτιον, Λυκούργον, Μυροκλέα, Δάμωνα, Καλλιθένη, Χαρίδημον. ὅτε καὶ τὸ περὶ

τῶν περὶ τῶν λόγων ὁ Δημοσθένης, ὅς τοις λυκοῖς τὰς κύνας ἐξέδωκε, διηγησάμενος, αὐτὸν μὲν εἶπασε καὶ τὰς σὺν αὐτῷ, κυσὶν ὑπὲρ τῆς δήμου μαχομένοισι, Ἀλέξανδρον δὲ τὸ Μακεδόνα, μόνολυκον προσηγόρευσεν. Ἐπι δ' ὡς (εἶφη) τοὺς ἐμπόρους ὀρώμεν, ὅταν ἐν πευθλίῳ δαίγμα φερέωσι, δι' ὀλίγαν πυρῶν τὰς πολλοὺς πιπράσκοντας, οὕτως ἐν ἡμῖν λαμβάνετε πάντα αὐτὰς συνεκιδόντες.

Ταῦτα μὲν οὖν Ἀεισέβητος ὁ Κασανδρεὺς ἰστῆρηκε· βεβητομένων δὲ τῶν Ἀθηναίων καὶ ἀξιοπορούτων, ὁ Δημάδης λαβὼν πέντε τάλαντα ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν, ὁμολόγησε πρεσβεύσῃν ἔδῃ δεήσεσθαι τῆ βασιλέως ὑπὲρ αὐτῶν· εἴτε τῆ φιλίας πιπτεύων, εἴτε προσδοκῶν μετὸν εὐρήσῃν, ὥσπερ λέοντα, φόνος κεκορευμένον. ἔπεισε δ' οὖν καὶ παρητήσατο τὰς ἀνδρας ὁ Δημάδης, ἔδῃ δὲ διήλαξεν αὐτῶν τὴ πόλιν.

Ἀπελθόντος δὲ Ἀλεξάνδρου, μεγάλοι μὲν ἦσαν ἔτοι· ταπεινά δ' ἔωρατῆεν ὁ Δημοσθένης. κινουμένη δὲ Ἀργεὶ τῷ Σπαρτιάτῃ βραχέα συνεκινήθη πάλιν, εἴτ' ἐπληξε, τῶν μὲν Ἀθηναίων ἔ συνεξασάντων, τῶν δ' Ἀργείων πεσόντος, ἔδῃ τῶν Λακεδαιμονίων συντριβέντων. εἰσήχθη δὲ τότε καὶ ἡ πρὸ τῆς φεραίας γραφὴ κατὰ Κτησιφῶντος, γραφεῖσα μὲν ὑπὸ Χαμραίνδου ἀρχοντος, μικρὸν ἐπάνω

τῶν Χαμρωνικῶν, κριθεῖσα δ' ὑπερον ἔτεσι δέκα
 ἐπ' Αἰσφοφώνιος, γειομήνη δὲ, ὡς ἔδεμία τῶν
 δημοσίων, φιλόποτος, ἀφ' ἧς τε πτωδὸς δόξαν τῶν
 λερόντων, καὶ πτωδὸς τῶν δικαζόντων εὐγένειαν· οἱ τοῖς
 ἐλαύνουσι τὸν Δημοσθένη, τότε πλείστον δυναμένοις
 καὶ μακεδονίζουσι, ἔπειθ' ἠκρόστο πτωδὸς κατ' αὐτῶν
 ψήφον, ἀλλ' ἔπειθ' λαμωρῶς ἀπέλυσαν, ὥστε τὸ
 πέμπτον μέρος τῶν ψήφων Αἰσχίνω μὴ μέγαλα-
 βεῖν. Οὗτος μὲν οὖν εὐθὺς ἐκ τῆς πόλεως ἄχετ'
 ἀπὸ τῶν, καὶ πτωδὸς Ῥόδον Ἰωνίαν τε σοφιστεύων καλεβίωσε.

Μετ' ἧς πολὺ δὲ Ἀρπαλος ἦκεν ἐξ Ἀσίας εἰς
 ταῖς Ἀθῆνας, ἀποδράς Ἀλέξανδρον, αὐτῶν τε τὰ
 πράγματα σιμειδῶς πονηρῶς δὲ ἀσωτίαν, καὶ κείνον
 ἤδη χαλεπὸν ὄντα τοῖς φίλοις δεδοικῶς. καὶ αὐτο-
 γόντος δὲ πτωδὸς τὸν δῆμον αὐτῶν, καὶ μετὰ τῶν χει-
 μαίων καὶ τῶν νεῶν αὐτὸν Ὀραδιδόνιος, οἱ μὲν
 ἄλλοι ῥήτορες εὐθὺς ἐποφθαλμασίαντες πτωδὸς τὸν
 πλεῖστον, ἐβοήθουσαν, καὶ συνέπειθον τῶν Ἀθηναίων
 δέχεσθαι καὶ σώζειν τὸν ἰκέτην. ὁ δὲ Δημοσθένης
 πρῶτον μὲν ἀπελαύνειν συνέβούλευε τὸν Ἀρπαλον,
 καὶ φυλάττεσθαι μὴ τῶν πόλιν ἐμβάλωσιν εἰς πόλε-
 μον; ἐξ ὧν ἀναγκάσας καὶ ἀδίκου πτωδὸς φάσεως.

Ἡμέραις δ' ὀλίγαις ὑπερον ἐξεταζομένων τῶν
 χειμαίων, ἰδὼν αὐτὸν ὁ Ἀρπαλος ἠαυτὸν βασι-
 λικῶν κύλικα, καὶ καλαμανθάνοντα τὴν τορεῖαν καὶ

τὸ εἶδος, ἐκέλευε ἀφαιρᾶσαντα, τὴν ὀλικὴν τῶν
 χρυσίῳ σκέψασθαι. θαυμάσιος δὲ τῶν Δημοσθένε-
 νοις τὸ βάρος, καὶ πυθομένης πόσον ἄγει, μαι-
 ἀξίας ὁ Ἄρπαλος, Ἄξι σοι (φησὶ) εἴκοσι τάλ-
 λαια· καὶ γνομμένης τάχιστα τὴν νυκτὸς, ἐπέμψεν
 αὐτῷ πλὴν κύλικα, μετὰ τῆς εἴκοσι ταλάντων.
 Ἰὼ δ' ἄρα δεινὸς ὁ Ἄρπαλος ἐρωτικὸς πρὸς χρυ-
 σίον ἀνδρὸς ὄψιν, καὶ ἀφαιρᾶσαι ἔβουλαῖς ὀμμάτων
 ἀνευρεῖν ἦθος. εἰ γὰρ αἰτέχει ὁ Δημοσθένης, ἀλλὰ
 πληγαίς ὑπὸ τῆς δωροδοκίας, ὡς περὶ τῶν δεδεδεγ-
 μένος φρεσὶν, προσκεχωρήκει τῷ Ἀρπάλῳ.

Καὶ μεθ' ἡμέραν εὖ καὶ καλῶς εἰσοίς καὶ ται-
 νίας κατὰ τῶν τραχίλων κατελιξάμενος, εἰς τὴν ἐκ-
 κλησίαν προσῆλθε. ἔκελευόντων ἀνίστασθαι καὶ λέγειν,
 διένευεν ὡς ἀποκεκομμένης αὐτῷ τῆς φωνῆς. οἱ δ'
 εὐφρεῖς χλευάζοντες, εἶχ' ὑπὸ συνάγκης ἐφραζον,
 ἀλλ' ἀπ' ἀργυροφάνης εἰληφθῆναι νύκτωρ τὸν δημογω-
 γόν. ὑπερον δὲ τῶν δήμου παντὸς ἀποδομένης πλὴν
 δωροδοκίας, ἔβουλαῖς ἀπολογεῖσθαι ἔπειθ' ἔφη,
 οὐκ ἐάντος, ἀλλὰ χαλεπαίνοντος καὶ φορυβουῶτος,
 αἰατὰς τις ἐσκώψεν, εἰπὼν, οὐκ ἀκούσεσθε, ὦ
 ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν τῆς κύλικα ἔχοντος.

Τότε μὲν οὖν ἀπέπεμψεν εἰς τὴν πόλιν τὸν Ἄρ-
 παλον· δεδιότες δὲ μὴ λόγον ἀπαιτῶνται χρημά-
 των ἐν δηρπάκεισιν οἱ ῥήτορες, ζήτησιν ἐποιουῶτο

νεανικὴν, καὶ τὰς οἰκίας ὀπιόντες ἠρεύνων, πλὴν
 δὲ Καλλικλέους τῆς Ἀρρενίδου. μόνω γὰρ τῷ τῆς
 νεωστὶ γεγαμικότος, οὐκ εἶασαν ἐλεγχθῆναι, νύμ-
 φης ἔνθεν οὕσης, ὡς ἰστορεῖ Θεόπομπος. ὁ δὲ Δη-
 μοσθένης ὁμώσε χερῶν, εἰσήνεγκε ψήφισμα, τὴν
 ἐξ Ἀρείου πάγου βαλὴν ἐξετάσαι τὸ πρᾶγμα,
 καὶ τὰς ἐκείνη δόξαντας ἀδικεῖν, δοῦναι δίκην. ἐν
 δὲ πρώτοις αὐτῆς δὲ βαλῆς ἐκείνης καταψηφισα-
 μένης, εἰσήλθε μὴ εἰς τὸ δικαστήριον, ὄφλων δὲ
 πεντήκοντα ταλάντων δίκην, ἔπειτα δὲ εἰς τὸ
 δεσμωτήριον, ἀχρῶν τῆς αἰτίας, φασί, καὶ δι'
 ἀσθένειαν τοῦ σώματος, ἢ δυναμῶς φέρειν τὸν
 εἴργμον, ἀποδρᾶναι, τὰς μὲν λαθόντα, τῆς δὲ λα-
 θεῖν ἐξασίαν δόντων.

Λέγεται γοῦν ὡς ἔμακρὰν τῆς ἀγέας φεύγων,
 ἀποδοιπὸς τινὰς τῆς ἀφάφρων αὐτῶν πολιτῶν ὀπι-
 διώκοντα, ἔπειτα βέλοισι μὴ αὐτὸν ἀποκρῦπτειν ὡς
 δι' ἐκείνοι φθεγξάμενοι τοῦτομα, ἔπειτα πρὸς αὐ-
 τὸν ἐλθόντες ἐπέειπεν, ἐδέοντο λαβεῖν ἐφόδια παρ' αὐτῶν, ἐπὶ
 αὐτὸ τῆτο κομίζοντες ἀργέριον οἴκοθεν, καὶ τῆτο
 χέειν ὀπιδιώξαιτες αὐτῶν, ἀμα δὲ θάρρειν παρε-
 κάλει, καὶ μὴ φέρειν ἀνιάρως τὸ συμβεβηκός. ἐπὶ
 μάλλον ἀνακλαύσαται τὴν Δημοσθένη, καὶ εἰπεῖν,
 Πῶς δὲ ἔμέλλω φέρειν βαρέως, ἀπλιπῶν πόλιν
 ἐχθροῖς τοιούτοις ἔχουσαν, οἷοις ἐν ἑτέρῃ φίλοις

εὐρεῖν ἔραδιόν ἔστιν ; ἠόεγκε δὲ πτωχὸν φυγῶν μα-
 λακῶς, ἐν Αἰγίῃ καὶ Τροίζιωι καλεζόμενος τὰ
 πολλά. καὶ πρὸς πτωχὸν Ἀθηκὴν ἀποβλέπων δεδα-
 κρυμένος, ὥστε φανὰς ἔκ εὐγνώμονας ἔδ' ὁμολο-
 γούσας τοῖς ἐν τῇ πολιτείᾳ νεανιεύμασιν ἀπομνη-
 μονεύεσθαι. λέγειται γὰρ, ὅτι τὸ ἀγεὸς ἀπαλαθό-
 μνος, ἔπειθ' ἠόε πτωχὸν ἀκρόπολιν αἰατεῖνας τὰς χεῖ-
 ρας, εἰπεῖν, Ὡς δέσποινά πολιας, τί δὴ πρὸς
 τοῖς χαλεπωτάτοις χεῖρας θηείοις ; γλαυκὴ καὶ
 δράκοντι καὶ δήμῳ ; τοὺς δὲ πρὸς αὐτῷ καὶ
 συυδιατρέποντας νεανίσκους ἀπέτρεπε τῆς πολιτείας,
 λέγων, ὡς εἰ δυοῖν πρὸς κειμένων ὁδῶν ἀπ' ἀρχῆς,
 ἢ μὲν ἔπι τὸ βῆμα ἔστι ἐκκλησίαν, ἢ δὲ ἀπὸ κρυ-
 εῖς τὸ ὄλεθρον, ἐτύγχανε δὲ πρὸς αὐτῶν τὰ καὶ τὴν
 πολιτείαν κακὰ, φόβοις ἔφθόνοις, ἔδ' ἀβουλας,
 καὶ ἀγῶνας, ἔπι ταύτῃ αἰὲν ὀρμηῖσαι πτωχὸν εὐθὺ τῶ
 θανάτῳ τείνσσαν.

Ἀλλὰ γὰρ ἐπὶ φεύγοντος αὐτῶ πτωχὸν εἰρημνίῳ
 φυγῶν, Ἀλέξανδρος μὲν ἐτελεύτησε, τὰ δὲ Ἑλ-
 ληνικὰ συνέσαντο πάλιν, Λεοσθένους ἀνδραγαθοῦ-
 τος, ἔπειθ' ἀπειχίζοντος Ἀντίπατρον ἐν Ἀαμῖα πο-
 λιορκούμενον. Πυθέας μὲν οὖν ὁ ῥήτωρ ἔστι Καλλιμέδων
 ὁ Κάρατος, ἐξ Ἀθηναίων φεύγοντες, Ἀντιπάτρῳ
 πρὸς αὐτὸν γέγονοντο, καὶ μετὰ τῶν ἐκείνων φίλων ἔπειθ' ἠόε-
 σων, πρὸς αὐτῶν ἔκ εἶναι ἀφίστασθαι τὰς Ἑλληνας,

ἔδὲ προσέχθη τοῖς Ἀθηναίοις. Δημοσθένης δὲ τοῖς
 ἐξ ἄγρος προσβύουσι προσμίξας ἑαυτὸν, ἠγωνίζε-
 το καὶ συνέπραττειν ὅπως αἱ πόλεις συνεπιθήσονται
 τοῖς Μακεδόσι, ἔ συνεκβαλῶσιν αὐτὰς τῆς Ἑλ-
 λάδος.

Ἐν δ' Ἀρχαδία ἔ λαιδοῦσαν τῷ Πυθίου καὶ τῷ
 Δημοσθένει γενέσθαι πρὸς ἀλλήλους, εἶρηκεν ὁ
 Φύλαρχος, ἐν Ἐκκλησίᾳ τῷ μὲν ὑπὲρ τῆς Μακε-
 δόνων, τῷ δ' ὑπὲρ τῆς Ἑλληνῶν λέγοντος. λέ-
 γεται δὲ τῷ μὲν Πυθίᾳ εἶπεῖν ὅτι καθάπερ οἰκίαν εἰς
 ἡὲ ὄνειον εἰσφέρειται γάλα, κακὸν τι πάντως ἔχον
 νομίζουσαν, οὕτω καὶ πόλιν ἀνάγκη νοσεῖν εἰς ἡὲ
 Ἀθηναίων προσβεία πρὸς γίνεσθαι. τὸν δὲ Δημοσ-
 θένη φρέψαι τὸ πρὸς δειγμα, φήσαντα ἔ τὸ γάλα
 τὸ ὄνειον ἐφ' ὑγείᾳ, καὶ τὰς Ἀθηναίους πρὸς γίνεσθαι
 ὅτι σωτηρία τῆς νοσοῦτων. ἐφ' οἷς ἠσθεῖς ὁ τῆς
 Ἀθηναίων δῆμος, ψηφίζεται τῷ Δημοσθένει κά-
 θοδον.

Τὸ μὲν οὖν ψήφισμα Δήμων ὁ Παιανιεύς,
 ἀνεψιὸς ὢν Δημοσθένει, εἰσιώεγκεν. ἐπέμφθη δὲ
 τριήρης ἐπ' αὐτὸν εἰς Αἴγναν. ἔκ δὲ Πειραιῶς
 ἀνέβηκεν, ἔτε ἄρχοντος, ἔτε ἱερέως Σπολειφθέντος,
 ἀλλὰ ἔ τῆς ἄλλων πολιτῶν ὁμοῦ πάντων ἀπαν-
 τῶντων καὶ δεχομένων προσθύμως. ὅτε καὶ φησιν αὐτὸν
 ὁ Μάγνης Δημήτριος ἀνατείναντα τὰς χεῖρας,
 μακαρίσαι

μακαρίσαι τῆς ἡμέρας ἐκείνης αὐτὸν, ὡς βέλπιον
 Ἀλκιβιάδου κατιόντα. πεπρωμένους γὰρ, ἔβεβιασ-
 μένους ὑπὸ αὐτῷ δέχεσθαι τὰς πολίτας.

Τῆς δὲ χειμαλικῆς ζημίας αὐτῷ μνηύσης (ἔ-
 γὰρ ἐξ ἑὸς χέρι λύσαι καταδίκην) ἐσοφίζοντο
 πρὸς τὸ νόμον. εἰωθότες γὰρ ἐν τῇ θυσίᾳ τῷ Διὶ
 τῷ σωτῆρι ἀγύειον τελεῖν τοῖς κατασκευάζουσι
 καὶ κοσμεῖσι τὸν βωμὸν, ἐκείνῳ τότε τὰτα ποιῆ-
 σαι καὶ ᾠδαχῆν πεντήκοντα ταλάντων ἐξέδωκαν,
 ὅπως ἑὸς τίμημα εἴη καταδίκης.

Οὐ μὲν ὅτι πολὺν χρόνον ἀπέλαυσε εἰς πα-
 τριδος κατεληθὼν, ἀλλὰ ταχὺ τῆς Ἑλληνικῶν
 πραγμάτων συντριβέντων, Μεταγῆτιώδης μὲν ἢ
 πρὸ Κραναῶνα μάχῃ συνέπεσε, Βοηδρομιώδης δὲ
 παρήλθεν εἰς Μουουχίαν ἢ Φρεφά, Πυανεψιάδης
 δὲ Δημοσθένης ἀπέθανε τὸνδε πέντε πρόπον. ὡς
 Ἀντίπατρος καὶ Κρατερὸς ἠγέλλοντο πρῶσιόντες
 ὅτι τὰς Ἀθῆνας, οἳ μὲν πρὸ τῆς Δημοσθένη
 φθάσαντες ὑπεξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως, ὁ δὲ δῆμος
 αὐτῶν θάνατον κατέγνω, Δημάδου χράσαντος.
 ἄλλων δ' ἀλλαχὸς ἀφασαρέντων, ὁ Ἀντίπατρος
 πειπέμπε τὰς συλλαμβάνοντας, ὧν ἡγεμὼν ἑὸς
 Ἀρχίας ὁ κληθεὶς Φυγαδοθήρας. τῶν δὲ, Θερίων
 ὄντα τῷ γένει, λόγος ἔχει τραγωδίας ὑποκρίνεσθαι
 ποτε, εἰ τὸ Αἰγινήτην Πάλλον, τὸν ὑπερβαλόντα

τῆ τέχνη πάντας, ἐκείναι γεγονέναι μαθητὴν ἰσο-
ροδῶν. Ἐρμύππος δὲ τὸν Ἀρχίαν ἐν τοῖς Λα-
κρίτου τῶ ῥήτορος μαθητῶ ἀναγράφει. Δημήτριος
δὲ τῆς Ἀναξιμανδίου Διατριβῆς μελεχηκέναι φησὶν
αὐτὸν.

Οὗτος οὖν ὁ Ἀρχίας Ὑπερίδου μὲν τῶ ῥήτο-
ρα, ἔπειθ' Ἀειφόνικον τῶ Μαραθώνιον, ἔπειθ' τὸν Δημη-
τρίον τῶ Φαληρέως ἀδελφὸν Ἰμεραῖον, ἐν Αἰγίνῃ,
καταρυγόντας ἔπι τὸ Αἰάκων, Σπασάσας, ἔπεμ-
ψεν εἰς Κλεωναὶς πρὸς Ἀντίπατρον· καὶ κεῖ διεφ-
θάρησαν. Ὑπερίδου δὲ ἔπειθ' ἔτι γλώττιαν ἐκίμη-
θῆναι λέγουσι. τὸν δὲ Δημοθένην πυθόμενος ἰκέ-
τιν ἐν Καλαβείᾳ ἐν τῷ ἱερῷ Πωσιδῶνος καθε-
ζεσθαι, Διαπλεύσας ὑπηρετικοῖς, καὶ Σπασά-
σας μετὰ Θρακῶν δορυφόρων, ἔπειθ' ἀναστάντα βαδί-
ζεν μετ' αὐτῶ πρὸς Ἀντίπατρον, ὡς δυσχερὲς
πεισόμενον εἶδεν.

Ὁ δὲ Δημοθένης ἐτύγχανεν ὄψιν ἑωρακῶς καὶ
πρὸς ὑπνοῖς ἐκείνης τῆ νυκτὸς ἀλλόκοτον. εἶδεν γὰρ
ἀνταγωνίζεσθαι τῷ Ἀρχίᾳ, τραγῶδιαν ὑποκρι-
νόμενος· εὐημερῶν δὲ καὶ κατέχων τὸ θέατρον,
ἐνδεία πρὸς τὴν σκευὴν ἔχρηγίαι κρατεῖσθαι. διὸ τῶ
Ἀρχίᾳ πολλὰ φιλόνητρα Διαλεχθέντος, ἀνα-
βλέψας πρὸς αὐτὸν, ὡσπερ ἐτύγχανε καθήμενος,
ὦ Ἀρχία (εἶπεν) οὔτε ὑποκρινόμενός με ἔπει-

σας πώποτε, οὔτε νῦν πείσεις ἐπαγγελόμενος.
 ἄρξά μιν δ' ἀπειλεῖν τῷ Ἀρχίᾳ μετ' ὀργῆς,
 Νῦν (ἔφη) λέγεις τὰ ἐν τῷ Μακεδονικοῦ τρί-
 ποδος, ἄρτι δὲ ὑπεκρίνας· μικρὸν εἶαι ὄψιχες,
 ὅπως ὄψισειλω πὶ τοῖς οἴκοι. καὶ ταῦτ' εἰπὼν,
 ἐνὶ οὐρανῷ αἰεχώρησε τῷ ναοῦ· ἔλαβὼν βιβλίον, ὡς
 γράφειν μέλλων, προσήνεγκε τῷ φόματι τὸ κά-
 λαμον, καὶ δακῶν, ὡσπερ ἐν τῷ Διανοῦσθαι καὶ
 γράφειν εἰώθη, ἤρπεν πινὰ κατέχευεν, εἶτα συλκασ-
 λυψάμενος ἀπέκλινε πρὸ κεφαλῆς.

Οἱ μὲν οὖν τῶν τῶν θυῶν ἐφῶτες δορυφό-
 ροι, κατεγέλαν ὡς ἀποδειλιῶντος αὐτῷ, καὶ μα-
 λακὸν ἐκάλουν καὶ ἀνάνδρον· ὁ δὲ Ἀρχίας προσ-
 ελθὼν ἀνίστασθαι παρεκάλει, καὶ τῶν αὐτῶν αἰα-
 κυκλῶν λόγους, αὐτῶν ἐπιηγγέμετο ἀλλαγῆσαι
 πρὸς τὸν Ἀντίπατρον. ἦδη δὲ συνηθημένος ὁ Δη-
 μοσθένης ἐμπεφυκότες αὐτῷ τῷ φαρμάκου καὶ
 κρατουῶτος, ἐξεκαλύψατο· καὶ ἀβλέψας πρὸς
 τὸν Ἀρχίαν, Οὐκ ἀνὴρ φθάνοις (εἶπεν) ἦδη τὸ ἐν
 τῷ πρῶτῳ ἔποικρινόμενος Κρέοντα, ἔτι τὸ σῶ-
 μα τῷτο ρίπτων ἄταφον. ἐγὼ δὲ ὦ φίλε Πόσειδον
 ἐπιζῶν ἐξαίεταμαι τῷ ἱεροῦ· τῷ δὲ Ἀντιπάτρῳ
 καὶ Μακεδόσιν ἔσθ' ὅσος ναὸς καθαρὸς ἀπολέλειπται.
 ταῦτ' εἰπὼν, ἔκελεύσας ἔπολαβεῖν αὐτὸν ἦδη
 πρέμοινα ἔσφαλλόμενον, ἅμα τῷ προσελθεῖν ἔ-

ᾠδαλλάξαι τὸν βωμὸν, ἔπεσε, καὶ γενάξας ἀφῆκε
τὴν ψυχὴν.

Τὸ δὲ φάρμακον Ἀείτων μὲν οὐκ τῆ καλάμῃ
λαβεῖν φησὶν αὐτὸν, ὡς εἴρηται. Πάππος δὲ τις
(ἔτι τὴν ἰσορίαν Ἐρμιππος ἀνείληφε) φησὶ πεσόν-
τος αὐτοῦ ᾠδαί τὸν βωμὸν, ἐν μὲν τῷ βιβλίῳ
γεγραμμένης ὀπισθολήσ ἀρχὴν εὐρεθῆναι, Δημο-
σθένους Ἀντιπάτρῳ, καὶ μηδὲν ἄλλο φανταζομένης
δὲ τὴν αὐτὴν τὴν θάνατον ὀξύτητος, διηγεῖσθαι τὴν
ᾠδαί ταῖς θύραις Θράκας, ὡς ἕκ πινος ῥακίης λα-
βῶν εἰς τὴν χεῖρα προσδοίτο τῷ φόματι ἔκ καλα-
πίοι τὸ φάρμακον, αὐτοὶ δὲ ἄρα χρυσὸν ᾠήθησαν
εἶναι τὸ καλαπινόμνον, ἢ δὲ ὑπηρετοῦσα παιδίση,
πυνηνομνῶν τῆς αὐτῆς τὸν Ἀρχίαν, ἔφη πολὺν
εἶναι χρῆνον ἐξ ἑξ ἑφοροίη τὴν ἀπόδεσμον ἐκείνον ὁ
Δημοσθένης ὡς φυλακίηιον. Ἐρατοσθένους δὲ καὶ
αὐτὸς ἐν κρίκῳ φησὶ κοίλῳ τὸ φάρμακον φυλάσ-
σειν, τὸν δὲ κρίκον εἶναι τούτου αὐτῷ φόρημα αὐτο-
βραχιόνιον.

Τῶν δὲ ἄλλων ὅσοι γεγράφασι αὐτῆ
(πάμπολλοι δὲ εἰσι) τὰς ἀναφορὰς οὐκ ἀναγκάσιον
ἐπεξελεθῆναι πλὴν ὅτι Δημόχαιος, ὁ τῆς Δημο-
σθένους οἰκῆτος, οἶεσθαι φησὶν αὐτὸν ἔχει ὑπὸ
φαρμάκῳ, φεῶν δὲ πμῆ καὶ αὐθνοία, τὴν Μα-
κεδόνων ἀμέτητος ἐξαπαγγίῳ, συντόμως καλα-

φρέφαντα ἔ' ἀλύπως. κατέσρεψε δὲ ἕκτη ἔπι δέκα
 τῷ Πυανεψιδίῳ μινός, ἐν ἣ τὴν σκυθρωποτάτην
 τῷ θεομοφορίῳ ἡμέραν ἀγούσῃ παρὰ τῆ θεῶ νη-
 ψεύσῃν αἱ γυναικες.

Τῷ μὲ ὀλίγον ὑπερον ὁ τῷ Ἀθηναίων δῆμος
 ἀξίαν ἀποδίδουσι τιμὴν, εἰκόνα τε χαλκῆν ἀνέστησε,
 ἔ' τ' ὀρεσβύτατον ἐψηφίσαιτο τῷ ἀπὸ τῷ γένεσ ἐν
 Πρυτανείῳ σίτησιν ἔχῃν. καὶ τὸ ἔπίγραμμα τὸ
 θρυλλέμενον ἐπεγράφη τῆ βασί τῷ ἀνδριαάτος,

Εἴωρ ἴσῃν ῥώμιω γνώμη, Δημόθενες εἶχες,

Οὔποτ' αἰ' Ἐλλιώων ἠρξεν ἄρης Μακεδών.
 οἱ γὰρ αὐτὸν τ' Δημοθένη τῷτο ποιῆσαι λέγοντες
 ἐν Καλαβείῳ, μέλλοντα τὸ φάρμακον προσφέ-
 ρεσθαι, κομιδῆ φλυαροῦσι.

Μικρὸν δὲ πρόσθεν ἢ παρὰ βαλεῖν ἡμᾶς Ἀθή-
 ναζε, λέγειναι τι τοιοῦτον συμβιῶσαι φραπώτης
 ἔπι κρίσιν πινὰ καλούμενος ἡγεμόνος, ὅσον εἶχε χρο-
 σίδιον, εἰς τὰς χεῖρας ἀνέθηκε τῷ ἀνδριαάτος. ἔστηκε
 δὲ τῶν δακτύλοις συνέχων δι' ἀλλήλων, ἔ' παρὰ-
 πέφυκεν ἔ' μεγάλη πλάτανος. ἀπὸ ταύτης πολ-
 λά τῷ φύλλων (εἴτε πνεύματος ἐκ τύχης καλα-
 βαλόντος, εἴτ' αὐτὸς ἔτος ὁ θεὸς ἐκάλυψε)
 παρὰ κείμενα ἔ' συμπεσόντα λαθεῖν ἐποίησε τὸ χρο-
 σίον ἔ' ὀλίγον χροόνον. ὡς δ' ὁ ἀνθρώπος ἐπανε-
 θεῖν ἀνεῦρε, ἔ' διεδόθη λόγος ἔ' τῷ τῷ, πολλοὶ

τῶν εὐφυν ὑπόθεσιν λαβόντες εἰς τὸ ἀδωροδό-
κηται τῶν Δημοσθένους, διημιλλῶντο τοῖς ὀπιγράμ-
μασι.

Δημάδῳ δὲ χρόνον ἔπολιω ἄπολαύσαντα ἔ-
φυομένης δόξης, ἢ Δημοσθένους δίκη κατήγαγεν
εἰς Μακεδονίαν, οὗς ἐκολάκευεν αἰχρῶς, ὑπὸ
τῆτων ἐξολέμενον δικῶς· ἐπαχθῆ μὲν ὄντα καὶ
πρότερον αὐτοῖς, τότε δ' εἰς αἰτίαν ἀφυκτον ἐμ-
πεσόντα. γράμματι γὰρ ἐξέπεσεν αὐτῶ, δι' ὧν
παρεκάλει Περδίκκην ὀπιγράμειν Μακεδονίαν, καὶ σώ-
ζειν τὰς Ἑλλήνας, ὡς ἀπὸ σαυρῶ καὶ παλαμοῦ
σημόνος (λέγων τὸ Ἀντίπατρον) ἠρτημένους. ἐφ' οἷς
Δεινάρχου τῶ Κορινθίου κατηγορήσαντος, παροξυ-
θεὶς ὁ Κάσανδρος ἐγκατέσφαξεν αὐτῶ τῶ κόλπῳ
τὸ ὑόν, εἶτα ἔπως ἐκείνον ἀνελεῖν προσητάξεν, ἐν
τοῖς μεγάλαις διδασκόμενον ἀτυχήμασιν, ὅτι πρό-
τερος ἑαυτὸς οἱ προδοτὰ πωλούσιν· ὁ πολλάκις
Δημοσθένους προγορεύοντος, ὅτι ὀπίψουσιν. τὸν
μὲν οὖν Δημοσθένους ἔχων Σόσσιε βίον, ἐξ ὧν ἡμεῖς
ἀνέγνωμεν ἢ δικούσαμεν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

CATALOGUE

*de différents Traités des Auteurs Grecs & Latins ;
imprimés en in-4°. & in-8°. à l'usage des Colléges.*

EVANGELIUM græcum secundum Lucam , *in-8°.*
gros caractere , 1771.

Acta Apostolorum Capitulis distincta , *in-8°. idem.*
1771.

EX HOMERO.

Homeri Iliados , Lib. I, II, III, IV , *in-4°.*

— Batrachomyomachia , *in-4°.*

— Selecti loci , gr. & lat. cum notis , *in-4°.*

EX ISOCRATE.

Isocratis ad Nicoclem oratio de Regno , *in-8°. 1768.*
gros caractere.

— Nicocles , de civium erga regem officiis , *idem. 1768.*

— Ad Demonicum , *idem. 1766.*

— Evagoras , sive Evagoræ laudatio , *idem. 1769.*

EX DEMOSTHENE.

Demosthenis in Philippum Orat. I, II, III, IV , *in-4°.*

EX LUCIANO.

Luciani mortuorum dialogi græci selecti cum inter-
pretatione & grammatica singularum vocum ex-
planatione , *in-12.*

— Timon , *in-4°.* — Gallus , *in-4°.* — Judicium voca-
lium , *in-4°.*

EX XENOPHONTE.

Xenophontis Atheniensium Respublica , *in-4°.*

EX PLUTARCHO.

- Plutarchus de fraterno amore, *in-4o.*
— Apophtegmata Regum & Imperator. *in-8o.* 1766.
— Vita Syllæ, *in-8o.* 1767. — Sertorii, *in-8o.* 1768.
— C. Marii, *in-8o.* 1769. — Ciceronis, *in-8o.* *idem.*

EX CICERONE.

Cicero de Senectute, de Amicitia, de Officiis,
in Catilinam, pro Murena, in Pisonem, pro Sex-
tio, pro Milone, pro Roscio Amerino, in Verrem
de Suppliciis, in Verrem de Signis, *in-4o.*

EX VIRGILIO.

- Virgilii Bucolica, *in-4o.*
— Georgicon, Lib. I & IV, *in-4o.*
— Æneidos, Lib. I, II, usque ad undecimum, *in-4o.*

EX PHÆDRO.

Phædri Fabularum, Lib. I, II, III, IV, V, *in-4o.*

EX OVIDIO.

- Ovidii Epistolæ ex libris e Ponto, *in-4o.*
— Tristium, Lib. I, II, III, IV, *in-4o.*
— Metamorphoseon, Liber I, II, VII, XII, XIII,
XIV, XV.
Selectæ ex Ovidio Fabulæ, cum notis gallicis, *in-8o.*
1767.

*On trouve chez le même Libraire, tous les Livres
à l'usage des Classes; comme Grammaires, Diction-
naires, Auteurs Latins, avec leur traduction.*

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΧΑΙΡΩΝΕΩΣ

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ

ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ.

PLUTARCHI

CHÆRONEI

ΑΡΟΡΗΤΕΓΜΑΤΑ

REGUM ET IMPERATORUM.

PARISIIS,

Apud J. BARBOU, viâ Mathurinensium.

M. DCC. LXXV.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΝ

ΑΠΟΦΘΕΜΑΤΑ

ΠΑΡΑΛΟΝ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΝ

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΝ

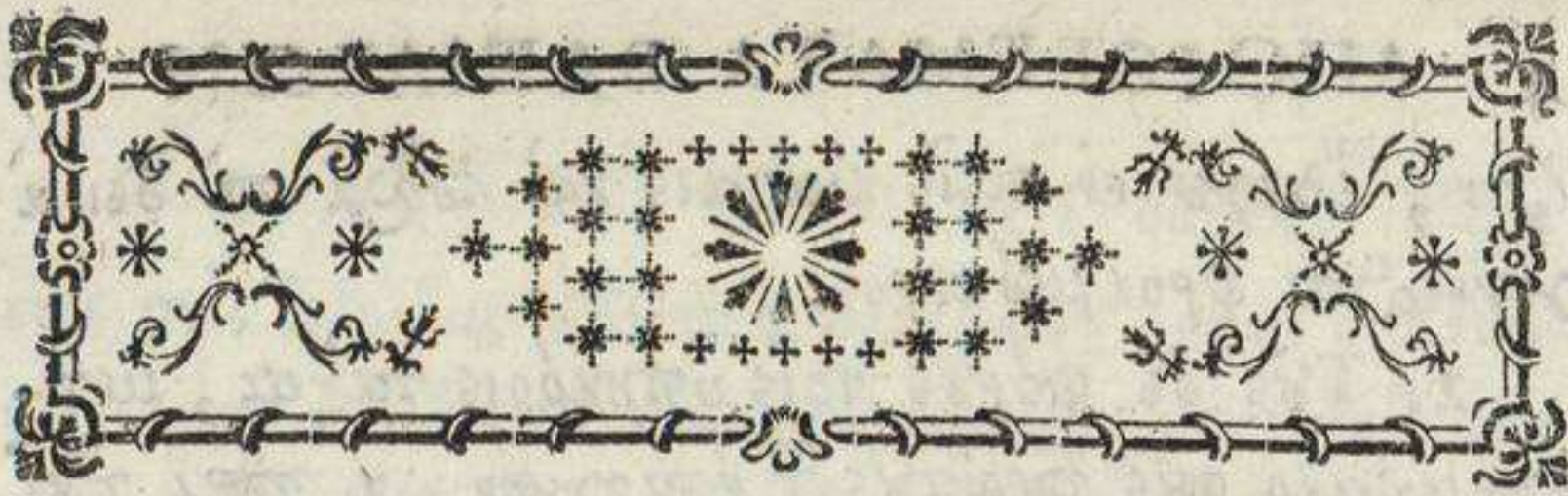
ΑΠΟΦΘΕΜΑΤΑ

REGUM ET IMPERATORUM

PARISIIS

MDCCLXX

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ΧΑΙΡΩΝΕΩΣ

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ

ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ.

ΚΥΡΟΥ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ.

1. ΠΕΡΣΑΙ΄ ΤΩΣ γρυπῶν ἐρώσι, καὶ καλ-
λίγυς ὑπολαμβάνουσι, διὰ τὸ Κῦρον, ἀγαπη-
θέντα μάλιτα τῶΣ βασιλέων, γεγονέναι γρυπῶν
τὸ εἶδος. Εἶπε δὲ Κύρος ἑτέροις ἀναγκάζεσθαι
πάντα ποιεῖν τὰς αὐτοῖς μὴ θέλοντας, ἀρ-
χεῖν δὲ μηδενὶ προσήκειν, ὅς ἔκρείτων ἐπὶ τῶΣ
ἀρχομένων.

2. Βυλομένυς δὲ τὰς Πέρσαις, αὐτὶ ἑαυτῶΣ
ἔσει ὀρνυῖς καὶ τραχίας, πεδιάδα καὶ μαλακὴν
χώραν λαβεῖν, ἔκ εἶασεν, εἰπὼν ὅτι καὶ τῶΣ
φυτῶν τὰ σπέρματα, καὶ τῶΣ αἰθρώτων οἱ βίοι
ταῖς χώραις συνεξομοιῆσαι.

ΔΑΡΕΪΟΥ.

1. Δαρεῖος ὁ Ξέρξης πατὴρ ἑαυτοῖ ἐγκωμά-

A ij

4 ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ ΒΑΣΙΛΕΩΝ

ζων, ἔλεγεν εἰ ταῖς μάχαις καὶ ὧσα τὰ δεινὰ γίνεσθαι φρονιμώτερος.

2. Τὸς δὲ φόρως τοῖς ὑπηκόοις τάξας, μετ' ἐπέμψατο τὸς πρώτους τῶν ἐπαρχῶν, καὶ αὐτὸς τῶν φόρων ἠρώτησε, μὴ βαρεῖς εἰσι φησάντων δὲ μετρίως ἔχειν, ἐκέλευσε τελεῖν τὸς ἡμέτερος ἕκαστος.

3. Ροῖαὶ δὲ μεγάλην ἀνοίξας, πυθομένους πινὸς πὶ αὐτῶν ἔχειν βέλοιο τοσούτον; ὅσον ἐστὶ τῶν κόκκων τὸ πλῆθος, εἶπε, Ζώπυρος. Ἦν δὲ αὐτὸν ἀγαθὸς καὶ φίλος ὁ Ζώπυρος.

4. Ἐπεὶ δὲ αὐτὸς ἑαυτὸν αἰκισάμενος ὁ Ζώπυρος, καὶ τὴν ρῖνα καὶ τὰ ὦτα περικόψας, ἐξηπάτησε Βαβυλωνίους, καὶ πτερυγεῖς ὑπ' αὐτῶν, παρέδωκε Δαρείῳ τὴν πόλιν, πολλάκις ὁ Δαρεῖος εἶπεν ὅτι αὐτὸν ἐθελῆσαι λαβεῖν ἕκαστον Βαβυλωνίους ἐπὶ τῷ μὴ Ζώπυρον ἔχειν ὀλόκληρον.

Σ Ε Μ Ι Ρ Α Μ Ι Δ Ο Σ.

Σεμίραμις δὲ ἑαυτῇ κατασκευάσασα τάφον, ἐπέγραψεν, ὅτις αὐτῶν χρημάτων δεηθῆ βασιλεὺς, διελόντα τὸ μνημεῖον, ὅσα βέλεται, λαβεῖν. Δαρεῖος ἐν διελῶν, χρημάτων μὲν εἶχ' εὖρε, γραμμασι δὲ ἑτέροις ἐνέτυχε τὰδε φράζουσιν· Εἰ μὴ κακὸς ἦσθ' αὐτὸν καὶ χρημάτων ἀπληθὺς, ὅτι αὐτῶν νεκρῶν θήκας ἐκίνας.

Ξ Ε Ρ Ε Ο Υ.

Ξέρξης τῷ Δαρείῳ αὐτῶν τῆ βασιλείᾳ ἀμφισβητῶν ὁ ἀδελφὸς Ἀριμένης, κατέβαινον ἐκ τῆ Βακτριανῆς. Ἐπέμψεν ἐν αὐτῷ δῶρα, φράσαι κελεύ-

ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ. 5

σας τὴς διδόντας· «Τέτοις τιμαῖς ἔξῃς ὁ ἀδελ-
φός· εἰ δὲ βασιλεὺς ἀναγορευθῆ, παντὶ ἔσῃ
παρ' αὐτῷ μέγας». Ἀποδειχθέντος δὲ τῆς Ξέρξης
βασιλείας, ὁ μὲν Ἀρτιάκης εὐθὺς προσηκούσας
καὶ τὸ διαδῆμα περιέθηκεν· ὁ δὲ Ξέρξης ἐκείνῳ τὴν
δεύτεραν μεθ' ἑαυτὸν ἔδωκε τάξιν.

ἈΡΤΙΑΞΕΡΕΟΥ.

1. Ἀρτιάξης ὁ Ξέρξης, ὁ Μακρόχειρ προση-
γορευθεὶς διὰ τὸ πλεονέστερον χεῖρα μακροτέραν
ἔχειν, ἔλεγεν ὅτι τὸ προσηκόντα τῆς ἀφελῆν βασι-
λικώτερον ἔστι.

2. Πρωτοβόλῃν ἐκέλευσε τῆς συγκυνηγετῶ-
νων τῆς δυναμένων καὶ βυλομένων.

3. Πρῶτος δὲ τοῖς ἀμαρτάνουσι τῆς ἡγεμονι-
κῶν τιμῶν ἐτάξεν, αὐτῶν τὸ σῶμα μαγι-
γῆν, μαγιγῆσαι μὲν ἀποδυσαμένων τὰ ἱμάτια·
καὶ αὐτῶν τὴν κεφαλὴν ἀποτίλλεσαι, τὴν πᾶσαν
ἀποφεμένων.

4. Σαπβαρζάνην δὲ τὸν κατακοιμιστὴν ἀπέμε-
νον παρ' αὐτῶν τῆς μὴ δικαίων, ἀποσόμενος ὅτι
πεισμεύοις Δαρεϊκοῖς τῆς τοιοῦτα, προσέταξε
τῶν τιμῶν πεισμεύοις Δαρεϊκῶν κομίσαι· καὶ
διαδὸς αὐτῶν, Λάβε, εἶπε, ὦ Σαπβαρζάνη·
ταῦτα μὲν γὰρ λέγεις ὅτι ἐσομαι πένετος· ἐκείνα
δὲ πράξαι, ἀδικώτερος.

ἈΡΤΙΑΞΕΡΕΟΥ ΜΝΗΜΟΝΟΣ.

Ἐν φυγῇ πινι τὴν ἀποσκευῆς αὐτῶν διαρπαγίσης,
ἔπειθ' οὐκ καταφαγὼν καὶ κρίθινον ἄρτον, Οἶα,
εἶπεν, ἠδονῆς ἀπειρος ἦμην. Α iii

6 ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ ΒΑΣΙΛΕΩΝ

ΠΑΡΤΣΑΪΤΙΔΟΣ.

Παρύσατις, ἡ Κύρις καὶ Ἀρταξέρξης μήτηρ,
ἐκέλευε τὸν παρὰ βασιλέα μέλλοντα μετὰ παρρη-
σίας διαλέγεσθαι, βυασίνοις λεγόμεναι ῥήμασι.

ΟΨΟΝΤΟΥ.

Οψόντης ὁ βασιλέως Ἀρταξέρξης γαμβρὸς,
ἀπὸ μίας περιπεσῶν δι' ὄργην καὶ καταγνωθεὶς ἔφη·
καθ' ἃς οἱ τῆς ἀειθμητικῆν δάκτυλοι νῦν μὲν
μυριάδας, νῦν δὲ μονάδα πθέναι δύναται, τὸ
αὐτὸ καὶ τῆς τῆς βασιλέων φίλης, νῦν μὲν τὸ
πάν δύνασθαι, νῦν δὲ τὸ λάχρον.

ΑἴΓΥΠΤΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ.

Οἱ Αἰγυπτίων βασιλεῖς καὶ νόμον ἑαυτῶν τῆς
δικαστικῆς ἐξώρκιζον, ὅτι, καὶ βασιλεύς πᾶσι
ἐπιπέσει κρίνει τῶν μὴ δικαίων, ὅς κρινῆσι.

ΤΗΡΟΥ.

Τήρης ὁ Σιτάλκας πατήρ ἔλεγεν, ὅποτε σχο-
λάζοι καὶ μὴ γρατεῦοιτο, τῶν ἱπποκόμων οἴεσθαι
μηδὲν ἀφαιρῆναι.

ΣΚΙΛΟΥΤΟΥ.

Σκίλευρος ὀγδοήκοντα παῖδας ἀρρένας ἀπολι-
πῶν, ἐπεὶ τελευτῶν ἔμελλε, δέσμην ἀκοντίων
ἐκάτω φορεῖν, ἐκέλευσε καθαθραῦσαι. Πάντων
δὲ ἀπαγορευσάντων, καθ' ἑν αὐτὸς ἐξελεῖν ἀκόν-
τιον, ἅπαντα ῥαδίως συνέκλασε· διδάσκων ἐκεί-
νας, ὅτι συνεστῶτες, ἰσχυροὶ ἀφαιρῆσι, ἀσθενεῖς
δὲ ἐσονται ἀφαιρῆσι καὶ φασιάσαντες.

1. Γέρων, ὁ μὲν ἄ Γέλωνα τύραννος, ἔλεγε μηδένα τῶν παρρησιαζομένων πρὸς αὐτὸν, ἀχαίρον εἶναι.

2. Λοιδορήθεις δὲ ὑπὸ τινος εἰς τὴν δυσωδίαν τῆς γόματος, ἠπᾶτο τὴν αὐτῆς γυναῖκα μηδέποτε πρὸς τὴν φράσασαν. Ἡ δὲ εἶπεν, ὡμὴν γὰρ τοῖστον ἅπαντας τῆς ἀνδρας ὄζειν.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ.

1. Πικρῶς μὲν τῆς ἄλλης κακῆργος κολάζων, ἐφείδετο τῶν λωποδυτῶν, ὅπως παύσωνται οἱ Συρακούσιοι τῆς δειπνεῖν καὶ μεθύσκεσθαι μετ' ἀλλήλων.

2. Ζένης δὲ τινος ἰδίᾳ φράσειν φάσκοντος αὐτῷ, καὶ διδάξῃν ὅπως ποροειδῆ τῆς ὀπιθελεύοντος, ἐκέλευσεν εἰπεῖν. Ἐπεὶ δὲ ποροσελθὼν, Δός, εἶπε, μοι τάλαστον, ἵνα δόξης ἀκηκοέναι τὰ σημεῖα τῶν ὀπιθελευόντων. Ἐδῶκε παραποιδόμενος ἀκηκοέναι, καὶ ἐθαύμαζε τὴν μέθοδον τῆς ἀνθρώπου.

3. Πρὸς δὲ τὸν πυθόμενον εἰ χολάζοι, Μηδέποτε, εἶπεν, ἐμοὶ τῆτο συμβαίη.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

1. Οὗ δὲ νεώτερος Διονύσιος ἔλεγε πολλὰς τρέφειν σοφιστὰς, καὶ θαυμάζων ἐκείνους, ἀλλὰ δι' ἐκείνων θαυμάζεσθαι βυλόμενος.

2. Ἐκπεσὼν δὲ τῆς ἀρχῆς, πρὸς μὲν τὸν εἰπέντα, Τί σε Πλάτων καὶ φιλοσοφία ὠφέλησε; Τὸ τιλικαίτην, ἔφη, τύχης μεταβολὴν ῥα δίδωσιν ὑπομένειν.

8 ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ ΒΑΣΙΛΕΩΝ

ΑΓΑΘΟΚΛΟΥΣ.

Αγαθοκλῆς εὖς ἦν κεραμέως. Γενόμενος δὲ κύριος Σικελίας, καὶ βασιλεὺς ἀναγορευθεὶς, εἰώθει κεράμια ποτήρια πηθέναι ὡς καὶ τὰ χυσοῦ, καὶ τοῖς νεοῖς ἐπιδεικνύμενος λέγειν, ὅτι τοιαῦτα ποιεῖν πρότερον, ἢ τὰ ταῦτα ποιεῖν διὰ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν ἀνδρείαν.

ΑΡΧΕΛΑΟΥ.

Ἀδολέχῃ κερέως ἐρωτήσαντος αὐτὸν, Πῶς σε κείρω; Σιαπῶν, ἔφη.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ.

1. Πολλῶν κατορθωμάτων αὐτῷ καὶ καλῶν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ προσεληθέντων, ὧς τύχη, εἶπεν, μικρόν τι μοι κακὸν ἀπὸ τοσούτων καὶ τηλικούτων ἀγαθῶν ποιήσον.

2. Τοῖς δὲ τῶν Ἀθηναίων δημαγωγοῖς ἔφη χάριν ἔχειν, ὅτι λοιδορῶντες αὐτὸν βελτίονα ποιεῖν καὶ τῷ λόγῳ καὶ τῷ ἔργῳ. Πειρῶμαι γὰρ αὐτὸς ἅμα καὶ τοῖς λόγοις καὶ τοῖς ἔργοις ψευδομένους ἐλέγχειν.

3. Τὸς δὲ συμβουλευόντας αὐτῷ πικρῶς χεῖσθαι τοῖς Ἀθηναίοις, ἀτόπως ἔλεγεν εἶναι, κελεύοντας ἀνθρώπων ὑπὲρ δόξης πάντα ποιεῖντα καὶ πείσυχοντα ἀποβαλεῖν τὸ τῆς δόξης θάλασσαν.

4. Γενόμενος δὲ κριτῆς δυοῖν πονηροῖν, ἐκέλευσε τὸν μὲν φεύγειν ἐκ Μακεδονίας, τὸν δὲ ἕτερον διώκειν.

5. Μέλλων δὲ καταπρατοπιθεύειν ἐν χερσίν

καλῶ, καὶ πυθόμενος ὅτι χόρτος οὐκ ἔστι τοῖς
ἔπιτομοῖς, Οἶος, εἶπεν, ἡμῶν ὁ βίος ἔστιν, εἰ
καὶ πρὸς τὸν τῶν ὄνων καιρὸν οφείλομεν ζῆν;

6. Φρούριον δὲ τι βεβλόμενος λαβεῖν ὄχυρόν,
ὡς ἀπήγειλαν οἱ κατάσκοποι χαλεπὸν εἶναι παν-
τάπασι καὶ ἀνάλωτον, ἠρώτησεν, εἰ χαλεπὸν ἔστω
ἔστιν, ὥστε μηδὲ ὄνον προσηλθεῖν χυσιὸν κομί-
ζοντα.

7. Ἰππάρχος τῷ Εὐβοέως ἀποθανόντιος δῆλος
ἦν βαρέως φέρων. Εἰπόντος δὲ τινος, Ἀλλὰ μὲν
ἄρα ἴσως ὡς ἐκεῖνος ἀποτέθηκεν. Ἐαυτῷ γὰρ, εἶπεν,
ἐμοὶ δὲ ταχέως ἐφθι γὰρ τελευτῆσαι πρὶν ἢ παρ'
ἐμῷ χρεῖν ἀξίαν τῆς φιλίας ἀπολαβεῖν.

8. Τῶν δὲ Ἀντιπάτρως φίλων πινὰ κατατάξας
εἰς τὰς δικαστὰς, εἶτα τὸν πύγωνα βαπτόμενον
ἀποθανόμενος καὶ πρὸ κεφαλῆν, ἀνέστησεν, ὅτι
ἀπίστος ἐν φρεσὶ, καὶ ἐν πράγμασι.

9. Μαχαίτας δὲ πινὶ κρίων δίκην καὶ ἔπιτο-
μάζων, ὃ πάλιν ὠρσεῖχε τοῖς δικαστοῖς, ἀλλὰ κα-
τέκρινε. Ἐκεῖνός δὲ ἀναβοήσαντος ἐκκαλεῖσθαι κρί-
σιν, διορθοθεῖς, Ἐπί πινά; εἶπε καὶ ὁ Μαχαί-
τας, Επί σε, βασιλεῦ, αὐτὸν, αἷ ἐξηγορῶς
καὶ προσέχων ἀκούης. Τότε μὲν ἐν ἀέθρῃ γενόμε-
νος δὲ μάλλον ἐφ' ἑαυτὸν, καὶ γινῶς ἀδικούμενον
τὸν Μαχαίταν, πρὸ μὲν κρίσιν οὐκ ἔλυσε, τὸ
δὲ τίμημα τῆς δίκης αὐτὸς ἐξέτισεν.

10. Κοιμηθεῖς δὲ πλείονα χρόνον ἐπὶ τρα-
πείας, εἶτα θάνατος, Ἀσφαλῶς, εἶπεν, ἐκά-
θουρον Ἀντίπατρός γὰρ ἐξηγορῶς.

11. Πάλιν δὲ ἡμέρας καθεύδοντος αὐτῆ, καὶ τῶν ἠθροισμένων ὅτι θυραὶς Ἐλλήνων ἀγανακτίζοντων καὶ ἐγγαλόντων, ὁ Παρμενίων, Μὴ θαυμάσητε, εἶπεν, εἰ καθεύδει νῦν Φίλιππος· ὅτε γὰρ ἐκαθεύδετε ὑμεῖς, ἔτος ἐξηχρόν.

12. Ψάλτην δὲ πινα βελομένην παρὰ δεῖπνον ἐπανορθῶν αὐτῆ καὶ λαλεῖν περὶ κρεμάτων, ὁ ψάλτης, Μὴ γένοιτό σοι, εἶπεν, κακῶς ἔπως, ὦ βασιλεῦ, ἵνα ταῦτα ἐμὲ βέλτιον εἰδῆς.

13. Πρεσβύτιδος δὲ πενιχρᾶς ἀξίωσης ἐπὶ αὐτῆ κριθῆναι καὶ πολλάκις ἐνοχλήσης, ἔφη μὴ χολάζειν. Ἡ δὲ πρεσβύτις ἐγκραγῶσα, Καὶ μὴ βασίλευε, εἶπεν. Ὁ δὲ θαυμάσας τὸ ῥηθῆναι, ἔμῳνον ἐκείνης, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων εὐθύς διήκασεν.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

1. Αλέξανδρος ἐπιπαῖς ὢν, πολλὰ τῆ Φιλίππου κατορθόντος, οὐκ ἔχαιρεν, ἀλλὰ πρὸς τὸς συντρεφομένους ἔλεγε παῖδας, Ἐμοὶ δὲ ὁ πατὴρ ἔδεν ἀπολείπει. Τῶν δὲ παίδων λεγόντων ὅτι, Ταῦτά σοι κλᾶται· Τί δὲ ὄφελος, εἶπεν, εἰ εἰ ἔχω μὴ πολλά, πρᾶξω δὲ ἔδεν;

2. Ἐλαφρὸς δὲ ὢν καὶ ποδώκης, καὶ παρακαλῶμενος ὑπὸ τῆ πατρὸς Ὀλύμπια δραμεῖν γάδιον, εἶγε, ἔφη, βασιλεῖς ἔξεν ἔμελλον ἀταγωνιστάς.

3. Ἐπιθυμῶντι δὲ τοῖς Θεοῖς ἀφειδῶς αὐτῶ, καὶ πολλάκις ἐπιδρατιομένῳ τῆ λιβανωτῆ, παρῶν Δεωνίδης ὁ παιδαγωγός, Οὕτως, εἶπεν, ὦ παῖ,

δαφιλάς ἐπιθυμιάσῃς, ὅταν τὸ λιβανωτοφόρον κρα-
τήσῃς. Ὡς δ' ἐν ἐκράτησεν, ἐπέμψεν ἐπιστολὴν πρὸς
αὐτὸν, Ἀπέσαλκά σοι τάλαυτα ἕκατὸν λιβανω-
τῆ καὶ κασίας, ἵνα μηκέτι μικρολογῇ πρὸς τῆς
Θεῆς, εἰδὼς ὅτι καὶ τὸ ἀρωματοφόρον κρατέμεν.

4. Μέλων δὲ τιῶ ἐπὶ Γρανίκῳ μάχην μά-
χεσθαι, παρεκάλει τῆς Μακεδόναις ἀφθόνως δειπ-
νεῖν, καὶ πάντα φέρειν εἰς μέσον, ὡς αὖριον δειπ-
νήσοντασ ἐκ τῆς πολεμίων.

5. Ἐν δὲ Μιλητῷ πολλὰς ἀνδριάντας ἀθλη-
τῶν θεασάμενος Οὐλύμπια καὶ Πύθια νενικηκότων,
καὶ τῶ τὰ τηλικαῦτα ἦν σώματα, ἔφη, ὅτε οἱ
βαρβαροὶ ὑμῶς τιῶ πόλιν ἐπολιόρκουν;

6. Τῆς δὲ τῆς Καρῶν βασιλίσσης Ἀδᾶς ὄψα
καὶ πέμματα παρεσκευασμένα πειθῶς ἀπὸ δη-
μιουργῶν καὶ μαγείρων φιλοτιμουμένης αἰὲ πέμπειν
πρὸς αὐτὸν, ἔφη κρείττονας ἔχῃν αὐτὸς ὄψοποιός,
πρὸς μὲν αἰετον τιῶ νυκτοπορία, πρὸς δὲ
δειπνον, τιῶ ὀλιγαρισία.

7. Ἐπεὶ δὲ παρεσκευασμένων πάντων πρὸς
μάχην, ἠρώτησαν οἱ στρατηγοί, Μή τι πρὸς τέ-
τοις ἔπερον; Οὐδὲν, εἶπεν, ἢ ξυρεῖν τὰ γένηα
τῆς Μακεδόνων. Θαυμάσαντος δὲ τῆ Παρμενίω-
νος, Οὐκ οἶδας, εἶπε, ὅτι βελτίων οὐκ ἔστιν ἐν
μάχῃ λαβὴ, ἢ πώγωνος;

8. Δαρεῖς δίδοντας αὐτῷ μυρία τάλαυτα, καὶ
τὴ Ἀσίαν νείμασθαι πρὸς αὐτὸν ἐπίσης, καὶ Παρ-
μενίωνος εἰπόντος, Ἐλάβον αὖ, εἰ Ἀλέξανδρος
ἤμην, Καὶ γὰρ νῆ Δία, εἶπεν, εἰ Παρμενίων ἤμην.

Ἀπεκρίνατο δὲ Δαρείω μίτε τὴν γῆν ἡλίως δύο ,
μίτε τὴν Ἀσίαν δύο βασιλεῖς ὑπομένειν.

9. Παρατασσομένω δὲ τῷ στρατεύματι, ἰδὼν
πῶς τῶν στρατιωτῶν τὸ ἀκόντιον ἐναγκυλεύμενον,
ἐξέωσε τὸ φαλαγγίον ὡς ἀχρηστον, ὅς περ ἄσχευαί-
ζελοι δὴ ἦν, ὅτε δεῖ χρῆσθαι τοῖς ὀπλοῖς.

10. Ἐν δὲ Ἀμίμωνος ὑπὸ τῷ περὶ τὴν παῖς
Διὸς περσαγορευθεῖς, Οὐδέν γε, ἔφη, θαυμα-
στὸν πάντων μὲν γὰρ ὁ Ζεὺς φύσει πατὴρ ἐστίν,
ἑαυτῷ δὲ ποιεῖται τῶς αἰείους.

11. Τοξεύματα δὲ πληγαῖς εἰς τὸ σκέλος, ὡς
πολλοὶ συνέδραμον τῶν πολλὰς εἰωθότων αὐτὸν
θεὸν περσαγορεύειν, ἀχρηστὸν τῷ περσώτῳ,
Ταπὶ μὲν αἶμα, εἶπεν, ὡς ὄρατε, καὶ οὐκ ἰχώρ,
οἷός περ τε ῥέει μακάρεσσι Θεοῖσιν.

12. Ἐπαινούντων δὲ ἐνίων τῷ Ἀντίπατρει τὴν
εὐτέλειαν ὡς ἀφ' ῥύπτης διαιτημένω καὶ αὐστηρῶς,
Ἐξώθεν, εἶπεν, Ἀντίπατρος λευκοπάρυφος ἐστίν,
παὶ δὲ ἔνδον, ὀλοπόρφυρος.

13. Τῶν δὲ Ἰνδῶν τὸν ἄριστον τοξεύειν δοκῆντα,
καὶ λεγόμενον ἀπὸ δακτύλιος τὸ οἶφον ἀφιέναι, λαβῶν
αἰχμαλώτον, ἐκέλευσεν ἐπιδείξασθαι καὶ μὴ βα-
λόμενον ὀργασθεῖς ἀιελεῖν περσέταξε. Ἐπεὶ δὲ
ἀγρόμενος ὁ αὐστηρῶς ἔλεγε περὶ τῶν ἀγροῦντων,
ὅτι πολλῶν ἡμερῶν ἔμεμελέτηκε, καὶ ἐφοβήθη
ἀπαρτεσεῖν, ἀκούσας ὁ Ἀλέξανδρος ἐθαύμασε, καὶ
ἀπέλυσε μετὰ δώρων αὐτὸν, ὅτι μᾶλλον ἀποθα-
νεῖν ὑπέμεινεν, ἢ τῆς δόξης ἀνάξιος φανῆναι.

14. Τῶν δὲ πρώτων φίλων καὶ κρατίστων πρῶτον

καὶ ἐδόκει Κρατερόν μάλιστα πάντων, φιλεῖν δὲ
 Ἡφαισίωνα. Κρατερός μὲν γὰρ, ἔφη, φιλοβασί-
 λεύς ἐστὶ Ἡφαισίων δὲ, φιλαλέξαιδρος.

14 Πυθόμενος δὲ ὑπὸ τινος λοιδορεῖσθαι,
 Βασιλικόν, ἔφη, ἔστιν εὖ πιθύντα κακῶς ἀκθεῖν.

15 Ἀποθηήσκων δὲ, πρὸς τῶς ἐταίρους ἰδῶν
 ἔφη, Μέγαν ὄρω με τὸν ἐπιτάφιον ἐσόμηνον.

ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ.

1. Νοσήσας μὲν μακρὰν νόσον, ὡς ἀνέρρωσεν,
 Οὐδέν, ἔφη, χεῖρον. Ὑπέμνησε γὰρ ἡμᾶς ἡ νό-
 σος μὴ μέγα φρονεῖν, ὡς ὄντας θνητῆς.

2 Εἰπόντος δὲ τινος ὅτι πάντα καλὰ καὶ δί-
 καια τοῖς βασιλεῦσι, Ναὶ μὰ Δία, εἶπεν, τοῖς
 τῶν βαρβάρων· ἡμῖν δὲ μόνον καλὰ, τὰ καλὰ,
 καὶ μόνον δίκαια, τὰ δίκαια.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.

Ῥοδίους δὲ πωλιορκῶν ὁ Δημήτριος ἔλαβεν ἐν
 τινι προγραφίῳ πίνακα Πρωτογένους τῆς ζωγράφου
 τὸν Γάλυσον γράφοντος. Ἐπικηρυκευσαμένων δὲ
 τῶν Ῥοδίων, καὶ φείσασθαι τῆς πίνακος παρακα-
 λούντων, ἔφη μᾶλλον τὰς τῆς πατρὸς εἰκόνας ἢ
 τὴν γραφὴν ἐκείνην ἀφαρθεῖν.

ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ.

1. Μέλων ναυμαχεῖν πρὸς τῶς Πτολεμαί-
 στρατηγῆς, εἰπόντος τῆς κυβερνήτης πολὺ πλείονας
 εἶναι τὰς τῶν πολεμίων ναῦς, Ἐμὲ δὲ, ἔφη,
 αὐτὸν παροῦτα πρὸς πόσας αἰτιτάτεις;

14 ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ ΒΑΣΙΛΕΩΝ

2. Ὑποχωρῶν δὲ ποτε τοῖς πολεμίοις ἔπερ-
χόμενοις, οὐκ ἔφη φεύγειν, ἀλλὰ διώκειν τὸ συμ-
φέρον ὀπίσω κείμενον.

3. Ἐπεὶ δὲ νεανίσκος ἀνδρεῖς πατρὸς, αὐτὸς
δὲ μὴ πάνυ δοκῶν ἀγαθὸς εἶναι φρατιώτης, ἤξις
τὰς τῷ πατρὸς λαμβάνειν ἀποφορὰς, Ἀλλ' ἐγώ,
εἶπεν, ὦ μαιράκιον, ἀνδραγαθίας, ἔ πατραγαθίας
μοῦθ' ἢ δωρεὰς δίδωμι.

4. Ζήνωνος δὴ τῷ Κιτιέως ἀποθανόντος, ὃν
μαλίστα τῶν φιλοσόφων ἐθαύμασεν, ἔλεγε τὸ
θέατρον αὐτῷ τῶν πράξεων ἀπηρῆσθαι.

ΛΥΣΙΜΑΧΟΥ.

1. Λυσίμαχος ἐν Θράκη κρατηθεὶς ὑπὸ
Δρομαχέτι, ἢ ἀπὸ δίψαν ἑαυτὸν ἢ τὸ φράτευ-
μα πῶρα δὲ, ὡς ἔπειν ἀχμάλωτος γενόμενος,
Ὡς Θεοί, εἶπεν, ὡς μικρὰς ἡδονῆς ἕνεκα δέλοσθαι
ἑμαυτὸν ἐκ βασιλέως πεποίηκα.

2. Πρὸς δὲ φιλιππίδην τὸν κωμωδοποιὸν φίλον
ὄντα ἢ συνήθη, Τίνος σοι, εἶπε, τῷ ἐμῶν μεγαδῶ;
κακείνος, Οὐ βέλει, πλὴν τῶν ἀπορρήτων.

ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ.

1. Ἀντίοχος ὁ τρίτος ἔγραψε ταῖς πόλεσιν, αἵ
τι γράφη ὡς αἱ τὰς νόμους κελεύων γενέσθαι, μὴ
προσέχειν ὡς ἡγνοηκότι.

1. Τὴν δὲ τὴν Ἀρτέμιδος ἱέρεια ἰδὼν ὑπερβο-
λῇ καλὴν φανεῖσθαι, εὐθύς ἀιέζευσεν ἐξ Εφέσας,
φοβούμενος μὴ ὡς αἱ γνώμην ἐκβιασθῆ ὑπερβαί-
ναι τῶν ἔχουσίων.

ΠΥΡΡΟΥ Η ΠΕΙΡΟΤΟΥ.

1. Πύρρον οἱ υἱοὶ παῖδες ὄντες ἠρώτων τίτι καταλείψει τὴν βασιλείαν· καὶ ὁ Πύρρος εἶπεν, Ὅς αὐτὸς ὑμῶν ὀξύτερον ἔχη τὴν μάχαιραν.

2. Ἐρωτηθεὶς δὲ πότερον Πύθων ἢ Καφείσιος αἰλητῆς ἀμείνων, Πολυπέρχης, εἶφη, ὁ στρατηγός.

3. Ἐπεὶ δὲ συμβαλὼν Ῥωμαίοις δις ἐνίκησε, πολλὰς τῶν φίλων καὶ τῶν ἡγεμόνων ἀπολέσας, Ἄν' ἐπι μίαν, εἶφη, μάχην Ῥωμαῖς νικήσωμεν, ἀπολώλαμεν.

4. Ἐπεὶ δὲ Σικελίας ἀποτυχὼν ἐξέπληξ, μεταστραφεὶς ὀπίσω πρὸς τοὺς φίλους, Οἴαν, εἶφη, Ῥωμαίοις καὶ Καρχηδονίοις ἀπολείπομεν παλαίτραν;

ΑΝΤΙΟΧΟΥ.

Ἀντίοχος ὁ στρατεύσας δεύτερον ἐπὶ Παρθίας, εἴ τιτι κυνηγεσίῳ καὶ διωγμῷ, τῶν φίλων καὶ θεραπόντων ἀποπλανηθεὶς, εἰς ἑπαυλίῳ πενήτων αἰθρώπων ἀγνοούμενος εἰσῆλθε· καὶ πρῶτον τὸ δεῖπνον ἐμβαλὼν λόγον πρὸς τὴν βασιλέως, ἤκασεν ὅτι τὰλλα θεητός ἐστιν, φίλοις δὲ μοχθηροῖς ἐπιτρέπων τὰ πλείστα παρορᾷ, ἔτι πολλάκις ἀμελεῖ τῶν ἀναγκαίων· ἀλλὰ τὸ λίαν φιλόθετος εἶναι. Τότε μὲν ἔν ἐσιώπησεν· ἄμα δὲ ἡμέρας, τῶν δορυφόρων πρῶταγενομένων ἐπὶ τὴν ἑπαυλίαν, φανέρος γενόμενος πρῶταγενομένης τῆς πορφύρας αὐτῷ ἔτι τὴν διαδήματος· Ἄλλα ἀφ' ἧς, εἶπεν, ἡμέρας ὑμᾶς ἀνείληφα, πρῶτον ἐχθρὸς ἀληθινῶν λόγων ἤκουσα πρὸς ἑμαυτῆ.

1. Θεμιστοκλῆς ἐπιμειράκιον ὦν, ἐν πότοις ἐκω-
λινδεῖτο ἔγνωξιν· ἐπεὶ δὲ Μιλτιάδης στρατηγῶν
ἐνίκησεν ἐν Μαραθῶνι τὰς βαρβάρους, ἔρχετο ἐπὶ ἦν
ἐντυχεῖν ἀπακτεῖντι Θεμιστοκλεῖ. Πρὸς δὲ τὰς φαι-
μαζονίας τὴν μεταβολὴν, ἔλεγεν ὡς, Οὐκ ἔα μὲ
καθεύδειν ἔδδ' ῥαθυκεῖν τὸ Μιλτιάδ' εὐτόπιον.

2. Ἐρωτηθεὶς δὲ πότερον Ἀχιλλεὺς ἔβλεπε
αὐτὸν ἢ Ὀμηρὸς εἶναι, Σὺ δ' αὐτὸς, ἔφη, πότερον
ἠθέλες, ὁ νικῶν ἐν Ὀλυμπιάσιν, ἢ ὁ κηρύσσων
τὰς νικῶντας εἶναι;

3. Τῷ δὲ Σεερίφῳ πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, ὡς
ἔδδ' αὐτὸν, ἀλλὰ διὰ τὴν πόλιν, εἰδοξὸς ἐστίν,
Ἀληθῆ λέγεις, εἶπεν, ἀλλ' ἔτ' αὐτὸν ἐγὼ Σεερίφιος
ὦν ἐγενόμην ἐνδοξος, ἔτε σὺ Ἀθηναῖος.

4. Πρὸς δὲ Σιμωνίδην ἐξαγόμενον τινα κρίσιν
ἔδικαίαν, ἔφη μήτ' αὐτὸν ἐκεῖνον γενέσθαι ποιητὴν
ἀγαθόν, ἄδοντα πρὸς μέλος· μήτ' αὐτὸν ἀρχον-
τα χρηστὸν, δικάζοντα πρὸς τὸν νόμον.

5. Τὸν δὲ ὑὸν ἐντυφῶντα τῇ μητρὶ, πλείστον
Ἑλλήνων ἔλεγε δύνασθαι· τῶν γὰρ Ἑλλήνων ἀρ-
χεῖν Ἀθηναίους· Ἀθηναίων δὲ, ἑαυτὸν· ἑαυτῷ δὲ,
τὴν ἐκεῖνα μητέρα· τῷ δὲ μητρὸς, ἐκεῖνον.

6. Τῶν δὲ τῶν θυγατέρων μνωμένων αὐτῷ, τὸν
ἐπιεικῆ τῷ πλεονεξίᾳ προτιμήσας, ἀνδρα ἔφη ζητεῖν
χρημάτων δεόμενον μάλλον, ἢ χρημάτων ἀνδρός.

7. Χωρίον δὲ πωλῶν, ἐκέλευσε κηρύττειν ὅτι
ἔγειτονα χρηστὸν ἔχει.

8. Τῶν

8. Τῶν δὲ Ἀθηναίων αὐτὸν περιπληκίζοντων, Τί κοπιᾶτε, εἶπεν, ὑπὸ τῆς αὐτῶν πολέμῳ εὐχρηστέμενοι; Καὶ ταῖς πλατάνοις ἀπέκασεν αὐτὸν, αἷς ὑποτρέχουσι χειμαζόμενοι, γενομένης δὲ εὐδίας τίλλουσι παρερχομένοι ἔλοιδοροῦσι.

9. Πολλῶν δὲ δωρεῶν ἀξιοφείς, καὶ ταχὺ πλούσιος γινόμενος, πρὸς τὰς παῖδας εἶπεν, ὦ παῖδες, ἀπώλομεθ' αὐτῶν, εἰ μὴ ἀπολώλειμθα.

ΑΨΡΙΣΤΕΪΔΟΥ.

Τῶν Ἀθηναίων ὀρμωμένων ἐπὶ τὸν ἔξοστρακισμόν, ἀνθρώπος ἀγράμματος ἔσχετο ὅστρακον ἔχον προσήλθεν αὐτῷ κελεύων ἐγγράψαι τὸ ὄνομα τῆς Ἀειδείας. Γινώσκεις γάρ, εἶπεν, τὸν Ἀειδείην; Τῆς δὲ ἀνθρώπου γνώσκων μὲν ἔφησαντος, ἀχθεσθαι δὲ τῇ τῆς δικαίας περισηγείας· σιωπήσας ἐνέγραψε τὸ ὄνομα τῷ ὅστρακῳ, ἔσπεδωκεν.

ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ.

1. Περικλῆς ὅποτε μέλλοι στρατηγεῖν, ἀναλαμβάνων τὴν χλαμύδα, πρὸς ἑαυτὸν ἔλεγεν, Πρόσεχε, Περικλεῖς· ἐλευθέρων μέλλεις ἀρχεῖν, Ἑλλήνων ἔσθ' Ἀθηναίων.

2. Πρὸς δὲ φίλον πινὰ μαρτυρίας ψευδοῦς δεόμενον, ἢ προσῆν καὶ ὄρκος, εἶπεν μέχρι τῆς βωμῆς φίλος εἶναι.

3. Μέλλων δὲ ἀποθνήσκειν, αὐτὸς ἑαυτὸν ἐμακάριζεν ὅτι μηδεὶς Ἀθηναίων μέλλει ἱμάτιον δι' αὐτὸν ἐνεδύσασθαι.

B

ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ.

Προσελθὼν διδασκαλείῳ ῥαφιδίῳ Γλιαῶδος ἤπει. Τῷ δὲ διδασκάλῳ μηδὲν ἔχειν Ομήρου φήσαντος, εἰτείψας αὐτῷ κόνδυλον παρήλθεν.

ΛΑΜΑΧΟΥ.

Λάμαχος ἐπετίμα τινὶ τῶν λοχαγῶν ἀμαρτόντι· τῷ δὲ φήσαντος μηκέτι τῷτο ποιήσειν, οὐκ ἔστιν, εἶπεν, ἐν πολέμῳ δὲς ἀμαρτεῖν.

ΓΦΙΚΡΑΤΟΥΣ.

Ῥήτερός τινος ἐπερωτῶντος αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ, τίς ὢν μέγα φρονεῖς, πόπερον ἰππεύς, ἢ τοξότης, ἢ πελταστής, ἢ πεζός; οὐδείς ἔφη, τῶτων, ἀλλ', ὁ πᾶσι τῶτοις ἐπιτάττειν.

ΤΙΜΟΘΕΟΥ.

Τιμόθεος εὐτυχῆς ἐνομίζετο στρατηγὸς εἶναι· ὅφθοντες αὐτῷ τινες ἐζωγράφον πᾶς πόλεις εἰς κώρτον αὐτομάτως ἐκείνῃ καθεύδοντος ἐνδυομένας. Ἐλεγεν ἔν ὃ Τιμόθεος, εἰ τηλικαύτας πόλεις λαμβάνω καθεύδων, τί με οἶεσθε ποιήσειν ἐξηγορότα.

ΧΑΒΡΙΟΥ.

1. Χαβείας ἔλεγε κάλιςα στρατηγεῖν τῶς μάλιςα γινώσκοντας τὰ πῶν πολεμίων.

2. Εἰώθει δὲ λέγειν ὅτι φοβερώτερόν ὄσιν ἐλάφων στρατόπεδον, ἢ γουμένῃς λέοντος, ἢ λεόντων, ἐλάφῃς.

ΦΩΚΙΩΝΟΣ ΑΘΗΝΑΙΟΥ.

1. Φωκίων ὁ Αθηναῖος ὑπ' ἔδενός ἔτε γελᾶν ὠφθη, οὔτε δακρύων.

2. Δημοσθένης δὲ τῷ ῥήτορος εἰπόντος, Ἀποκλειθεὶς σε Ἀθηναῖοι, εἰ μὴ μανῶσι· Ναὶ εἶπεν, ἐμὲ μὲν, εἰ μὴ μανῶσι· σε δὲ, εἰ μὴ σωφρονῶσιν.

3. Ἀξιόχουτος δὲ Ἀντιπάτρως ποιῆσαι τι τῶν μὴ δίκαιων αὐτὸν, Οὐ δύνασαι, εἶπεν, Ἀντίπατρε, καὶ φίλω Φωκίῳι χεῖρα δὲ κόλακι.

4. Τῶν δὲ μελλόντων συναποθνήσκων ἐνὸς ὁδυρομένης καὶ ἀγανακτείντος, Οὐκ ἀγαπᾶς, εἶπεν, ὦ Εὐπίππε, μετὰ Φωκίῳνος ἀποθανέμενος;

5. Ἡδὴ δὲ τὸ κύλικος αὐτῷ προσφερομένης, ἐρωτηθεὶς εἰ τι λέγει πρὸς τὸν υἱόν· Εἰ γὰρ σοι, εἶπεν, ἐντέλλομαι καὶ παρακαλῶ μηδὲν Ἀθηναίοις μνησικακεῖν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΦΑΛΗΡΕΟΥΣ.

Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς Πτολεμαίῳ τῷ βασιλεῖ παρήνει τὰ πρὸς βασιλείας καὶ ἡγεμονίας βιβλία κτεῖσθαι ἕκαστα ἀναγνώσκων· αἱ γὰρ φίλοι τοῖς βασιλεῦσιν ἔφαρρῶσι παρεῖναι, τὰ δὲ ἐν τοῖς βιβλίοις γέγραπται.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ.

Πρὸς τὸν κελεύοντα ποιῆν ἐν τῇ πόλει δημοκρατίαν, Σὺ πρῶτος, εἶπεν, ἐν τῇ οἰκίᾳ σε ποιήσον δημοκρατίαν.

ΧΑΡΙΛΛΟΥ.

1. Χάειλλος ὁ βασιλεὺς ἐρωτηθεὶς διὰ τί νόμους ὀλίγους ἔγωγε Λυκούργος ἔθηκεν; ἀπεκρίνατο τὸς χρωμένους ὀλίγους λόγους μὴ δεῖσθαι νόμων πολλῶν.

2. Πρὸς δὲ τὸν πυθόμενον ἀφ' ἧς τὴν κομῶσιν; εἶπεν ὅτι τῶν κόσμων ἀδαπανώτατος ἐστὶς ἐστὶ.

ΑΓΙΔΟΣ.

1. Ἄγισ ὁ βασιλεὺς οὐκ ἔφη τὰς Λακεδαιμονίους ἐρωτᾶν πόσοι εἰσὶν, ἀλλὰ πῶς εἰσὶν οἱ πολέμοι.

2. Ἐν δὲ Μαιτινέᾳ κωλυόμενος ἀγαμάχεσθαι τοῖς πολεμίοις πλείοσιν ἐστὶν, εἶπεν, Ἀνάγκη πολλοῖς μάχεσθαι τὸν ἄρχην πολλῶν βελομένων.

3. Πρὸς δὲ ἄνθρωπον πονηρὸν ἐρωτῶντα πολλάκις τίς ἀειφός εἴη Σπαρτιατῶν, εἶπεν, Ὁ τὴν ἀνομοιότητα.

ΛΥΣΑΝΔΡΟΥ.

1. Λύσανδρος, Διονυσίῳ τῷ τυραννικῷ πέμψαντος ἱμάτια ταῖς θυγατρῶσιν αὐτῷ τῶν πολυτελέων, οὐκ ἔλαβεν, εἰπὼν δεδύεσθαι μὴ ἀφ' ἧς ταῦτα μᾶλλον αἰχρᾶ φανῶσιν.

2. Πρὸς δὲ τὰς ψέγοντας αὐτὸν ἐπὶ τῷ δι' ἀπάτης τὰ πολλὰ ὠράπειν ὡς ἀνάξιον τῶν Ἡρακλέους, ἔλεγεν ὅτι μὴ ἐφικνέεται ἢ λεοντῇ, ὡς θραπίον εἶναι ἐκεῖ τῷ ἀλώπεκῃ.

ΑΓΗΣΙΑΔΟΥ.

1. Εἰθισμένων τινῶν τὸν Περσῶν βασιλέα μάγαν ὡς σαγρευῆν, τί δὲ ἐκεῖνος, εἶπεν, ἐμῶν μείζων, εἰ μὴ δικαιοτέρος καὶ σωφρονέστερος;

2. Ἀποθνήσκων δὲ τὰς φίλας ἐκέλευσε μηδεμίαν πλασάν μηδὲ μιμηλαὴ ποιήσασθαι, τὰς εἰκόνας ἔτω ὡς σαγρευῶν. Εἰ γὰρ τι καλὸν ἔρ-

γον πεποίηκα, τὸτό με μνημεῖόν ἐστι· εἰ δὲ μηδὲν, ἴδ' οἱ πάντες ἀνδραῖτες.

Α' Ρ Χ Ι Δ Α Μ Ο Υ.

Ἀρχίδαμος ὁ Ἀγεσίλαος καταπελτικὸν ἰδὼν βέλος τότε πρῶτον ἐν Σικελίας κομισθὲν, ἀνεβόησεν, ὦ Ἡράκλεις, ἀπόλωλεν ἀνδρὸς ἀρετά.

Κ Λ Ε Ο Μ Ε Ν Ο Υ Σ.

Κλεομένης πρὸς τὸν ὑπὸ χιρῶν ἀνδρῶν δώσειν ἀλεκτρυόνας ἀποθνήσκοντας ἐν τῷ μάχεσθαι, Μὴ σύγε, εἶπεν, ἀλλὰ δός μοι τοὺς κλακτείνοντας ἐν τῷ μάχεσθαι.

Π Α Ι Δ Α Ρ Ε Τ Ο Υ.

Παιδάρετος ὅτε ἐγκριθεὶς εἰς τὰς τριακοσίας, ἥτις ἦν εἰς τῆ πόλιν πρωτεύουσα πρὸς τῆ τάξει, ἰλαρὸς καὶ μειδίων ἀπήει, χαίρειν λέγων εἰ τριακοσίας ἢ πόλις ἔχει πολίτας ἑαυτῷ βελτίονας.

ΕΥ' Δ Α Ι Μ Ο Ν Ι Δ Ο Υ.

1. Εὐδαιμονίδας ἰδὼν εἰς Ἀκαδημία Ξενοκράτην πρῶτον ἦδη μετὰ τῶν μαθητῶν φιλοσοφῶντα, καὶ πυθόμενος ὅτι τὴν ἀρετὴν ζητεῖ, Πότε ἔν, εἶπεν, αὐτῇ χεθήσεται;

2. Πάλιν ἀκούσας φιλοσόφου ἀλεχθέντος ὅτι μόνος ἀγαθὸς ὁ σοφός ἐστιν, Ὁ μὲν λόγος, ἔφη, θαυμαστός, ὁ δὲ λέγων ἔπεισε σάλπιγμα.

Α' Ν Τ Α Λ Κ Ι Δ Ο Υ.

1. Ἄνταλκίδας πρὸς τὸν Ἀθηναῖον ἀμαθεὶς ἀποκαλέντα τὰς Λακεδαιμονίους, Μόνοι γούν,

22 ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ ΒΑΣΙΛΕΩΝ

εἶπεν, ἡμεῖς ἔδδεν μεμαθήκαμεν κακὸν παρ' ὑμῶν.

2. Ἐτέρη δὲ Ἀθηναίη πρὸς αὐτὸν εἰπόντος,
 Ἀλλὰ μὴ ἡμεῖς ἀπὸ τῆς Κηφισοῦ πολλάκις ὑμᾶς
 ἐδιώξαμεν, ἡμεῖς δὲ ἔδέποτε, εἶπεν, ὑμᾶς
 ἀπὸ τῆς Εὐρώτα.

Ε Π Α Μ Ι Ν Ω Ν Δ Ο Υ.

1. Ἐπεὶ, Λακεδαιμονίων ἐπιφρατευομένων, ἀνε-
 φέροντο χησομοὶ τοῖς Θηβαίοις, οἱ μὴ ἦσαν, οἱ
 δὲ νίκην φεράζοντες, ἐκέλευσε τὸς μὴ ἐπὶ δεξιᾷ
 τῆς βήματος θῆναι, τὸς δὲ ἐπ' ἀριστερᾷ. Τεθέν-
 των δὲ πάντων, ἀναστὰς εἶπεν, Ἐὰν μὴ ἐφελή-
 σιτε τοῖς ἀρχουσι πείθεσθαι, καὶ τοῖς πολεμίοις
 ὁμόσε χωρεῖν, οὗτοι ὑμῖν εἰσιν οἱ χησομοὶ, δείξας
 τὸς βελτίονα. Ἐὰν δὲ ἀποδειλιάσιτε πρὸς τὸν
 κίνδυνον, ἐκεῖνοι, πρὸς τὸς χείρονας εἰπών.

2. Ἡδίστην δὲ πάντων αὐτῷ τῆς γεγονότων κα-
 λῶν καὶ ἀγαθῶν εἶναι ἔλεγε τὸ, τῆς γειναμένων
 αὐτὸν τῆς πατρὸς ζῶντος ἐπὶ καὶ τῆς μητρὸς, ἐν
 Λεύκτροις νικῆσαι Λακεδαιμονίους.

Π Ε Λ Ο Π Ι Δ Ο Υ.

1. Τῆς γυναικὸς, ἐπὶ μάχην ἐξιόντος αὐτῆς,
 δεομένης σώζειν ἑαυτὸν, ἄλλοις ἔφη δεῖν τῆτο πα-
 ραινεῖν, ἀρχοντι δὲ καὶ στρατηγῷ, σώζειν τοὺς πο-
 λιτας.

2. Εἰπόντος δὲ πινος τῆς στρατιωτῶν, Ἐμλε-
 πτώκαμεν εἰς τὸς πυλεμίους, Τί μάλλον, εἶπεν,
 ἢ εἰς ἡμᾶς ἐκεῖνοι;

1. Μάνιος Κέλιος, ἐγκαλόντων αὐτῷ πινῶν ὅτι τῆς ἀχμαλώτε χώρας ὀλίγον ἐκάτω μέρος δένειμε, τὴν δὲ πολλὴν ἐποίησε δημοσίαν, ἐπθύ-
ξατο μηδένα γενέσθαι Ρωμαίων ὅς ὀλίγην ἠγήσε-
ται γῆν τὴν τρέφουσαν.

2. Σαμνιτῶν δὲ μετὰ τὴν ἦσαν ἀφικομένους
πρὸς αὐτὸν καὶ χυσιῶν διδόντων, ἔτυχεν ἐν χύ-
τραις εἶψαν γρηυλίδας. Ἀπεκρίνατο δὲ τοῖς Σαμ-
νίταις μηδὲν χυσιῶν δεῖσθαι τοῖσδε δειπνον δειπ-
νῶν· αὐτῷ δὲ βέλπιον εἶναι τῶ χυσιῶν ἔχειν τὸ
κρατεῖν τῶν ἐχόντων.

Ἰπατεύουσι τῷ φαβεικίῳ πρὸς ἐπεμψῶν ἐπι-
τολὴν ὁ τῶ Πύρρον ἰατρός, ἐπαγγελόμενος, εἰ
κελεύῃ, φαρμάκοις τὸν Πύρρον ἀποκτενεῖν. Ὁ δὲ
Φαβείκιος τὴν ἐπιτολὴν πρὸς Πύρρον ἐπέμψεν,
αἰσθέσθαι κελεύσας διότι καὶ φίλων κακίως ἐπι-
κριτῆς καὶ πολεμίων.

1. Ταρραντίνους μὲν κατέχοντα φρεσῶν τὴν Ἀνίβαν
πλὴν τῆς ἀκροπόλεως, ἀπαγαγὼν πορρωτάτω δι-
ἀπάτης, καὶ τῶν πόλιν ἐλὼν καὶ ἀρπάσας, τῶ
γραμματέως ἐπερωτήσαντος τί περὶ τῶν ἱερῶν
ἔγνωκεν ἀγαλμάτων, Ἀπολείπωμην, ἔφη, Τα-
ρραντινοῖς τῶν θεῶν κεχλωμύεις.

2. Μάρκου δὲ Λιβίου τῶ τὴν ἀκρόπολιν φρε-
σῶντος δι' ἑαυτὸν ἐαλωκένας τὴν πόλιν λέγοντος,

οὐ μὲν ἄλλοι κρατέλων. Ὁ δὲ Φάβιος εἶπεν,
 Ἀληθῆ λέγεις· εἰ γὰρ μὴ σὺ τὴν πόλιν ἀπέβα-
 λες, οὐκ αὖ ἐγὼ ἀνέλαβον.

ΣΚΙΠΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ.

1. Σκιπίων δὲ ὁ πρεσβύτερος τὴν ἀπὸ τῆς
 στρατηγῶν καὶ τῆς πολιτείας χολὴν ἐν χάσμασι
 ἀφαιρθεὶν παίδεμος, ἔλεγεν, ὅποτε σχολάζοι
 πλείονα φράττειν.

2. Πολιορκῶν δὲ πόλιν βαθεῖαν ἢς ὑπερεφά-
 νετο ναὸς Ἀφροδίτης, ἐκέλευσεν ἐκεῖ τὰς ἐχθράς
 ὁμολογεῖν, ὡς εἰς τρίτην ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀφροδίτης
 ἀκροσόμενος τῆς ἀφαιρθεῖσάντων. Καὶ τῆς ἐποίησεν
 ὡς προεῖπε, τῆς πόλεως ἀλείσεως.

3. Ἀντιόχου δὲ τῆς βασιλείας, μετὰ τὸ ἀφαι-
 ρεῖναι Ῥωμαίους ἐπ' αὐτὸν εἰς Ἀσίαν, πέμψαντος
 πρὸς Σκιπίωνα πρὸς ἀφαιρθείσας, εἶδεν πρῶτον
 αὐτὸν, εἶπεν, ἀλλὰ μὴ νῦν, ὅποτε καὶ τὸν χαλινὸν
 καὶ τὴν ἀναβάτην πρὸς ἀφαιρθεῖσας.

4. Παιπλίας δὲ καὶ Κοίντος πολλὰ πρὸς τὸν
 δῆμον αὐτῆς κατηγορησάντων, εἰπὼν ὅτι τῆς σήμε-
 ρον ἡμέρας Καρχηδονίους καὶ Ἀνίβαν ἐνίκησεν, αὐ-
 τὸς μὲν ἔφη τεφρανοσάμενος ἀναβαίνειν εἰς τὸ Κα-
 πιτώλιον θύσων, τὸν δὲ βελόμενον τὴν ψῆφον
 ἐκέλευσε φέρειν πρὸς αὐτῆς· καὶ τὰς εἰπὼν, ἀνέ-
 βαθεν. Ὁ δὲ δῆμος ἐπικολέθησεν, τῆς κατηγό-
 ρους ἀπολιπὼν λέγοντας.

ΤΙΤΟΥ ΚΟΙΝΤΟΥ.

Φιλοποίμενι στρατηγῶ τῆς Ἀχαιῶν ἰππεῖς μὲν

πολλὰς καὶ ὀπλίτας ἔχοντι, χρημαίων δὲ οὐκ εὐποροῦσι, θεωροῦσάντων ἔλεγεν ὅτι χεῖρας ἔχει φιλοποίμην καὶ σκέλη, γαστέρα δὲ οὐκ ἔχει· καὶ γὰρ καὶ τῆ φύσῃ τῆ σώματος ἦν ὁ φιλοποίμην τοιοῦτος.

ΠΑΤ' ΛΟΥ ΑΙΜΥΛΙΟΥ.

1. Τὰς δὲ νυκτερινὰς φυλακὰς ἐκέλευε φυλάσσειν ἄνευ λόγχης καὶ ξίφους, ὅπως ἀμύνασθαι τὰς πολεμίους ἀπεγνωκότες, μᾶλλον διαμαχῆνται πρὸς τὸ ὕπνον.

2. Τεσσαράρων δὲ παίδων ἀρρένων αὐτῷ γεγονότων, δύο μὲν πρῶτον ἐτύγχανεν ἐκδεδωκώς ἑτέροις θέσσει, δυοῖν δὲ ὄντων ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ, ὁ μὲν ἡμέραις πέντε πρὸ τῆς θειάμβου τεσσαρεσκαιδέκα γεννῶς ἔτη ἀπέθαισεν, ὁ δὲ ὑπερον πέντε τῆς θειάμβου δωδεκαετής. Προελθὼν δὲ, τῆς δήμου συναλγῆντος αὐτῷ καὶ συμπενηθῆντος, νῦν ἔφη πρὸς τῆς πατρὸς ἀδελφῆς γεγονέναι καὶ ἀκίνδυνος, ὅποτε τῆς εὐτυχημάτων τῶν νέμεσιν εἰς τὸν οἶκον ἀπερειαμένης τῆς τύχης, ὑπὸ πάντων αὐτὸς ἀναδέδεκται.

ΚΑΤΩΝΩΣ ΤΟΥ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ.

1. Κάτων ὁ πρεσβύτερος ἐν τῷ δήμῳ τῆ ἀσωτίας καὶ πολυτελείας καθαπτόμενος εἶπεν, ὡς χαλεπὸν ἐστὶ λέγειν πρὸς γαστέρα ὅσα μὴ ἔχουσιν, θαυμάζειν δὲ πῶς σώζειται πόλις ἐν ἣ πωλεῖται πλείονος ἰχθύος ἢ βδέε.

2. Λοιδόρων δὲ ποτε τὴν ἐπιπολάζουσαν γυναικικράτιαν, Παῖτες, εἶπεν, ἀνθρώποι τῆς γυ-

ναγκῶν ἀρχουσιν, ἡμεῖς δὲ πάντων αἰθρώπων, ἡμῶν δὲ αἰ γυναικες.

3. Τῶν δὲ νέων ἔφη χαίρειν τοῖς εἰρυθειῶσι μάλλον ἢ τοῖς ὤχειῶσι.

4. Κάκιον δὲ ἔλεγεν ἀρχόντα εἶναι τὸ ἀρχὴν ἑαυτῷ μὴ δυνάμενον.

5. Μάλιστα δὲ ἐνόμιζε δεῖν ἕκαστον ἑαυτὸν ἀγνοεῖσθαι· μηδένα γὰρ ἑαυτῷ μηδέποτε χεῖς εἶναι.

6. Πολλῶν δὲ ὄρων ἀνισταμένους ἀδριάντας, Ἐμεῖς δὲ, ἔφη, ἐρωτᾶν βέλομαι μάλλον τὸς αἰθρώπους ἢ τὴν ἀδριάναν· οὐ κεῖται Κάτωνος, ἢ ἄλλου τί κεῖται.

7. Φείδεσθαι δὲ τὸ ἐξουσίας παρεχάλει τὸς δυναμένους, ὅπως αἰεὶ ᾤσθαι μὲν τὸ ἐξεῖναι.

8. Τὸς δὲ τὸ ἀρετῆς τὸ πρὸν ἀφαιρῶντος, ἔλεγε τὴν ἀρετὴν ἀφαιρῶν τὸ νεότητος.

9. Τὸν δὲ τὸς ᾤσθαι ἀγρῶν πεπρακότεν ἠρωτῶντος, ἔλεγε τὸν ἀγρῶν ἰσχυρότερον τὸ φαλάσσης· αὐτὸ γὰρ ἐκείνη μόλις ἐπικλύζει, ἔτος ῥαδίως καταπέπωκε.

ΣΚΙΠΙΩΝΩΣ ΤΩΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

1. Ἀππίας Κλαυδίου πρὸς τὸν πρῶτον ἀρχὴν ἀμικλωνίου πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγοντος ὅτι πάντας ὀνομαστὴν Ῥωμαίους αὐτὸς ἀσπάζεται, Σκιπίωνος ὀλίγον δεῖν ἀγνοεῖντος ἀπαντας, Ἀληθῆ λέγεις, εἶπεν, ἐμοῖ γὰρ οὐκ εἰδέναι πολλὰς, ἀλλὰ ὑπὸ μηδενὸς ἀγνοεῖσθαι μεμέληκεν.

2. Ἀποδειχθεὶς δὲ πρῆτης νεανίσκος μὴ ἀφείλετο τὸν ἵππον, ὅτι δειπνῶν πολυτελῶς ἐν ᾧ ἄρῳ Καρχιδῶν ἐπολεμεῖτο, μελίπηκτον εἰς χῆμα τὴ πόλεως Δραπλάσας, καὶ τῆτο Καρχιδῶνα προσειπὼν, προσύφηκε Δραπάσαι τοῖς παρῆσι· καὶ πύνηταιομένε τῆ νεανίσκος πρὸ ἀπίαν διήν ἀφῆρηται τὸ ἵππον, Ἐμῶ γὰρ, ἔφη, πρῶτερος Καρχιδῶνα διήρπασας.

3. Ἐτέρω δὲ θυρεὸν ἐπιδείξαντος εὖ κεκοσμημένον, Ὁ μὴ θυρεὸς, εἶπεν, ᾧ νεανία, καλός· πρέπει δὲ Ρωμαῖον ἀνδρα μάλλον ἐν τῇ δεξιᾷ τὰς ἐλπίδας ἔχειν ἢ τῇ ἀριστερᾷ.

ΚΑΙΚΙΛΙΟΥ ΜΕΤΕΛΛΟΥ.

1. Κακίλιος Μέτελλος ὄχυρῶ χρεῖῳ βελευόμηνος προσαγαγῆν, εἰπόντος ἑκατοντάρχου πρὸς αὐτὸν ὡς εἰὼν δέκα μόνους ἀποβάλη, λήψεται τὸ χρεῖον, ἠρώτησεν αὐτὸν εἰ βέλοιοτο εἰς τῆ δέκα γενέσθαι.

2. Τῶν δὲ νεωτέρων πινὸς χιλιάρχου πυνθαινομένε τί μέλλε ποιεῖν, Ἐἰ τῆτον, ἔφη, συνειδέναί μοι τὸν χιτωνίσκον ἐνόμιζον, ἀποδυσάμηνος ἀν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πῦρ ἐπέθηκα.

ΣΤΡΑΤΟΥ.

Σύλλας ὁ εὐτυχῆς ἀναγορευθεὶς τῆ μεγίστων εὐτυχιῶν ἐποιεῖτο δύο, πρὸ Πίε Μετέλλου Φιλίαν καὶ τὸ μὴ κατασκάψαι τὰς Ἀθήνας, ἀλλὰ φείσεσθαι τὴ πόλεως.

Γ Ν. Π Ο Μ Π Η Ι Ο Υ.

1. Ἐπεὶ φραάτης ὁ Παρθῶν βασιλεὺς ἔπεμψε πρὸς αὐτὸν, ἀξίων ὄρω ληῆσθαι τῷ Εὐφράτῃ, μάλλον ἔφη ληῆσθαι Ῥωμαίους ὄρω πρὸς Παρθῶν τῷ διγαίῳ.

2. Λευκίης δὲ Λευκύλλης μετὰ τὰς γρατείας ἀφεικότος αὐτὸν εἰς ἡδονὰς καὶ πολυτελῶς ζῶντος, ἔδὲ Πομπήϊον ὡς παρ' ἡλικίαν τῷ πολλὰ πράσσειν ὀρεγόμενον ψέροντος, μάλλον ἔφη γέροντι τὸ τρυφᾶν ἢ τὸ ἀρχεῖν εἶναι παρ' ἡλικίαν.

3. Νοσῶντι δὲ αὐτῷ κίχλην ὁ ἰατρὸς λαβεῖν προσέταξεν οἱ δὲ ζητῶντες ἔχοντες εὖρον, ἦν γὰρ παρ' ὄραν. Ἐφη δὲ τις εὐρεθήσεσθαι πρὸς Λευκούλλῳ δι' ἔτος τρεφομένης. Εὐτα, ἔφη, εἰ μὴ Λεύκουλος ἐπύφα, Πομπήϊος ἔκ' αὐτῆς ἔζησε. Ἐχάριεν εἰσάσας τὸν ἰατρὸν ἔλαβε τῷ εὐπρόϊκτον.

4. Περὶ δὲ αὐτῆς παρρησιαζόμενος εἶπεν ὡς πᾶσαν ἀρχὴν καὶ ἔλαβε θάσσον ἢ προσεδόκησε, καὶ καταθοῖτο θάσσον ἢ προσεδόκηθη.

Κ Ι Κ Ε Ρ Ω Ν Ο Σ.

1. Κικέρων ὁ ῥήτωρ εἰς τὸ νόμα σκωπτόμενος, καὶ τῷ φίλων μεταθέσθαι κελευόντων, ἔφη τὸν Κικέρωνα ποιήσῃ τῷ Κατώνων καὶ τῷ Κατέλων καὶ τῷ Σκαύρων ἐνδοξότερον.

2. Τῶν δὲ ῥητόραν τὸς μέγα βοῶντας ἔλεγε δι' ἀσθένειαν ἐπὶ πλὴν κραυγὴν ὡς χολοὺς ἀναβαίνειν ἔφ' ἴππων.

3. Μετέλλος δὲ Νέπωτος εἰπόντος πρὸς αὐτὸν ὅτι πλείονας μαρτυρῶν ἀπέκτανας ἢ συνηγῶν σέσωκας, Καὶ γὰρ ἔστιν, ἔφη, πλείονον ἐμὴ πίστεως ἢ λογιότητος.

4. Γαίον δὲ Πομπήλιον νομικὸν εἶναι βεβλόμενον, ὄντα δὲ ἀμαθῆ καὶ ἀφυῆ, προσεκαλεῖτο μάρτυρα πρὸς τινὰ δίκην. Εἰπόντος δὲ ἐκείνου μηδὲν γινώσκειν, Οἷε γὰρ ἴσως, εἶπε, πρὸς τῶν νομίμων ἐπερωτᾶσθαι.

5. Ὀρτινοῖς δὲ τῷ ῥήτορος λαβόντος μισθὸν ἀργυρῶν σφίγγα πρὸς τῷ Βέρρῳ, καὶ πρὸς τῷ Κικέρωνι πλαγίως τι εἰπόντα φήσαντος ἀνιγμάτων λύσεως ἀπείρως ἔχειν, Καὶ μὲν ἡ σφίγγς, ἔφη, πρὸς σοὶ ἔστιν.

6. Φαῦτος δὲ τῷ Σύλλα παιδὸς διὰ πλῆθος δανείων ἀπάρπιον προσγράψαντος, Ταύτην μάλλον, ἔφη, τὴν προσγραφὴν ἀσπάζομαι, ἢ τὴν πατρῴαν αὐτῷ.

7. Μετὰ δὲ τῷ ἐν Φαρσάλῳ μάχην Πομπηῖς μὲν φυγόντος, Νονίος δὲ τινος ἐπιπαρ' αὐτοῖς ἀετὸς ἐπὶ ἀφῆσαντος εἶναι, καὶ διὰ τῷτο θάρρειν πρὸς ἀκαλῶντος, Καλῶς αὖ παρήνευς, εἶπεν, εἰ κολοιοῖς ἐπολεμῶμεν.

8. Ἐπεὶ δὲ Καῖσαρ κρατήσας τὰς Πομπηῖς καταβεβλημένας εἰκόνας ἀνέστησε μετὰ τιμῆς, ἔφη πρὸς αὐτῷ λέγων ὁ Κικέρων, ὅτι τῷ Πομπηῖς Καῖσαρ ἴσως ἀνδριαίτας, τὸς ἑαυτῷ πηγνυσιν.

9. Οὕτω δὲ πολλῶς τὸ καλῶς λέγειν ἐτίμα-

30 ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ ΒΑΣΙΛΕΩΝ

τε καὶ αὖτις τὸτο μάλιζα ἠγανία, ὡς, περι-
μένης δίκης ἐπὶ τῷ ἑκατὸν αἰδράν, ὡς ἐπιχει-
μένης δ' ἡμέρας, Ἐρωτα ἀπαγείλαντα αὐτῷ
οἰκέτην εἰς τὴν ἐπίδσαν ὑπερτεθῆναι τὴν δίκην,
ἠλευθέρωσεν.

ΓΑΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ.

1. Πομπηίαν τῶν γυναικῶν κακῶς ἀκξασαν
ἐπὶ Κλωδίῳ παραιτησάμενος, εἶτα, τῷ Κλωδίῳ
φεύγοντος ἐπὶ τῷ δίκην, μάρτυς εἰσαχθεὶς
εἰδὲν εἶπε φαῦλον αὖτις τῆς γυναικός. Ἐρομένης δὲ
τῷ κατηγορῶν, Διὰ τί τοίνυν ἐξέβαλες αὐτήν;
Ὅτι τὴν Καίσαρος, ἔφη, γυναικῶν καὶ ἀβουλήν
δεῖ καθαρὰν εἶναι.

2. Τὰς δὲ Ἀλεξάνδρου πράξεις ἀναγνώσκων
ἐδάκρυσε, καὶ πρὸς τὸς φίλους εἶπεν, Ὅτι ταύ-
την τὴν ἡλικίαν ἔχων ἐνίκησε Δαρεῖον, ἐμοὶ δὲ
μεχεῖ ἴσον εἰδὲν πέπρακται.

3. Πολίχνιον δὲ αὐτῷ λυτῶν ἐν ταῖς Ἀλ-
πεσι περιερχομένης, καὶ τῷ φίλων ἀπαγορεύσαντων
εἰ καὶ εἰταῦθα τινες γαστρίαι εἰσὶν καὶ ἀμύλαι αὖτις
πρωτείων, ἐπιγὰς καὶ σὺνδρος γινόμενος, Μᾶλλον
αὖ, ἔφη, ἐβουλόμην πρῶτος εἰταῦθα εἶναι ἢ δεύ-
τερος ἐν Ρώμῃ.

4. Τῶν δὲ τολμημάτων τὰ πρῶτα καὶ
μεγάλα πράττειν ἔφη δεῖν, ἀλλὰ μὴ βουλεύε-
σθαι.

5. Καὶ διέβη Ρεβίκανα ποταμὸν ἐν τῇ Γα-
λατικῆς ἐπαρχίας ἐπὶ Πομπηίον, εἰπὼν Πᾶς
ἀνερρίφθω κύβος.

6. Τῶν δὲ στρατιωτῶν αὐτῶν βραδείως εἰς Δυρ-
ράχιον ἐκ Βρυγιδύσις κομιζομένων, λαθῶν ἀπαι-
τας εἰς πλοῖον μικρὸν ἐμβαλὲς ἐπεχείρησε διαπλεῖν
τὸ πέλαγος. Συγκλυζομένους δὲ τῶν πλοίων, ποιή-
σας τῷ κυβερνητῇ φανερόν ἐαυτὸν ἀνεβόησε, Πί-
στευε τῇ τύχῃ, γινῆς ὅτι Καίσαρα κομίζεις.

7. Φαρνάκην νικήσας τὸ Ποντικὸν ἐξ ἐφόδου,
πρὸς τὰς φίλας ἔγραψε, ἦλθον, εἶδον, ἐνίκησα.

8. Μετὰ δὲ τὴν ἐν Διθύῃ τῶν πρὸς τὸ Σκι-
πίωνα φυγὴν καὶ ἦσαν, Κάτωνος αὐτὸν ἀνελόητος,
Φθονῶ σοι, Κάτων, εἶπεν, τῶ θανάτου, καὶ γὰρ
σὺ ἐμοὶ τὴν σῆς σωτηρίας ἐφθόνησας.

9. Ἀντώνιον καὶ Δολαβέλλα ὑφορωμένων ἐνίων
καὶ φυλάττεσθαι κελευόντων, ὃ τέτρεξ ἐφη δεδιέ-
ναι τὰς βασιλεύσους καὶ λιπῶντας, ἀλλὰ τὰς ἰχνύδας
καὶ ὠχρὰς ἐκείνας, δείξαι Βρεῖτον καὶ Κάσιον.
Λόγου δὲ πρὸς αὐτὸν δεῖπνον ἐμπεσόντος πρὸς θανά-
του, ποῖος ἀειτος. Ὁ ἀποροσδύκτης, εἶπε.

ΚΑΪΣΑΡΟΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΤΟΥ.

1. Ἀθηνοδώρῳ τῷ φιλοσόφῳ πρὸς γῆρας εἰς
οἶκον ἀφεθῆναι δεηθέντι συνεχώρησεν. Ἐπεὶ δὲ ἀσ-
πασάμηνος αὐτὸν ὁ Ἀθηνοδώρος εἶπεν, Ὅταν ὀρ-
γοθῆς, Καίσαρ, μηδὲν εἶπης μηδὲ ποιήσης
πρότερον ἢ τὰ εἴκοσι καὶ τέσσαρα γράμματα
διελθεῖν πρὸς ἐαυτὸν. ἐπιλαβόμενος αὐτῶν τῆς
χειρὸς, Ἐπὶ σοῦ παρόντος, ἐφη, γρηῃταί ἔχω. καὶ
κατέχευ αὐτὸν ὄλον ἐνιαυτὸν, εἰπὼν ὅτι ἐπὶ καὶ σι-
γῆς ἀκίνδυνον γέρας.

2. Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀλέξανδρος δύο καὶ τριάκοντα γηραιῶς ἔτη κατετραμμένος καὶ πλείστα διηπόρει πὶ ποιήσει τὸν λοιπὸν χρόνον, ἐθαύμαζεν εἰ μὴ μείζον Ἀλέξανδρος ἔργον ἠγεῖτο τῆ κλήσασθαι μεγάλην ἡγεμονίαν τὸ ἀφαιτᾶσαι τὴν ὑπάρχουσαν.

3. Γάϊον δὲ τὸν θυγατρίδην εἰς Ἀρμενίαν ἀποπέμνων ἠτεῖτο ὡδὴ τῆς Θεῶν εὐνοίαν αὐτῷ τὴν Πομπήϊα, τὸλμαν δὲ τὴν Ἀλεξάνδρου, τύχην δὲ τὴν ἑαυτῷ ὡδὴ ἀκολοθῆσαι.

4. Θορυβῶντας δὲ τὸς ἐν ἀξιώμασι νέους καταφείλαι βυλόμενος, ὡς ἔ' προσεῖχον ἀλλ' ἔθούρῳβον, Ἀκούσατε, εἶπεν, νέοι γέροντος, ἔ' νέος γέροντες ἠκούον.

5. Πείσωνος δὲ τὴν οἰκίαν ἐκ θυμελίων ἀρεπίσης γένης ἐπιμελῶς οἰκοδομῶντος, Εὐθύμον, ἔφη, με ποιεῖς οὕτως οἰκοδομῶν ὡς αἰδῆς τῆ Ρώμης ἔσομένης.

Τ Ε Λ Ο Σ.

CET Ouvrage est divisé en deux Parties.

La premiere Partie comprend trois Livres.

Le I. Sur la Divinité.

Le II. Sur la Prudence.

Le III. Sur la Justice.

La seconde Partie comprend deux Livres.

Le I. Sur la force, ou grandeur d'ame.

Le II. Sur la Tempérance.

Pour la commodité, chaque Livre se vendra séparément, & contiendra 70 à 80 pages.

Les Livres qui seront trop étendus, comme le III. de la premiere Partie, & les deux de la II. Partie, seront sousdivisés en plusieurs parties, dont chacune fera également de 70 à 80 pages.

Chaque Livre, en brochure, de 70 à 80 pages, & chaque partie de Livre, en brochure, aussi de 70 à 80 pages, *Prix* 1 liv. 4 sols.

PRÉFACE.

JE n'entreprends point d'insérer dans cet Ouvrage tous les traits d'Histoire ou de Morale qui se rencontrent à chaque page dans un Auteur. Ce seroit un champ si vaste , que je pourrois dire avec ce célèbre Fabuliste , Affranchi d'Auguste :

. *materiae tanta abundat copia*
Labori Faber ut desit , non Fabro labor.

Mon plan est celui du *Selectæ* latin , que je suis pas-à-pas , autant qu'il m'est possible ; & mon but est de faire expliquer plusieurs Auteurs , qui ne tiennent pas le dernier rang.

On dira peut-être que j'ai puisé dans d'autres , qui sont à peine connus. Cela est vrai. Mais comme je viens de le dire , le *Selectæ* latin est mon guide , je suis nécessité de prendre dans les Auteurs plus ou moins célèbres.

Je ne m'amuserai point à démontrer l'utilité de cet Ouvrage par la morale qu'il renferme : je ne ferois que répéter à ce sujet la longue dissertation qui est dans la Préface de l'Ouvrage latin. Je dirai seulement qu'il a un double avantage ; l'un de mettre sous les yeux ce qu'il y a de plus intéressant dans chaque Auteur ; & par-là de faire connoître ceux qui n'ont pas encore été expliqués ; l'autre de réveiller l'attention & piquer la curiosité par la diversité des sujets ; je pourrois en ajouter un troisième ; c'est ce mélange de Prose & de Poésie , variété qui plaît beaucoup plus qu'une monotonie continuelle.

J'ose me flatter que l'on ne trouvera pas mauvais si je me suis trop étendu sur des sujets qui ne paroissent point analogues à l'intitulé du Chapitre. Par exemple , dans celui où il est dit que les impies ou méchants sont tôt ou tard punis , après avoir cité un ou deux exemples pour prouver cette vérité , j'ai mis à la suite la description que Lucien fait d'un lieu ou d'une Isle , où ils souffrent les tourmens les plus affreux.

Et je l'ai terminé par deux passages de l'Écriture sainte, où il est parlé de l'Enfer... Dans un autre concernant les Temples, comme on ne trouve que dans des Auteurs latins ce qui est analogue à ce sujet, j'ai été forcé de faire un long circuit; & j'ai encore pris dans le même Auteur ce qui a donné lieu à ces monumens consacrés à la Religion, & j'ai rapporté le miracle fabuleux de Deucalion; ensuite la description d'un temple célèbre, avec certaines cérémonies qui ont rapport avec les nôtres; & ce Chapitre est de même terminé par deux passages de l'Écriture sainte. Je me suis encore plus étendu, pour prouver combien étoit fausse l'idée que les anciens avoient de la Divinité, dans les sacrifices qu'ils lui faisoient, & que le culte qu'ils lui rendoient, n'étoit qu'ignorance & superstition. Enfin dans un troisieme, au sujet des vœux que l'on doit former, pour prouver que nous ne les faisons pas avec raison, mais comme des insensés, j'ai pris dans Platon la moitié du Dialogue où ce Philosophe introduit pour interlocuteurs Socrate & Alcibiade.

Comme cet Ouvrage n'est que pour instruire, & sur-tout pour augmenter le nombre des Auteurs Grecs, on ne me fera pas un crime d'avoir mêlé le vrai avec le fabuleux; & le sacré avec le profane. Mon but, je le répète, c'est de faire entendre la plus belle & la plus riche de toutes les Langues; & le vrai moyen, c'est d'avoir continuellement les Auteurs entre les mains, & ne point se lasser de les expliquer.

. vos Exemplaria Græca.
Nocturnâ versate manu, versate diurnâ.

J'aurois désiré de mettre plus de liaison dans les citations que j'ai faites. Mais comme ce sont des morceaux détachés, j'ai fait mon possible pour rapprocher ceux qui avoient plus de rapport les uns avec les autres. Je me croirai heureux d'avoir donné quelques années de travail à cet arrangement, s'il plaît à Dieu d'y répandre sa bénédiction pour le rendre utile à la jeunesse.

ΤΑ ΕΚΛΕΚΤΑ

ΕΚ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ, ΤΩΝ ΑΝΙΕΡΩΝ.

SELECTÆ

È SACRIS ET PROFANIS

HISTORIÆ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

ΠΡΩΤΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ α.

Ὅστις ὦν ἀναλῦσαι οἷος τέ ἐντι πάντα
τὰ γένεα ὑπὸ μίαν τὴν ἢ τὰν αὐτὰν ἀρχάν,
καὶ πάλιν συνθεῖναι τὴν καὶ συναριθμῆσαι,
ἔτος δοκεῖ μοι καὶ σοφωτάτος ἤμεν καὶ παν-
αλαθέστατος. Ἔτι δὲ ἢ καλὰν σκοπιὰν εὐρη-
κέναι ἀφ' ἧς δυνατὸς ἐσσεῖται τὸν Θεὸν κα-
ωσεῖσθαι, ἢ πάντα ἐν τῇ συστοιχείᾳ ἢ τάξει
τὰ ἐκεῖνε κατακεχωρισμένα, καὶ ταύταν ἀρ-
μαλήλατον ὁδὸν ἐκπορισάμενος, τῷ νόῳ κατ'
εὐθεῖαν ὀρμαθῆναι καὶ τελοδρομῆσαι, τὰς

È Stob.
Fragm.
Pythag.
Archyl.
de Sap.

Prem. Part.

A

ἀρχὰς τοῖς πέρασιν συνάψασαντα, καὶ ἐπι-
γνόντα ὅτι ὁ Θεὸς ἀρχὰ τε καὶ τέλος, καὶ μέ-
σον ἐφ' ἅπαντων τῶν κατὰ δίκαν τε καὶ τὸν
ὀρθὸν λόγον περαινόμενων.

Sallust.
Philos. de
Diis c. 1.

Τὸς περὶ Θεῶν ἀκείνῃ ἐθέλοντας, δεῖ μὲν
ἐκ παίδων ἤχθαι χαλῶς, καὶ μὴ ἀνοήτοις συν-
τρέφεσθαι δόξαις· δεῖ δὲ καὶ τὴν φύσιν ἀγα-
θὸς εἶναι, καὶ ἔμφρονας, ἵνα ὀρθῶς προσέχωσι
τοῖς λόγοις. Δεῖ δὲ αὐτὸς καὶ τὰς κοινὰς ἐν-
νοίας εἰδέναί· κοινὰ δὲ εἰσὶν ἐννοιαί, ὅσας
πάντες ἄνθρωποι ἐρωτηθέντες ὁμολογήσασιν·
οἷον, ὅτι πᾶς Θεὸς ἀγαθός, ὅτι ἀπαθής, ὅτι
ἀμετάβλητος· πᾶν γὰρ τὸ μεταβαλλόμενον,
ἢ ἐπὶ τὸ κρεῖττον, ἢ ἐπὶ τὸ χεῖρον· καὶ εἰ μὲν
ἐπὶ τὸ χεῖρον, κακύνεται· εἰ δὲ ἐπὶ τὸ κρεῖτ-
τον, τὴν ἀρχὴν ἦν κακόν.

(a) ἀθεως.

ΚΑΙ ζῶν ὁ φαῦλος (a) καὶ θανῶν κολάζεται.

Act. Apost.
c. 5. v. 12.
& seq.

Διὰ τῶν χειρῶν τῶν Ἀποστόλων ἐγένετο
σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλά. Μᾶλλον
δὲ προσετίθοντο πτερεύοντες τῷ Κυρίῳ πλήθη
ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν. Ἄναξας δὲ ὁ Ἀρχιε-
ρεὺς, καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, ἐπλήθησαν
ζήλου, καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν
Ἀποστολὴν, καὶ ἔθεντο αὐτὸς ἐν τηρήσει δη-
μοσίᾳ, καὶ διαπρίοντες ἐβδλεύοντο ἀνελεῖν

αὐτῆς. Ἀνάσας δὲ τις ἐν τῷ συνεδρίῳ Φαρι-
 σαῖος ὀνόματι Γαμαλιήλ, νομοδιδάσκαλος
 τίμιος παντὶ τῷ λαῷ, εἶπε πρὸς αὐτούς·
 Ἄνδρες Ἰσραηλίται, προσέχετε ἑαυτοῖς αὐθι-
 τοῖς ἀνθρώποις τέτοις τί μέλλετε πράσσειν.
 Πρὸ γὰρ τετῶν τῶν ἡμερῶν ἀνέσθη Θεοῦδᾶς,
 λέγων εἶναί τινά ἑαυτὸν, ᾧ προσεκολλήθη ἀρίθ-
 μος ἀνδρῶν ὡσεὶ τετρακοσίων. Ὅς ἀνηρέθη,
 καὶ πάντες ὅσοι ἐπέειθοντο αὐτῷ, διελύθησαν,
 καὶ ἐγένοντο εἰς ἕδεν. Μετὰ τῆτον ἀνέσθη Γ'ἕδᾶς
 ὁ Γαλιλαῖος ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀπογραφῆς,
 καὶ ἀπεσησε Λάον ἰκανὸν ὀπίσω αὐτῶ· καὶ κείνος
 ἀπώλετο, καὶ πάντες ὅσοι ἐπέειθοντο αὐτῷ
 διεσκορπίσθησαν.

Οἱ δὲ δὴ Ἐπικουριοὶ Σοφῶν λεγόμενοι,
 μάλα δὴ καὶ ὑβρισταὶ εἰσι, καὶ ἔμετρίως ἡμῶν
 χαθάρωνται, μήτε ἐπιμελεῖσθαι τῶν ἀνθρω-
 πίνων λέγοντες τὰς Θεὰς, μήτε ὅλως τὰ γι-
 γνόμενα ἐπισκοπεῖν. Ὡς ἔρα ὑμῖν λογίζε-
 σθαι. Διότι ἦν ἅπαξ ἔτοι πείσαι τὸν βίον δύ-
 νηθῶσιν, τίς ἂν ἔτι θυσειεν ὑμῖν, πλεον ἕδεν
 ἔξειν προσδοκῶν; πρὸς ταῦτα, βελεῦσατε,
 ἢ καὶ τοῖς ἀνθρώποις γένοιτ' ἂν ὠφελιμώτατα,
 καὶ ὑμῖν ἀσφαλέςατα. Εἰπόντος ταῦτα τῶ
 Διὸς, ἡ Ἐκκλησία (τῶν Θεῶν) διετῶθρῦλητο.

Lucian.
Icaromenip.

καὶ εὐθὺς ἐβόων ἅπαντες, κεραύνωσον, χαλά-
φλεξον, ἐπίτριπσον ἐς τὸ βάραθρον, ἐς τὸν
Τάρταρον, ὡς τῆς Γίγαντας. Ἡσυχίαν δὲ ὁ
Ζεὺς αὖθις παραγείλας, ἔφαί ταῦτα, ὡς βέ-
λεσθε, ἔφη· ἐς νέωτα ἔν ἀρχομένε ἦρος, κα-
κοὶ κακῶς ἀπολῆναι τῷ σμερδαλέῳ κεραυνῷ.

M. Phil.

Μηδὲν εἶπης φλαυρον Θεοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Roma. ch. 1.
v. 19. 20.

ΤΟ ἄγνωστον τῆς Θεῶ, φανερόν ἐστι ἐν αὐτοῖς·
ὁ γὰρ Θεὸς αὐτοῖς ἐφανερώσε· τὰ γὰρ ἀόρατα
αὐτῶ, ἀπὸ κλίσεως Κόσμου τοῖς ποιήμασι νόσ-
μενα καθοράται, αἰδῖος αὐτῶ δύναμις καὶ
θείοτης.

Sallust.
Philos. ch. 9.

Πόθεν γὰρ ἡ τάξις τῷ Κόσμῳ, εἴπερ
μηδὲν ἦν τὸ τάττον; πόθεν ὃ τὸ πάντα τινὸς
ἐνεκα γίνεσθαι, οἷον ἄλογον μὲν ψυχὴν, ἵνα
αἰσθησις ἢ λογικὴν δὲ, ἵνα κοσμηῆται ἡ γῆ;
Ἐστὶ δὲ καὶ ἐκ τῆς περὶ τὴν φύσιν Προνοίας
ἰδεῖν· τὰ μὲν γὰρ ὄμματι διαφανῆ πρὸς τὸ
βλέπειν χαλεσκεύασαι· ἢ ὃ ρῖς ὑπὲρ τὸ στόμα,
διὰ τὸ κρίνειν τὰ δυσώδη· τῶν δὲ ὀδόντων
οἱ μέσοι μὲν ὀξεῖς, διὰ τὸ τέμνειν· οἱ δὲ
ἐνδον πλατεῖς, διὰ τὸ τρίβειν τὰ σιτία· καὶ
πάντα δὲ ἐν παῖσιν ἔτω χαλὰ λόγον ὀρῶμεν.

Ἀδύνατον δὲ ἐν μὲν τοῖς ἐχάτοις τοσαύτην
 εἶναι Πρόνοιαν, ἐν δὲ τοῖς πρωτοῖς μὴ εἶναι.
 Αἴτε ἐν τῷ Κοσμῷ μαλῆαι, καὶ θεραπείαι
 σωμάτων γιγνόμεναι, τῆς ἀγαθῆς Προνοίας
 εἰσι τῶ Θεῶν. Τὴν δὲ τοιαύτην περὶ τὸν Κόσμον
 ἐπιμέλειαν οὐδὲν βελομένης, οὐδὲ πονῆρας
 τῶ Θεῶν ἠγῆτεον ποιέσθαι· ἀλλ' ὥσπερ τῶν
 σωμάτων τῆ δυνάμιν ἐχόντων, αὐτῷ τῷ εἶναι
 ποιεῖ, ἀποιεῖ. Οἷον Ἡλῖος φωτίζει, καὶ θάλπει
 αὐτῷ μόνῳ τῷ εἶναι· ἔτω πολὺ μᾶλλον ἢ τῶ
 Θεῶν Πρόνοια αὐτῇ τε ἀπόνως, καὶ τοῖς προ-
 νοημένοις ἐπ' ἀγαθῶ γίνεται.

Ἐκ δὲ τέτων καὶ ἡ περὶ Θυσσιῶν, καὶ τῶν Id. c. 15.
 ἄλλων τῶν εἰς Θεῶν γινομένων λέλυται ζήτη-
 σις. Αὐτὸ μὲν γὰρ τὸ Θεῖον ανενδεές. αἱ δὲ
 τιμαὶ τῆς ἡμετέρας ὠφελείας ἐνεχα γίνονται.
 Καὶ ἡ μὲν Πρόνοια τῶ Θεῶν διατείνει παν-
 ταχῆ, ἐπιτηδειότητος δὲ μόνον πρὸς ὑπο-
 δοχὴν δεῖται. Δι' ὃ οἱ μὲν ναοὶ τὸν ἔρανόν,
 οἱ δὲ βωμοὶ μιμῆνται τὴν γῆν, τὰ δὲ ἀγάλ-
 ματα τὴν ζωὴν, καὶ διὰ τῆτο ζωοῖς ἀπει-
 χασται, αἱ δὲ εὐχαὶ τὸ νοερὸν, οἱ δὲ χα-
 ρακτῆρες τὰς ἀρρήτους ἀνω δυνάμεις, βοτάναι
 δὲ καὶ λιθοὶ τὴν ὕλην, τὰ δὲ θυόμενα
 ζῶα τὴν ἐν ἡμῖν ἀλογον ζωὴν. Ἐκ δὲ τέτων

ἀπάντων τοῖς μὲν Θεοῖς πλέον εἶδεν. τί γὰρ
 ἂν πλέον γένοιτο Θεῶ;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ γ'.

Lucian.
 Icaromenip.

ΦΙΛΟΣΟΦΟΙΣ τοῖς παλαίῃ ἢ περὶ τῶν
 Θεῶν γνώμη διάφυρος. τοῖς μὲν ἀριθμός τις
 ὁ Θεὸς ἦν. οἱ δὲ κατὰ κυνῶν, καὶ χυνῶν, καὶ
 πλατάνων ἐπόμνυτο· καὶ οἱ μὲν τὰς ἄλλας
 ἀπαντας Θεὸς ἀπελάσαντες, ἐνὶ μονῶν τῶν
 ὄλων ἀρχὴν ἀπένεμον· οἱ δὲ ἔμπαλιν ἐπιδαπ-
 σιλεύομενοι, πολλὰς τὲ αὐτὰς ἀπέφαινον. Τὸν
 μὲν τινα, πρῶτον Θεὸν ἐπεκάλεον· τοῖς δὲ τὰ
 δεύτερα, καὶ τρίτα ἐνεμον τῆς θεότητος. Ἔτι
 δὲ οἱ μὲν ἀσωμάτων τι, καὶ ἀμορφον ἠγῶντο
 εἶναι τὸ θεῖον. Οἱ δὲ, ὡς περὶ σώματος αὐτῶν
 διανοῶντο. Εἶτα καὶ προνοεῖν τῶν καθ' ἡμᾶς πραγ-
 μάτων εἰ πάντων ἐδόκεον οἱ Θεοὶ, ἀλλ' ἤσαν τι-
 νες, οἱ τῆς συμπάσης ἐπιμελείας αὐτὰς ἀφίεν-
 τες, ὡς περ ἡμεῖς εἰώθαμεν ἀπολύειν τῶν λεί-
 τεργιῶν τὰς παρηθηκόλας. Οὐδὲν γὰρ ὅτι μὴ
 τοῖς κωμικοῖς δορυφορήμασιν εἰκόλας αὐτὰς
 εἰσαγοίσιν. Ἐνιοὶ δὲ ταῦτα πάντα ὑπερβάν-
 τες, εἶδεν τῶν ἀρχῶν εἶναι Θεὸς τινας ἐπίτευον,
 ἀλλ' ἀδέσποτον, καὶ ἀνηγεμόνευτον φέρεσθαι
 τὸν Κόσμον ἀπελίμπανον.

Γνωμοσύνης δ' ἀφανές χαλεπώτατον ἐσὶ νοῆσαι
 Μέτρην, ὃ δὴ παντῶν πείρατα μῆνον ἔχει.
 Παντὶ δ' Ἀθανάτων ἀφανῆς νόος ἀνθρωποισι.

Solon. sent.
 de Deo ex
 Clem.

Καὶ ὁ μὲν ἀκέρων ἔστω τοῖςτος· οἱ δὲ λόγοι
 τοιοῖδε γινέσθωσαν. Αἱ τῶν Θεῶν ἐσὶαὶ, ἐδὲ
 ἐγένοντο. Τὰ γὰρ αἰεὶ ὄντα ἐδέποτε γίνονται.
 Αἰεὶ δὲ εἰσι ὅσα δυνάμιν τε ἔχει τὴν πρῶ-
 τὴν, καὶ πάχειν ἐδὲν πέφυκεν· ἐδὲ ἐκ σωμά-
 των εἰσί· καὶ γὰρ τῶν σωμάτων αἱ δυνάμεις
 ἀσώματοι. Οὐδὲ τόπως περιέχονται σώματων
 γὰρ τὸ γέ· ἐδὲ τῆς πρώτης αἰτίας, ἢ ἀλ-
 λήλων χωρίζονται ὡς περ ἐδὲ νῆ· αἱ νοήσεις,
 ἐδὲ πυχῆς αἱ ἐπισημαί.

Sallust.
 Philos., c. 2.

Τί δὲ ἐστὶ Θεός; ἰδιόπλαστον ἀγαθόν, πο-
 λύμορφον εἶχασμα, ἀσύνοπτον ὑψωμα, πο-
 λυχάρακτον μόρφωμα, δυσνοέμενον ζήτημα,
 ἀθάνατος νῆς, πολυδιοίκητον πνεῦμα; ἀκοί-
 μητος ὀφθαλμός, ἰδία πάντων ἐσὶα, πολυώ-
 νυμος δυνάμεις, παγκρατῆς χεὶρ, φῶς, νῆς,
 δυνάμεις.

Secund.
 Philos. sent.

Φθέγξομαι οἷς θέμισ ἐσὶ, θυρας δ' ἐπίθεσθε βεβήλοις
 Πᾶσιν ὁμῶς· σὺ δ' ἄκκε φαεσφορῆ ἔγκονε μήνης,
 Μυσαῖ· Ἐξερῆω γὰρ ἀληθεῶς μηδέ σε τὰ πρὶν
 Ἐν στήθεσσι φανέντα φίλης αἰωνος ἀμέρση.
 Εἰς δὲ λόγον θεῖον βλέπσας τέτρω προσέδρευε,
 Ἰθύων κραδίης νοερὸν κυτος. Εὐ δ' ἐπίβαινε
 Ἀτραπιτῆ, μῆνον δ' ἐσόρα κόσμοιο ἀνακτα.

Orph. de
 Deo.

Εἷς δ' ἔστ' αὐτογενῆς, ἑνὸς ἔκγονα πάντα τέτυκται,
 Ἐν δ' αὐτοῖς αὐτὸς περὶνίσσεται· ἔδὲ τις αὐτὸν
 Εἰσορᾷα θνητῶν, αὐτὸς δὲ γε πάντα ὄραται.
 Οἷτος δ' ἐξ ἀγαθοῖο κακὸν θνητοῖσι δίδωσι,
 Καὶ πόλεμον κρυόεντα, καὶ ἄλγεα δακρύσειντα.
 Οὐδὲ τις ἔσθ' ἕτερος. Σὺ δὲ κεν ῥέα πάντ' ἐσορήσαιο,
 Λί' κεν ἴδῃς αὐτὸν πρὶν δὴ ποτε δεῦρ' ἐπὶ γαῖαν.
 Τέκνον ἑμὸν δαίξω σοι, ὀπηνίκα δέρκομαι αὐτὲ
 Ἰ'χνια, καὶ χεῖρα στιβαρὴν κραπεροῖο Θεοῖο·
 Αὐτὸν δ' ἔχ' ὄρω. Περὶ γὰρ νέφος ἐσῆρικται
 Λοιπὸν ἑμοῖ. Στᾶσιν δὲ δέκα πλυχαὶ ἀνθρώποισιν.
 Οὐ γὰρ κεν τις ἴδοι θνητῶν μερόπων κραίνοντα,
 Εἰ μὴ μυνογενῆς τις ἀπόρρῳξ φύλα ἀνωθεν
 Χαλδαίων· ἴδρις γὰρ ἔην ἄστροιο πορείης,
 Καὶ σφαίρης κίνημ' ἀμφὶ χθόνα ὡς περιτέλλει,
 Κυκλοτερές γ' ἐν ἴσω, κατὰ δὲ σφέτερον κνώδακα·
 Πνεύματα δ' ἠνίοχεϊ περὶ τ' ἠέρα καὶ περὶ χεῦμα.
 Νάμαλος, ἐκφαίνει δὲ πυρὸς σέλας ἰφιγενήτα.
 Αὐτὸς δ' αὖ μέγαν αὖθις ἐπ' ἔρανὸν ἐσῆρικται
 Χρυσέω εἰνὶ θρώνω, γαίῃ δ' ὑπὸ ποσσὶ βέβηκε.
 Χεῖρα δὲ δεξιτερὴν ἐπὶ τέρμασιν Ὠκεανοῖο
 Ἐκτέτακεν· ὄρέων δὲ τρέμει βάσις ἔνδοθι θυμῷ,
 Οὐδὲ φέρειν δύναται κρατερόν μένος· ἔσι δὲ πάντως
 Αὐτὸς ἐπερανιος, καὶ ἐπὶ χθονὶ πάντα τελευτᾷ,
 Ἀρχὴν αὐτὸς ἔχων ἅμα καὶ μέσον ἠδὲ τελευτήν,
 Ὡς λόγος ἀρχαίων, ὡς ὑλογενῆς διέταξεν.
 Ἐκ θεοθεν γνώμαισι λαβὼν κατὰ δίπλακα θεσμόν.
 Ἄλλως ἔθεμιτὸν δὲ λέγειν. Τρομέω δὲ γε γυῖα
 Ἐν νόω. Ἐξ ὑπάτε κραινεὶ περὶ πάντ' ἐνὶ ταξεί.
 Ὡς τέκνον, σὺ δὲ τοῖσι νόοισι πελάζεα, γλωσσην
 Εὖ μάλ' ἐπικρατέων· στέρνοισι δὲ ἔνθεο φήμην.

 Αἰθέρος ἠδ' αἶθε, πόντε γαίης τὲ Τύραννε,
 Ὡς βρονταῖς σείεις βριαρὸν δόμον ἑλύμποιο,

Δαίμονες δὲ φρίσσει, Θεῶν δὲ δέδοικεν ὄμιλος·

· · · · ·
· · · · ·

Ὅς κινεῖς ἄνεμος, νεφέλησί τ' ἅπαντα καλύπτεις ;
Πρησιῆρσι σχίζων πλατην αἴθερα· σὴ μὲν ἐν ἄστροις
Τάξις ἀν' ἀλλάκτοισιν ἐφημοσύναισι τρέχουσα·
Σφ δὲ θρόνῳ πυρόεντι παρεσῶσιν πολύμοχοι
Ἄγγελοι, οἷσι μέμηλε βροτοῖς ὡς πάντα τελεῖται

Θαλῆς δ' ἔπος τὸν ἐρόμενον τί Θεὸς ἔστιν,
εἶπεν· ὦ εἰ δ' ἄρχη, εἰ δὲ τέλος ἔστιν.

Καὶ τίνα τῶν Θεῶν ἐπομόσωμαι γε ;
ὑψιμέδοντα Θεὸν, μέγαν, ἄμβροτον, ἔρα-
νίωνα, Υἱὸν Πατρὸς, Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς
ἐκπορευόμενον, ἐν ἐκ τριῶν, καὶ ἐξ ἑνὸς
τρία ταῦτα νόμιζε.

Luciana
Philopatra.

Ζῆνα τὸν δ' ἡγεῖ Θεόν.

Ἡνίκα δ' μοι Γαλιλαῖος ἐνέτυχεν, ἀνα-
φαναλίας, ἐπίρρινος, ἐς τρίτον ἔρανὸν αερο-
βαλήσας, καὶ τὰ κάλλιφα ἐκμεμαθηκῶς, δι-
ὑδατος, ἡμᾶς ἀνεκαίνισεν, ἐς τὰ τῶν μακά-
ρων ἵχνια παρεισώδευσε, καὶ ἐκ τῶν ἀσεβῶν
χώρων ἡμᾶς ἐλυτρώσατο. Καὶ σε ποιήσω,
ἦν με ἀκῆς, ἐπ' ἀληθείας ἄνθρωπον.

Ibid.

Ἄνεγνωκᾶς ποτε τὰ τῆς Αριτοφάνους τῆς
Δραματοποιῆς ὄρνιθας ποιημᾶλια ; Ἐγχεχά-
ρακται παρ' αὐτῆς τοίονδε. Χάος ἦν, καὶ νύξ
ἔρεβος τὲ μέλαν πρωτον, καὶ Τάρταρος εὐρύς.

*

Γῆ δ', ἔδδ' ἀήρ, ἔδδ' ἔρανόσ ἦν... ἦν φᾶσ
 ἀφθιτον, ἀόρατον, ἀχατανόητον, ὃ λύει τὸ
 σκότος. Καὶ τὴν ἀκοσμίαν ταύτην ἀπήλασε,
 λόγῳ μονῶ ρηθέντι ὑπ' αὐτῆ. Γῆν ἔψηξεν ἐφ'
 ὕδασιν, Οὐρανὸν ἐτάνυσεν, ἀφ' ἑρέρας ἐμόρφώ-
 σεν ἀπλανεῖς. Δρόμον δῖετᾶξαι, ἕς σὺ σέ-
 βηθεῖς. Γῆν δ' τοῖς ἀνθεσιν ἐχαλλώπισεν· ἀν-
 θρωπον ἑκ μὴ ὄντων ἐς τὸ εἶναι παρήγαγε.

Orph. de
Deo.

Ἀφθιτον, ἀθάνατον, ρῆτὸν μόνον ἀθανάτοισιν
 Ἐλθέ μέγιστε Θεῶν πάντων κρατερῆ σὺν ἀνάγκῃ,
 Φρικτὸς, ἀήτλητος, μέγας, ἀφθιτος, ὃν σέφει αιθήρ.
 Δεῦρὸ νῦν, ἕατα μοι καθαρὰς ἀκοάς τε πελάσσαι,
 Κέκλυθι τάξιν ἅπασαν ὅσῃν τεκμηρατο Δαίμων
 Ἐκ τε μῆς νυκτὸς ἠδ' ἐξ ἑνος ἡμαλὸς αὐτῶς.

Hom. γ.
ody. v.
Callim.
sent. in spem.
Demoph.
sent.

. Θεοὶ δὲ τε πάντα δύνανται.
 Ρᾶδια πάντα Θεῶ τελέσαι καὶ ἀνηνυλον ἔδδεν.

Ἐὰν αἰὲ μνημονεύης, ὅτι ὅπως ἂν ἦ ἡ ψυ-
 χή σου, καὶ τὸ σῶμα ἔργον ἀπολελεῖ, Θεὸς
 ἐφ' εσηκεν ἔφορος, ἐν πάσαις σε ταῖς εὐχαῖς
 καὶ πράξεσιν, αἰδεαθήσῃ μὲν τῆ Θεωρῆ τὸ
 ἄληστον, ἔξεις δὲ τὸν Θεὸν σύνοικον.

Home. ody.
7. v.

Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν,
 Ἐσδοῖς ἠδὲ κακοῖσιν ὅπως ἐθέλησιν ἐκάσῳ.

Phocylid.
sent. v. 48.

Μὴ γαυρῆ σοφίῃ, μήτ' ἀλκῆ, μήτ' ἐνὶ πλέτῳ.
 Εἷς Θεὸς ἐστὶ σοφὸς δυνατὸς δ' ἅμα καὶ πολύολβος.

Solon. sent.
v. 11.

Πλᾶστον δ' ὃν μὲν δῶσι Θεοὶ, παραγίγνεσθαι ἀνδρὶ
 Ἐμπεδος ἐκ γέατῃ πυθμένος ἐς κορυφῆν.

Act. Apost.
c. 14. v. 16.

Καὶ τοιγε ἑκ ὃ Θεὸς ἀμάρτυρον ἑαυτὸν

ἀφ᾿ ἧκεν ἀγαθοποιῶν, ἔρανωθεν ἡμῖν ὑετούς
 διδῶς, καὶ καρπὸς καρποφόρος, ἐμπιπλῶν τρο-
 φῆς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν.

Θεὸς συνεργῶν, πάντα ποιεῖ ῥαδίως.
 Θεὸς θέλωντος, καὶ ἐπὶ ῥιπὸς πλεόις
 Οἱ νῆς γὰρ ἡμῖν ἐσιν ἐν ἐκάσῳ Θεὸς
 Πάντη γὰρ ἐσι, πάντα τε βλέπει Θεός,
 Τὸ γὰρ τρέφον με, τῷτ' ἐγὼ κρίνω Θεόν.

Diversor.
 sent.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Ὡς ΠΕΡ δὲ ἡμεῖς ἀπὸ ψυχῆς διοικῶ-
 μεθα, ἔτω καὶ ὁ Κόσμος ψυχὴν ἔχει τὴν
 συνέχουσαν αὐτὸν. Καὶ αὕτη καλεῖται Ζεὺς.
 Πότερον διὰ τὸ σώζουσα καὶ αἰτία ἔσα τοῖς
 ζῶσι τῶ ζῆν, διὰ τῶτο βασιλεύειν ὁ Ζεὺς λε-
 γεται ἢ ὅλων. Ἡ ὡς ἂν καὶ ἐν ἡμῖν ἡ ψυχὴ
 καὶ ἡ φύσις ἡμῶν βασιλεύειν ῥηθείη. Δία δ'
 αὐτὸν καλεῶμεν, ὅτι δι' αὐτὸν γίνεται καὶ σώ-
 ζεται τὰ πάντα. Παρά τισι δὲ καὶ Δεὺς λέ-
 γεται, τάχα ἀπὸ τῶ δεύειν τὴν γῆν, ἢ με-
 ταδιδόναι τοῖς ζῶσι ζοτικῆς ἰκμάδος. Καὶ ἡ
 γενικὴ πλῶσις, ἀπ' αὐτῆς ἐστὶ Διὸς, παρα-
 κειμένη πῶς τῆ Δεὺς. Οἰκεῖν δ' ἐν τῷ ἔρανω
 λέγεται, ἐπεὶ ἐκεῖ τὸ κυριώτατον μέρος τῆς
 τῶ Κόσμου ψυχῆς καὶ γὰρ αἱ ἡμέτεραι σπυ-
 χαὶ, πῦρ εἰσι.

Phurnuti
 Lib. de Na-
 turâ. Deor.
 art. 2 de
 jove.

Lucian.
Philopatr.

Εὐσόμεϊ, ἢ μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον Θεοῦ.
 Ἀλλὰ Κατηχόμενος πείθῃ παρ' ἐμῶ, εἴπερ
 ζῆν χρήσεις εἰς τὸν αἰῶνα. Εἰ οὐρανὸν ὡς
 δέρριν ἐξήπλωσε, γῆν δὲ ἐφ' ὕδατος ἐπήξεν,
 ἀέρας ἐμόρφωσεν, ἄνθρωπον ἐκ μὴ ὄντος
 παρήγαγε, τί παράδοξον, καὶ τὰς πράξεις
 πάντων ἐναπογράφεται; Καὶ γὰρ σοὶ οἰκίδιον
 χαλασκευάσαντι, οἰκέτιδας δὲ καὶ οἰκέτας ἐν
 αὐτῷ συναγαγόντι, εἰδέπολὲ σε δῖελαθε τέτων
 πράξις ἀπόβλητος, πόσω μᾶλλον τὸν πάντα
 πεποιήκοι Θεὸν, ἔχ' ἅπαντα ἐν εὐκολία δια-
 δραμεῖν ἑκάστην πρᾶξιν, καὶ ἐννοϊαν; Ἡ'ν πι-
 στεύῃ τις Θεὸς ἐπισκοπεύειν πάντα, ἔτε λά-
 θρη, ἔτε φανερώς ἀμαρτήσελαι,

Democrat.
Philos. sent.

Θεοὶ δὲ τε πάντα ἴσασιν

Hom. odyss.
7. v.

καὶ ἔστιν ἐν ἔρανῶ βλέπων δίκης τε, καὶ δι-
 καιας, καὶ ἐν βίβλοῖς τὰς πράξεις ἀπόγρα-
 φόμορος.

Id. Epigr.
in Deos.

Ἀνθρώπος μὲν ἴσως λήσεις ἄτοπον τι ποιήσας·
 οὐ λήσεις δὲ Θεὸς εἰδὲ λογιζόμενος,

Esop. f. 16.

Ἄνθρωπος κακοπράγμων εἰς τὸν ἐν Δελφοῖς
 ἦκεν Ἀπόλλωνα, πειράσσει τῆτον βεβλόμενος.
 Καὶ δὴ λαβὼν χρυσίον ἐν τῇ χειρὶ, καὶ τῆτο
 τῇ ἐσθῆτι σκεπάσας, ἔστη τε τῆ Τρίποδος
 ἐγγίσα, καὶ ἤρετο τὸν Θεὸν λέγων· Ἀπόλλων,

ὄν μετὰ χεῖρας φέρω, πότερον ἔμπνην ἔστιν
ἢ ἄπνην; βεβλόμενος ὡς, εἰ μὲν ἄπνην εἴποι,
ζῶν ἀναδείξαι τὸ φρουθίον· εἰ δὲ ἔμπνου,·
εὐθύς ἀποπνίξας νεκρὸν ἐκεῖνο προσενεγκεῖν.
Ὁ δὲ γὰρ Θεὸς τὸ κακότεχνον αὐτῶν γνῆς ἐπί-
νοϊαν, εἶπεν· ὁπότερον, ὧ ἕτος, βέβλη, ποιή-
σον· παρὰ σοὶ κείται γὰρ τῆτο πρᾶξαι, ἢ
τοι ζῶν, ὃ κατέχεις, ἢ νεκρὸν ἀποδείξαι.

Οὕτως ἔτι παρ' ἐσὶ Διὸς νόον ἐξάλεασθαι.

Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς καὶ πάντα νοήσας,

καὶ νῦν τὰδ' (αἰκ' ἐθέλης) ἐπιδέρκεται· κδὲν ἐλήθει

οἴην δὴ καὶ τὴν δὲ δίκην πόλις ἐντὸς ἔεργει.

Ὁξὺς θεῶν δ' ὀφθαλμὸς εἰς τὸ πανθ' ὄραν.

Hesiod.
oper. v. 104.
id. v. 264.

Ex Græcis
Comicis.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ἑ.

ΠΡΟ' πάντων σέβει τὸ θεῖον.

πρῶτα θεὸν τιμα, μετ' ἐπειτα δὲ σεῖο γονῆας·

ἀθανάτους μὲν πρῶτα θεῶς, νόμῳ ὡς διακείται,

τίμα· καὶ σέβει ὄρκον, ἔπειθ' Ἡρώας ἀγαυούς·

τὲς τὲ καλαχθονίους σέβει δαίμονας ἐννομα ῥέζων·

τὲς τε γονεῖς τίμα, τὲς τ' ἐκγεγαῶτας.

Αἰ δὲ κατ' ἀρετὴν ζήσασαι ψυχαί, τά-
τε ἄλλα εὐδαιμονῆσαι, καὶ τῆς ἀλόγῃ χωρι-
θεῖσαι, ἢ καθαρά παντὸς γενόμενα σώμα-
τος, θεοῖς τε συνάπτονται, ἢ τὸν ὅλον
κόσμον συνδιοικῆσιν ἐκεῖνοις.

καὶ τοὶ καὶ εἰ μηδὲν αὐταῖς τῶτων ἐγί-

Pittac.
Phocyl. v. 6.
Suid. de
Pythagor.

Salluf. Phi-
loso. c. 21.

Ibid.

νετο, αὐτή γε ἡ Ἀρετὴ, καὶ ἡ ἐκ τῆς Ἀρε-
τῆς ἡδονὴ τε καὶ δόξα, ὅ, τε ἄλυπος καὶ ἀδέσ-
ποτος βίος εὐδαίμονας ἤρκει ποιεῖν τὰς κατ'
Ἀρετὴν ζῆν προελομένους, καὶ δυναθέντας.

Id. C. 14. Εἰ δέ τις τὸ μὲν Θεὸς μὴ μεταβάλλεσθαι
εὐλογόν τε ἠγεῖται, καὶ ἀληθές, ἀπορεῖ δὲ
πῶς ἀγαθοῖς μὲν χαίρει; κακῶς δὲ ἀποσρέ-
φονται καὶ ἀμαρτάνουσι μὲν ὀργίζονται, ῥη-
τέον, ὡς ἔ χαίρει Θεός. Τὸ γὰρ χαῖρον,
καὶ λυπεῖται, οὐδὲ ὀργίζεται πάθος γὰρ
καὶ τὸ ὀργίζεσθαι οὐδὲ δώροις θεραπεύεται.
ἡδονὴ γὰρ ἂν ἠτληθεῖν οὐδὲ θέμις ἐκ τῶν
ἀνθρώπωνων πραγμάτων, ἔτε καλῶς, ἔτε κα-
κῶς ἔχειν τὸ Θεῖον. Ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν ἀγα-
θοί τε εἰσὶν αἰεὶ, καὶ ὠφελεῖσι μόνον βλάπτουσι
ἢ ἔδέποτε κατὰ τὰ αὐτὰ ὡσαύτως ἔχοντες.
ἡμεῖς δὲ ἀγαθοὶ μὲν ὄντες δι' ομοίότητα
Θεοῖς συναπλόμεθα, κακοὶ δὲ γενόμενοι δι'
ἀνομοίότητα χωριζόμεθα. Καὶ κατ' ἀρετὰς
ζῶντες ἐχόμεθα ἔ Θεῶν, κακοὶ ἢ γενόμενοι
ἐχθροὺς ἡμῖν ποιῶμεν ἐκείνης. Οὐκ ἐκείνων
ὀργιζομένων, ἀλλὰ τῶν ἀμαρτημάτων Θεὸς
μὲν ἡμῖν οὐκ ἐόντων ἐλλάμπειν, Δαίμοσι
δὲ κόλαστικοῖς συναπλόντων. Εἰ δὲ Εὐχαῖς,
καὶ Θυσίαις λύσιν τῶν ἀμαρτημάτων εὕρισ-

κομεν, καὶ μεταβάλλομεν, ἀλλὰ διὰ τῶν
δρωμένων, ἢ τῆς πρὸς τὸ Θεῖον ἐπιστροφῆς
τὴν ἡμετέραν κακίαν ἰώμενοι, πάλιν τῆς ἑ
Θεῶν ἀγαθότητος ἀπολαύομεν. Ὡς οὖν ὅμοιον
τὸν Θεὸν λεγεῖν τὴν κακὴν ἀποτρέφουσαι, ἢ
τὸν Ἡλίον τοῖς ἐξηρημένοις ἢ ὄψεων κρύπ-
τεσθαι,

Κύρνε, Θεὸς αἰδῶ, καὶ δεῖδιθι· τὸ γὰρ ἄνδρα
εἶργει μὴθ' ἔρδειν μῆτε λέγειν ἀσεβῆ.

Theogn.
v. 1181.

Δῶρα καὶ θυσιάαι Θεὸν εἰ τιμῶσιν, ἀνα-
θήματα Θεὸν εἰ κοσμεῖ· ἀλλὰ τὸ ἐνθεον φρό-
νημα διαρκῶς συνάπτει Θεῷ. Χωρεῖν γὰρ
ἀνάγκη τὸ ὅμοιον πρὸς τὸ ὅμοιον.

Demoph.
sent.

Ζῆ ὡς ἀληθῶς Θεῷ ὁμοίως ὁ αὐτάρκης ἢ
ἀκτήμων φιλόσοφος, ἢ πλεον ἡγεῖται μέ-
γιστον, μηδὲν ἀλλότριον κεκτηθεῖν, καὶ μὴ
ἀναγκασίον. Ἐπιτείνει γὰρ ἢ ἐπιθυμίαν ποτὲ
ἢ τῶν χρημάτων ἐπίκλησις· αὐτάρκης δὲ πρὸς
εὐζωίαν τὸ μηδὲν ἀδικεῖν.

Ibid.

Ῥιζωθέντες ἐκ Θεῶν ἢ φυέντες τῆς αὐτῶν
ρίζης ἐχώμεθα· καὶ γὰρ ὕδατος προχοαί, ἢ
τὰ ἄλλα φυτὰ τῆς γῆς, ρίζης ἀποκοπέντα
αὐαίνεται, καὶ σήπεται.

Ibid.

Πσυχῆς ἀγνῆς τόπον οἰκειότερον ἐπὶ γῆς
ἐκ ἔχει Θεός.

Id.

Ρᾶδίως μὴ μακαρίσης ἄνθρωπον σαλεύον-
τα ἐπὶ φίλοις, ἢ τέκνοις, ἢ τινι τῶν ἐφή-
μερον τὴν σωτηρίαν ἐχόντων· ἐπισφαλῆ γὰρ
πάντα τὰ τοῖαυτα· τὸ δ' ἐφ' ἑαυτῆς ἐχειῖσθαι
κὴ τῆς Θεῆς, μόνον βέβαιον.

Matth.
c. 5. v. 8.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ
τὸν Θεὸν ὄψονται.

Hesiod. oper.
v. 334.

Αγνῶς καὶ καθαρῶς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καιεῖν·
Ἄλλοτε δὲ σπονδῆσι θυέεσσι τε ἰλάσκεσθαι,
Ἡμὲν ὅτ' εὐναζῆ, καὶ ὅταν φάος ἱερὸν ἔλθῃ·
Ὡς κὲ τοὶ ἴλαον κραδίην καὶ θυμὸν ἔχωσιν·
Ἀγνεῖαι ψυχῆς, τῆς σώματος εἰσι καθαρμοὶ.

Phocylid.
v. 215.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 4.

Philemo:
sent.

Εἴ τις δὲ θυσίην προσφέρων, ὦ Πάμφιλε,
Ταύρων τί πλῆθος, ἢ Ἐριφῶν, ἢ νῆ Δία
Ἐτέρων τοιῶτων, ἢ κατασκευάσματα,
Χρυσᾶς ποιήσας χλαμύδας, ἢτοι πορφυρᾶς
Ἡδὶ ἑλέφαντος, ἢ σμαράγδου ζώδια,
Εὐνῆν νομίζεῖ τὸν Θεὸν καθεσάναι
Πλανᾷτ' ἐκεῖνος καὶ φρένας κέφας ἔχει.
Δεῖ γὰρ τὸν ἄνδρα χρήσιμον πεφυκέναι,
Μὴ παρθένος φθείροντα καὶ μοιχώμενον,
Κλέπτοντα, καὶ σφάττοντα χρημάτων χάριν·
Τ' αλλότρια βλέποντα, κἀπιθυμῆντα
Ἡ' τοὶ γυναικὸς πολυτελεῖς, ἢ δώματος
Ἡ' κλήσεως, παιδός τε, παιδίσκης δ' ἀπλωε
Γ' πῶν, βοῶν τὸ σύνολον, ἢ κτηνῶν, τί δή;
Μηδὲ βελόνης ἐν ἄμμ' ἐπιθυμήσῃ, Πάμφιλε.
Ὁ γὰρ Θεὸς βλέπει σε πλησίον παρῶν,
Ὁς ἔργοις δικαίοις ἡδεταί, ἐκ ἀδίκου

τὴν

τὴν γῆν ἀργῦντα νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν
 Θεῶ δὲ θῦε διὰ τέλους δίκαιος ὢν,
 Μὴ λαμπρὸς ὢν χλαμύσιν ὡς τῇ καρδίᾳ
 Βροντῆς ἀκέσας, μηδαμῶς πύρρῳ φύγῃς,
 Μηδὲν συνειδῶς αὐτὸς σαυτῷ δέσποτα.

Α' μὲν γὰρ ἐν ταῖς θυσίαις οἱ μάταιοι
 πράττεισι, καὶ ταῖς ἑορταῖς, καὶ προσόδοις τῶν
 Θεῶν, καὶ ἅ αἰτήσιν, καὶ ἅ εὐχονται, καὶ ἅ
 γιγνώσκουσι περὶ αὐτῶν, ἔκ οἶδα εἰ τις ἔτι
 κατηφῆς ἔστι, καὶ λελυπημένος, ὅστις ἔγε-
 λάσεται τὴν ἀβελτηρίαν ἐπιβλέπας τῶν δρω-
 μένων. Καὶ πολὺ γε οἶμαι πρότερον τῶν γε-
 λῶν πρὸς ἑαυτὸν ἐξετάσει, πότερον εὐνεβεῖς
 αὐτὸς χρὴ καλεῖν, ἢ τενάνλιον Θεοῖς ἐχθρὸς,
 καὶ κακοδαίμονας. Οἷ γε οὔτο ταπεινὸν, καὶ
 ἀγεννὲς τὸ Θεῖον ὑπειλήφασιν, ὥστε εἶναι ἀν-
 θρώπων ἐνδεῆς, καὶ κολακεύομενον, ἠδεῖσθαι,
 καὶ ἀγανακτεῖν ἀμελέμενον.

Τὰ γὰρ Αἰτωρικὰ πάθη, καὶ τὰς τῶν Κα-
 λυδωνίων συμφορὰς, καὶ τὴν τοσάτους φόνους,
 καὶ τὴν Μελεάγρου διάλυσιν, πάντα ταῦτα
 ἔργα φάσιν εἶναι τῆς Ἀρτέμιδος, μεμψι-
 μοιρῆσης ὅτι μὴ παρελήφθη πρὸς τὴν θυσίαν
 ὑπὸ τῶν Οἰνέως ἔτι ἀρα βαθείως καθίκετο
 αὐτῆς ἢ τῶν ἱερείων διαμαρτία. Καὶ μοι δο-
 κεῖ ὄραν αὐτὴν ἐν τῷ ἔργῳ τότε μόνην, τῶν

Prem. Part.

B

Lucian. de
sacrific.

ἄλλων Θεῶν ἐν Οἰνέως πεπορευμένων, δεινὰ
ποιῶσαν, καὶ χετλιάζουσαν, οἷας ἐορτῆς ἀπο-
λειφθήσεται. Τὸς δ' αὖ Αἰθίοπας, καὶ μαχα-
ρίδας, καὶ τρίσευδαίμονας εἶποι τις ἂν, εἴγε
ἀπομνημονέουσι τὴν χάριν αὐτοῖς ὁ Ζεὺς, ἦν
ἐν ἀρχῇ τῆς Ομήρου ποιήσεως πρὸς αὐτὸν
ἐπεδείξαντο, δώδεκα ἐξῆς ἡμέρας ἐφίασαντες,
καὶ ταῦτα, ἐπαγόμῃον καὶ τὸς ἄλλας Θεάς.

Οὕτως ἔδεν, ὡς ἔοικεν, ἀμιοθὶ ποιῶσιν,
ἔων ποιῶσιν· ἀλλὰ πωλῶσι τοῖς ἀνθρώποις τ' ἀ-
γαθὰ, καὶ ἔνεοθι πρίασθαι παρ' αὐτῶν, τὸ
μὲν, ὑγίανειν, εἰ τύχοι, βοιδίῃ· τὸ δὲ πλε-
τεῖν, βοῶν τετλάρων· τὸ δὲ βασιλεύειν, ἐχα-
τόμβης· τὸ δὲ σῶον ἐπανελθεῖν ἐξ Ἰλίου ἐς Πύ-
λον, ταύρων ἐννέα· καὶ τὸ ἐκ τῆς Αὐλίδος ἐς
Ἰλίον διαπλεῦσαι παρθένῃ βασιλικῆς· ὁ μὲν
γὰρ ἐχάτομβῃ τὸ μὴ ἀλῶναι τότε τὴν πόλιν
ἐπρίατο παρὰ τῆς Αθηνᾶς βοῶν δώδεκα, καὶ
πεπλου. Εἰκάζειν δὲ χρὴ πολλά εἶναι, καὶ
ἀλεκτρυόνος, καὶ γεφάνης, καὶ λιβανωτῆς μόνῃς
παρ' αὐτοῖς ὄνια· Ταῦτα δὲ οἶμαι ἢ χρύσης
ἐπιτάμῃος ἄτε ἱερεὺς, καὶ γέρον, ἢ τὰ θεῖα
σοφὸς, ἐπειδὴ ἀπραχίος ἀπίει παρὰ τῆς Αγα-
μεμνονος, ὡς ἂν καὶ προδανείσας τῆς Ἀπόλ-
λωνι τὴν χάριν, δικαιολογεῖται, καὶ ἀπαιτεῖ

τῆν ἀμοιβὴν, καὶ μόνον ἐκ ὄνειδίζει, λεγών·
Ω ΒΕΛΤΙΣΤΕ ΑΠΟΛΛΟΝ, ἐγὼ μὲν
 σὺ τὸν νεῶν, τέως ἀγεφάνωτον ὄντα, πολλά-
 κίς ἐγεφάνωσα· καὶ τοσαῦτά σοι μηρία ταύ-
 ρων τε καὶ αἰγῶν ἔχουσα ἐπὶ τῷ βωμῶν, **ΣΤ**
 δ' ἀμελεῖς με τοιαῦτα πεπονθότος, καὶ παρ'
 οὐδέν τίθεσαι τὸν εὐεργέτην. Τοιγαρῶν οὕτω
 κατεδυσώπησεν αὐτὸν ἐκ τῷ λόγῳ, ὥστε ἀρ-
 πασάμηνος τὰ τόξα, καὶ ὑπὲρ τῆς ναυσάθμης
 καθίσας ἑαυτὸν, καλετόξευσε τῷ λοιμῷ τῆς
 Ἀχαιῶν αὐτοῖς ἡμίονοις, καὶ κύνεσσιν.

Ἐπεὶ δ' ἅπαξ τῆς Απόλλωνος ἐμνήσθη, βέλομαι καὶ τᾶλλα εἰπεῖν, ἃ περὶ αὐτῆς οἱ σοφοὶ τῶν ἀνθρώπων λέγουσιν, οὐχ ὅσα περὶ τῆς ἔρωτας ἐδυσύχησεν, ἐδὲ τῆς Τακίνθε τὸν φόνον, ἐδὲ τῆς Δάφνης τῆς ὑπεροψίαν· ἀλλ' ὅτι καὶ καταδικασθεῖς ἐπὶ τῷ τῷ Κυκλώπων θανάτῳ, κάξοστρακισθεῖς· διὰ τῆς τῆς ἔρανθ' ἀλεπέμφθη ἐς γῆν, ἀνθρωπίνῃ χρησάμηνος τῆς τύχῃ. Ὅτε δὲ καὶ ἐθήτευσεν ἐν Θετταλίᾳ παρ' Ἀδμήτῳ, καὶ ἐν Φρυγίᾳ παρὰ Λαομέδοντι, παρὰ τῆς τῆς μὲν γε ἐ μόνος, ἀλλὰ μετὰ τῆς Ποσειδῶνος, ἀμφοτέρω πλινθεύοντες ὑπ' ἀπορίας, καὶ ἐργαζόμενοι ἐς τὸ τεῖχος, καὶ οὐδὲ ἐντελῆ τὸν μισθὸν ἐκομί-

σαντο παρὰ τῆς Φρυγῆς, ἀλλὰ προσῴφλεν αὐτοῖς πλεον ἢ τρίακοντά φασι δραχμὰς Τρωϊκάς.

Ἡ γὰρ ἔταῦτα σεμνολογῶσιν οἱ Ποιηταὶ περὶ τῶν Θεῶν; Καὶ πολὺ τέτων ἱερώτερα περὶ τε Ἥφαιστου, καὶ Προμηθέως, καὶ Κρόνου, καὶ Ρέας, καὶ σχεδὸν ὅλης τῆς τῆς Διὸς οἰκίας; Καὶ ταῦτα, παρακαλέσαντες τὰς Μῦθας συνωδὸς ἐν ἀρχῇ τῶν ἐπῶν, ὑφ' ὧν δὴ ἔνθεοι γενόμενοι, ὡς τὸ εἶκος, ἄδουσιν, ὡς ὁ μὲν Κρόνος, ἐπειδὴ τάχιστα ἐξέτεμε τὸν πατέρα τὸν Οὐρανὸν, ἐβάσιλευσέ τε ἐν αὐτῷ, καὶ τὰ τέκνα κατήσθιεν, ὡσπερ ὁ Ἀργεῖος Θυέστης· ὑψέρον δὲ ὁ Ζεὺς κλαπείσ ὑπὸ τῆς Ρέας ὑποβαλλομένης τὸν λίθον ἐς τὴν Κρήτην ὀκτεθείς, ὑπ' αἰγῆς ἀνέτράφη, καθάπερ ὁ Τήλεφος ὑπ' ἐλάφου, καὶ ὁ Πέρσης Κῦρος ὁ πρότερον, ὑπὸ τῆς κυνός. Εἶτα ἐξελάσας τὸν πατέρα, καὶ ἐς τὸ δεσποτήριον χαλαβρῶν, αὐτὸς ἔχε τὴν ἀρχήν· ἔγημε δὲ πολλάς μὲν ἄλλας, ὑψάτην δὲ, τὴν Ἥραν τὴν ἀδελφὴν, κατὰ τῶν Περσῶν τέτο, καὶ Ἀσσυρίων νόμος, ῥαδίως ἐνέπλησε παιδῶν τὸν ἔρανον. Τὴς μὲν ποιήσε γιγνομενος ἄρτι μὲν χρυσίον, ἄρτι δὲ ταῦρος, ἢ κυκνος, ἢ αἰετός, ἢ ὅλως

ποικιλώτερος αὐτῷ Πρωτεως. Μόνην δὲ τὴν
 Αθηνᾶν ἔφυσεν ἐκ τῆς ἑαυτῷ κεφαλῆς, ὑπὸ
 αὐτὸν ἀτεχνῶς τὸν ἐγκέφαλον συλλαβών.
 Ὅμοια δὲ τέτοις καὶ περὶ τῆς Ηρας, καὶ τῆς
 Ρέας, καὶ τῆς Αφροδίτης, ἢ τῆς Σελήνης ἀδύ-
 σιν. Φέρε δὲ ἤδη τέτων ἀφέμενοι τῶν λόγων,
 εἰς αὐτὸν ἀνέλθωμεν τὸν οὐρανὸν, ποιητικῶς
 ἀνάπλαμενοι κατὰ τὴν αὐτὴν Ὀμήρου καὶ Ἡσίοδου
 ὁδὸν καὶ θεασώμεθα ὅπως ἕκαστον διακεκόσ-
 μηται τῶν ἄνω.

Καὶ ὅτι μὲν χαλκῶς ἐστὶ τὰ ἔξω, καὶ πρὸ
 ἡμῶν τῷ Ὀμήρῳ λέγοντος ἠκῶσαμεν. Ὑπερ-
 βάντι δὲ καὶ ἀνακυψάντι μικρὸν εἰς τὸ ἄνω,
 καὶ ἀτεχνῶς ἐπὶ τῷ νώπῳ γενομένα, φῶς τε-
 λαμφορότερον φαίνεται, καὶ Ἡΐλιος καθαρώ-
 τερος, καὶ ἄστρα διαυγέστερα καὶ τὸ πᾶν,
 ἡμέρα, καὶ χρυσῶν τὸ δάπεδον. Ἐσίουσι δὲ,
 πρῶτον μὲν οἰκῶσιν αἱ Ωραι, Πυλωρῶσι γάρ-
 ῥεπειτα δὲ, ἢ Ἴρις, καὶ ὁ Ἑρμῆς, ὄντες ὑπη-
 ρέται, καὶ ἀγγελιαφόροι τῷ Δίῳ· ἐξῆς δὲ, τῷ
 Ἡφαίστῳ τὸ χαλκεῖον ἀνάμεσον ἀπάσης τέχ-
 νης· μετὰ δὲ, αἱ τῶν Θεῶν οἰκίαι, καὶ τῷ
 Δίῳ τὰ βασίλεια, ταῦτα παντὸς περιχαλῆ
 τῷ Ἡφαίστῳ καταχεύασαντος.

Οἱ δὲ Θεοὶ παρὰ Ζηνὶ καθήμενοι, (ὡρέπει

γὰρ, οἶμαι, ἄνω ὄντα μεγαληγορεῖν,) ἄπο-
σκοπῶσιν ἐς τὴν γῆν, καὶ πάντῃ περιβλέπουσιν
ἐπικύπτοντες, εἶποθεν ὅπσονται πῦρ ἀναπλό-
μυον, ἢ ἀναφερομένην κνίσσαν, ἐλισσομένην
περὶ καπνῶ. Καὶ μὲν θύη τις, εὐωχονται
πάντες, ἐπιχεχηνότες τῶ καπνῶ, καὶ τὸ αἷμα
πίνοντες τοῖς βωμοῖς παραχέομυον, ὥσπερ
αἱ Μυῖαι. Ἦν δ' οἰκόσιτοι ὦσι, νέκταρ, καὶ
ἀμβροσία τὸ δεῖπνον. Πάλαι μὲν ἔν καὶ ἀν-
θρωποι συνεισιῶντο, καὶ συνέπινον αὐτοῖς,
ὁ Ἰξίων, καὶ ὁ Τανταλος. Ἐπεὶ δὲ ἦσαν ὑβρι-
σταί, καὶ λάλοι, ἐκεῖνοι μὲν ἔτι καὶ νῦν κο-
λάζονται ἄβατος ὃ τῶ θνητῶν γένει καὶ ἀπόρ-
ρητος ὁ ἔρανος.

Τοῖστος ὁ βίος τῶν θεῶν τοιγανῶν καὶ οἱ
ἀνθρωποι συνωδὰ τέτοις, καὶ ἀκόλυσθα περὶ
τὰς θρησκευίας ἐπιηδεύουσι.

Καὶ πρῶτον μὲν, ὕλας ἀπετέμοντο, καὶ
ὄρη ἀνέθεσαν, καὶ ὄρνεα καθιέρωσαν, καὶ τὰ
φυτὰ ἐπεφήμισαν ἐκάστω Θεῶ. Μετὰ δὲ νει-
μάμυοι κατὰ ἔθνη, σέβουσι, καὶ πολίτας
αὐτῶν ἀποφάινουσιν. ὁ μὲν Δελφός, τὸν
Ἀπόλλω, καὶ ὁ Δήλιος. ὁ δ' Ἀθηναῖος τὴν
Ἀθηνᾶν μαρτυρεῖται γῆν τὴν οἰκείοτητα τῶ
ὀνόματι καὶ τὴν Ἥραν ὁ Ἀργεῖος. καὶ ὁ Μυθρονιος

τὴν Ρέα· καὶ τὴν Ἀφροδίτην ὁ Πάριος. Οἱ δ' αὖ Κρήτες ἔγενέσθαι παρ' αὐτοῖς οὐδὲ τραφῆναι μόνον τὸν Δία λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ τάφον αὐτῶ δεικνύουσι. Καὶ ἡμεῖς ἄρα τοσούτον ἠπατώμεθα χρόνον, οἴομενοι τὸν Δία βροντᾶν τε, καὶ ὑεῖν, καὶ τὰλλα πάντα ἐπιτελεῖν. Ὅς δὲ ἐλελήθει πάλαι τεθνεώς, παρὰ Κρησὶ τετραμμένος.

Ἐπειτα δὲ ναοὺς ἐγείραντες, ἐν αὐτοῖς μὴ ἄοχοι, μὴ ὁ ἀνέξιοι διήθεν ὧσιν, εἰκόνας αὐτῶν ἀπεικάζουσι, παρακαλέσαντες ἢ Πραξιτέλην, ἢ Πολύκλειτον, ἢ Φειδίαν. Οἱ γὰρ ἔκ οἱδ' ὅπως ἰδόντες, ἀναπλάττουσι γενεήην τὸν Δία, παῖδα δ' ἐς αἰεὶ τὸν Απόλλωνα, καὶ τὸν Ἑρμῆν ὑπηνήτην, καὶ Ποσειδῶνα κυανοχαίτην, καὶ γλαυκῶπιν τὴν Ἀθηνᾶν. Ὅμως δ' ἔν οἱ παρίοντες ἐς τὸν νεῶν, ἔτε τὸν ἐξ Ἰνδῶν ἐλέφαντα ἔτι οἰοῦνται ὄραν, ἔτε τὸ ἐκ τῆς Θρακῆς μεταλλευθεὶν χρυσίον, ἀλλὰ τῶ Κρόνος καὶ Ρέας ἐς τὴν γῆν ὑπὸ Φειδίᾳ μετακισμένον, καὶ τὴν Πισαίων ἐρημίαν ἐπισκοπεῖν κεκελευσμένον, καὶ ἀγαπῶντα εἰ διὰ πέντε ὄλων ἐτῶν θυσεῖ τις αὐτῶ πάρεργον Ὀλυμπίων.

Θέμενοι δὲ βωμοὺς, καὶ προῤῥήσεις, καὶ

περιρραντήρια, προσάγσει τὰς θύσιας· βῆν
 μὲν ἀροτῆρα ὁ γεωργός, ἄρνα δὲ ὁ ποιμὴν,
 καὶ αἶγα πόλος· ὁ δὲ τις λιβανωτὸν ἢ πόπα-
 νον· ὁ δὲ πένης ἰλάσατο τὸν Θεὸν, φιλήσας
 μόνον τὴν αὐτῆ δεξιάν. Ἄλλ' οἶγε θυόντες
 (ἐπ' ἐκείνης γὰρ ἐπάνειμι) γεφανώσαντες τὸ
 ζῶον, καὶ πολὺ γε πρότερον ἐξετάσαντες εἰ
 ἐντελὲς εἶη, ἵνα μὴ δὲ τῶν ἀχρήτων τι κα-
 τασφάτῃσι, προσάγσει τῷ βωμῷ, καὶ φο-
 νέουσιν ἐν ὀφθαλμοῖς τῆ Θεῆ, γερὸν τι μυ-
 κωδον, καὶ ὡς τὸ εἶκος ἐνφημῶν, καὶ ἡ μί-
 φωνον ἤδη τῆ θυσια ἐπαυλῶν.

Τίς ἔκ ἂν εἰκάσειεν ἤδεσθαι, ταῦθ' ὀρῶν-
 τας τοὺς Θεούς; Καὶ τὸ μὲν πρόγραμμα
 φησὶ, μὴ παρίεναι εἰσω περιρραντηρίων, ὅτις
 μὴ καθάρως ἐστὶ τὰς χεῖρας. Ὁ δ' ἱερεὺς
 αὐτὸς ἔφηκεν ἠμαγμένος, καὶ, ὡς περ ὁ Κυ-
 κλωπς ἐκεῖνος, ἀνατέμνων, καὶ τὰ ἐγκατα-
 ἐξάιρων, ἢ καρδιελκῶν, ἢ τὸ αἷμα τῷ βωμῷ
 περιχέων. Καὶ τί γὰρ ἔκ εὐσεβῆς ἐπιτελῶν;
 ἐπὶ πᾶσι δὲ πῦρ ἀνακαύσας ἐπέθηκε, φέρων
 αὐτῇ δορᾷ τὴν αἶγα, καὶ αὐτοῖς ἐρίοις τὸ
 πρόβατον. Ἡ δ' ἔκνισσα, θεσπέσιος, καὶ ἱερο-
 πρεπῆς χωρεῖ ἄνω, καὶ ἐς αὐτὸν τὸν ἔρανὸν
 διασκιδναται ἡμέρα. Ὁ μὲν γε Σκυθης, καὶ

πάσας τὰς θυσίας ἀφεις, ἢ ἡγῆσάμενος ταπεινάς, αὐτὰς ἀνθρώπους τῇ Ἀρτέμιδι πᾶρισησι, καὶ ἔτω ποιῶν, ἀρεσκεί τῇ Θεῷ.

Ταῦτα μὲν ἴσως μέτρια, καὶ τὰ ὑπὸ Ἀσσυρίων γιγνόμενα, καὶ ὑπὸ Φρυγῶν, καὶ Λυδῶν. Ἦν δ' ἐς τὴν Αἴγυπτον ἔλθης, τότε δὴ τότε ὅπου πολλά τὰ σεμνὰ, ἢ ὡς ἀληθῶς ἀξία τῶν ἑραῶν· κριοπρόσωπον μὲν τὸν Δία· κυνοπρόσωπον δὲ τὸν βέλτιστον Ἑρμῆν· ἢ τὸν Πᾶνα ὅλον τράγον, καὶ Ἰβιν τινὰ, καὶ Κροκόδειλον ἕτερον, καὶ Πίθηκον. Εἰ δ' ἐθέλοις ἢ ταῦτα δαήμεναι ὅφρ' εὖ εἰδῆς, ἀκέρση πολλῶν σοφιστῶν, καὶ γραμματέων, καὶ προφητῶν ἐξυρημένων, διηγεμένων (πρότερον δὲ φησιν ὁ λόγος· θύρας δ' ἐπιθεσθε βέβηλος) ὡς ἄρα ὑπὸ τῶν πολεμίων, καὶ τῶν Γιγάντων τὴν ἐπανάστασιν οἱ Θεοὶ φοβηθέντες, ἤκον ἐς τὴν Αἴγυπτον, ὡς δὴ ἐνταῦθα λησόμενοι τὰς πολεμίας· εἶθ' ὁ μὲν αὐτῶν ὑπέδυσ τράγον· ὁ δὲ κριὸν ὑπὸ τῶν δέξας· ὁ δὲ θηρίον, ἢ ὄρνεον· διὸ δὴ εἰσέτι καὶ νῦν φυλαττέσθαι τὰς τότε μορφὰς τοῖς Θεοῖς. Ταῦτα γὰρ ἀμέλει ἐν τοῖς ἀδύτοις ἀπόκειλαι γραφέντα, πρὶν ἢ πρὸ ἐτῶν μυρίων.

Αἱ δὲ θυσίαι, καὶ παρ' ἐκείνοις αἱ αὐταί·

πλήν ὅτι πενθῶσι τὸ ἱερεῖον, καὶ κοπιονταὶ
 περιζάντες ἤδη πεφονευμένον· οἱ δὲ καὶ θαπ-
 τισι, μόνον ἀποσφάζαντες. Ὁ μὲν γὰρ Ἀπιδ
 ὁ μέγιστος Θεὸς αὐτοῖς, ἀν' ἀποθάνῃ, τίς ἔτω
 περιπολλῶ ποιεῖται τὴν κόμην, ὅστις ἐκ ἀπε-
 ζύρησε, καὶ πσιλὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὸ πένθος
 ἐπεδείξατο, καὶ τὸν Νίσου ἔχη πλόκαμον
 τὸν πορφυρῶν; Ἐστὶ δὲ ὁ Ἀπιδ ἐξ ἀγέλης
 Θεὸς, ἐπὶ τῷ προτέρῳ χειροτονέμενος, πολὺ
 καλλίων, καὶ σεμνότερος τῶν ἰδιωτῶν βοῶν.

Ταῦτα ἔτω γιγνόμενα, καὶ ὑπὸ τῶ πολλῶν
 πιστευόμενα, δεῖσθαι μοι δοκεῖ, τῶ μὲν ἐπι-
 τιμήσοντος, Ἰδενός, Ηρακλείτου δὲ τινος, ἢ
 Δημοκρίτου· τῶ μὲν γελασομένῳ τὴν ἀνοίαν
 αὐτῶν· τῶ δὲ τὴν ἀγνοίαν ὀδυρομένῳ.

Ἐπεὶ δ' ἅπαξ τῆς τῶν παλαιῶν ἀνθρώπων
 καὶ ἀνοίας καὶ τῆς ἀγνοίας ἐμνήσθην, βέλομαι
 καὶ τᾶλλα εἰπεῖν, ἃ περὶ τῆς τῶν αὐτῶν
 δεισιδαιμονίας. Ἀμέλει ἐκείνη δόξειεν εἶναι
 δειλία πρὸς τὸ δαιμόνιον. Ὁ δὲ δεισιδαίμων
 τοῖστὸς τις, οἷος ἀπονιπσάμενος τὰς χεῖρας,
 καὶ περιρράνόμενος ἀπὸ τῶ ἱερῶ δάφνης εἰς
 τὸ σόμα λαβὼν, ἔτω τὴν ἡμέραν περιπα-
 τεῖν. Καὶ τὴν ὁδὸν εἰς παραδράμη Γαλῆ,
 μὴ πρότερον πορευθῆναι, ἕως διεξέλθῃ τις,

Theoph.
 Caract.

ἢ λίθους τρεῖς ὑπὲρ τῆς ὀδῆ διαβάλη. Καὶ εἰ ἴδῃ Ὀφιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἱερὸν ἐνταῦθα ἰδρύσασθαι.

Καὶ τῶν λιπαρῶν λίθων τῶν ἐν περιόδοις, παριῶν ἐκ τῆς ληκύθου ἔλαιον ἐκλύσασθαι καὶ ἐπὶ γόνατα πεσῶν καὶ προσκυνήσας ἀπαλλάττεσθαι. Καὶ εἰ Μῦς θύλακον ἀλφίτων διαφάγη πρὸς τὸν ἐξηγητὴν ἔλθων, ἐρωτᾶν τί χρῆ ποιεῖν καὶ εἰ ἀποκρίνηται αὐτῷ ἐκδῆναι τῷ σκυτοδέψει ἀπορράπσαι, μὴ προσέχων τέτοις, ἀλλ' ἀποτραπείς ἐκδύσασθαι. Καὶ πυκνὰ δὲ τὴν οἰκίαν καθαριεῖν καὶ ἔτε ἐπιβῆναι μνήματι, ἔτε ἐπὶ νεκρὸν ἔλθειν, ἔτε ἐπὶ λέχει. Καὶ ὅταν ἐνύπνιον ἴδῃ, πορεύεσθαι πρὸς τὰς ὄνειροκρίτας, πρὸς τοὺς μάνθεις, πρὸς τὰς ὀρνιθοσκοπὰς, ἐρωτήσων τίνι Θεῷ, ἢ τίνι Θεᾷ προσεύχεσθαι δεῖ.

Καὶ τελεοθησόμνος, πρὸς τὰς Ὀρφεοτελεσὰς κατὰ μῆνα πορεύεσθαι μετὰ τῆς γυναικός. . . . Καὶ ἐπὶ τοῖς τριόδοις ἀπελθὼν χαλὰ κεφαλῆς λῆσασθαι. Καὶ ἱερείας χαλέσας, σκίλλη ἢ σκυλακι κελεῦσαι αὐτὸν περικαθᾶναι μαινόμνον τε ἰδὼν ἢ ἐπίληπτον, φρίξας εἰς κόλπον πλύσαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ζ'.

Sallust.
Philos. c. 18.
de impietate.

ΚΑΙ μὲν οὐδὲ τὸ Ἀθεΐας περὶ τινὰς
τόπους τῆς γῆς γενέσθαι, πολλάκις δὲ ὑπερον
ἔσεσθαι, ἄξιον ταραττεῖν τῆς ἔμφρονας. Ὅτι
τε ἕκ εἰς Θεὸς γίνεσθαι ταῦτα ὡς περ ἕδὲ αἰ
τιμαὶ ἐκείνης ὠφελῆσαι ἐφάνησαν· καὶ διὰ τὸ
ἀδυνατεῖν, μέσης ἑσίας ἔσαν τὴν ψυχὴν,
αἰεὶ κατορθῶν. Καὶ τὸ μὴ δύνασθαι πάντα
τὸν Κόσμον τῆς τῶν Θεῶν προνοίας ἀπο
λάυειν, ὁμοίως· ἀλλὰ τὰ μὲν αἰωνίως, τὰ
δὲ κατὰ χρόνον· καὶ τὰ μὲν πρώτως, τὰ ἰ
δευτέρως μετέχειν ἐκείνης· ὡς περ καὶ τῶν
αἰσθήσεων πασῶν μὲν ἡ κεφαλὴ, μιᾶς δὲ ὅλου
τὸ σῶμα αἰσθάνεσθαι. Καὶ διὰ τῆτο, ὡς ἔοι
κεν, οἱ τὰς ἑορτὰς κατασυστάμενοι, καὶ Ἀπο
φράδας ἐποίησαν, ἐν αἷς τὰ μὲν ἡργεῖ τῶν
ἱερῶν, τὰ δὲ ἐκλείετο. Τῶν δὲ καὶ τὸν Κόσ
μον ἀφῆρκεν, πρὸς τὴν ἀσθένειαν τῆς ἡμετέ
ρας ἀφοσιῶμενοι φύσεως. Καὶ κολάσεως δὲ
εἶδος εἶναι Ἀθεΐαν ἕκ ἀπεικός. Τῆς γὰρ γνόν
τας Θεὸς, καὶ καταφρονήσαντας, ἔυλογον ἐν
ἑτέρῳ βίῳ καὶ τῆς γνώσεως φέρεσθαι, καὶ τῆς
ἑαυτῶν Βασιλέας ὡς Θεὸς τιμήσαντας, ἔδει τ
δίκην αὐτῶν ποιῆσαι τῶν Θεῶν ἐκπεσεῖν.

Θυηπολία ἀφρόνων πυρὸς τροφή· τὰ δὲ Demophil.
sotent.
ἀναθήματα, ἱεροσύλων χορηγία. Φιλήδονον,
καὶ φιλοσώματον, καὶ φλοχρήματον, καὶ φι-
λόθεον τὸν αὐτὸν ἀδύνατον εἶναι. Ὁ γὰρ φι-
λήδονος, καὶ φιλοσώματος· ὁ δὲ φιλοσώμα-
τος, πάντως καὶ φλοχρήματος· ὁ δὲ φλο-
χρήματος, ἐξ ἀνάγκης ἀδίκος· ὁ δὲ ἀδίκος,
εἰς μὲν Θεὸν ἀνόσιος, εἰς δὲ ἀνθρώπους παρά-
νομος. Ὡςτε καὶ ἑκατόμβας θύη, πολὺ
μᾶλλον ἀνοσιώτερος ἐστὶ, καὶ ἀσεβής, καὶ
ἄθεος, καὶ τῆ προαιρέσει ἱεροσυλος. Διὶ ὁ καὶ
πάντα φιλήδονον, ὡς ἄθεον καὶ μιαρὸν ἐκ-
τρέπεσθαι χρή.

Πάντες γὰρ μισῶσιν ἔχ' ἔτω τὰς ἕξαμαρ- Isocrat. ad
Demon.
τάνοντας, ὡς τὰς ἐπεικεῖς μὲν φάσκοντας
εἶναι, μηδὲν δὲ τῶν τυχόντων διαφέροντας,
εἰκότως. Ὅπερ γὰρ τὰς τῷ λογῷ μόνῳ πσευ-
δομένους ἀποδοκιμάζομεν, ἢ περ τὰς τῷ βίῳ
παντὶ ἐλαττωμένους ἢ φάυλους εἶναι φήσομεν;
Δικαίως δ' ἂν τὰς τοιούτους ἐπολλάβομεν,
μὴ μόνον εἰς ἑαυτὰς ἀμαρτάνειν, ἀλλὰ καὶ
τῆς τύχης εἶναι προδότας. Ἡ μὲν γὰρ αὐ-
τοῖς χρήματα, καὶ δόξαν, καὶ φίλους ἐνεχεί-
ρισεν· οἱ δὲ σφᾶς αὐτὰς ἀναξίους τῆς ὑπαρ-
χούσης εὐδαιμονίας κατέστησαν. Εἰ δὲ δεῖ

θνητὸν ὄντα τῆς τῶν Θεῶν φοχάζεσθαι δια-
 νοίας, ἠγῆμαι κακείνης ἐπὶ τοῖς οἰκειοτάτοις
 μάλιχα δηλῶσαι, πῶς ἔχῃσι πρὸς τῆς φαύ-
 λης, καὶ τῆς πωδαιῆς τῶν ἀνθρώπων. Ζεὺς
 γὰρ Ἡρακλέα καὶ Τάνταλον γεννήσας (ὡς οἱ
 αὐτοὶ λέγουσι καὶ πάντες πιθεύουσι) τὸν μὲν
 διὰ τὴν ἀρετὴν ἀθάνατον ἐποίησε, τὸν δὲ διὰ
 τῆς κακίαν ταῖς μεγίσταις τιμωρίαις ἐκόλασεν.

Λόγον περὶ Θεῶν τοῖς ὑπὸ δόξης διεφ-
 θαρμένοις λέγειν ἔκ ἀσφαλές· καὶ γὰρ τὸ ἀληθῆ
 λέγειν ἐπὶ τέτων, καὶ τὰ σπυροῦ, κίνδυνον
 φέρει.

Ætop. f. 132.

Κοραξ νοσῶν ἔφη τῇ μητρὶ Μῆτερ, ἔυρα
 τῷ Θεῷ καὶ μὴ θρήνει. Ἡ δὲ ὑπολαβοῦσα
 ἔφη· Τίς σε, ὦ Τέκνον, τῶν Θεῶν ἐλεήσει;
 Τίνος γὰρ κρέας ὑπὸ σῆς γε ἔκ ἐκλάπη;

Id. f. 194.

Ἡρακλῆς ὁ Θεωθεῖς, καὶ παρὰ τῷ Διὶ ἐσιώ-
 μῃος, ἕνα ἕκαστον τῶν Θεῶν μετὰ παλλῆς
 φιλοφροσύνης ἠπάζετο. Καὶ δὴ τελευταίου
 εἰσελθόντος τῆς Πλῆτος, κατὰ τῆς ἐδάφους κύη-
 σας ἀπεφρέπαστο αὐτὸν. Ὁ δὲ Ζεὺς θαυμά-
 σας τὸ γεγονός, ἐπυρθάνετο αὐτῆς τὴν αἰτίαν,
 δι' ἧς πάντας τῆς δαίμονας ἀσμένως προ-
 σαγορεύσας, μόνον τὸν Πλῆτον ὑποβλέπε-
 ται. Ὁ δὲ εἶπεν· ἀλλ' ἔγωγε διὰ τῆτο αὐτὸν

ὑποβλέπομαι, ὅτι, παρ' ὄν καιρὸν ἐν ἀνθρώποις ἡμεν, ἐώρων αὐτὸν, ὡς ἐπὶ τὸ πλείζον, τοῖς πονηροῖς συνόντα.

Μηδέ ποτ' ἐξ ἧς Διὶ λείβειν αἶθοπα οἶνον
 Χερσὶν ἀνίπλοισιν, μηδ' ἄλλοις Ἀθανάτοισιν
 Οὐ γὰρ τοίγε κλύεσιν, ἀποπλύεσι δὲ τ' ἀράς.

Hesiod. oper.
 L. 2. v. 337.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ἡ.

Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χάριτος ἐστίν· ἔ γάρ δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν ἕδεν, εἰ μὴ ἢ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τῆς ἐρανῆς. Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον ἀνωθεν ἐστίν, χαλαβαῖνον ἄπο τῆς Πατρὸς τῶν φώτων, παρ' ᾧ ἔκ ἐνὶ παραλλαγῇ, ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα.

1. Petr.
 c. 5. v. 10.
 Joan. c. 3.
 v. 27,
 Jacob. c. 1.
 v. 17.

Ἄχρι μὲν ὁ βίος ἀμαθῆς ἦν, ἕδέπω τῆς καθ' ἡμέραν πείρας πρὸς τὸ βελτιον εὐχολων, ἀγαπητῶς ἐπ' αὐτὰ τὰ ἀναγκαῖα συνεφέλλετο. Τῆς δὲ ἀγαθῆς διαίτης ἐπείγων ὁ χρόνος, ἔ παρέχευεν εὐρεσιν. Ἐπειδὴ δὲ αἱ μὲν ἐσπευσμέναι χρεῖαι πέρας εἶχον, οἱ δὲ τῶν ἐπιγνομένων αἰεὶ λογισμοὶ τῆς ἀνάγκης ἀφέντες ἠυκαίρην, ἐπινοεῖν τι τῶν κρειτόνων, ἐκ τῆς κατ' ὀλίγον ἐπισημαίοντο. Τῆτο δ' ἡμῖν ἄπο τῶν ἐντελεφεύρων τεχνῶν ἐνεστὶν εἰκάζειν.

Lucian.
 amores.

Αὐτίκα πρῶτοι τινὲς ἄνθρωποι γενόμενοι,
 τὸ καθ' ἡμέραν λιμῶ φάρμακον ἐζήτην. Εἶθ'
 ἀλισκόμοιοι τῇ πρὸς τὸ παρὸν ἐνδείᾳ, τῆς
 ἀπορίας ἕκ ἐώσης ἐλέσθαι τὸ βέλτιον, τὴν
 εἰχαίαν πόαν ἐσιτῶντο, καὶ μαλθακὰς ρίζας
 ὀρύττοντες, καὶ τὰ πλείστα δρυὸς καρπὸν
 ἐσθιόντες. Ἀλλ' ἡ μὲν, ἀλόγοις ζώοις μετὰ
 χρόνον ἐρρίφη. Σπῶρον δὲ πυρῶ, καὶ κριθῆς
 εἶδον αἱ γεωργῶν ἐπιμέλειαί, ἐυρῶσαι κατ'
 ἔτος ἐκνεάζοντα. Καὶ ἔδὲ μανεῖς ἂν εἴποι
 τίς, ὅτι δρυὸς γάχυος ἀμείνων. Τί δ', ἕκ
 ἐν ἀρχῇ μὲν εὐθὺ τὸ βίῃ, σκέπης δευθέντες
 ἄνθρωποι, νάκη, θηρία δείραντες, ἠμφίεσαν-
 το, καὶ σπήλυγξας ὀρῶν, κρύεσ καλαδύσφς
 ἐπενόησαν; ἢ πάλαιρίζων, ἢ φυτῶν αὖ κοι-
 λώματα;

Τὴν δὲ ἀπὸ τέτων μιμησιν, ἐπὶ τὸ κρεῖτ-
 τον αἰεὶ μετάγοντες, ὕφηναν μὲν ἑαυτοῖς
 χλανίδας, οἴκους δὲ ὠκίσαντο. Καὶ λεληθό-
 τως, αἱ περὶ ταῦτα τέχναι τὸν χρόνον λα-
 βῶσαι διδάσχαλον, ἀντὶ μὲν λιτῆς ὕφης, τὸ
 κάλλιον ἐποίκιλαν· ἀντὶ δὲ εὐτελων δωμα-
 τίων, ὑψηλὰ τέρεμνα, καὶ λίθων πολυτέ-
 λειαν ἐμηχανήσαντο, καὶ γυμνὴν τοίχων
 ἀμορφίαν ἐυανθέσι βαφαῖς χρωμάτων κατέ-
 γραψαν.

γραψαν. Πλην ἐκάστη γε τέτων τῶν τέχνῶν,
καὶ ἐπισημῶν, ἄφρονος ἕσα, καὶ βαθείαν ἐπι-
τεθειμένη λήθην, ὡς ἄπὸ μικρᾶς λύσεως χα-
ταμικρὸν εἰς τὰς ἰδίας ἀνέτειλεν ἀκτῖνας.
Ἐχαστος γὰρ εὐρών τι, παρεδίδε τῷ μετ' αὐ-
τόν· εἶδ' ἢ διαδοχὴ τῶν λαμβανόντων, οἷς
ἔμαθεν ἤδη προσιθεῖσα, τὸ ἐνδέον ἐπληρωσε.
Καὶ οὐδὲ μανεις ἂν εἴποι τις, τὰ τέχνῶν
ἐκάστα ἄπὸ τῆς φύσεως, ἢ τῆς διδασκαλίας,
ἀλλ' ἄπὸ τῆς Θεῆς τῆς μόνης προς ἔρχεται.

... βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἀφαλοὶ τε φαλοὶ τε,
ρητοὶ τ' ἀρρητοὶ τε, Διὸς μεγάλοιο ἔκητι.
ρεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἄδηλον ἀεξει.
ρεῖα δὲ τ' ἰθύνει σκολιὸν καὶ ἀγένορα κάρφει
Ζεὺς ὑπσιβρεμέτης, ὅς ὑπέρτατα δώματα ναίει.

Hesiod. oper.
L. 1, v. 3.

Ἥφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὄττι τάχιστα
Γαῖαν ὕδει φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπων θέρμεν ἀυδὴν
καὶ σθένος. Ἀθανάταις δὲ Θεαῖς εἰς ὤπα εἴσκειν
παρθενικαῖς καλὸν εἶδος ἐπήροισιν. Ἀὐτὰρ Ἀθήνην
ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἴσον ὑφαίνειν.
καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσῆν Ἀφροδίτην.

Ibid. vs 60.

Ὡς ἔφατ'. οἱ δ' ἐπίθοντο Διὶ Κρονίωνι ἀνακτεῖ.
αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσει κλυτὸς ἀμφιγυήεις
παρθένω αἰδοίῃ ἱκελον, Κρονίδεω διὰ βῆλας.
ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε Θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Ibid. v. 69.

Prem. Part.

C

Ἄμφι δὲ οἱ χάριτές τε Θεαὶ καὶ πότνια Πειθῶ
 Ὀρμυς χρυσεῖς ἔδεσαν χροῖ· ἄμφι δὲ τὴν γε
 Ὄραι καλλικομοὶ σέφον ἄνδρῶσιν εἰαρινοῖσι·
 Πάντα δὲ οἱ χροῖ κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη·

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Lucian de
 Deâ Syriâ.

ΠΡΩΤΟΙ μὲν ὧν ἀνθρώπων, τῶν
 ἡμεῖς ἴδμεν, Αἰγύπτιοι λέγονται Θεῶν τε
 ἐννοίην λαβεῖν, καὶ, (πρὸς τὸ εὐσεβεῖαν αὐ-
 ξάνειν,) ἱρὰ εἶσαοθαι, καὶ τεμένεα, καὶ πα-
 νηγύριαι ἀποδείξαι. Πρῶτο δὲ καὶ ὄνομα ἱρὰ
 ἱρὰ ἐγνώσαν, καὶ λογὸς ἱρὸς ἔλεξαν. Μετὰ
 δὲ, οὐ πολλοῦ χρόνω, παρ' Αἰγυπτίων,
 λόγον Ἀσσύριοι εἰς Θεὸς ἤκασαν, καὶ ἱρὰ,
 καὶ νηοὺς ἠγειραν ἐν τοῖσι, καὶ ἀγάλματα
 ἔθετο, καὶ ξόανα ἐθήσαντο. Τὸ δὲ παλαιὸν
 καὶ παρ' Αἰγυπτίοισι ἀξόανοι νηοὶ ἔσαν. Τὰ δὲ
 μὲν ἐστὶ τὰ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐν τῇ Ἀσ-
 σύρῃ, καὶ Συρίῃ, καὶ ἐν ἄλλοισιν, πλεῖστα,
 καὶ ἀρχαῖα, καὶ μεγάλα ἱρὰ· οὐδὲν δὲ τῶν
 ἐν τῇ ἱρῇ πόλει μείζον εἶναι, οὐδὲ νηὸς
 ἄλλοις ἀγιώτερος, οὐδὲ χώρα ἄλλη ἱεροτέρη.
 Ἐνὶ δὲ καὶ ἔργα ἐν αὐτῷ πολυτελέα, καὶ
 ἀρχαῖα ἀναθήματα, καὶ πολλὰ θύματα, καὶ
 ξόανα Θεοσπεπέα, καὶ Θεοὶ δὲ χαρτὰ αὐτοῖσι
 ἐμφανέες. Ναὶ μὲν καὶ ὄλθε περὶ ἐν τοῖσι
 πρῶτόν ἐστι.

Πολλὰ γὰρ αὐτοῖσι ἀπικνέεται χρήματα,
 ἕκ τε Αραβίης, καὶ Φοινίκων, καὶ Βαβυλω-
 νίων· τὰ δὲ, καὶ Κίλικες φερσι· τὰ δὲ Ασ-
 σύριοι. Τὰ δὲ ἐν τῷ νηῶ λάθρη ἀποκείαται,
 ἑορτῆς πολλῆ, καὶ ἄλλα, ὅκοντα ἐς ἀργυρον,
 ἢ ἐς χρυσὸν ἀποκείριται· ἑορταὶ μὲν γὰρ,
 καὶ πανηγύριες οὐδαμοῖσι ἄλλοισι ἀνθρώπων
 τοσαῖδε ἀποδέχεται. Περὶ τῶ δὲ ἱρῶ, καὶ
 τῷ Θεῷ πολλοὶ λόγοι ἐλέγοντο· τῶν, οἰμὲν,
 ἱροί, οἰδὲ ἐμφανέες· οἰδὲ μυθώδες· καὶ ἄλλοι
 βάρβαροι· οἰμὲν τοῖσι Ἕλλησι ὁμολογέοντες.
 Τῶν δὲ ἓνα μὲν ἔρέω.

Οἱ μὲν ὦν πολλοὶ Δευχαλίωνα τὸν σκύ-
 θεα τὸ ἱρὸν εἰσαῶσαι λέγουσι· τῆτον Δευχα-
 λίωνα, ἐπὶ τῆ, τὸ πολλὸν ὕδωρ ἐγένετο.
 Οἱ δὲ μῦθος ὧδε ἔχει.

Ἡ δὲ ἡ γενεὴ, οἱ νῦν ἀνθρώποι, εἰ πρῶ-
 τοι ἐγένοντο· ἀλλ' ἐκείνη μὲν ἡ γενεὴ, πάν-
 τες ὄλοντο. Οὗτοι δὲ, γένεος τῆ δευτέρου
 εἰσὶ τὸ, αὐτίς ἐκ Δευχαλίωτος ἐς πληθὺν
 ἀπῖκετο. Ἐκείνων δὲ περὶ τῶν ἀνθρώπων,
 τάδε μυθεοῦνται. Ὑβρισταὶ κάρτα ἔοντες,
 ἀθέμιστα ἔργα ἔπρασσον· ἕτε γὰρ ὄρκια ἐφύ-
 λασσον, οὔτε ξείνης ἐδέκοντο, οὔτε ἰκετέων
 ἠνεύχοντο· ἀντ' ὧν σφίσι ἡ μεγάλη συμφορὴ

ἀπίκετο. Αὐτίκα ἡ γῆ πολλὸν ὕδωρ ἐκδιδοί, καὶ ὄμβροι μεγάλοι ἐγένοντο, καὶ οἱ ποταμοὶ κατέβησαν μέζονες, καὶ ἡ θάλασσα ἐπὶ πολλὸν ἀνέβη, ἐς ὃ πάντα ὕδωρ ἐγένοντο, καὶ πάντες ὄλοντο. Δευχαλιῶν δὲ μούνος ἀνθρώπων ἐλίπετο ἐς γενεὴν δευτερην, εὐβελίης τε, καὶ τῆς εὐσεβέος ἕνεκα. Ἡ δὲ οἱ σωτηρία, ἥδε ἐγένετο.

Λάρνακα μεγάλην, τὴν, αὐτὸς ἔχε, ἐς ταύτην ἐσβιάσας παῖδάς τε, καὶ γυναῖκα ἑαυτῶν, ἐσέβη. Ἐσβαίνοντι δὲ οἱ, ἀπίκοντο σύες, καὶ ἵπποι, καὶ λέοντων γένεα, καὶ ὄφεις, καὶ ἄλλα, ὅσα ἐν γῆ νέμονται πάντα ἐς ζεύγεα. Ὅ δὲ πάντα ἐδέκετο καὶ μιν οὐκ ἐσίνοντο· ἀλλὰ σφισι μεγάλη δίοψεν φιλή ἐγενετο· καὶ ἐν μιῇ λαρνακι πάντες ἐπλευσαν, ἔφε τὸ ὕδωρ ἐπεκράτε.

Τὰ δὲ ἀπὸ τῆς λεγέται λόγος ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ ἱρῇ πόλει μεγάλως ἀξίος θεωμασαι, ὅτι χάσμα μέγα ἐγενετο, καὶ τὸ συμπαν ὕδωρ κατεδέξατο. Δευχαλιῶν δὲ, ἐπεὶ τάδε ἐγένετο, βωμὸς τε ἔθετο, καὶ νηὸν ἐπὶ τῷ χάσματι Ἡρῆς ἅγιον ἐστήσατο. Τὸ δὲ μικρὸν ἐστὶ. Σημα δὲ τῆς ἱστορίας, τὸδε πρήσσει. Δὲς ἑκάστου ἔτεος ἐκθαλασσης ὕδωρ ἐς τὸν

νηὸν ἀπικνέειν. Φέρουσι δὲ ἐκ ἰρέες μῦνον, ἀλλὰ πᾶσα Συρίη, καὶ Ἀραβίη, καὶ πέρηθεν τῆς Ευφράτεω, πολλοὶ ἄνθρωποι εἰς θαλασσαν ἔρχονται, καὶ πάντες ὕδωρ φέρουσι, τὸ, πρῶτα μὲν ἐν τῷ νηῷ ἐκχέουσι· μετὰ δὲ εἰς τὸ χάσμα κατέρχεται, καὶ δέκεται τὸ χάσμα μικρὸν ἐὼς οὐδαίος χρῆμα πολλόν. Τὰ δὲ ποίοντες, Δευχαλίωνα ἐν τῷ ἱερῷ τόνδε νόμον θέουσι λέγουσι, συμφορῆς τε, καὶ εὐεργεσίης μνήμα ἔμμεναι.

Θῶμα δὲ καὶ ὁ πρόητος μέγα παρέχεται, θυρήσι τε ἡσκηλαὶ χρυσεοῖσι. Ἐνδοθε δὲ, ὁ νηὸς χρυσεὸς τε πολλῶς ἀπολάμπεται, καὶ ἡ ὀροφὴ πᾶσα χρυσεή. Ἀπόζει δὲ αὐτῶς ὁδμὴ ἀμβροσίη, ὁκοίη λέγεται τῆς χώρας τῆς Ἀραβίης· καὶ σοὶ τηλόθεν ἀνιόντι προσβάλλει πνοιὴν κάρτα ἀγαθήν· καὶ ἦν αὐτῶς ἀπίης ἔδαμᾶ λείπειναι, ἀλλὰ σευ τὰ τε εἶμαλα εἰς πολλὸν ἔχει τὴν πνοιὴν, καὶ σὺ εἰς πᾶμπαν αὐτῆς μνήσεαι. Ἐνδοθεν δὲ ὁ νηὸς ἐκ ἀπλόος ἐστὶ, ἀλλὰ ἐν αὐτῷ θάλαμος ἄλλος πεποιήται· ἀνοδος καὶ εἰς τῆτον ὀλίγη· θυρήσι δὲ οὐκ ἡσκηλαὶ, ἀλλ' εἰς ἀντίον ἀπας ἀναπέπλαται. Εἰς μὲν οὖν τὸν μέγαν νηὸν, πάντες εἰσέρχονται. Εἰς ὃ τὸν θάλαμον, οἱ

ἱρέες μᾶλλον· ἔ μὲν τοι πάντες ἱρέες, ἀλλὰ τοὶ μαλιστα ἀρχιερεοὶ τε εἰσι, καὶ τοῖσι πᾶσα ἔς τὸ ἱρὸν μέλεται θεραπεῖη· ἐν δὲ τῷδε εἶομαι τὰ ἕδεα.

Εργῶν δὲ περὶ, καὶ λίθων χαρτα πολυτελέων, πολλὰ μὲν ἔχω εἰπεῖν· τῶν, οἱ μὲν λευκοὶ οἰδὲ ὑδατώδεις· πολλοὶ δὲ πυρρῶδεις· ἔτι δὲ ὄνυχες οἱ σαρκῶοι, πολλοὶ καὶ ὑάκινθοι, καὶ σμάραγδοι, τὰ φερῶσι Αἰγύπτιοι, καὶ Ἰνδοὶ, καὶ Αἰθίοπες, καὶ Μῆδοι, καὶ Ἀρμένιοι, καὶ Βαβυλώνιοι, τῶν δὲ ἱρέας καὶ τὰς θυσίας ἀπηγήσομαι.

Ἐν τῇ αὐλῇ ἀφεται νέμονται βόες μεγάλοι, καὶ ἵπποι, καὶ ἀετοὶ, καὶ ἄρκτοι, καὶ λέοντες· καὶ ἀνθρώπων οὐδαμᾶ σίνονται, ἀλλὰ πάντες ἱροὶ τέ εἰσι, καὶ χειροθήεις. Ἱρέες δὲ αὐτοῖσι πολλοὶ ἀποδέχονται· τῶν οἱ μὲν τὰ ἱρήια σφάζουσι· οἱ δὲ σπονδὴν φορέουσι· ἄλλοι δὲ πυρφοροὶ χαλέονται, καὶ ἄλλοι παραβώμιοι. Ἐθῆς δὲ αὐτέοισι πᾶσα λευκή· καὶ πῖλον ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἔχουσι. Ἀρχιερεὺς δὲ ἄλλος ἑκάστῃ ἔτεος ἐπιγίγνεται· πορφυρέην δὲ μᾶνος ἔτος φορεῖ, καὶ τιάρην χρυσῆν ἀναδέεται. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλο πλῆθος ἀνθρώπων ἱρῶν, αὐλητέων τε καὶ συριστέων, καὶ Γάλλων.

Θυσίη δὲ δις ἐκάστης ἡμέρας ἐπιτελέεται, ἐς τὴν πάντες ἀπινεονταί.

Ἐορτέων δὲ πασέων μεγίστην τῆ εἶαρος ἀρχομένην ἐπὶ τε λευσι καὶ μιν οἱ μὲν πυρὴν, οἱ δὲ λαμπάδα χαλέσει. Θυσίην δὲ ἐν αὐτῇ τοιήνδε ποιέσει. Δένδρεα μεγάλα ἐκκόψαντες, ἐν τῇ αὐλῇ ἐσῶσι· μετὰ δὲ ἀγινέοντες αἰγὰς τε, καὶ οἴας, καὶ ἄλλα κτήνεα ζωά, ἐκ τῶν δένδρων ἀμαρτέσει. ἐν δὲ καὶ ὄρνιθες, καὶ εἴματα, καὶ χρύσεια, καὶ ἀργύρεα ποίηματα. Ἐπεὰν δὲ ἐντελέα πάντα ποιήσωνται, περιενεὶ χαντες τὰ ἱρὰ περὶ τὰ δένδρεα, πυρὴν ἐνιάσι τὰ δὲ αὐτίκα πάντα χαίονται. Ἐν ῥητῆσι δὲ ἡμέρησι, τὸ μὲν πλῆθος, ἐς τὸ ἱρὸν ἀγείρονται. Γάλλοι δὲ πολλοὶ, καὶ τὸς ἔλεξα, οἱ ἱροὶ ἄνθρωποι τελέσει τὰ ὄργια. Πολλοὶ δὲ σφισι παρεφεῶτες, επαυλέσει πολλοὶ δὲ τύμπανα παλαγέσει· ἄλλοι δὲ ἀείδουσι ἔνθεα, καὶ ἱρὰ ἄσματα.

Καὶ μοι τὸ ἅγιον ποιήσῃς, καὶ ἐγὼ ἐν τῷ μισῷ τέτων οἴκησω, πρὸς ἀπάντι τῷ τῆ σκῆνομαλῶς ὁμοίότητι, ὃ ἐγὼ σοι δείξω, καὶ τῶν ὄλων σκυων κατὰ τὴν αὐτὴ θεραπείαν. Ἐπὶ τὸν χωρον, τὸν ἐκλείπει ὁ Θεὸς υμῶν, ἐλθόντες ὡς τὰ σφαγιαζέσθε καὶ τὰ ὀλοκάυ-

Exod. 25.

Deuter. 10.

Matth.
c. 21. v. 13.

1. Corint6.
c. 3. v. 17.

Matth.
c. 12. v. 12.

Luc. c. 19.
v. 46.

τώσειε· γέγραπται γάρ· ὁ οἶκος μὲν οἶκος
προσευχῆς κλήθησέται. Εἰ τις δὲ τὸν ναὸν
τῆ Θεῶ φθειρεῖ, φθορεῖ τῆτὸν ὁ Θεός. Εἰ-
σῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερον τῆ Θεῶ, καὶ
ἐξέβαλε, πάντα τὰς πωλῆντας, καὶ ἀγορά-
ζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας καὶ κο-
λυβιστῶν κατέστρεψεν, καὶ τὰς καθέδρας καὶ
πωλητῶν περιτέρας, καὶ λέγει αὐτοῖς· ὁ οἶκος
προσευχῆς ἔστιν, ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε
σπήλαιον ληστῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κ'.

Matth.
c. 7. v. 7.

ΑΙΤΕΙΤΕ, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζετείτε
καὶ εὕρησεται· κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν.
Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν
εὕρισκει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται. Ἡ'
τίς ἐστὶν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃν εἰάν αἰτήσῃ
ὁ υἱὸς αὐτῆ ἀρτόν, μὴ λίθον ἐπιδώσῃ αὐ-
τῷ, εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ, οἴδατε δόματα
ἀγαθὰ δίδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πῶς
μᾶλλον ὁ Πατήρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
δώσῃ ἀγαθὰ τοῖς αἰτῶσιν αὐτὸν; Πάντα ἔν
ἐάν θέλητε, ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι,
ἕτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· ἕτος γάρ ἐστιν
ὁ νόμος καὶ οἱ Πρόφηται.

Θεοῖς εὐχε, οἷς ἔσι μέγα κράτος· ἔτι ἄτερ Θεῶν

Γίγνεται ἀνθρώποις ἔτ' ἀγαθ' ἔτε κακά.

Πρῶτα μὲν εὐχώμεθα Διὶ Κρονίδῃ βασιλῆϊ,

Θεσμοῖς τοῖσδε τύχην ἀγαθὴν καὶ κῦδος ὀπάσσαι

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς ὀλυμπία ἀγλαὰ τέκνα,

Μῆσαι Πιερίδες, κλυτὲ μοι εὐχομένω.

Οἴλομαι μοι πρὸς Θεῶν μακάρων δοῖτε, καὶ πρὸς ἀπάντων

Ἀνθρώπων αἰεὶ δόξαν ἔχειν ἀγασθῆν.

Εἶναι δὲ γλυκῦν ὧδε φιλοῖς ἐχθροῖσι δὲ πικρὸν.

Τοῖσι μὲν αἰδοῖον τοῖσι δὲ δεῖνον ἰδεῖν.

Χρηματὰ δ' ἰμείρω μὲν ἔχειν ἀδίκως δὲ πεπᾶσθαι

Οὐκ ἐθέλω πάντως ὑσερον ἦλθε δίκη.

Πλῆτον δ' ὄν μὲν δωσι Θεοὶ, παραγίγνεται ἀνδρὶ

Ἐμπεδος ἐκ νέατ' πυθμένος ἐς κορυφήν.

Theognid.
v. 171.

Solon sunt.
ex Clement.

Αἰτησάμενος οὐ κατέξεις μὴ αἰτῆ παρὰ
 Θεῶν δῶρον γὰρ Θεῶν πᾶν ἀναφαιρέλον. ὥστε
 οὐ δώσῃ ὃ μὴ κατέξεις. Δῶρα καὶ Φυσία
 Θεὸν εἰ τιμῶσιν, ἀναθήματα Θεὸν εἰ κοσμεῖ.
 ἄλλα τὸ ἐνθεον φρόνημα διαρκῶς συνάπλει
 Θεῶν χωρεῖν γὰρ ἀνάγκη τὸ ὅμοιον πρὸς
 τὸ ὅμοιον. Γλωσσαλγὸς ἀνθρώπος καὶ ἀμα-
 θῆς, εὐχόμενος καὶ θύων τὸ Θεῖον μιαίνει.
 Μόνος ἐν ἱερεὺς ὁ σοφὸς, μόνος Θεοφιλῆς,
 μόνος εἰδὼς εὐχεσθαι.

Demoph.
sent.

Μὴ μ' ἔπεισιν μὲν σέργε, νόον δ' ἔχε καὶ φρένας ἀλλῆ,

Εἴ με φιλεῖς, καὶ σοι πιστὸς ἔνεσι νόος

Ἡ' με φίλει καθαρὸν φέμενος νόον, ἢ μ' ἀποπειπῶν

Ἐχθαιρ' ἀμφαδίην νεῖκος ἀειράμενος.

Theognid.
v. 87.

Καὶ ὅταν προσεὐχῆ, ἔκ ἔσῃ ὥσπερ οἱ

Matth.
c. 6. v. 9.

Ἵποκριται, ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς Σύναγωγῶ-
 γαῖς· καὶ ἐν ταῖς γονίαις τῶν πλατεῶν ἐσώτες
 προσεύχεσθαι, ὅπως ἂν φανῶσι τοῖς ἀνθρω-
 ποῖς. Ἄμὲν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχσει τὸν
 μισθὸν αὐτῶν. Σὺ δὲ ὅταν προσεύχη, εἰ-
 σελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου, καὶ κλείσας τὴν
 θύραν σου, προσεύξαι τῷ Πατρί σου, τῷ ἐν
 τῷ κρυπτῷ, καὶ ὁ Πατὴρ σου, ὁ βλέπων ἐν
 τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσῃ σοι ἐν πᾶσι φανερῶ.

Προσευχομένοι δὲ μὴ βαττολογήσητε,
 ὥσπερ οἱ Ἑθνοικοὶ δοκῶσι γὰρ, ὅτι ἐν τῇ
 πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακτὴ εἴσονται. Μὴ ἔν
 ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς· οἶδεν γὰρ ὁ Πατὴρ ὑμῶν,
 ὧν, χρειᾶν ἔχει, πρὸ τῶν ὑμᾶς αἰτῆσαι
 αὐτῶν· ἕτως ἔν προσκύχεσθε ὑμεῖς.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς ἔθρονοις, ἁγια-
 σθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου·
 γεινηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν ἔθρῳ, καὶ
 ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ὑμῶν τὸν ἐπιούσιον
 δὸς ὑμῖν σήμερον, καὶ ἀφεν ὑμῖν τὰ ὀφειλή-
 ματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφει-
 λέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσεῖνεγκῆς ἡμᾶς εἰς πει-
 ρασμὸν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν πονηρῶν.

Ἐάν γὰρ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ πα-
 ραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσῃ καὶ ὑμῖν ὁ Πατήρ

ὑμῶν, ὁ ἑράνιος. Ἐὰν δὲ μὴ ἀφήτε τοῖς
ἄνθρωποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἔδῃ ὁ
Πάτηρ ὑμῶν ἀφήσῃ τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν κ' α'.

Δ Ι Α Λ Ο Γ Ο Σ

Ex Platon.
Alcibiad. 2.

Τι δὲ προσευχόμεθα, ὡς περ δεῖ, ἔκ οἶδα μὲν.

Σ Ο Κ Ρ Α Τ Η Σ , Α Λ Κ Ι Β Ι Α Δ Η Σ .

Σ. Ωῦ Ἀλκιβιάδη, ἀπάγε πρὸς τὸν Θεὸν
προσευξόμενος πορεύη, Α. Πάνυ μὲν ἔν, ὦ
Σώκρατες. Σ. Φαίνη γέ τι εσκυθροπακέναι
τε καὶ εἰς γῆν βλέπειν, ὡς τις συννοόμενος.
Α. Καὶ τί ἂν τις συννοοῖτο, ὦ Σώκρατες;
Σ. Τὴν μεγίστην σύννοιαν, ὡς γε μοι δοκεῖ.
Ἐπει, φέρε πρὸς Διὸς, ἔκ οἶει τῆς Θεῆς,
ἃ τυγχάνομεν εὐχόμενοι καὶ ἰδία, καὶ δη-
μοσία, ἐνίοτε τέτων τὰ μὲν διδόναι, τὰ
δ' ἔ; καὶ ἔστιν οἷς μὲν αὐτῶν, ἔστι δὲ οἷς ἔ;
Α. Πάνυ μὲν ἔν. Σ. Οὐκ ἐν δοκεῖ σοι πολ-
λῆς προμηθείας γε προσδεῖσθαι, ὅπως μὴ
λήσῃ τις αὐτὸν εὐχόμενος μεγάλα κακὰ,
δοκῶν δ' ἀγαθὰ; Οἱ δὲ Θεοὶ τύχωσιν ἐν
ταύτῃ ὄντες τῇ ἔξει, ἐν ἣ διδῶσιν αὐτοῖ
ἅτις εὐχόμενος τυγχάνει; Ωῦ περ τὸν Οἰ-

διπην αὐτίκα φασὶν εὐξασθαι, χαλκῶ διε-
 λέσθαι τὸς υἱεῖς τὰ πατρῶα· ἐξὸν αὐτῶ ἔ-
 παρόντων κακῶν ἀποτροπὴν τινὰ εὐξασθαι,
 ἕτερα πρὸς τοῖς ὑπαρχοσι χαλεπᾶτο. Τοιγα-
 ροῦν ταῦτά τε ἐξετελέσθη, καὶ ἐκ τούτων
 ἄλλα πολλὰ καὶ δεινὰ ἃ τι δεῖ καθεύχασθαι
 λέγειν; Α. Ἀλλὰ σὺ μὲν μαινόμενον ἄν-
 θρωπον εἴρηκας· ἐπεὶ τις ἂν σοι δοκῆ τολμη-
 σαι ὑγιαίνων τοιαῦτ' εὐξασθαι;

Σ. Τὸ μαινέσθαι ἄρα γε ὑπεναντίον σοι
 δοκεῖ τῶ σωφρονεῖν; Α. Πάνυ μὲν οὖν.

Σ. Ἀφρονες δὲ καὶ φρόνιμοι δοκῶσιν ἄνθρω-
 ποι εἶναι τινές σοι; Α. Εἶναι μὲν τοι.

Σ. Φέρε δὴ, ἐπισκεπσώμεθα, τίνες ποτ'
 εἰσὶν οὗτοι· ὅτι μὲν γὰρ εἰσὶ τινες ὁμολό-
 γηται, ἀφρονές τε καὶ φρόνιμοι, καὶ μαινό-
 μοι ἕτεροι. Α. Ὁμολόγηται γὰρ.

Σ. Ἐτι δὲ ὑγιαίνοντες εἰσὶ τινες; Α. Εἰ-
 σίν. Σ. Οὐκ ἔν κ' ἀσθενῶντες ἕτεροι; Α. Πά-
 νυ γε.

Σ. Οὐκ ἔν κ' οἱ αὐτοί; Α. Οὐ γάρ.

Σ. Ἄρ' ἔν καὶ ἕτεροί τινές εἰσιν, οἳ μὴ δὲ
 ἕτερα τούτων πεπόνθασιν; Α. Οὐ δήτα.

Σ. Ἀνάγκη γὰρ ἔστιν ἄνθρωπον ὄντα νοσεῖν,
 ἢ μὴ νοσεῖν. Α. Ἐμοιγε δοκεῖ. Σ. Τί δέ;

περὶ φρονήσεως κ' ἀφροσύνης ἄρα γε ἔστι αὐτὴν

ἔχεις γνώμην ; Α. Πῶς λεγεις ; Σ. Δοκεῖ
 σοι οἷόν τε εἶναι ἢ φρόνιμον , ἢ ἀφρονα ; ἢ
 ἔστι τί διαμέσθ τρίτον πάθος , ὃ ἐποίει τὸν
 ἄνθρωπον μήτε φρόνιμον , μήτε ἀφρονα ;
 Α. Οὐ δῆτα. Σ. Ἀνάγκη ἄρα ἐστὶ τὸ ἕτερον
 τῶν πεπονθέναι. Α. Ἐμοιγε δοκεῖ.

Σ. Οὐκοῦν μέμνησαι ὁμολογήσας ὑπε-
 ναντίον εἶναι μανίαν φρονήσθ ; Α. Ἐγωγε.
 Σ. Οὐκ ἔν καὶ μηδὲν εἶναι διὰ μέσθ τρίτον
 πάθος , ὃ ποιεῖ τὸν ἄνθρωπον μήτε φρόνι-
 μον , μήτε ἀφρονα εἶναι ; Α. Ὁμολόγησα
 γάρ. Σ. Καὶ μὴν λυογε ὑπεναντία ἐνὶ
 πράγματι πῶς ἂν εἴη ; Α. Οὐδαμῶς Σ.
 Ἀφροσύνη ἄρα καὶ μανία κινδυνεύει ταυτὸν
 εἶναι. Α. Φαίνεται. Σ. Πάντας οὖν ἂν φάν-
 τες , τὰς ἀφρονας μαίνεσθαι , ὀρθῶς ἂν φαίη-
 μεν ; Α. Ναί. Σ. Αὐτίχα , τῶν σῶν ἡλι-
 κιωτῶν , εἰ τινες τυγχάνουσι ἀφρονες ὄντες ,
 ὥσπερ εἰσὶ , καὶ τῶν ἔτι πρεσβυτέρον. Ἐπεὶ ,
 φερε πρὸς Διὸς , οὐκ οἶει τῶν ἐν τῇ πόλει
 ὀλίγης μὲν εἶναι τὰς φρονίμης , ἀφρο δὲ τὰς
 πολλὰς , οὓς δὴ σὺ μαινομένους καλεῖς ; Α.
 Ἐγωγε. Σ. Οἷη ἂν ἔν χαίροντας ἡμᾶς εἶναι
 μετὰ τοσούτων μαινομένων πολιτευομένων ;
 Καὶ οὐκ ἂν παιομένους καὶ βαλλομένους , καὶ

ἄπερ εἰώθασιν οἱ μαινόμενοι διαπράττει-
 θαι, πάλαι δίκην δεδωκέναι; Ἀλλ' ὄρα,
 ὦ μακάριε, μὴ ἔχ' ἔτω ταυτ' ἔχει. Α. Πῶς
 ἂν οὖν ποτ' ἔχοι, ὦ Σώκρατες; Κινδυνεύει
 γὰρ ἔχ' ἔτως ἔχειν, ὥσπερ ᾤθηεν. Σ. Οὐδ'
 ἔμοι δοκεῖ. Ἀλλὰ τῆδ' ἤδη πῃ ἀθρητέον. Α. Πῆ
 ποτε λεγεις; Σ. Ἐγὼ δὴ σοι γε ἔρω.

Ἦπολαμβάνομεν γέ τινας εἶναι νοσοῦν-
 τας, ἢ ἔ; Α. Πανυ μὲν οὖν, Σ. Ἄρ' οὖν
 δοκεῖ σοι ἀναγκαῖον εἶναι τὸν νοσοῦντα πο-
 दाγράφειν, ἢ πυρέττειν, ἢ ὀφθαλμιάειν; ἢ ἔκ
 ἂν δοκῆ σοι, καὶ μηδὲν τῶν πεπονηθῶς,
 ἕτεραν νοσεῖν νόσον; πολλαὶ γὰρ δὴ πρὸς γε
 εἰσὶ, καὶ ἔχ' αὐταὶ μόναι, Α. Ἐμοι γε δο-
 κῆσιν. Σ. Ὀφθαλμία οὖν σοι δοκεῖ πᾶσα,
 νόσος εἶναι; Α. Οὐδ' ἄλλα ἔμοιγε. Ἀπορῶ
 μὲν τοιγε πῶς λέγω. Σ. Ἀλλ' εἰάν ἔμοιγε
 προσέχης τὸν νῦν, συντε δυο σκεπτομένω,
 σχεδὸν εὐρήσομεν. Α. Ἀλλὰ προσέχω, ὦ
 Σώκρατες, εἰς δύναμιν τὴν ἐμήν.

Σ. Οὐκ ἔν ὁμολογήθη ἡμῖν ὀφθαλμία
 μὲν πᾶσα, νόσος εἶναι, νόσος μὲν τοι ἔκ
 εἶναι πᾶσα, ὀφθαλμία; Α. Ὁμολογήθη.
 Σ. Καὶ ὀρθῶς γέ μοι δοκεῖ ὁμολογηθῆναι.
 Καὶ γὰρ οἱ πυρέττοντες πάντες νοσῆσιν, ἔ

μέν τοι οἱ νοσῶντες πάντες πυρέτλισιν, ἔδὲ
 ποδαγριῶσιν, ἔδὲ γε ὀφθαλμιῶσιν, οἴμαι.
 Ἀλλὰ νόσος μὲν πᾶν τὸ τοιῦτόν ἐστι, δια-
 φέρειν δὴ φασιν, οὓς δὴ χαλοῦμεν ἰατρὸς,
 τὴν ἀπεργασίαν αὐτῶν. Οὐ γὰρ πᾶσαι,
 ἔτε ὅμοιαι, οὔτε ὁμοίως διαπράττονται,
 ἀλλὰ κατὰ τὴν αὐτὴν δύναμιν ἐκάστη νόσοι
 μέν τοι πᾶσαί εἰσιν, ὥσπερ δημιουργοὺς
 τινὰς ὑπολαμβάνομεν, ἢ ἔ; Α. Πάνυ μὲν
 ἔν. Σ. Οὐκ ἔν τὸς σκυτολόμοις, καὶ τέκτο-
 νας, καὶ ἀνδριαντοποιῖς καὶ ἑτέροις παμπλή-
 θεις, οὓς τί δεῖ καλέεσθαι λέγειν; ἔχουσι δὲ
 ἔν διειληφότεσ δημιουργίας μέρη, καὶ πάντες
 ἔτοί εἰσι δημιουργοί. Οὐ μὲν τοι εἰσὶ τεκ-
 τονες γε, οὐδὲ σκυτοτόμοι, οὐδὲ ἀνδριαν-
 τοποιοί, οἱ σύμπαντές εἰσι δημιουργοί. Α.
 Οὐ δήτα.

Σ. Οὕτω μὲν ἔν καὶ τὴν ἀφροσύνην διει-
 ληφότεσ εἰσὶ, καὶ τοὺς μὲν πλείστον μέρος
 αὐτῆς ἔχοντας, μαινομένους χαλουμεν. τοὺς
 δὲ ὀλίγον ἐλαττον, ἠλιθίους τε καὶ ἔμβρον-
 τήτους. Οἱ δὲ ἐν εὐφημοτάτοις ὀνόμασι βε-
 λόμενοι καλονομάζειν, οἱ μὲν μεγαλοψύ-
 χους, οἱ δὲ, εὐήθεις· ἕτεροι δὲ, ἀκάχους,
 καὶ ἀπειρους, καὶ ἐννεούς. Εὐρήσης δὲ καὶ ἕτερα

πολλὰ ἀναζητῶν ὀνόματα. Πάντα δὲ ταῦτα ἀφροσύνη ἐξί διαφέρει δὲ, ὡς περ τέχνη τέχνης ἡμῖν κατεφαίνετο, καὶ νόσος νόσου. Ἡ' πῶς σοι δοκεῖ; Α. Ἐμοὶ μὲν ἔτω.

Σ. Οὐκ ἔν ἀπ' ἐκείνης πάλιν ἐπανέλθωμεν. Ἡ' ν γὰρ δὴ περ ἐν ἀρχῇ τῶ λόγῳ, σκεπλίον εἶναι τὰς ἀφρονάς τε, καὶ φρονίμους, τίνες ποτ' εἰσίν. Ὡμολόγητο γὰρ εἶναι τινὰς ἢ γὰρ οὐ; Α. Ναὶ ὠμολόγηται. Σ. Ἄρ οὖν τέττες φρονίμους ὑπολαμβάνεις, οἱ ἂ εἰδῶσιν ἅτλα δεῖ πράττειν ἢ λέγειν; Α. Ἐγώ γε. Σ. Ἀφρονὰς δὲ ποτέρους; Ἄρα γε τὰς μὴ δ' ἕτερα τούτων εἰδότας; Α. Τούτους. Σ. Οὐκ ἔν οἶγε μὴ εἰδότες μὴ δ' ἕτερα τέτων, λήσουσιν αὐτὰς καὶ λέγοντας, ἢ πραττοντας ἅτλα μὴ δεῖ. Α. Φαινεται.

Σ. Τέτων μὲν τοι ἔλεγον, ὧ Ἀλκιβιάδῃ, καὶ τὸν Οἰδίπῳ εἶναι τῶν ἀνδρώπων. Εὐρήσης δὲ καὶ τῶν νῦν ἔτι πολλὰς ὑκ ὀργῇ κεχρημένους, ὡς περ ἐκεῖνον, οὐδ' οἰομένους κακὰ σφίσι εὐχεσθαι, ἀλλ' ἀγαθὰ ἐκεῖνος μὲν, ἔδλ' ἠύχετο, ὡς περ ἔδλ' ὤετο ἕτεροι δὲ τινὲς εἰσιν οἱ τ' ἀναντία τέτων πεπόνθασιν. Ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαί σε, εἰ σοι ἐμφανῆς γενόμενος ὁ Θεὸς πρὸς ὃν τυγχάνεις, πορεύομαι,

πορεύομενος, ἐρωτήσῃ, πρὶν ὀτιοῦν εὐξά-
 θαί σε, εἰ ἐξαρκέσῃ σοι τυραννον γενέσθαι
 τῆς Ἀθηναίων πόλεως· εἰ δὲ τῆτο φαῦλον
 ἡγήσαιο καὶ μὴ μέγα τί, προσθῆι, καὶ
 πάντων τῶν Ἑλλήνων· εἰ δὲ σε ὄραῃ ἔτι
 ἔλαττον δοκῶντα ἔχειν, εἰ μὴ καὶ πάσης
 Εὐρώπης ἕσπασαίη σοι, καὶ τῆτο μὴ μόνον
 ἕσπασαίη, ἀυθημέρων σε βελεμένε ὡς πάντας
 αἰσθέσθαι ὅτι Ἀλκιβιάδης ὁ Κλεινίε τυραν-
 νός ἐστιν, αὐτὸν οἶμαι ἂν σε ἀπίεναί περιχαρῆ
 γενόμενον, ὡς τῶν μεγιστων ἀγαθῶν κεκυ-
 ρηκότα. Α. Εἰ γὼ μὲν οἶμαι, ὦ Σώκρατες,
 καὶ ἄλλον ὀτινῶν, εἴπερ τοιαῦτα συμβαίη
 αὐτῷ.

Σ. Ἀλλὰ μὲν τοι ἀντί γε τῆς σῆς
 ψυχῆς, οὐδ' ἂν τ' πάντων Ἑλλήνων καὶ
 Βαρβάρων χώραν τε καὶ τυραννίδα βουλη-
 θείης σοι γενέσθαι; Α. Οὐκ οἶμαι ἔγωγε.
 Πῶς γὰρ ἂν; μηδὲν γέ τι μέλλων αὐτοῖς
 χρῆσθαι; Σ. Τί δ' εἰ μέλλεις κακῶς τε ἢ
 βλαβερῶς χρῆσθαι; οὐδ' ἂν ἔτι; Α. Οὐ
 δῆτα. Σ. Ὅρας ἔν ὡς ἔκ ἀσφαλές, ἔτε τὰ
 δίδόμενα εἰκῆ δέχεσθαί τε, οὔτε αὐτὸν εὐ-
 χεσθαι γενέσθαι, εἴγέ τις βλάπτεσθαι μέλλει
 διὰ ταῦτα, ἢ τοπαράπαν τῆ βίε ἀπαλλαγῆναι.

Πολλὰς δ' ἂν ἔχοιμην εἰπεῖν, ὅσοι τυραννίδος ἐπιθυμήσαντες ἤδη, καὶ σπαρδάσαντες τῷ αὐτοῖς παραγενέσθαι, ὡς ἀγαθὸν τι πράξοντες, διὰ τὴν τυραννίδα ἐπιβουλεύοντες τὸν βίον ἀφῆρέθησαν. Οἶμαι δὲ σε οὐκ ἀνήκον εἶναι ἐνιά γε χθιζὰ τε καὶ πρωϊζὰ γεγεννημένα, ὅτε Ἀρχέλαον τὸν Μακεδόνων τυραννον τὰ παιδικὰ ἐρασθέντα τῆς τυραννίδος, οὐθέν ἦτλον ἢ περ ἐκεῖνος τῶν παιδικῶν, ἀπέκλεινε τὸν ἐραστὴν, ὡς τύραννός τε καὶ εὐδαίμων ἀνὴρ ἐσόμηνος. Καλαχῶν δ' ἢ τρεῖς ἢ τέτταρας ἡμέρας τὴν τυραννίδα, πάλιν αὐτὸς ἐπιβουλεύσει ὑφ' ἑτέρων τινῶν ἐτελεύτησεν.

Ὅρας δὴ καὶ τῶν ἡμετέρων πολιτῶν (ταῦτα γὰρ ἐκ ἄλλων ἀκηκόαμεν, ἀλλ' αὐτοὶ παρόντες οἶδαμην) ὅσοι στρατηγίας ἐπιθυμήσαντες ἤδη, καὶ τυχόντες αὐτῆς, οἱ μὲν ἐτι καὶ νῦν φυγάδες τῆς δὲ τῆς πόλεως εἰσιν, οἱ δὲ τὸν βίον ἐτελεύτησαν. Οἱ δὲ ἄριστα δοκῶντες αὐτῶν πράττειν, διὰ πολλῶν κινδύνων ἐλθόντες καὶ φόβων, ἢ μόνον ἐν ταύτῃ τῇ στρατηγίᾳ, ἀλλ' ἐπεὶ εἰς τὴν ἑαυτῶν κατήλθον, ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν πολιορκούμενοι πολιορκίαν, ἐδὲν ἐλάττω τῆς ὑπὸ τῶν

πολεμίων διετέλεσαν· ὥστε ἐνίς αὐτῶν εὐ-
 χεῖσθαι ἀφρατηγίτης εἶναι μᾶλλον, ἢ ἐφρα-
 τηγηκένοι. Εἰ μὲν οὖν ἦσαν οἱ κίνδυνοί τε
 καὶ πόνοι φέροντες εἰς ὠφέλειαν, εἶχεν ἂν τινα
 λόγον· νῦν ὃ καὶ πολὺ τὸναντίον.

Εὐρήσεις δὲ καὶ περὶ τέκνον τὸν αὐτὸν
 τρόπον, εὐξαμένους τινὰς ἤδη γενέσθαι,
 καὶ γενομένων εἰς συμφοράς τε καὶ λυπας
 τὰς μεγίστας καταστάντας. Οἱ μὲν γάρ,
 μοχθηρῶν διατέλους ὄντων τῶν τέκνων,
 ὅλον τὸν βίον λυπέμενοι διήγαγον· τὸς δὲ,
 χρηστῶν μὲν γενομένων, συμφοραῖς δὲ
 χρησαμένων, ὥστε φερηθῆναι, καὶ τέτῃς ἔδεν
 εἰς ἐλαττονας δυσυχίας καθεστῆκότας ἢ περ
 ἐκείνης· καὶ βυλομένους ἂν ἀγένητα μᾶλλον
 εἶναι, ἢ γενέσθαι. Ἀλλ' ὅμως τέτῳν τε καὶ
 ἑτέρων πολλῶν ὁμοιοτρόπων τούτοις οὕτω
 σφόδρα καταδήλων ὄντων, σπάνιον εὐρεῖν
 ὅστις ἂν ἢ δεδομένων ἀπόχοιτο, ἢ μέλλων
 δι' εὐχῆς τεύξεσθαι, παύσαιτο ἂν εὐχό-
 μῃος.

Οἱ δὲ πολλοὶ ἔτε φρατηγίας, ἔδ' ἑτέ-
 ρων πολλῶν, ἃ παρόντα βλάπτει μᾶλλον
 ἢ ὠφέλει. Ἀλλὰ καὶ εὐξαιντο ἂν γενέσθαι,
 εἰ τᾶ μὴ παρόντα τυγχάνει. Ολίγον δὲ

ἐπιχρόντες ἐνιοτε παλινοδουσιν, ἀνευχόμενοι ἀπὶ ἂν τοπωρῶτον εὐζωνται. Ἐγὼ μὲν οὖν ἄπορῶ, μὴ ὡς ἀληθῶς μάτην Θεοὺς ἄνθρωποι αἰτιῶνται, ἐξ ἐκείνων φάμφοι κακὰ σφίσιν εἶναι. Οἱ δὲ, καὶ αὐτοὶ σφῆσιν εἴτε ἀτασθαλίαισιν, εἴτε ἀφροσύναις χρῆ εἰπεῖν, ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσι.

Κινδυνεύει γ' ἂν, ὧ Ἀλκιβιάδῃ, φρόνιμός τις εἶναι ἐκεῖνος ὁ ποιητής, ὅς, δοκεῖ μοι, φίλοις ἀνόητοις τισὶ χρησάμενος, ὁρῶν αὐτὸς καὶ πράττοντας καὶ εὐχομένους ἄπερ ἔ βέλτιον ἦν, ἐκείνοις ὃ ἐδόκει, κοινή ὑπὲρ ἀπάντων αὐτῶν εὐχὴν ποιήσασθαι. Λέγει δὲ πως ὡδί· » Ζεῦ βασιλεῦ, τὰ μὲν » ἐοθλά (φῆσι) καὶ εὐχομένοις καὶ ἀνεύκ- » τοις Ἀμμυ δίδε. Τὰ δὲ δεινὰ καὶ εὐχο- » μένοις ἀπαλέξειν Κελευει. » Ἐμοὶ μὲν οὖν καλῶς δοκεῖ καὶ ἀσφαλῶς λέγειν ὁ ποιητής. Σὺ δ' εἴτι ὅν νῶ ἔχεις πρὸς ταῦτα, μὴ σιωπά. Α. Χαλεπὸν, ὧ Σωκρατές, ἐστὶν ἀντιλέγειν πρὸς τὰ καλῶς εἰρημένα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κ' β.

ΕΠΕΙΔΗ πάντα παρὰ Θεῶν ἔχομεν, Sallust. c. 16.
 δίκαιον δὲ τοῖς διδῶσι τῶν διδομένων ἀπάρ- de sacrific.
 χεσθαι, χρημάτων μὲν δι' ἀναθημάτων,
 σωμάτων δὲ διὰ κόσμου, ζωῆς δὲ διὰ θυ-
 σιῶν ἀπαρχομεθα. Ἐπειτα αἱ μὲν χωρὶς
 θυσιῶν εὐχαί, λόγοι μόνον εἰσὶν, αἱ δὲ
 μετὰ θυσιῶν ἐμψυχοὶ λόγοι τῶ μὲν λόγῳ
 τὴν ζωὴν δυναμῶντος, τῆς δὲ ζωῆς τὸν λό-
 γον ψυχῆσης. Ἐπι παντὸς πραγματος εὐ-
 δαιμονία, ἢ οἰκεία τελείότης ἐστίν· οἰκεία ὁ
 τελείότης ἐκάστῳ ἢ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ αἰτίαν
 συναφή. Καὶ διὰ τῆτο ἡμεῖς εὐχόμεθα συ-
 ναφθῆναι Θεοῖς.

Ἐπεὶ τοίνυν ζωὴ μὲν πρώτη ἢ τῶ Θεῶν
 ἐστὶ, ζωὴ ὁ τις καὶ ἢ ἀνθρωπίνη βούλεται ὁ
 αὕτη συναφθῆναι ἐκείνη, μεσότητος δεῖται.
 Οὐδὲν γὰρ τῶν πλείστον διεσώτων ἀμέσως
 συνάπτεται. Ἡ δὲ μεσότης ὁμοία εἶναι τοῖς
 συναπτομένοις ὀφείλει. Ζωῆς οὖν μεσότητι,
 ζωὴν ἐχρῆν εἶναι καὶ διὰ τῆτο ζῶα θύουσιν
 ἄνθρωποι, οἷτε νῦν εὐδαίμονες, καὶ πάντες
 οἱ πάλαι καὶ ταῦτα ἔχ ἀπλῶς, ἀλλ' ἐκάστῳ
 Θεῶ τὰ πρέποντα, μετὰ πολλῆς τῆς ἄλλης
 θρησκείας.

D iij

Callist. vit.

Homer.

Ἐπεὶ δὲ τὸ παρὰ ἀνθρώποις δίχονον τῆτο νομίζεται, τὸ ἀπνεμηλικὸν ἐκάτω τῆ γὰτ' ἀξίαν· ἐν ᾧ μάλιστ' ἐστὶ τὸ Θεοῦς σέσην· Τὴν μὲν εἰς αὐτῆς εὐσέβειαν ἐν πολλοῖς διδάσκει Ὀμηρος ὁ Ποιήτης, εἰσάγων τοὺς Ἡρώας θυόνας, καὶ εὐχομένῆς, καὶ δῶρα ἀνατιθέντας τοῖς Θεοῖς, καὶ ὕμνοις γεραιόνας αὐτῆς· καὶ τῆς εὐσεβείας ἀμοιβὴν ἀπολαμβάνοντας τ' παρὰ τῶ Θεῶν ἐπιχειρίαν.

Hesiod oper.
& Dies, L. I.
v. 333.

Καδδύναμιν δ' ἔρδειν ἱερ' ἀθανάτοισι Θεοῖσιν
 Ἀγνῶς καὶ καθαρῶς, ἐπι δ' ἀγλαὰ μηρία καίειν.
 Ἀλλοτε δὴ σπονδῆσι θυέσσι τε ἰλάσκεσθαι,
 Ἡ μὲν ὅτ' εὐνάζη, καὶ ὅταν φάος ἱερὸν ἔλθῃ·
 Ὡς κέ τοι ἴλαον κραδίην καὶ θυμὸν ἔχωσιν·

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κ' γ'.

Æmili Prob.

ΑΓΗΣΙΛΑΟΣ ὁ Λακεδαιμόνιος κωλύοντας, ἵνα μὴ πορευθῆται, τοὺς Ἀθηναίους τε, καὶ Βοιώτας τε, καὶ τῆς αὐτῶν σύμμαχος νικήσας ἐν τῇ Κορονίᾳ τῇ βαρεῖᾳ, τῶ γέν νικήματι κατ' αὐτῆ λαμπρᾷ τι μείζονος τῆς εὐφημίας (καταστῆσας δὲ τοῖς ἀνθρώπων ἀλλοῖς τι παράδειγμα τῆς εὐσεβείας) ἔπεταξε. Πολλῶν ἔν ἐχθρῶν ἐς τὸν Ἀθηναίᾳ πρόσφυγομένων, τι περιγινεσθαι ἐδελεῖ Ἀγείλαος ἐρωτηθεὶς, βιαζεσθαι παντελῶς ἐκωλύσεν. Καὶ αὐτὸς ἦ ἐν τῇ μαχῇ

πολλαχῶς πεπληγμένος, καὶ διόπερ ὄργην
δοκῆ ποιῆσθαι ἔχαστῶ τῶν ἐπόπλισσάμενων,
ἀλλὰ καὶ ὡς τὸ εὐσεβὲς ὑπεριχύεν.

Τῶν δὲ Ἰσδαίων, πολιορκητὸς Ἀντιόχου τῆς ἀπορίας, Plutarc.
apoptil,
τῆς Συρίας ἀνακτοῦ τὰ Ἱεροσόλυμα, πρὸς τὴν
μεγιστὴν ἑορτὴν αἰτήσασάντων ἐπὶ ἡμερῶν
ἀνοχάς, ἃ μόνον ἔδωκε λαύλας, ἀλλὰ καὶ ταυ-
ρος χρυσοκέρωσ παρασκευασάμενος, καὶ θυμια-
μάτων, καὶ ἀρωμάτων πλήθος, ἄχρι τῶν πυλῶν
επομπεύσει καὶ παραδὲς τοῖς ἐκείνων Ἱερεῦσι τὴν
θυσίαν αὐτὸς ἐπανῆλθεν εἰς τὸ τραλόπεδον.
Οἱ δὲ Ἰσδαῖοι θαυμάσαντες, εὐθὺς ἑαυτὰς
μετὰ τῆς ἑορτῆς ἐνιχειρίον.

Ἐν δὲ τοῖς ἀγιωτάτοις τῶν ἱερῶν, ἄπο μισ- Isocrat.
areopagiticus
θωμάτου ἔθουον. Ἀλλ' ἐκεῖνο μόνον ἐτήρου
ὅπως μηδὲν μήτε τῶν πατρίων χαλαύσσει,
μήτ' ἔξω τῶν νομιζομένων προσηύσσει. Οὐ
γὰρ ἐν ταῖς πολυτελείαις ἐνόμιζον εἶναι τὴν
εὐσέβειαν, ἀλλ' ἐν τῷ μηδὲν κινεῖν, ὧν αὐτοῖς
οἱ προγονοὶ παρέδωσαν.

Τὰ περὶ τῆς Θεῆς, ποιεῖ μὲν, ὡς οἱ πρό- Id. ad Ne-
coel.
γονοὶ χαλέδειξαν. Ἡ γὰρ δὲ τὸ εἶναι δῦμα
κάλλιστον, καὶ δικαιοτάτον σεαυτὸν παρέχης.
μαλλον γὰρ ἐλπίς τῆς τοιούτης ἢ τῆς ἱερείας
πολλὰ χαλαβάλλοντας πράξειν τι παρὰ τῶν
Θεῶν ἀγαθόν.

D iv

Ælian. L. 3.

c. 22.

Ὅτε ἐάλω τὸ Ἴλιον, οἰκτεῖραντες οἱ Ἀχαιοὶ τὰς τῶν ἀλισκομένων τύχας, καὶ πάνυ ἐλληνικῶς τῆτο ἐκήρυξαν, ἕκαστον τῶν ἐλευθέρων ἐν ὅ, τι καὶ βέλεια τῶν οἰκείων ἀποφέρειν ἀράμην. Ὅ οὖν Αἰνεΐας τὴς πατρῆς Θεῆς βασιλάσας ἔφερον, ὑπεριδὼν τῶν ἄλλων. Ἡ΄θύντες οὖν ἐπὶ τῇ τῆς ἀνδρὸς εὐσεβείᾳ οἱ Ἕλληνες, καὶ δεύτερον αὐτῆς κλήμα συνεχώρησαν λαβεῖν. Ὅ δὲ τὸν πατέρα πανυ σφόδρα γεγηρακότα ἀναθέμενος ὥμοις ἔφερον. Ὑπερεκπλαγέντες οὖν καὶ ἐπὶ τῆτα ἔχ ἤκιστα, πάντων αὐτὰ τῶν οἰκείων κλημάτων ἀπέστησαν ὁμολογῆντες ὅτι πρὸς τὴς εὐσεβείας τῶν ἀνθρώπων, ἢ τὴς Θεῆς καὶ τὴς γειναμένους δι' αἰδοῦς ἀγονίας, καὶ οἱ φύσῃ πολέμιοι ἡμεροὶ γίνονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κ' δι'.

Id. L. 1. c. 20.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ἐξ ἀπάντων τῶν ἐν Συρακῆσαις ἱερῶν ἐσύλησε τὰ χρήματα. Τῆ δὲ ἀγάλματος τῆς Διὸς περιεῖλε τὸν ἐσθῆτα καὶ τὸν κοσμον ὅσος ἦν, φασί, χρυσίᾳ πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ταλάντων. Ὅκνόντων ὅ τῶν δημιεργῶν ἀπασαθαι, ὅ δὲ πρῶτος ἔκρυσσε. Τὸ ἀγαλμα ὅ τῆς Απώλωνος περιεσύλησεν,

ἔχον καὶ ἂν τὸ χρυσῆς βοσρύχης, κελεύσας
ἀποκείραι τινὰ αὐτῆς. Πλεύσας δὲ εἰς Τροί-
ζηνίης, τὰ τῆς Απόλλωνος, καὶ τῆς Λευκο-
θέας ἀπαντὰ ἐσύλησε χρήματα τὴν παρακει-
μένην ἀργύραν τῷ Απόλλωνι τράπεζαν κε-
λεύσας ἀφελεῖν, ἀγαθῶς Δαίμονος τῷ Θεῷ
διδόντος πρόποσιν. Ὡς δὲ τὸ τε ἔτισε δίκην.

Ex Græc.
cornic.
Lucian^o
de mort.
Peregrin.
Ælian. L. 12.
c. 6..

Καὶ ζῶν, καὶ θανῶν ὁ φαυλος κολάζεται.
Χρὴ τῆς ἀθέης δίκης δίδοναι τῶν τοληματῶν.

Ὁ αὐτὸς Διονύσιος Θηρίοις ἐπέπλει. καὶ
τριακοσίας ἤγεν ἐπ' αὐτῆς ναῦς ὀπλίων πε-
πληρωμένας. Βορρᾶς δὲ ἀντιπνεύσας τὰ σκά-
φη συνέτριψε, καὶ τὴν δύναμιν αὐτῆς τὴν
ναυλικὴν ἠφανισεν.

Ἐπειδὴ καὶ αὐτῆς ἡ τυραννὶς κατελόθη Id. L. 9. c. 8.
ὑπὸ Δίωνος, ἐνλαῦθα οἱ Λοκροὶ τὴν αὐτῆς
γυναῖκα, (Λοκρὶς ἦν) καὶ τὰς θυγατέρας
ἐπιλαβόντες, καὶ κεντρηνεῖ αὐτὰς ὑπὸ τοῖς
ὄνυξι τοῖς τῶν χεῖρων βελόταις ἀπέκλειναν.
Τὰ δὲ ὄσᾶ κατέκοψαν ἐν ὄλμοις καὶ τὰ
κρέα τῶν ὄσων ἀφελόντες κατεπόντωσαν. Ὁ δὲ
ἐν Κορίνθῳ πολλαῖς καὶ ποκίλαις χρυσάμυθος
βίς μεταβολαῖς, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀπο-
ρίαν, τελευταῖον δὲ μητραγυρίων, καὶ κρέων
τύμπανα, καὶ χαυλόμενος δὲ τὸν βίον κα-
τέστρεπεν.

Ætop. f. 165.

Τοῖς ἐν ἀγέσι τῶν ἀνθρώπων ἕτε γῆς ,
οὔτε ἄερος , οὔτε ὕδατος φοιχεῖον ἀσφαλες
ἔστιν. Ἀνθρώπον μὲν τις ἀποκλείνας , ὑπὸ
τῶν συζενων ἐκείνῃς ἐδιώκειται. Γενόμενος δὲ
κατὰ τὸν Νεῖλον πόταμον , Λυκx αὐτῷ
ἀπαντήσαντας , φοβηθεῖς ἀνεβῆ ἐπὶ τι δένδρον
τῷ πόταμῳ παράκειμένον , κακεῖ ἐκρύπτετο.
Θεασάμενος δὲ ἐνταῦθο Δράκοντα κατ' αὐτῆς
διαίρῃμενον ἑαυτὸν , εἰς τὸν πόταμον κα-
θῆκεν. Ἐν ᾧ τῷ ποταμῳ Κροκόδειλος αὐτὸν
καλεθοινήσατο.

Lucian. de
Iustu.

Οἱ μὲν δὴ πολὺς ὄμιλος , οὓς ἰδίωτας
οἱ Σοφοὶ χαλῶσιν , Ὀμήρω τε καὶ Ἡσίοδω ,
καὶ τοῖς ἄλλοις μυθοποιοῖς περὶ τέτων πει-
θόμενοι , καὶ νόμον θέμενοι , καὶ ποιήσιν αὐτῶν ,
τόπον τινὰ ὑπὸ τῆ γῆ βαθὺν , Ἄδην ὑπει-
λήφασιν. Μέγαν δὲ , καὶ πολύχωρον τοῦτον
εἶναι , καὶ ζοφερόν , καὶ ἀνήλιον. Οἱ μὲν Πλα-
τῶν καὶ ἡ Περσεφόνη δυναστεύουσι , καὶ τὴν ἑ-
ῶλων δεσπολείαν ἔχουσιν. Ὑπερῆσιν δὲ αὐ-
τοῖς , καὶ τὴν ἀρχὴν σύνδιάττουσιν , ὄχλος
πολὺς , ἐριννύες τε , καὶ ποιναὶ , καὶ φόβοι ,
καὶ ὁ Ἑρμῆς ἕτος μὲν γε ἕκ ἀεὶ συμπαρών.
Ὑπερῆσιν δὲ , καὶ Σατραπαὶ , καὶ Δικασταὶ
κάθηνται δύο , Μίνως τε , καὶ Ραδαμάνθυς ,

Κρήτες ὄντες, καὶ υἱοὶ τῆς Δίος. Οὗτοι δε, τὰς μὲν ἀγαθὰς τῶν ἀνδρῶν, καὶ δικαίους, καὶ κατ' ἀρετὴν βεβιωκότας, ἐπειδὴν συναλιθῶσι πολλοὶ, καθάπερ εἰς ἄποικίαν τινὰ, πέμπουσιν εἰς τὸ Ἠλύσιον πεδίον, τῷ ἀρίστῳ βίῳ συνεσομένοις. Ἄν δὲ τινὰς τῶν πονηρῶν λάβωσι, ταῖς ἐριννύσι παραδόντες, εἰς τὸν τῶν ἀσεβῶν χωρὸν ἐκπέμπουσιν, κατὰ λόγον τῆς ἀδικίας κολαθουμένοις. Ἐνθα δὴ τί τῶν κακῶν παχῶσι; Στρεβλόμυοί τε, καὶ καίομενοι, καὶ ὑπὸ Γυπῶν ἐσθιόμενοι, καὶ τροχᾶ συμφορόμυοι, καὶ λίθους ἀνακυλίοντας· ὁ μὲν γὰρ Τάνταλος ἐπ' αὐτῇ τῇ λίμνῃ αὐτὸς ἔστηκε, κινδυνεύων ὑπὸ τῆς διπσοῦς ὁ κακοδαίμων ἀποθανεῖν.

Δεικνύς ὁ Ραδάμανθυς τὰς πλησίον νή-
σους, ἐφαίνετο δὲ πέντε τὸν ἀριθμὸν. Ταῦτας
μὲν εἶναι ἔφασκε τὰς τῶν ἀσεβῶν, τὰς πλη-
σίον, ἀφ' ὧν δὴ ἔφη ὄρας τὸ πολὺ πῦρ καίο-
μυον.

Ἐπεὶ δὲ τὸν εὐώδη ἀέρα προϊόντες πα-
ρεληλύθειμεν, αὐτίκα ἡμᾶς ὁσμή τε δεινὴ
διεδέχετο, οἶον, ἀσφάλτη καὶ θεία, καὶ πίσ-
σης, ἅμα καιομένων. Καὶ κνίσσα ὅτι πονηρὰ,
καὶ ἀφόρητος, ὥσπερ ἀπ' ἀνθρώπων ὀπλωμέ-

Id. veræ
histor. L. 2.

νων. Καὶ ὁ ἀὴρ ζοφερός καὶ ὁμιχλώδης, καὶ
 χαλέςαζεν ἐαυτῶν δρόσος πιτλίνη. Καὶ μὲν τοι
 ματίγων πσόφος ἠκόωετο, καὶ οἰμωγὴ αν-
 θρώπων πολλῶν. Ταῖς μὲν οὖν ἄλλαις, οὐ
 προσέχομεν. Ἐλθόντες δὲ ἐπὶ τὴν εἰρκλιν,
 καὶ τὸ κολασήριον, πρῶτα μὲν τὴν φύσιν
 τῶν τόπων ἐθαυμάζομεν. Τὸ μὲν γὰρ ἔδαφος
 αὐτὸ μαχαίραις, καὶ σκόλοπαι πάντῃ ἐζη-
 θήκει. Κύκλω δὲ ποταμοὶ περιέρρεον, ὁ μὲν,
 βορβόρα, ὁ δεύτερος δὲ αἷματος. Ὁ δὲ ἔνδον,
 πυρὸς, πάνυ μέγας ἔτος, καὶ ἀπέρατος, καὶ
 ἔρρει, ὡς περ ὕδωρ, καὶ ἐκυματῆτο, ὡς περ
 θάλασσα. Καὶ ἰχθῦς δὲ εἶχε πολλούς, τῶν
 μὲν δολοῖς προσεικότας· τοὺς δὲ μικροὺς
 ἀνθραξι πετυρωμένοις· ἐκάλεν δὲ αὐτῶν Λυ-
 χνίσκας. Εἴσοδος δὲ μία, γενὴ διὰ πάντων
 καὶ πυλωρὸς ἐφεισθήκει Τίμων ὁ Ἀθηναῖος.
 Παρελθόντες δὲ ὁμῶς, τῶν Ναυπλῆς καθηγ-
 μένων, ἐωρῶμεν κολαζομένους πολλοὺς μὲν
 Βασιλέας, πολλὰς δὲ ιδίωλας.

Apocalyp.
 20. v. 13.

Ὅτε ἐτελέσθησαν τὰ χίλια ἔτι, λυθή-
 σεται ὁ Σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτῶν, καὶ
 ἐξελεύσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν τέσ-
 σαρσιν γωνίαις τῆς γῆς τὸν Γῶρ καὶ τὸν Μα-
 γωγ συναγαγεῖ αὐτοὺς εἰς πόλεμον, ὧν ὁ

ἀριθμὸς ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης. Καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ πλάτος τῆς γῆς, καὶ ἐκυκλώσαν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἁγίων καὶ τὴν πόλιν τὴν ἠγαπημένην, καὶ κατέβη πῦρ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ θρανῶ, καὶ κατέφαγεν αὐτὰς, καὶ ὁ Διάβολος ὁ πλανῶν αὐτὰς ἐβλήθη, εἰς τὴν λιμνὴν τοῦ πυρός, καὶ θείσ, ὅπως τὸ Θηρίον, καὶ ὁ Πseudoπροφήτης, καὶ βασανισθήσονται ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τὰς αἰῶνας τοῦ αἰῶνων.

Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ Ἀνατολῶν, καὶ Δυσμῶν ἔξοσι καὶ ἀνακληθήσονται μετὰ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν θρανῶν· οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαύθμος καὶ ὁ βρυγμὸς τοῦ ὀδόντων.

Matth:
c. 8. v. 124

Ὅτ' ἂν δὲ ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἄνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτῆς, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνον δόξης αὐτῆς, καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτῆς πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτὰς ἀπ' ἀλλήλων, ὡς περὶ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, καὶ κλήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ ἐναντιῶν. Τότε ἐρεῖ ὁ Βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτῆς·

Id. c. 256
v. 31.

δεῦτε, οἱ εὐχογημένοι τῷ Πατέρῳ μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ χαριστοῦ καὶ ἀγαθῆς χάριτος. Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· πορεύεσθε ἀπ' ἐμῶν, οἱ χαρησθέντες, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ Διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον· οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κ' ε'.

Æsop. f. 192.

ΠΟΝΗΡΩΝ αἱ χαριτες φοβεραί εἰσιν, καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Θεῶν ὑποβλέπονται. Τῷ Δίῳ γὰρ ποικίλος, πάντα τὰ ζῶα ἀνεγχαν δῶρα ἕκαστον κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν. Ὄφεις δὲ ἔρπων, ῥόδον λαβὼν ἐν τῷ στόματι ἀνέβη. Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ζεὺς εἶπε· τῶν ἄλλων πάντων τὰ δῶρα λαμβάνω, ἀπὸ δὲ τῶν σῶν στόματος ἔλαμβάνω.

Diversor.
sentent.

Κακῆ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὕψιστον ἔκ ἔχει.

Æsop. f. 149.

Χεσαῖος Μυς κακῆ μοίρα Βατράχῳ ἐφιλιώθη. Ὁ δὲ Βάτραχος κακῶς βελευσάμενος, τὸν πόδα τῆς Μυοῦς, τῷ ἑαυτοῦ ποδὶ συνέδησε. Καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ τῆς χώρας ἦλθον σῖτον δειπνήσαντες ἔπειτα τὸ χεῖλος

τῆς λίμνης πλησιάσαντες, ὁ μὲν Βάτραχος
τὸν Μυρ εἰς τὸν βυθὸν χαλῆνευκεν. Αὐτὸς
βρυχάζων τῷ ὕδατι, καὶ τὸ βρεκεξ καὶ κεξὰν
ἀνακράζων. Οἱ δὲ ἄθλιος Μυρ τῷ ὕδατι φυ-
σηθεὶς, ἐτεθνήκει· ἐπέπλει δὲ τῷ ποδὶ τῆς Βα-
τράχου συνδεδεμένος. Ἰκτινος δὲ τῆτον ἰδὼν,
τοῖς ὄνυξι ἤρπασε· Βάτραχος δὲ δεσμώτης
ἐπεκολάθει, δεῖπνον καὶ αὐτῷ Ἰκτινω γενό-
μενος. Οἱ μύθος δηλοῖ ὅτι, καὶ νεκρὸς ἦτις,
ἰσχύει πρὸν ἄμυναν· ἢ γὰρ θεῖα δίκη ὑφορᾷ
πάντα, καὶ τοῖς ἴσον ἀποδιδῶσι, ζυγοσταλεῖ.

Ἄνδρὸς πονηρὸν φεῦγε συνοδίαν ἀεὶ.

Τὸν δόλιον ἄνδρα φεῦγε παρ' ὅλον τὸν βίον.

Πονηρὸν ἄνδρα μηδέποτε ποιεῖ φίλον.

Diversorū
sentent.

Ἀρῆρη παγίδας ὁ Γεωργὸς ἔστησεν. Θη-
ρεύσας δὲ γεράνας τὰς τὸν σπόρον φθείρον-
τας, σὺν αὐτοῖς καὶ Πελαργὸν εἰλήφει. Οἱ
δὲ χωλεύων ἰκελευε λέγων ἀφεθεῖναι· ἔ γὰρ
εἰμὶ Γέρανος, Πελαργὸς εἰμὶ εὐσεβέστατον
ζῶον ὅς τιμῶ τὸν πατέρα, καὶ δελεύω· ἴδε
καὶ τὴν χροίαν, ὡς οὐχ ὅμοια. Οἱ δὲ ἔφη·
οὐκ οἶδα τι λέγεις· ἐγὼ σὺν οἷς εἰλήφα σε,
μετ' αὐτῶν καὶ ἀπολέσω. Καλὸν ἐστὶ φευγεῖν,
καὶ μὴ συνκοινωνεῖν ἀνδράσι κακοῖς, μήπως
κινδύνοις σὺν αὐτοῖς ἐμπάρης.

Æsop. f. 175.

Diversor.
Sentent.
Theognid.
sent. v. 179.

Ἀσυλλόγιστον ἔστιν ἢ πονηρία.

Ἄνδρὸς πονηρὸς σπλάγχνου ἔμαλάσσειται.

Εἰκὸς πόν κακὸν ἄνδρα κακῶς τὰ δίκαια νομίζειν ἢ

Μηδεμίαν καλόπιν ἀζόμενον νεμεσιν.

Δειλῶ γὰρ τ' ἀπάλαμνα βροτῶ πάρα πολλ' ἀνελέσθαι

Πὰρ ποδός, ἠγείσθαι θ' ὡς καλὰ πάντα τιθεῖ.

Ἀστῶν μηδενὶ πιστὸς ἔων πόδα τόνδε πρόβαινε

Μήθ' ὄρκῳ πίσυρος, μήτε συνημισύνη

Μηδ' εἰ Ζῆν' ἐθέλει παρέχειν βασιλῆα μέγιστον

Ἐγγυον Ἀθανάτων, πιστὰ τιθεῖν ἐθέλων.

Ἐν γὰρ τοι πόλει ὧδε κακοπσόγῳ ἀνδανεί ἐδέν,

Ὡς δὲ τὸ σῶσαι, οἱ πολλοὶ ἀν' οὐλότεροι.

Νῦν δὲ τὰ τῶν ἀγαθῶν κακὰ γίγνεται ἔσθλα κακοῖσιν

Ἀνδρῶν, γίγνονται δ' ἐκτρατραπέλοισι νομοί

Αἰδῶς μὲν γὰρ ὄλωλεν, ἀν' εἰδείῃ δὲ καὶ ὕβρις

Νικήσασα δίκην, γῆν κατὰ πᾶσαν ἔχει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κ' ε'.

Timæus
Locris de ani-
mā mundi.

ΜΕΤΑ δὲ τὰν τῷ Κοσμῷ σύφασιν, ζώων θνητῶν γέννασιν ὁ Θεὸς ἐμαχανάσατο, ἵν' ἦ τέλος, ποτὶ τὰν εἰκόνα παντελῶς ἀπειργασμένος. Τὰν μὲν ὦν ἀνθρωπίναν ψυχὰν ἐκ τῶν αὐτῶν λόγον καὶ δυναμίων συγκερασάμενος καὶ μερίξας, διένειμε τᾶ φύσιν τᾶ ἀλλοιωτικᾶ παραδῆς διαδεξαμένα δι' αὐτὸν ἐν τῷ ἀπεργάζειν. . . . Τᾶς μὲν γὰρ ἀνθρωπίνας ψυχὰς τὸ μὲν, λογικὸν ἔστι καὶ νοερὸν, τὸ δὲ ἀλογον καὶ ἀφρον. Τῷ δὲ λογικῷ τὸ μὲν κρέσσον ἐκ τᾶς ταυτῆς φύσιος.

φύσιος· τὸ δὲ χέρειον, ἐκ τᾶς τῷ ἑτέρῳ.
 Ἐκότερον δὲ περὶ τὰν κεφαλὰν ἰδρυταίμε-
 νον, ὡς τᾶλλα μέρεια τᾶς σπυχαῖς ἢ τῷ σώ-
 ματος ὑπερέειν τέτω, καθάπερ ὑπ' αὐτῷ τῷ
 σκάνεος, ἅπαντος. Τῷ δ' ἀλόγω μέρειος τὸ
 μὲν θυμοειδὲς περὶ τὰν καρδίαν· τὸ δ' ἐπι-
 θυματικὸν, περὶ τὸ ἥπαρ. Τῷ δὲ σώματος
 ἀρχὰν μὲν ἢ ρίζαν μυελᾶ εἶμεν ἐγκέφαλον,
 ἐν ᾧ ἂ ἀγεμονία. Τὰν δ' αἰσθησίων τὰν μὲν
 ὅπσιν ἀμμιν τὸν Θεὸν ἀνάπσαι ἐς θεὰν τῶν
 ὠρανίων, καὶ ἐπιτάμας ἀνάλαπσιν.

Τὰν δ' ἀκοὰν, λόγων καὶ μελῶν ἀντιλαπ-
 τικὰν ὁ Θεὸς ἐφυσεν· ἅς περισκομῆτος ἐκ γε-
 νέσιος ὁ ἀνθρώπος, ἔτε λόγον ἔτι προέσθαι
 δυνάσεται. Διὸ καὶ συγγενεστάταν τῷ λογῷ
 ταύταν αἰσθησιν φαντὶ εἶμεν. Φωνὰ δ' ἐστὶ
 μὲν πλᾶξις ἐν ἀέρι δίκνημένα πολὶ τὰν πσυ-
 χὰν δι' ὠτων, ὧν τοὶ πόροι διήκοντι ἀχρὶς
 ἥπατος χωρέοντες. Ἐν τούτοις πνεῦμα, ἃ ἂ
 κίνασις ἀκοὰ ἐστὶ. Φωνὰς δὴ ἢ ἀκοᾶς, ἃ μὲν
 ταχεῖα, ὄξεια· ἃ δὲ βραδεῖα βαρεῖα· μέσα δὲ
 ἀσυμμετροτάτα. Καὶ ἃ μὲν πολλὰ ἢ κεχυ-
 μένα, μεγάλα· ἃ δὲ ὀλίγα καὶ συναγμένα,
 μικρά. Ἄ δὲ τελαγμένα πολὶ λόγως μωσι-
 κῶς, ἐμμελής· ἃ δὲ ἀτακτὸς τε ἢ ἀλογος,
 ἐκμελής τε καὶ ἀνάρμοτος.

Ποτὶ δὲ τὸ εὖ ἔχεν τὸ ζῶον, δεῖ τὸ σῶμα
 ἔχεν τὰς ὑπὲρ αὐτῶ ἀρετὰς, ὑγείαν τε καὶ
 εὐαισθησίαν, ἰσχύν τε καὶ χαλκός. Ἀρχαὶ δὲ
 κάλλος, συμμετρία ποτὶ τ' αὐτὰ μέρη, καὶ
 ποτὶ τὰν σπυχάν. Ἄ γὰρ φύσις, οἷον ὄργα-
 νον ἀρμοξάλο τὸ σκᾶνος, ὑπακχόν τε εἶμεν
 καὶ ἐναρμόνιον ταῖς ἔβίων ὑποθέσεσι. Δεῖ
 δὲ καὶ τὰν πτυχάν ρυθμίζεσθαι ποτὶ τὰς
 ἀναλόγως ἀρετὰς· ποτὶ μὲν σωφροσύναν,
 οἷον ποτὶ ὑγείαν τὸ σῶμα· ποτὶ δὲ φρόνασιν,
 οἷον ποτὶ εὐαισθησίαν· ποτὶ δὲ ἀνδρείοτητα,
 οἷον ποτὶ ῥώμην καὶ ἰσχύν· ποτὶ δὲ δικαιοσύ-
 ναν, οἷον ποτὶ κάλλος τὸ σῶμα.

Τοῖς ἐνδιατρίβεν σὺν αὐταρκείᾳ τε ποτ'
 ἀνθρώπεια, καὶ συνεργίᾳ ἐπὶ τὸν σύμμετρον
 βίῳ χρόνον, εὐδαιμονοῦσιν. Ὅτῳ μὲν ὁ δαί-
 μων μοίρας τὰς δι' ἔλαχε, δι' ἀλαθεστάταν
 δόξαν ἀγγελαὶ ἐπὶ τὸν εὐδαιμονέστατον βίον·
 εἰ δὲ καὶ τις σκληρὸς καὶ ἀπειθὴς τέτῳ δι'
 ἐπέσθω κόλασις, ἢ τ' ἐκ τῶν νόμων καὶ ἢ
 ἐκ τῶν λόγων σύντονα ἐπάγοισα δείματά τε
 ἐπωραυιὰ ἢ τὰ χαθ' ἄδω, ὅτι κολάσιες ἀπα-
 ραίτητοι ἀπόκεινται δυσδαίμοσι νερτέροις· ἢ
 τᾶλλα ὅσα ἐπαινέω τὸν Ἰωνικὸν Ποιητὴν, ἐκ
 παιδείας ποιεῦντα τὼς ἀναγέας. Ὡς γὰρ τὰ

σώματα νοσώδεσι πόκα ὑγιάζομεσ, εἴκα μὴ
εἴκη τοῖς ὑγεινοτάτοις· οὕτω τὰς ψυχὰς
ἀπείργομεσ πσευδέσι λόγοις, εἴ κα μὴ ἀγνη-
ται ἀλαθέσι.

Ἐστὶ δὲ τις δύναμις, ἑσίας μὲν δευτέρη, Sallust.
Philos. de
mente.
ψυχῆς δὲ πρώτη, ἔχουσα μὲν ἐκ τῆς ἑσίας
τὸ εἶναι, τελειῶσα δὲ τὴν ψυχὴν, ὥσπερ
Ἡλῖος τὰς ὀπσῆς. Ἀθάνατον δὲ τὴν ψυχὴν
εἶναι ἀνάγκη, ὅτι τε γινώσκει Θεόν.

Ὁ δὲ νόοσ ἐπ' ἀκρας τῆς κορυφῆς τῷ σώ- Theages.
de animo.
μαλοσ ἰδρυμένοσ, ἢ ἔχων περιουγέα ἢ διαου-
γέα τὰν ἔποπσιν, ματεύεται τὰν τῶν ἐόντων
φρόνασιν· ἢ τῆσ' ἔργον ἐντὶ αὐτῷ κατὰ φύ-
σιν, τὸ ματεύσάμηνον, καὶ κλησάμηνον, ἀκο-
λαθῆσαι τοῖς βελτίοσιν αὐτῆσ, ἢ τιμωτάτοις.
Ἀρχὰ γὰρ καὶ αἰτία καὶ κανὼν ἐντὶ τῆσ ἀν-
θρωπίνασ εὐδαιμοσύνασ, ἃ τῶν θείων καὶ τι-
μιωτάτων ἐπίγνωσισ.

Μὴ περιῖδης τὴν σαυτῆσ φύσιν ἅμα πᾶσαν Isocrat.
ad Nicocl.
διαλυθεῖσαν· ἀλλ' ἐπεῖδῃ θνητῆσ σώμαλοσ ἔτυ-
χεσ, ἀθανάθη δὲ ψυχῆσ, πειρῶ τῆσ ψυχῆσ
ἀθάνατον μνήμην χαλαλιπεῖν. Μελέτα περὶ
χαλῶν ἐπιηδευμάτων λέγειν, ἵνα συνεθιασῆσ
ὅμοια τοῖς εἰρημένοισ φρονεῖν. Ἄ δ' ἂν σοι
λογιζομην φαίνηται βέλτιφα, ταῦτα τοῖς

ἔργοις ἐπιλέλει. Ὡν τὰς δόξας ζηλοῖς, μι-
μῆτᾶς πράξεις.

Diverfor.
sentent.

Πουχὴν ἐτιζε πρὸς τὰ χρηστὰ πράγματα.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν κ' ζ'.

Diverfor.
sentent.

Ὁ ΠΛΟΝ μέγιστόν ἐστιν ἢ ἀρετὴ βροτοῖς.

Metop.
de virtute.

Ἀρετὰ ἐντὶ ἀνθρώπῳ τελείοτας φύσιος
ἀνθρώπῳ. Ἐχαστον γὰρ τῶν ἑόντων, τέλην
καὶ ἄκρον γίνεσθαι, κατὰ τὴν οἰκίαν τᾶς ἀρε-
τᾶς φύσιν. Ἰσπῶ τε γὰρ ἀρετὰ ἐντὶ, ἃ ἐς
τὸ ἄκρον ἀγοισα τὴν τῷ Ἰσπῶ φύσιν· καὶ
ἐπὶ τῶν μερέων δὲ τῶν καθ' ἕχαστον, ὁ αὐτὸς
λόγος. Ὀμμάτων τε γὰρ ἀρετὰ, ὀξυδορκία·
αὐτὰ δ' ἀκρότας ἐντὶ τᾶς ὀφθαλμῶν φύ-
σιος· καὶ ἰσπῶν ἀρετὰ, ὀξυακοία· αὐτὰ δ'
ἀκρότας ἐντὶ τᾶς ἰσπῶν φύσιος· καὶ ποδῶν
ἀρετὰ, ποδωκεία· καὶ αὐτὰ δὲ ἀκρότας ἐντὶ
τᾶς ποδῶν φύσεως. Ἀνάγκη δ' ἀρετὴν πᾶσαν
τρία ταῦτ' ἔχειν· λόγον, καὶ δύναμιν καὶ
προαίρεσιν.

Theages.
de virtutibus.

Οὐδὲν ἄτερον ἀλαθινὰ ἀρετὰ, εἰ μὴ
ἕξις τῷ δεόντος. Ὅσα μὲν ὦν ἐν τῷ θεωρῆν καὶ
κρίνεν γένησθαι ἃ ἀρετὰ, καλέεσθαι φρόνασις·
ὅσα δὲ ἐν τῷ ὑφίστασθαι τὰ δεινὰ, Ἀνδρεία.

ὄχα δ' ἐν τῷ χαλέχεν τὰ ἡδέα, Σωφροσυνα·
 ὄχα δ' ἐν τῷ κέρδεος ἀποχέσθαι, ἢ βλάβας
 τὰς εἰς τὸν πλάσιον, Δικαίολας. Ὅποτεν
 δὲ ἐκ τῷ τὰς αἰτίας ἀναρρέπεισείσας ἡμεν,
 ἀδικὲν πέφυκεν ἄνθρωπος· αὐται δὲ τρεῖς
 τυγχανοντι· Φιλαδονία μὲν ἐν ταῖς ἀπολαύ-
 σεσι, ταῖς διὰ σώματος· Πλεονεξία δὲ, ἐν
 τῷ κερδαίνεν· Φιλοδοξία δ', ἐν τῷ χαθυπερέ-
 χεν τε τῶν ἴσων τε καὶ ὁμοίων· δεῖ τοιγαρῶν
 γνωρίζεν, ὅτι τέτοις ἀντιθέμεναι οἷον τε ἐσ-
 τιν, ἃ μὲν φόβον παρασκευάζοντι τοῖς ἄν-
 θρώποις, ἃ δὲ αἰχύναν, ἃ δὲ καὶ ἐπιθυμίαν.
 Φόβον μὲν δὴ τῶν νόμων, Αἰχύναν δὲ τῶν
 Θεῶν, Ἐπιθυμίαν δὲ τῶν λόγων. Διδάσκειν
 ὦν δεῖ τὴν νέως ἐξ ἀρχᾶς τὰν τε Θεῶν τι-
 μάν, καὶ τὰν τῶν νόμων. Ἐκ τῶν δὲ γὰρ
 φανερόν ἂν εἴη, ὅτι πᾶν ἔργον ἀνθρώπινον,
 καὶ βίος, ὀσιότατός τε, καὶ εὐσεβείας μελέξει
 αἰκ' ὀρθοπλοῆ, τόχα δὲ γίνεσθαι ἀρετὰ ἢ παν-
 αγαθία, περὶ ὅλαν τὰν ψυχάν.

Ὅχα δὲ ἀπὸ τῶν παντῶν ἀφορίζεται τὸ
 χαλον τὸ τεσσάρα μέρες καὶ περιέχον τὰ
 τῶν χαθῆκων βεβαῖα γέννεα, ἐν τῷ δὲ ἀσκεῖν
 ταῦτα τῆ ὅλα βίῃ ἢ πασα χαλοκαγάθα κεί-
 θαι, ἐν δὲ τῷ ἐκ ἀσκεῖν, αἰχύνη, περιέκασα

Clinias.

καθ' αὐτὸν ὑποκρινέσθαι, τοῖς τεσσαρσὶ βιβλιοῖς τὰ πρὸς ἕκαστας τῶν αὐτῶν ἀρετῶν προσήκοντα, περιβαλεῖν μέλλομεν.

ΤΕΛΟΣ ΠΡΩΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ.

Suite du Chapitre 4.

Plutar.
apoph.

Τῇ δ' ἐξυτέρῳ τῆς Λεωτυχίδος πύλη Δράκοντος περὶ τὴν κλεῖν ἐλιχθέντος, καὶ τῶν μαντεῶν τέρας ἀποφαινομένων εἶναι, ὁ δὲ τως ἔφη· οὐτ' ἔμοιγε δοκεῖ· ἀλλ' εἴ ἢ κλεῖς τῷ Δράκοντι περιειλίχθη, τέρας ἂν ἦν.

Id. apoph.
Lacon.

Πρὸς Φίλιππον τὸν Ὀρφεωλεσῆν πάντεως πλωχὸν ὄντα, λέγοντα δ' ὅτι οἱ παρ' αὐτῷ μνηθέντες μετὰ τὴν τῆς βίης τελευτὴν εὐδαιμονοῦσι, τί ἦν, ᾧ ὠνόητε, εἶπεν ὁ Λεωτυχίδας, ὅτι ταχίστην ἀλθνήσκεις, ἵνα ἀπαυση, κακοδαιμονίαν τε καὶ πενίαν κλαίων;

Id. in Ca-
millo.

Τοῖς ἀξίοις θαύματος ἢ τὸ πιθεύειν σφόδρα, ἢ τὸ λίαν ἀπιθεῖν ἐπισφρονές ἐστι διὰ τῆς ἀνθρωπίνης ἀσθένειας, ὅραν ἔκ ἔχσαν, ἔδὲ κελύσσας αὐτῆς ἀλλ' ἐκφερομένην ὅπως μὲν εἰς δεισιδαιμονίαν καὶ τυφόν, ὅπως δὲ εἰς ὀλιγωρίαν καὶ Θεῶν καὶ περιφρόνησιν· ἢ δὲ εὐλαβεία, καὶ τὸ μηδὲν ἄγαν ἄριστον.

T A B L E

D E S C H A P I T R E S.

- I. CH. α. *Le consentement de tous les Peuples prouve qu'il y a un Dieu, p. 1*
- II. CH. β. *Nous connoissons Dieu par ses œuvres, 4*
- III. CH. γ. *La nature de Dieu est très-pure & très-excellente, 6*
- IV. CH. δ. *Dieu gouverne & voit toutes choses, 11*
- V. CH. ε. *On adore & appaise Dieu par un esprit de piété, 13*
- VI. CH. ς. *Le Culte de Dieu exige plus de piété que de magnificence, 16*
Caractères de la superstition, 26
Suite de ce dernier article, 70
- VII. CH. ζ. *De l'impiété. Les Impies sont détestés de Dieu & des hommes, 28*
- VIII. CH. η. *Le cœur droit, & l'invention des arts, viennent de Dieu, 31*
- IX. CH. θ. *Les Temples ont été bâtis pour augmenter la dévotion. Description d'un temple célèbre. Cérémonie, 34*
- X. CH. ι. *De la Priere, ou maniere de prier, 40*

TABLE DES CHAPITRES.

- XI. CH. α . *Dans nos Prières, nous ne
sçavons ce que nous demandons, 43*
- XII. CH. β . *Des sacrifices. Ils doivent se
faire avec Cérémonies & Religion, 53*
- XIII. CH. γ . *La Religion en honneur & en
sûreté même parmi les ennemis, 54*
- XIV. CH. δ . *Les impies ou méchants, sont
tôt ou tard punis, 56*
*Description du lieu où ils sont enfermés,
& de leurs tourmens, 58*
- XV. CH. ϵ . *Les présens des méchants sont
à craindre. Ils sont rejettés de Dieu.
Il faut fuir leur compagnie, & ne
jamais faire société avec eux, 62*
- XVI. CH. ζ . *L'homme est l'ouvrage de Dieu
le plus parfait, 64*
- XVII. CH. η . *La Vertu est le meilleur bien
de l'homme, & le seul qui lui soit
propre en ce monde. 68*

Fin de la Table des Chapitres.

1

I. Introducción

II. Objetivos

III. Metodología

IV. Resultados

V. Conclusiones

VI. Bibliografía

VII. Anexos

VIII. Índice

IX. Tabla de Contenido

